

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

60. årgang

30. juni 2017

Indhold

I Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

Regionsudvalget

121. plenarforsamling den 8.-9. februar 2017

2017/C 207/01	Det Europæiske Regionsudvalgs resolution — Kommissionens årlige vækstundersøgelse for 2017 . . .	1
2017/C 207/02	Det Europæiske Regionsudvalgs resolution — 60-årsdagen for undertegnelsen af Romtraktaten	5

UDTALELSER

Regionsudvalget

121. plenarforsamling den 8.-9. februar 2017

2017/C 207/03	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Udjævning af investeringskløften: hvordan tackler vi udfordringerne?	7
2017/C 207/04	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — En finanspolitisk kapacitet og automatiske stabilisatorer i Den Økonomiske og Monetære Union	15
2017/C 207/05	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Manglende transportforbindelser i grænseregioner	19
2017/C 207/06	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Fornyelse af havnebyer og havneområder	25
2017/C 207/07	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Ramme for partnerskaber med tredjelande om migration	32
2017/C 207/08	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Forslag til en ny europæisk konsensus om udvikling: »Vores verden, vores værdighed, vores fremtid«	39
2017/C 207/09	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Et effektivt vandforvaltningssystem: en strategi for innovative løsninger	45

2017/C 207/10	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Mod en ny EU-strategi for tilpasning til klimaændringer — en integreret tilgang	51
2017/C 207/11	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Støtte til unge europæiske landbrugere	57
2017/C 207/12	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Behovet for og vejen mod en EU-strategi for alkohol . . .	61

III Forberedende retsakter

REGIONSUDVALGET

121. plenarforsamling den 8.-9. februar 2017

2017/C 207/13	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Reform af det fælles europæiske asylsystem — 2. pakke og en EU genbosætningsramme	67
2017/C 207/14	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Ophavsret på det digitale indre marked	80
2017/C 207/15	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Revision af telekommunikationspakken	87
2017/C 207/16	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — En EU-strategi for internationale kulturelle forbindelser .	95
2017/C 207/17	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — En integreret EU-politik om Arktis	100
2017/C 207/18	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Midtvejsevaluering af LIFE-programmet	104

I

(Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser)

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

REGIONSUDVALGET

121. PLENARFORSAMLING DEN 8.-9. FEBRUAR 2017

Det Europæiske Regionsudvalgs resolution — Kommissionens årlige vækstundersøgelse for 2017

(2017/C 207/01)

Fremlagt af de politiske grupper PES, EPP, ALDE, EA og ECR

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG (RU)

som henviser til:

- Kommissionens meddelelse om den årlige vækstundersøgelse 2017 ⁽¹⁾ og starten på det europæiske semester 2017;
- Europa-Parlamentets beslutning af 26. oktober 2016 om det europæiske semester for samordning af de økonomiske politikker: gennemførelse af prioriteterne for 2016 ⁽²⁾;

1. glæder sig over, at den årlige vækstundersøgelse (AGS) fokuserer på investeringer, strukturreformer og ansvarlige offentlige finanser, men havde forventet større fokus på gennemførelsen af målene for bæredygtig udvikling som en af søjlerne i en europæisk økonomisk, social og miljømæssig strategi efter 2020.

2. bemærker, at adskillige indikatorer — BNP, investeringer, jobskabelse, beskæftigelse og erhvervsfrekvens — indikerer, at genopretningen af EU's økonomi er i gang, til trods for øget usikkerhed på verdensplan; deler ikke desto mindre Kommissionens synspunkt, at der ikke er tid til at hvile på laurbærrerne, eftersom arbejdsløshedsprocenten fortsat er for høj i mange regioner i Europa, og den kumulative effekt af flere års underinvestering ('investeringskløften') udgør en alvorlig hindring for Europas konkurrenceevne og samhørighed;

3. er bekymret for, at eksisterende ubalancer inden for EU og euroområdet udgør et stort problem for vækst og samhørighed, og at konvergens mellem og inden for medlemsstaterne i mange tilfælde er gået i stå. Udvalget understreger, at forskellene internt i medlemsstaterne er en stor kilde til økonomiske og sociale forskelle, som bliver stadig større i EU, og beklager, at disse forskelle ikke undersøges nærmere på struktureret vis i den årlige vækstundersøgelse;

⁽¹⁾ COM(2016) 725 final.

⁽²⁾ <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//NONSGML+TA+P8-TA-2016-0416+0+DOC+PDF+V0//DA>.

4. understreger, at en europæisk søjle for sociale rettigheder, som skal respektere nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet, kan yde et stort bidrag til koordinering og opadgående konvergens af sociale standarder og styrke EU's demokratiske legitimitet;
5. opfordrer Kommissionen til at fremsætte et forslag til en finanspolitisk kapacitet for euroområdet, der er tilgængelig for alle medlemsstater, kombineret med en budgetmæssig konsekvensanalyse⁽³⁾.

Nyt skub i investeringerne

6. Det Europæiske Regionsudvalg glæder sig over resultaterne af EFSI's første år for så vidt angår den mængde investeringer, fonden formåede at generere, men er bekymret over EFSI's usikre resultater for så vidt angår additionalitet, den skæve geografiske fordeling af projekterne, det har finansieret, og manglen på detaljeret og gennemsigtig information. Udvalget bemærker, at disse betænkeligheder deles af Revisionsretten⁽⁴⁾ og Kommissionens uafhængige evaluering⁽⁵⁾. Udvalget understreger, at projekter af en værdi på over 10 mio. EUR bør være berettiget til EFSI-støtte, så lokale og regionale myndigheder gør større brug af EFSI også gennem investeringsplatforme, og beklager, at mange af dem stadig mangler oplysninger herom. Udvalget er overbevist om, at behandlingen af problemet med administrativ kapacitet, som ofte forhindrer de lokale og regionale myndigheder i at gøre brug af EFSI, bør opfattes som en prioritet i forbindelse med det europæiske semester;
7. glæder sig over, at den årlige vækstundersøgelse henviser til, at der findes investeringshindringer på lokalt og regionalt niveau; men beklager, at der i den årlige vækstundersøgelse for 2017 ikke er blevet fulgt op på den analyse af investeringshindringer, der blev lanceret i det europæiske semester i 2016, og som RU har bidraget til i form af en analyse af sådanne hindringer på territorielt niveau⁽⁶⁾. Udvalget finder det vigtigt at anerkende, at foranstaltninger til uddybning af det indre marked spiller en vigtig rolle for at forbedre det overordnede investeringsmiljø på EU-plan og for at fjerne forhindringer for investeringer på nationalt, regionalt og lokalt plan;
8. understreger ESI-fondenes bidrag til investering og fremhæver, at 61 af de landespecifikke henstillinger for 2016 medtages i programmerne for samhørighedspolitik på nationalt plan. Udvalget er enig i, at ESI-fondene kan anvendes sammen med EFSI, men understreger samtidig, at ESI-fondene er EU's vigtigste investeringsredskab og sigter på at øge samhørigheden som nævnt i traktaterne;
9. glæder sig over, at den årlige vækstundersøgelse henviser til, at der er behov for at fordele fordelene ved globaliseringen retfærdigt og øge handelspolitikens legitimitet. Udvalget fremhæver også betydningen af borgernes bekymringer og det nødvendige i, at handlingsspillerummene og de demokratiske råderum for Den Europæiske Union samt for medlemsstaternes parlamenter og regeringer og regionerne sikres, således at borgernes demokratiske medbestemmelse bevares. Udvalget mener, at Kommissionen gennem forhandlinger og indgåelse af handelsaftaler bør gøre en større indsats for at bevare de europæiske kvalitetsstandarder, nationale bestemmelser og standarder, bl.a. på områderne miljø-, dyre-, klima- og databeskyttelse samt sundhed og forbrugerbeskyttelse, så handelsaftalerne kan føre til et fair og gennemsigtigt resultat;
10. bifalder den årlige vækstundersøgelses anerkendelse af den rolle, som klare retningslinjer for anvendelsen af statsstøtteregler ved offentlig finansiering af infrastruktur spiller med henblik på at lette finansieringen af realøkonomien. Udvalget understreger, at størstedelen af denne finansiering vedrører tjenesteydelser af almen økonomisk interesse, og opfordrer Kommissionen til at udvide anvendelsesområdet for tjenesteydelser af almen økonomisk interesse for at tage højde for nye udfordringer.

Fortsatte strukturreformer

11. Det Europæiske Regionsudvalg bemærker, at strukturreformer er nøglen til øget konkurrenceevne, som er stadig mere nødvendig for at fremme bæredygtig og inklusiv vækst og beskæftigelse i forbindelse med den globale handel og konkurrence;

⁽³⁾ Se forslag til Regionsudvalgets udtalelse om *En finanspolitisk kapacitet og automatiske stabilisatorer i Den Økonomiske og Monetære Union*, ordfører: Carl Fredrik Graf (EPP/SE), ECON-VI-018, forventes vedtaget på Regionsudvalgets plenarforsamling i februar 2017.

⁽⁴⁾ Den Europæiske Revisionsrets udtalelse nr. 2/2016 om EFSI: Et tidligt forslag om forlængelse og udvidelse (EUT C 465 af 13.12.2016, s. 1).

⁽⁵⁾ https://ec.europa.eu/priorities/publications/independent-evaluation-investment-plan_en.

⁽⁶⁾ RU's 7. overvågningsrapport om Europa 2020 og det europæiske semester <http://portal.cor.europa.eu/europe2020/pub/Documents/2016/7mp.pdf>.

12. bifalder anerkendelsen af offentlige udbuds betydning for styrket konkurrenceevne og innovation og understreger, at en stor del af offentlige udbud gennemføres af lokale og regionale myndigheder. Udvalget understreger, at indsatsen, der sigter mod at forbedre den administrative kapacitet til at behandle offentlige udbud, specifikt bør rettes mod lokale og regionale myndigheder;

13. understreger, at SMV'er, nystartede virksomheder og iværksætterier bør støttes gennem lettere adgang til finansiering, incitamenter for investeringer i forskning og udvikling, nedbringelse af den administrative byrde og ved at holde bedre lovgivning højt på dagsordenen. Udvalget understreger behovet for at sikre, at SMV'er i alle sektorer, også serviceudbydere, eksempelvis kan indgå i globale værdikæder gennem understøttende industri- og reguleringspolitik;

14. understreger, at den manglende administrative kapacitet hos de offentlige myndigheder på alle niveauer, særlig på lokalt og regionalt plan, er en hindring for gennemførelsen af strukturreformer, og at Kommissionen bør udstede et samlet strategisk dokument, der koordinerer alle strømme af EU-finansieret teknisk bistand til en mere effektiv administration, herunder strukturreformstøtteprogrammet;

15. bifalder, at støtte til investeringer i menneskelige ressourcer prioriteres i den årlige vækstundersøgelse. Det understreger især vigtigheden af at fremme gennemførelsen af ungdomsgarantien og af at gøre endnu mere for at bekæmpe ungdomsarbejdsløsheden, som fortsat er høj i flere regioner og kommuner.

Sikre finanspolitisk ekspansion og ansvarlige offentlige finanser

16. Det Europæiske Regionsudvalg glæder sig over debatten om en positiv finanspolitisk kurs i euroområdet som helhed, der nødvendigvis vil skulle kombineres med gennemførelsen af strukturelle reformer;

17. understreger, at lokale og regionale myndigheder er interesserede i fuld udnyttelse af den fleksibilitet, som stabilitets- og vækstpakten tillader, og gentager sin opfordring til, at investeringer foretaget af lokale og regionale myndigheder under ESI-fondene ikke medtages i beregningerne af underskud og gældslofter i samtlige EU-lande;

18. understreger, at der er behov for at sikre sunde offentlige finanser og en begrænsning af den offentlige gæld på alle niveauer i den offentlige forvaltning. Udvalget fremhæver, at sammensætningen af offentlige udgifter som del af denne overordnede indsats bør forbedres i lyset af OECD's principper for effektiv offentlig investering på tværs af forvaltningsniveauer. Udvalget er i færd med at lancere en overvågning af gennemførelsen af sådanne regler; og opfordrer Kommissionen til at målrette indsatsen for at fremme skattemæssig decentralisering på tværs af EU, som i henhold til eksisterende dokumentation vil hjælpe med til at forbedre effektiviteten af de offentlige udgifter.

Forbedre forvaltningen af det europæiske semester

19. Det Europæiske Regionsudvalg bemærker, at mere end halvdelen de landespecifikke henstillinger vedrører strukturelle reformer, som kun kan gennemføres i samarbejde med lokale og regionale myndigheder; understreger derfor, at lokale og regionale myndigheders begrænsede inddragelse er en af grundene til manglende effektivitet og ejerskab i koordineringen af den økonomiske politik, som det fremgår af strukturreformernes begrænsede resultater, som skitseret i de landespecifikke henstillinger;

20. glæder sig over, at de ansvarlige for det europæiske semester, som Kommissionen har udstationeret i medlemsstaterne, allerede samarbejder med de lokale og regionale myndigheder i nogle medlemsstater. Det bør være standardtilgangen i alle medlemsstater;

21. beklager, at de lokale og regionale myndigheders rolle ikke anerkendes i den årlige vækstundersøgelse, og at de landespecifikke henstillinger ikke tager hensyn til, at mange kompetencer er begrænset til det regionale niveau. Udvalget understreger, at det er i gang med at udarbejde en udtalelse, der indeholder forslag til en adfærdskodeks om inddragelsen af lokale og regionale myndigheder i det europæiske semester. RU glæder sig over, at Europa-Parlamentet har udtrykt støtte til dette forslag, og anmoder om, at EU-institutionerne drøfter forslaget, så snart det er offentliggjort;

22. konstaterer, at adskillige landespecifikke henstillinger opfordrer til strukturelle reformer, hvis gennemførelse kan tage meget længere tid end et år. Det kan medføre, at målingen af gennemførelsen efter et år kan risikere at undervurdere det opnåede fremskridt, hvilket kan være misvisende og virke nedslående for de involverede nationale og subnationale forvaltningsniveauer. RU opfordrer derfor Kommissionen og Rådet til at udforme de landespecifikke henstillinger på en måde, der tillader en retfærdig og gennemsigtig måling af fremskridtet i gennemførelsen;
23. pålægger sin formand at fremsende denne resolution til Kommissionen, Europa-Parlamentet, det maltesiske formandskab for Rådet og formanden for Det Europæiske Råd.

Bruxelles den 8. februar 2017.

Markku MARKKULA

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

Det Europæiske Regionsudvalgs resolution — 60-årsdagen for undertegnelsen af Romtraktaten

(2017/C 207/02)

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

Vi, medlemmerne af Det Europæiske Regionsudvalg (RU),

1. slutter op om højtideligholdelsen af Romtraktatens undertegnelse som et afgørende tidspunkt til at iværksætte brede overvejelser over Den Europæiske Unions fremtid og gentager, at Unionens eksistensberettigelse er at sikre respekt for de grundlæggende rettigheder, fred, velstand, stabilitet og nye muligheder for alle borgere i hele EU;
2. efterlyser et Europa, der kan styrke borgernes tillid og bedre være i stand til at imødegå de udfordringer, der ligger forude, både i EU og globalt, og træffe beslutninger om fælles handling i en solidarisk ånd med respekt for nærhedsprincippet;
3. minder om, at Europas identitet historisk er forankret i regioner, byer og landsbyer, og at de lokale og regionale myndigheders bidrag til den europæiske integrationsproces konstant er vokset økonomisk, kulturelt og politisk;
4. henviser til kløften mellem borgerne og EU, som anerkendtes og blev taget op for 25 år siden i Maastrichttraktaten, der bl.a. skabte unionsborgerskabet og Det Europæiske Regionsudvalg. Den centrale rolle for de decentrale myndigheder, som Lissabontraktaten lægger op til, er imidlertid endnu ikke realiseret til fulde med henblik på subsidiaritet og deltagelse i den europæiske lovgivningsproces. Det er derfor afgørende vigtigt at forbedre den nuværende situation, hvor det alt for ofte er sådan, at de lokale og regionale myndigheder blot er endestationerne for EU-politikkerne og ikke reelle deltagere i udarbejdelsen heraf, herunder især i den lovgivningsmæssige procedure, trods Det Europæiske Regionsudvalgs indsats og dets politiske og institutionelle engagement i forbindelserne til de øvrige EU-institutioner;
5. mener, at RU som EU's forsamling af lokale og regionale repræsentanter er eksponent for en Union, der er forenet i kulturel og sproglig mangfoldighed i en globaliseret verden. Vi bakker op om at fremme europæisk demokrati og aktivt medborgerskab og bidrage til at befæste de grundlæggende rettigheder, beskytte mindretal, styrke sikkerheden, fremme lighed og sikre en harmonisk og bæredygtig udvikling i tråd med vores målsætninger om økonomisk, social og territorial samhørighed;
6. understreger, at der er et presserende behov for at styrke de demokratiske bånd mellem Den Europæiske Union og borgerne ved at sikre, at Unionen leverer effektive og hurtige løsninger på de store fælles udfordringer, som byer, regioner og medlemsstater ikke kan klare alene, dvs. at øge konkurrenceevnen, styrke samhørigheden, gøre EU til et trygt område, hvor alle har garanti for frihed, sikkerhed og retfærdighed, sikre de unge nogle konkrete fremtidsudsigter for studier og arbejde, tage hånd om migrant- og flygtningekrisen, beskytte Schengenområdet, tackle klimaudfordringen og fremme modstandsdygtigheden over for katastrofer, fremme lavemissionsøkonomien og støtte energunionen samt styrke Unionens rolle som en central global aktør, navnlig med hensyn til at nå 2030-dagsordenens mål for bæredygtig udvikling, gribe ind over for arbejdsløsheden og bekæmpe terrorisme;
7. understreger, at de »fire friheder« i EU's indre marked, fri bevægelighed for personer, tjenester, varer og kapital, udgør konkrete landvindinger for EU's borgere og er et ufravigeligt element i det europæiske politiske projekt. De udgør et udeleligt sæt rettigheder, der ikke kan stå alene, idet dette ville underminere de værdier, som er selve EU's eksistensgrundlag, og udvalget finder det derfor bekymrende, at visse medlemsstater har gjort forsøg på at begrænse dem, især den fri bevægelighed for personer;
8. slår imidlertid igen fast, at »det indre marked« også skal sikre sociale fremskridt, og at reglerne om økonomiske friheder og konkurrence ikke har forrang frem for de grundlæggende rettigheder, først og fremmest kampen mod forskelsbehandling, fattigdom og arbejdsløshed;
9. finder, at højtideligholdelsen af Romtraktaten bør være en anledning til at opnå EU-borgernes direkte deltagelse, kritiske tænkning og aktive interesse i udformningen af Unionens fremtid med beslutninger, der træffes tættest muligt på dem; mener, at en sådan proces skal være deltagelsesbaseret og repræsentativ, hvor alle borgere har lige muligheder for at deltage, bidrage og engagere sig i Unionen. Her er de lokale og regionale myndigheder de ideelle aktører til at drive denne proces fremad og til at realisere Borgernes Europa;

10. finder det især vigtigt at danne sig et nøjagtigt billede af borgernes ønsker og forventninger til EU på den ene side og deres skepsis og frustrationer på den anden side. Udvalget bifalder den tredje rapport om unionsborgerskabet 2017, der bygger på oplysninger, som borgerne har indgivet via undersøgelser og en offentlig høring;

11. understreger derfor, at EU:

- skal være i stand til at tackle globaliseringens skæve indvirkning på menneskers liv i Europa ved at styrke princippet om og realiseringen af et socialt og solidarisk Europa,
- af medlemsstaterne i partnerskab med de lokale myndigheder og regionerne skal sættes i stand til at træde i aktion, når store udfordringer rammer samfund og borgere, med passende forvaltningsmæssige tiltag og tilstrækkelige finansielle midler;
- skal sikre en decentraliseret tilgang i sin kommunikation, informere om sine politikker og procedurer på gennemsigtig vis og tydeligt angive relevansen af beslutninger truffet på EU-niveau for de faktiske forhold på stedet i forskellige dele af EU. I den sammenhæng spiller »Europe Direct«-centre og andre europæiske informationsnet, som skaber kontakt mellem regioner og lokale myndigheder, en meget vigtig rolle;
- skal have en klarere og mere gennemsigtig fordeling af politiske ansvarsområder, sikre sine institutioners ansvarlighed og garantere åbenhed over for borgerne i forbindelse med sine beslutningsprocesser, hvilket kan indebære et behov for yderligere traktatrevisioner,
- skal overveje mulighederne for institutionelle reformer, der styrker inddragelsen af regionale og lokale myndigheder og afspejler deres lovgivningsmæssige rolle i gennemførelsen af nærhedsprincippet og sikringen af bundstyrede demokratiske styreformere i et Europa af borgere, regioner og lokale myndigheder;

12. giver, med henblik på at forberede vores bidrag til de kommende politiske drøftelser om Unionens fremtid, tilsagn om at ville:

- iværksætte en omfattende proces for borgerdialoger for at høre synspunkter, forslag og bekymringer direkte fra dem, der befinder sig på græsrodsplan i EU. Processen vil blive ledsaget af politiske høringer, der inddrager de europæiske og nationale sammenslutninger af lokale og regionale myndigheder og andre interessenter i alle medlemsstater med henblik på at udvikle konkrete innovative og praktiske løsninger på de fremtidige udfordringer,
- dele resultaterne af disse parallelle processer med de øvrige EU-institutioner med henblik på at bidrage til et kommende konvent, der forbereder nødvendige traktatændringer for EU's fremtid,
- øge sin indsats med hensyn til at fremme de rettigheder, som er forbundet med EU-borgerskab og vores fælles værdier og med borgernes inddragelse i Unionens demokratiske liv,
- undersøge metoder til yderligere at styrke sin dialog med EU's institutioner, herunder især Europa-Parlamentet,
- uddybe dialogen og debatten med EU-institutionerne og især Europa-Parlamentet med inspiration i initiativer som »Forbedring af Den Europæiske Unions funktion ved at bygge videre på potentialet i Lissabontraktaten« og »Mulige udviklingstendenser og justeringer af Den Europæiske Unions nuværende institutionelle struktur«, med henblik på at Regionsudvalget skal blive endnu mere aktiv og effektiv under lovgivningsfasen;

13. understreger betydningen af at sikre rettighederne for unge i hele Europa. Et mere tilgængeligt EU vil fremme en åben dialog mellem folk i alle aldre. Med hensyn til de grundlæggende principper om fred og velstand vil et dynamisk EU leve op til de unges forventninger;

14. pålægger formanden at fremsende denne resolution til Europa-Parlamentet, Det Europæiske Råd, Rådet, Kommissionen og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, nationale og regionale parlamenter og regeringer samt lokale myndigheder.

Bruxelles, den 9. februar 2017.

Markku MARKKULA

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

UDTALELSER

REGIONSUDVALGET

121. PLENARFORSAMLING DEN 8.-9. FEBRUAR 2017

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Udjævning af investeringskløften: hvordan tackler vi udfordringerne?

(2017/C 207/03)

Ordfører: Markku MARKKULA (FI/EPP), medlem af byrådet i Espoo**POLITISKE ANBEFALINGER**

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

Den nuværende investeringskløft i Europas kommuner og regioner

1. Det Europæiske Regionsudvalg (RU) bemærker, at investeringerne i Europa er dalet med i alt 15 % som en direkte følge af den finansielle og økonomiske krise, at de offentlige investeringer også er faldet som følge af begrænsninger indført af de budgetregulerende mekanismer på europæisk og nationalt niveau og at investeringsniveauet i Europa som helhed stadig ligger under niveauet før krisen i nominelle tal — i 2015 næsten 60 mia. EUR under niveauet i 2008⁽¹⁾. Det mener, at EU ud over de faldende investeringer i absolutte tal også lider under et underskud af konkurrenceevne som følge af forældede infrastrukturer og utilstrækkelige investeringer i digital og økologisk omstilling samt innovation;
2. understreger at de lokale og regionale myndigheder er ansvarlige for over halvdelen af de offentlige investeringer i EU, og at deres investeringer på områder som infrastruktur, energi, offentlig transport, uddannelse, sundhed og mange flere har direkte indvirkning på de lokale økonomier, dynamikken i erhvervslivet og de europæiske borgeres liv og velfærd;
3. bifalder Europa-Parlamentets opfordring til et større ejerskab på nationalt, regionalt og lokalt plan for udformningen og gennemførelsen af vækst- og jobskabelsesstrategier og glæder sig over støtten til RU's ønske om en adfærdskodeks for inddragelsen af de lokale og regionale myndigheder i det europæiske semester⁽²⁾;

⁽¹⁾ Se Eurostat, dataset code: tec00011 »Gross fixed capital formation (investments)« og teina210, »General government fixed investment«.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets beslutning af 26. oktober 2016 om Det europæiske semester for samordning af de økonomiske politikker: gennemførelse af prioriteterne for 2016 (2016/2101(INI)) »6. [EP] støtter fuldt ud bestræbelserne på at sikre større nationalt ejerskab i forbindelse med udformningen og gennemførelsen af landespecifikke henstillinger som en igangværende reformproces; mener, at man for at øge det nationale ejerskab og fremme en effektiv gennemførelse af de landespecifikke henstillinger og i lyset af, at lokale og regionale myndigheder skal gennemføre mere end halvdelen af de landespecifikke henstillinger, bør formulere disse tydeligt omkring veldefinerede og strukturerede prioriteter på EU-plan, som inddrager de nationale parlamenter og de regionale og lokale myndigheder, hvor det er relevant; gentager, at efterlevelsen af de landespecifikke henstillinger i betragtning af fordelingen af beføjelser og kompetencer i de forskellige medlemsstater kan blive øget, hvis de lokale og regionale myndigheder deltager aktivt, og støtter med henblik herpå forslaget fra Regionsudvalget om en adfærdskodeks for inddragelse af de lokale og regionale myndigheder i det europæiske semester; opfordrer medlemsstaterne til at sikre en ordentlig demokratisk kontrol med deres nationale reformprogrammer i deres respektive parlamenter;«

4. betoner i denne forbindelse, at de nuværende offentlige udgifter til investeringer fortsat er halverede i forhold til før krisen, hvilket betyder, at der hvert år er investeringer til en værdi af flere hundrede millioner euro, som ikke bliver foretaget i Europas regioner og kommuner;
5. henviser til en fælles rundspørge foretaget af Det Europæiske Regionsudvalg (RU) og OECD i 2015, hvor 96 % af respondenterne, som repræsenterede kommuner og regioner, rapporterede om nedskæringer af de offentlige investeringsudgifter ⁽³⁾. Dette er blevet bekræftet af en nylig RU-rundspørge ⁽⁴⁾, hvor 75 % af respondenterne på lokalt og regionalt plan sagde, at de havde oplevet et betydeligt fald i de samlede investeringer i deres kommune eller region mellem 2008 og 2014. Kun en tredjedel mente, at situationen er ved at blive bedre nu;
6. minder om OECD's ⁽⁵⁾ og IMF's opfordring til et koordineret globalt finanspolitisk stimuleringsprogram i lyset af den monetære politiks aktuelle begrænsede spillerum, de ekstremt lave rentesatser og det faktum, at de senere års bestræbelser på budgetkonsolidering har nedbragt gælden i forhold til BNP i en række lande og givet større spillerum. For at kunne give aktiviteten et skub skal de øgede offentlige udgifter være proportionelle og frem for alt tydeligt prioritere investeringer, der fremmer væksten, såsom forskning og udvikling, uddannelse af lønmodtagere og miljøvenlige infrastrukturer;
7. understreger, at potentialet for strategiske investeringer i kommuner og regioner er meget større end de almindelige førkrisetendenser viser, ikke mindst på grund af den omfattende videns- og kompetenceudvikling, faldende rentesatser og de muligheder, som digitaliseringen medfører, den samarbejdsbaserede og den cirkulære økonomi samt de muligheder, der findes for i højere grad at inddrage SMV'erne i det stadig mere globale erhvervs klima;
8. gentager, at dette vedvarende fald i de samlede investeringer ikke er holdbart, og at lave investeringer ikke alene sinker genopretningen, men også truer EU's fremtidige potentiale til vækst og innovation ved at forringe de økonomiske resultater på langt sigt og jobskabelsen;
9. understreger, at det er afgørende med investeringer i Europas kommuner og regioner for at sætte gang i bæredygtig vækst og jobskabelse over hele Europa og fastholde eksisterende arbejdspladser, som kæmper med underinvestering. RU insisterer derfor på behovet for at fjerne hindringerne for genskabelse af investeringsniveauet i Europa fra før krisen og investere i det virkelige potentiale, som regioner og kommuner besidder som Europas kraftcentre;
10. støtter udviklingen på globalt, europæisk og nationalt niveau af »tålmodig kapital«, hvilket indebærer et langsigtet perspektiv for finansiering af de grundlæggende behov, som ikke følger princippet om at beregne de offentlige udgifter på årsbasis og det dominerende princip med kvartalsvis beregning hos private finansieringskilder. Fokus bør i den forbindelse være på investeringer i foranstaltninger til at tackle klimaændringer, på strategisk infrastruktur samt på innovation og adgang til de sparsomme ressourcer;
11. peger på vigtigheden af at have en overordnet vision om bæredygtige og intelligente investeringer som den vigtigste politiske prioritet for mandatperioden 2015-2020 ⁽⁶⁾. Denne udtalelse udgør — ved siden af andre udtalelser og sammen med Bratislavaerklæringen ⁽⁷⁾ og RU's handlingsplan for investeringer — en trædesten i denne proces.

⁽³⁾ RU, *Results of the OECD-CoR Consultation of Sub-national Governments — Infrastructure planning and investment across levels of government: current challenges and possible solutions* (Resultater af en høring af subnationale myndigheder foretaget af OECD og RU: — *Infrastrukturplanlægning og -investering på tværs af myndighedsniveauer: aktuelle udfordringer og mulige løsninger*), marts 2016). Tilgængelig online her.

⁽⁴⁾ RU, *Resultater af RU's onlinehøring om hindringer for investeringer på lokalt og regionalt niveau*. September 2016. Tilgængelig online her.

⁽⁵⁾ Se de økonomiske perspektiver, der blev forelagt af OECD den 28. november 2016: <https://www.oecd.org/eco/economicoutlook.htm>.

⁽⁶⁾ RU, *Det Europæiske Regionsudvalgs politiske prioriteringer for 2015-2020* (The political priorities of the European Committee of the Regions 2015-2020), oktober 2015, tilgængelig online her.

⁽⁷⁾ RU, *En frisk start for Europa: regioner og byer lancerer en investeringsplan for et EU, som sætter borgeren i centrum*: <http://cor.europa.eu/en/news/Pages/Regions-and-cities-launch-investment-plan-for-a-citizen-centred-EU.aspx> og RU's Bratislavaerklæring »Investere og sammenkoble« (Invest and Connect), juli 2016 — tilgængelig online her.

En holistisk tilgang til investeringer i vore regioner og kommuner: samhörighedspolitikens, investeringsplanens og andre finansielle instrumenters rolle

12. Det Europæiske Regionsudvalg glæder sig over Kommissionens og Den Europæiske Investeringsbanks (EIB's) initiativer og deres afgørende fokus på at få gang i investeringerne, og minder om det frugtbare samarbejde mellem EIB og RU i forbindelse med deres fælles handlingsplan ⁽⁸⁾;

13. fremhæver de foranstaltninger, som Kommissionen og Den Europæiske Investeringsbank har støttet vedrørende implementeringen af finansielle instrumenter, der involverer flere regioner, da disse bidrager betydeligt til at øge likviditeten på markederne og til at skabe investeringer;

14. understreger, at europæiske investeringsinstrumenter kan have en positiv indvirkning på de offentlige finansieringer, navnlig med hensyn til den forudgående administrative kapacitet, især når der er tale om indtægtsskabende projekter. Derfor bør sådanne instrumenter gå i retning af långivning, innovative finansielle instrumenter og innovative offentlige udbud. RU fremhæver dog også, at tilskud spiller en afgørende rolle i regioner og kommuner som et middel til finansiering af projekter, der skal tackle markedssvigt, eller som ikke er tilstrækkeligt rentable for private investorer;

15. understreger betydningen af samhörighedsfinansiering, som fortsat bør være rygraden i EU's investeringspolitik og styrke partnerskabet mellem de europæiske regioner som et ægte udtryk for samarbejde og solidaritet. Samhörighedspolitikens fremtid er knyttet til EU's fremtid. Det er derfor nødvendigt, at vi sikrer samhörighedspolitikens rolle i EU efter 2020 ⁽⁹⁾;

16. peger igen på behovet for at vurdere alle former for finansiering: den flerårige finansielle ramme (FFR), samhörighedspolitikken og ESI-fondene, Juncker planen og EFSI såvel som andre finansielle instrumenter: de har alle deres egen unikke, men ikke modstridende filosofi og bør derfor supplere hinanden og — hvor og hvis der er behov for det — operere i synergi;

17. bifalder principielt forlængelsen af EFSI's aktiviteter ⁽¹⁰⁾ både hvad angår varighed og finansiell kapacitet, som giver anledning til at finjustere de eksisterende procedurer. RU gør dog opmærksom på, at synergiene med den europæiske samhörighedspolitik via ESI-fondene må præciseres yderligere med henblik på at gøre EFSI 2.0's til en større succes. Det mener ikke, at EFSI skal udformes, så det kan erstatte EU's samhörighedspolitiske instrumenter, og opfordrer til, at regionerne og de lokale myndigheder bliver tættere inddraget i forvaltningen af denne fond, især i forbindelse med oprettelsen af finansieringsplatforme på regionalt og tværregionalt plan, eftersom disse myndigheder spiller en vigtig rolle mht. at foreslå og planlægge investeringer på mellemlangt og langt sigt;

18. anmoder om, at mere detaljerede oplysninger om EFSI-finansierede projekter gøres offentligt tilgængelige, især med vægt på deres additionalitet og komplementaritet, hvor det er relevant. RU's deltagelse i rapporterings- og overvågningsaktiviteter forbedrer informationsstrømmen mellem regioner og kommuner. RU understreger i denne forbindelse, at det er nødvendigt at sikre de EFSI-finansierede projekters reelle additionalitet, især når det gælder anvendelsen af EU's budgetmidler såsom Connecting Europe-faciliteten og Horisont 2020;

19. opfordrer til, at EFSI ikke finansieres af andre fonde eller konkurrenceudsatte programmer.

Forhindringer for opnåelsen af EU's regioners og byers fulde investeringspotentiale

20. Det Europæiske Regionsudvalg understreger, at håndtering af hindringer for investeringer kræver gennemgribende reformer på alle myndighedsniveauer med det sigte at fjerne administrative, reguleringsmæssige og andre typer barrierer, som afskrækker investorer, for at forbedre investeringsklimaet;

⁽⁸⁾ RU, EIB and Committee of Regions intensify co-operation to boost Europe's economic recovery, september 2015, Pressemeddelelse tilgængelig her.

⁽⁹⁾ Forslag til Udtalelse om Den fremtidige samhörighedspolitik efter 2020 — For en stærk og effektiv europæisk samhörighedspolitik efter 2020, ordfører: Michael Schneider (EPP/DE).

⁽¹⁰⁾ For en uddybning af RU's holdning til forlængelsen af Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer og indførelsen af tekniske forbedringer i fonden og i Det Europæiske Centrum for Investeringsrådgivning henvises til: forslag til RU's udtalelse EFSI 2.0, ordfører: Wim van de Donk (EPP/NL).

21. minder om, at der foretages investeringer på lokalt og regionalt plan på en række tværgående områder såsom infrastruktur, transport, uddannelse, forskning og innovation, miljø, sundhed, sociale tjenester og andre former for samfundsmæssig og menneskelig kapital, som er nødvendige for at forstærke langtidsvirkningen af strategiske investeringer;

22. bemærker, at de lokale og regionale myndigheder kan fungere som en katalysator, der bringer forskellige offentlige og private aktører sammen omkring investeringsprojekter, navnlig i forbindelse med større projekter eller offentlig-private partnerskaber. RU mener dog, at der er brug for yderligere at fremme forbindelser på tværs af grænserne og samarbejde på flere niveauer ved aktivt at fremme tværregionale investeringer for at øge dynamikken i det fælleseuropæiske indre marked, især gennem udvikling af kapitalmarkedsunionen, og sideløbende hermed søge at løse reguleringsmæssige og administrative udfordringer på grundlag af Kommissionens dagsorden for bedre regulering som et middel til at sikre, at de politiske målsætninger bliver opfyldt på den mest effektive og mindst byrdefulde måde;

23. betoner vigtigheden af regionale strategier for intelligent specialisering som vejen frem for samskabelse af europæiske partnerskaber om benchlearning og organisering af flerdimensionale investeringsprojekter af høj kvalitet med deltagelse af flere aktører. RU understreger i denne forbindelse, at tacklingen af hindringer for investeringer kan gå hånd i hånd med gennemførelsen af regionale innovationsstrategier baseret på intelligent specialisering (RIS 3) i hele EU. Dette kan være et nyttigt redskab til at målrette politikstøtte og investeringer mod centrale prioriteter og udfordringer og således stimulere private investeringer.

Lokalt baserede hindringer: tung regelbyrde

24. Det Europæiske Regionsudvalg påpeger, at en del af hindringerne for investeringer som beskrevet i det europæiske semester er »lokalt baserede« i den forstand, at de enten har at gøre med de lokale og regionale myndigheders opgaver med hensyn til investeringer, eller at der er potentiale for, at lokale og regionale myndigheder kan bidrage til at mindske eller fjerne dem;

25. følgelig kan årsagerne til de nuværende hindringer for investeringer — men dermed også deres løsninger — ofte findes på det lokale og regionale plan og i et tværnationalt samarbejde;

26. understreger dog, at der er store forskelle mellem medlemsstaternes investeringsmønstre og hindringer for investering, og der findes derfor ikke nogen universalløsning;

27. bemærker, at dette især beror på de lokale og regionale myndigheders forskellige roller i relation til investeringer: først og fremmest er byer og regioner investorer, i og med at de er ansvarlige for over halvdelen (54 %) af de offentlige investeringer i EU. Disse investeringer foretages inden for forskellige områder og funktioner, der supplerer hinanden: menneskelig kapital, kvalifikationer, sundhed og mange flere. Kommuner og regioner er således *udbydere og formidlere af tjenesteydelser*. De lokale og regionale myndigheder er også *planlæggere*, idet de er hovedansvarlige for udviklingsstrategier og gennem deres forhåndsplanlægning kan målrette politikstøtte og investeringer mod centrale prioriteter og udfordringer og dermed stimulere private investeringer. Kommuner og regioner optræder som *formidlere af forandringer* og regulerende myndigheder f.eks. når det gælder fysisk planlægning og byggetilladelser. Endelig er de *investeringspartnere*, som bringer forskellige offentlige og private aktører sammen omkring gennemførelsen af investeringsprojekter ⁽¹¹⁾;

28. bifalder Kommissionens fokus på identificeringen af sådanne hindringer og udfordringer på investeringsområdet i forbindelse med det europæiske semester, lige fra den årlige vækstundersøgelse med dens liste over investeringsudfordringer til landerapporterne og de landespecifikke henstillinger. Med henblik på at bidrage til en mere kvalitativ EU-tilgang til offentlige udgifter, støtter RU dog forslaget om, at de landespecifikke henstillinger også — inden for rammerne af det europæiske semester — bør indeholde minimumsmål for offentlige investeringer, navnlig med hensyn til løbende udgifter ⁽¹²⁾;

⁽¹¹⁾ De lokale og regionale myndigheders mangfoldige roller i relation til offentlige og private investeringer gennemgås mere detaljeret i en studie bestilt af RU. Se især kapitel 4: Metis GmbH, *Obstacles to investments at local and regional level*, studie bestilt af RU, 2016. Tilgængelig online her.

⁽¹²⁾ Dette forslag er et led i en række henstillinger, som Europa-Parlamentet i november 2012 fremsatte i sin betænkning om »En social investeringspakt — som svar på krisen«^[1]: Betænkning af Danuta Jazłowiecka (EPP/PL): <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+TA+P7-TA-2012-0419+0+DOC+XML+V0//EN>.

29. gentager i denne forbindelse sin anmodning til Kommissionen om at offentliggøre en hvidbog om fastlæggelse af en typologi på EU-niveau for kvaliteten af offentlige investeringer i de offentlige udgiftsregnskaber i forhold til deres langsigtede virkninger ⁽¹³⁾;

30. minder desuden om sit forslag ⁽¹⁴⁾ om, at Kommissionen officielt skal godkende henstillingen fra Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD), som fastlægger en række principper om offentlige investeringer ⁽¹⁵⁾ (marts 2014). RU glæder sig over, at ovennævnte henstilling anerkender den betydelige og voksende rolle, som de lokale og regionale myndigheder spiller inden for alle politikområder (koordinering af offentlige investeringer, kapacitetsopbygning, fastlæggelse af rammevilkår) i forbindelse med planlægning og gennemførelse af offentlige investeringer;

31. gør opmærksom på, at ud af de 178 territorialrelaterede spørgsmål, der rejses i landerapporterne fra 2016 på tværs af alle lande og politikområder, er det næsten 60 %, som går på hindringer for investeringer. Disse består hovedsageligt i besværlige tværgående og sektorspecifikke reguleringer, for ringe offentlig administration, specifikke barrierer på arbejdsmarkedet og på markedet for finansiering af små og mellemstore virksomheder ⁽¹⁶⁾;

32. betoner, at den nylige RU-rundspørge af lokale og regionale myndigheder bekræfter, at besværlige regler, som påvirker investerings- og virksomhedsmiljøet, arbejdsmarkedet, detailhandelen og andre områder, såvel som udgifts-krævende/lange/bsværlige administrative procedurer for opstart, udvidelse eller lukning af en aktivitet samt langsomme eller besværlige juridiske procedurer faktisk udpeges som hindringer for investeringer af omkring 9 ud af 10 respondenter;

33. anbefaler, at der fortsat fokuseres på identificering af investeringsudfordringer i det europæiske semester, herunder i de årlige opdateringer af »Challenges to Member States' Investment Environments«, som for første gang i 2015 blev fremlagt sammen med den årlige vækstundersøgelse;

34. efterlyser en stærkere og mere struktureret inddragelse af de lokale og regionale myndigheder i det europæiske semester for effektivt at tage fat på at løse disse lokalt baserede investeringsudfordringer. RU opfordrer Europa-Parlamentet til at inddrage RU i denne proces gennem aktiv deltagelse i de interparlamentariske møder om det europæiske semester.

Manglende administrativ kapacitet på lokalt og regionalt plan

35. Det Europæiske Regionsudvalg minder om, at det er nødvendigt yderligere at forenkle EU's fonde med delt forvaltning, især når det gælder anvendelsen af finansieringsinstrumenter, og fremhæver, hvor vigtigt det er at øge de offentlige myndigheders administrative kapacitet og institutionelle ekspertise for at overvinde investeringskløften i EU;

36. bemærker, at respondenterne på RU-rundspørgen om hindringer for investeringer ⁽¹⁷⁾, hvoraf de fleste selv repræsenterer lokale eller regionale myndigheder, pegede på de lokale eller regionale myndigheders administrative kapacitet som en investeringsudfordring i deres kommune eller region. Således blev kapaciteten til at indgå i offentlig-private partnerskaber udpeget som en udfordring eller en stor udfordring for investeringer af 71 %, mens 70 % erklærede, at det var en udfordring eller en stor udfordring at administrere offentlige udbud, især de mere komplicerede procedurer ⁽¹⁸⁾;

37. understreger, at manglende administrativ kapacitet ikke er begrænset til nogle få af EU's mindre udviklede medlemsstater og regioner, for så vidt som der i de landespecifikke henstillinger for 2016 rettes henstilling til 20 ud af 28 medlemsstater og regioner om at forbedre kvaliteten af den offentlige forvaltning, herunder på subnationalt niveau ⁽¹⁹⁾;

⁽¹³⁾ RU's udtalelse om »Fremme af kvaliteten af de offentlige udgifter på områder, der er omfattet af EU's aktion« (CdR 4885/2014 — ordfører: Catuscia Marini (PES/IT) af 3. december 2014).

⁽¹⁴⁾ Ibid.

⁽¹⁵⁾ <http://www.oecd.org/gov/regional-policy/oecd-principles-on-effective-public-investment.htm>.

⁽¹⁶⁾ RU, *Territorial analysis of the Country Reports and accompanying Communication*, Rapport fra Styringsudvalget for Europa 2020-overvågningsplatformen. Maj 2016. Tilgængelig online her.

⁽¹⁷⁾ Se fodnote 4.

⁽¹⁸⁾ Se fodnote 16.

⁽¹⁹⁾ Se fodnote 16.

38. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at forstærke indsatsen for at begrænse de administrative byrder og til at udvikle nye initiativer og styrke de eksisterende for at øge den viden og de færdigheder og kompetencer, som offentlig-private partnerskabsprocesser kræver, såvel som den administrative effektivitet, især hos de regionale og lokale myndigheder, ikke mindst i lyset af de mange forskellige roller, de spiller i forhold til investeringer (planlægger, investeringspartner, regulerende myndighed, leverandør og promotor/formidler);

39. påpeger, at strategiske investeringer i komplekse globale sammenhænge kræver nye former for administrativ og ledelsesmæssig kapacitet til at forbedre den fremtidige udvikling af forretningsmodeller og værdiskabelse og inddrage profitorienterede og ikke-profitorienterede organisationer i de lokale og regionale værdiskabende økosystemer;

40. understreger, at effektive instrumenter til at øge den administrative effektivitet kan omfatte kompetenceudvikling gennem udvekslinger, ekspertmissioner, studiebesøg og workshops mellem lokale og regionale myndigheder som »peers«. RU henviser i denne forbindelse til den model, der anvendes af »Taiex Regio Peer 2 Peer«-instrumentet⁽²⁰⁾, som fortjener at blive efterlignet og udbredt;

41. fremhæver med hensyn de lokale og regionale myndigheders administrative kapacitet vanskelighederne ved at gøre effektiv brug af finansielle instrumenter som påpeget i RU-rundspørgen⁽²¹⁾. RU henviser i denne forbindelse til oprettelsen af Fi-Compass-plattformen⁽²²⁾ og indførelsen af Kommissionens nye finansielle standardinstrumenter⁽²³⁾, alt sammen værdifulde initiativer, især for de lokale og regionale myndigheder, som står med større udfordringer med hensyn til administrativ kapacitet, og tilskynder de lokale og regionale myndigheder til at gøre brug af disse instrumenter for at mobilisere yderligere private og offentlige midler til deres investeringsprojekter. RU erklærer sig rede til at arbejde sammen med Kommissionen for at fremme og slå til lyd for dette initiativ.

Manglende kendskab til muligheder for fund-raising, finansiering og investeringer

42. Det Europæiske Regionsudvalg understreger, at skønt de lokale og regionale myndigheder har en afgørende rolle at spille i en vellykket gennemførelse af EFSI-fonden, har de kun lidt kendskab til den. En RU-rundspørge af lokale og regionale myndigheder viste, at kun 7 % af respondenterne betragtede sig selv som havende et »godt kendskab« til, hvordan EFSI kan anvendes i deres kommune eller region. 18 % svarede, at de har et vist kendskab, mens 35 % erklærede, at de kun har et basalt kendskab, og 39 %, at de »ikke har noget kendskab«⁽²⁴⁾;

43. understreger, at dette manglende kendskab også gælder andre initiativer relateret til EFSI: 73 % af respondenterne i EU-rundspørgen svarede, at de »ikke har noget kendskab« til muligheden for at oprette investeringsplatforme til finansiering af investeringer i deres kommune eller region med støtte fra EFSI, mens kun 2 % erklærede, at de har »et godt kendskab« til Den Europæiske Investeringsprojektportal eller Det Europæiske Centrum for Investeringsrådgivning⁽²⁵⁾;

44. opfordrer Kommissionen og EIB til at gøre mere for at forbedre kendskabet til og forståelsen af EFSI og dertil knyttede initiativer såsom rådgivningscentrene for offentlige og private aktører på lokalt og regionalt plan, eftersom den nuværende situation er en trussel mod en vellykket gennemførelse af investeringsplanen;

45. foreslår at samarbejde med de lokale og regionale myndigheder, RU, dets netværk samt nationale og regionale erhvervsfremmende banker og andre institutioner for at identificere nationale og regionale eksempler på vellykkede projekter, og bekræfter, at RU er rede til at støtte regionernes og kommunernes benchlearning-potentiale gennem en udveksling af bedste praksis, således at der skabes en kritisk masse af støttemodtagere og forvaltningsmyndigheder;

⁽²⁰⁾ Nærmere oplysninger om »Taiex Regio Peer 2 Peer«-instrumentet: http://ec.europa.eu/regional_policy/en/policy/how/improving-investment/taiex-regio-peer-2-peer.

⁽²¹⁾ To tredjedele af respondenterne svarede, at anvendelsen af innovative finansieringsværktøjer, herunder finansielle instrumenter, var en investeringsudfordring eller en stor investeringsudfordring i deres kommune eller region. RU, *Resultater af RUs onlinehøring om hindringer for investeringer på lokalt og regionalt niveau*. September 2016. Tilgængelig online her.

⁽²²⁾ Nærmere oplysninger om Fi-Compass-plattformen kan findes her: <https://www.fi-compass.eu/>

⁽²³⁾ Nærmere oplysninger om de finansielle standardinstrumenter kan findes under »EC Regulatory Guidance« her: <https://www.fi-compass.eu/resources>

⁽²⁴⁾ Se fodnote 4.

⁽²⁵⁾ Se fodnote 4.

46. bifalder Kommissionens indsats for at øge opmærksomheden om finansieringsmuligheder gennem dens »investerings-roadshows« i medlemsstaterne;

47. peger på misforholdet mellem rådgivnings- og oplysningsstrategier og er bange for, at det forhold, at de eksisterende rådgivningscentre alene har en rådgivende rolle, er utilstrækkeligt til at identificere og tiltrække nye projekter i regioner, hvor der er et ringe kendskab til investeringsmulighederne;

48. understreger, at det må sikres, at EFSI ikke øger forskellene med hensyn til samhørighed i EU, og at der derfor bør indføres tjenester og incitamenter til afhjælpning af den geografiske ubalance, herunder udvidelse af de overordnede mål, som er berettiget til EFSI-støtte, forbedring eller endog decentralisering af rådgivnings- og ekspertisetjenester og en øget rolle til Det Europæiske Centrum for Investeringsrådgivning. Desuden bør der gøres bedre brug af Den Europæiske Portal for Investeringsprojekter, der har til formål at bygge bro over kløften mellem EU-projektledere, som søger finansiering, og investorer i hele verden, som søger investeringsmuligheder.

Økonomisk styring og finanspolitiske rammer

49. Det Europæiske Regionsudvalg understreger, at det, for at vores økonomier kan tiltrække flere investeringer og mere kapital, er nødvendigt grundlæggende at ændre de økonomiske og finanspolitiske rammer, hvilket bør ledsages af en styrket indsats for at fjerne regelbaserede hindringer. Skønt den økonomiske styring og de finanspolitiske rammer måske ikke umiddelbart betragtes som en del af investeringsklimaet eller som en hindring for investeringer, udgør de nogle overordnede rammer, især hvad angår offentlige investeringer;

50. er dybt bekymret over, at de offentlige investeringer ofte nedskæres i krisetider, eftersom de er mindre synlige og politisk lettere at beskære end mange andre former for offentlige udgifter. Dette rammer især grundlæggende investeringer i menneskelig kapital, sundhed og uddannelse, som giver stort udbytte på langt sigt. RU understreger derfor, at fremtidig bæredygtig vækst og velfærd især afhænger af, at det økonomiske klima for nyetablerede virksomheder og virksomheder i vækst forbedres, at private investeringer tiltrækkes og at der fortsat foretages langsigtede offentlige investeringer, som bør opretholdes selv i tider med finanspolitisk konsolidering;

51. bemærker, at det — selvom RU går ind for en strengt regelbaseret tilgang til finanspolitikken — kan være vanskeligt at gennemføre nye offentlige investeringer inden for rammerne af de gældende finanspolitiske regler, og påpeger derfor behovet for at undersøge mulighederne for at anlægge en mere positiv tilgang til investeringer, især men ikke udelukkende når det gælder offentlig-private partnerskaber, som både sikrer fuld anvendelse af de finanspolitiske regler og samtidigt søger at maksimere investeringsmulighederne i Europas regioner og kommuner;

52. mener, at en god løsning kan findes inden for de nuværende finanspolitiske rammer, især i gældsbremsen for strukturelle underskud for den mellemfristede målsætning (MTO) i stabilitets- og vækstpacten og finanspagten. For at sikre, at der er tilstrækkelig plads til investeringer, samtidigt med at de finanspolitiske regler overholdes, bør der fastsættes et faktisk underskud for lokale og regionale myndigheders offentlige investeringer, som ikke vil blive medregnet i det strukturelle underskud, der sammenlignes med den mellemfristede budgetmålsætning;

53. gentager i denne forbindelse sin modstand mod at suspendere støtte fra ESI-fondene som en direkte følge af makroøkonomisk konditionalitet i forbindelse med stabilitets- og vækstpacten, eftersom dette vil få negative konsekvenser for gennemførelsen af projekter, der medfinansieres af EU, og mere generelt forværre investeringsituationen i de berørte medlemsstater og regioner;

54. peger endnu en gang på, at offentlige udgifter afholdt af medlemsstaterne og de lokale og regionale myndigheder i forbindelse med medfinansiering af ESI-fondene og EIB ikke bør medtages i de strukturelle udgifter, der er fastsat i stabilitets- og vækstpacten, da sådanne investeringer pr. definition er investeringer af generel europæisk interesse og har vist sig at have en løftestangseffekt ved at fremme bæredygtig vækst.

Søgen efter løsninger: forøgelse af det lokale og regionale investeringspotentiale

55. Det Europæiske Regionsudvalg minder om, at dets højeste prioritet er at kickstarte EU's økonomi ud fra en bottom-up-tilgang ved at stimulere målrettede investeringer baseret på lokale behov, trække på bedste praksisser på græsrodsniveau og tilskynde til en ny iværksætterkultur. RU understreger behovet for at skabe et innovativt og foretagsomt Europa, som sætter borgerne i centrum;

56. understreger, at RU er opsat på at yde opbakning til kommuner og regioner, så de kan udfylde deres roller bedre: ved at fremme peer-to-peer-praksisser, som indsamler viden og stimulerer matchmaking mellem virksomheder gennem forstærkede europæiske partnerskaber med henblik på at opbygge den nødvendige kapacitet til samskabelse af komplekse projekter af høj kvalitet med anvendelse af finansielle instrumenter som for eksempel ESI-fondene og EFSI;
57. understreger det vigtige i at disponere over data om igangværende investeringsprojekter på græsrodsniveau, hvilket i øjeblikket er underudviklet, men har stor merværdi for alle myndighedsniveauer. RU foreslår derfor, at det etableres en europæisk resultattavle for lokale og regionale investeringer, og opfordrer sine medlemmer til at formidle deres projekter, erfaringer, og hvad der ligger dem på sinde, for at etablere en sådan database;
58. påpeger behovet for at videreføre EU's indsats for at begrænse uforholdsmæssigt store administrative byrder for at gøre investeringsklimaet lettere tilgængeligt for nye — men også eksisterende — virksomheder. RU understreger, at selvom kommuner og regioner kan gøre meget på deres niveau for at lette regelbyrden, må deres indsats suppleres af initiativer på nationalt og europæisk plan;
59. minder om, at investeringer ikke kun drejer sig om transport og anden infrastruktur, men også bør rettes mod menneskelig kapital, kvalifikationer, uddannelse, forskning og innovation, intelligente energinet, boliger, faciliteter på social- og sundhedsområdet samt støtte til opstart og udvidelse af innovative og dynamiske virksomheder;
60. minder om, at investeringsplaner bør sigte mod at skabe en grønnere, mere intelligent, mere inklusiv og lokalt baseret økonomi, så EU kan forblive konkurrencedygtig på den globale scene;
61. forpligter sig til sammen med den private sektor at søge efter løsninger, der kan bane vejen for flere investeringer i kommuner og regioner, hvilket også er det centrale politiske budskab i Bratislavaerklæringen »Investere og sammenkoble«, som blev vedtaget af RU den 8. juli 2016 ⁽²⁶⁾.

Bruxelles, den 8. februar 2017.

Markku MARKKULA

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

⁽²⁶⁾ RU, *En frisk start for Europa: Regioner og byer lancerer en investeringsplan for et EU, hvor borgeren står i centrum*: <http://cor.europa.eu/en/news/Pages/Regions-and-cities-launch-investment-plan-for-a-citizen-centred-EU.aspx> og RU's Bratislavaerklæring »Investere og sammenkoble«, juli 2016 — tilgængelige online her.

**Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — En finanspolitisk kapacitet og automatiske stabilisatorer
i Den Økonomiske og Monetære Union**

(2017/C 207/04)

Ordfører: Carl Fredrik Graf (SE/EPP), medlem af kommunalbestyrelsen i Halmstad kommune

I. POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

II. INDLEDNING

1. Euroen blev udtænkt til at beskytte mod udsving i valutakurserne og blev udformet som et redskab til at sikre bedre langsigtet vækst. Euroens indførelse har imidlertid betydet, at politiske alternativer rettet mod at modvirke asymmetriske chok, herunder devaluering af valutakursen, er faldet bort.
2. Udvalget beklager, at der har forekommet visse svagheder i Den Økonomiske og Monetære Union (ØMU), siden den blev oprettet i Maastrichttraktaten, hvor pengepolitikken blev forbeholdt EU-niveauet, mens finanspolitikken forblev medlemsstaternes ansvar og kun omfattes af bestemmelser om en relativt begrænset samordning af de nationale politikker.
3. ØMU'ens sårbarhed blev åbenlys under den globale økonomiske og finansielle krise, hvor uholdbare ubalancer i forening med alt for høje offentlige og private gælds niveauer førte til en statsgældskrise, hvor staternes låneomkostninger steg dramatisk i en række medlemsstater, hvilket som følge af manglen på et egentligt finanspolitisk sikkerhedsnet bragte selve euroens eksistens i fare.
4. Udvalget anerkender de resultater i forhold til risikobegrænsning, der er blevet opnået, siden krisen brød ud, og de mange foranstaltninger, som EU-institutionerne har vedtaget med henblik på at styrke koordineringen af de nationale finanspolitikker.
5. Udvalget konstaterer dog, at trods disse tiltag og de positive vækstrater, vi har set igen, i flere EU-regioner, som i vidt omfang er knyttet til eksterne faktorer, har den blotte samordning af de nationale finanspolitikker hverken øget den nationale kapacitet i forhold til at absorbere økonomiske chok, eller hindret fremvæksten af et investeringsgab og øget ulighed i ØMU'en⁽¹⁾. Desuden har politikkerne vist sig at være utilstrækkelige til at skabe vækstfremgang og holdbare og socialt afbalancerede strukturreformer.
6. Siden krisen brød ud, har ECB sørget for en stabilisering af konjunkturerne. ECB's formand har efterlyst integrerede institutioner og en stærkere og mere proaktiv finanspolitik i euroområdet samt opfordret medlemsstaterne i euroområdet til at gennemføre strukturreformer. Samtidig med at Regionsudvalget advarer om, at pengepolitikken ikke egenhændigt kan stimulere økonomien, fremhæver det, at de aktuelle lave rentesatser er befordrende for lån og investeringer. Grundlæggende strukturreformer og et medansvar for dem på det niveau, der er tættest på borgerne, er tillige med finanspolitisk ansvar forudsætninger for en tilbagevenden til langsigtet bæredygtig vækst.
7. I de fem formænds rapport om gennemførelsen af EU's Økonomiske og Monetære Union påpeges det, at der er behov for en kapacitet til at håndtere chok i euroområdet som supplement til de nationale automatiske stabilisatorer, når og hvor det er nødvendigt.
8. For at genskabe tilliden er euroen nødt til at opfylde sit løfte om stabilitet, konvergens, vækst og beskæftigelse. En finanspolitisk kapacitet kan bidrage til at realisere disse mål. Solidaritet går hånd i hånd med og er afhængig af ansvar, hvilket indebærer, at yderligere finansiel støtte til euroområdet kun bør ydes på baggrund af en vedvarende tilstedeværelse af både finanspolitisk ansvar og strukturreformer.

⁽¹⁾ Jf. den årlige undersøgelse af beskæftigelse og vækst fremlagt af Kommissionen den 20. december 2016.

9. Udvalget gentager, at i forbindelse med alle beslutninger om ØMU'ens udvikling, såsom indførelse af en finanspolitisk kapacitet og automatiske stabilisatorer, bør de lokale og regionale myndigheders rolle, når det gælder om at skabe forudsætninger for holdbar vækst, anerkendes fuldt ud og om muligt forstærkes, især når det gælder gennemførelsen af økonomisk, social- og arbejdsmarkedspolitik samt strukturreformer, etablering af et erhvervsvenligt klima, som skaber grobund for beskæftigelse, og fremme af investeringer.

III. GENERELLE PRINCIPPER

10. Det Europæiske Regionsudvalg gentager, at virkeliggørelsen af bankunionen på kort sigt er det mest effektive redskab til at forhindre kriser i det finansielle system og minimere negative effekter af økonomiske chok ⁽²⁾.

11. Bankunionen gør ECB's princip om, at de nationale banksystemers finansieringsbehov bør kobles løs fra de nationale offentlige budgetter, og at en bankkrise i ét EU-land ikke må føre til en bankkrise i hele Unionen, mere troværdigt.

12. Det er nødvendigt at inddrage såvel de lokale og regionale myndigheder som erhvervslivet og arbejdsmarkedets parter i diskussionen om indførelse af nye redskaber, f.eks. automatiske stabilisatorer, som har til formål at mildne effekterne af asymmetriske chok.

13. Den sociale dimension i ØMU-området bør udvikles, ved at der følges op på indikatorer for udviklingen i de enkelte regioner og lande. Der bør fokuseres på at følge op på aktive arbejdsmarkedsforanstaltninger og strukturelle sociale indikatorer. Arbejdsmarkedets parter — på både regionalt, nationalt og EU-niveau — bør inddrages i opfølgningen på indikatorerne.

14. Udvalget bemærker, at det er overbevist om, at det er nødvendigt med en finanspolitisk kapacitet med henblik på at udstyre ØMU'en med en midlertidig mekanisme til at absorbere chok ⁽³⁾. En eventuel finanspolitisk kapacitet bør ikke overlape de samfundsøkonomiske redskaber, men derimod supplere dem.

15. En finanspolitisk kapacitet på EU-niveau må ikke udformes, så der opstår risiko for permanente overførsler og dermed underminering af incitamenterne til forsvarlig økonomisk politik og arbejdsmarkedspolitik og gennemførelse heraf på nationalt eller regionalt niveau eller incitamenterne til at afhjælpe nationale eller regionale strukturelle svagheder. For at undgå moral hazard bør den derfor knyttes tæt sammen med overholdelse af EU's overordnede forvaltningsramme og fremskridt med hensyn til konvergens.

16. Udvalget slår til lyd for, at medlemsstaterne skal føre en ansvarlig økonomisk politik for at få adgang til de EU-instrumenter, som har til formål at stabilisere økonomien. Anvendelsen af disse instrumenter bør gå hånd i hånd med en fuldstændig gennemførelse af strukturreformer med fokus på øget konvergens, samordning og integration, og støtten må under ingen omstændigheder føre til permanente og ensrettede strømme mellem landene ⁽⁴⁾. Støtten skal fastsættes på EU-niveau, være midlertidig og have en klar tidsplan.

17. Det Europæiske Regionsudvalg betoner, at stabilitets- og vækstpagten skal overholdes, sådan som det præciseres i Kommissionens meddelelse om udnyttelse af fleksibiliteten inden for rammerne af stabilitets- og vækstpagten (SVP) fra januar 2015, og understreger vigtigheden af, at medlemsstaterne hver for sig har en sund økonomi og stabile statsfinanser som en forudsætning for de nødvendige offentlige investeringer på både kort og langt sigt.

18. Udvalget mener i øvrigt, at for at sikre, at der er tilstrækkeligt råderum for investeringer, samtidig med at de finanspolitiske regler overholdes, bør den mellemfristede målsætning om en gældsbremse for strukturelle underskud suppleres af fastsættelse af et faktisk underskud for lokale og regionale myndigheders offentlige investeringer.

19. Udvalget gentager sin opfordring til mere økonomisk og social konvergens og endnu bedre styring, eftersom dette spiller en afgørende rolle, hvis man skal undgå permanente overførsler og moral hazard. Det understreges, at der er behov for øget konvergens.

20. Samtidig understreger udvalget, at de sociale, økonomiske og territoriale forskelle, såvel mellem medlemsstaterne som internt i disse, kun kan mindskes ved hjælp af et koncept, som omfatter en territorial dimension. Konceptet finanspolitisk ansvarlighed må ikke reduceres til at handle om centraliseret anvendelse af fælles regler. For som bekendt, jo mere de offentlige udgifter decentraliseres og bindes lokalt, desto bedre bliver incitamenterne og betingelserne for finanspolitisk ansvarlighed, reformer og investering.

⁽²⁾ Paul Lindquists udtalelse om »Opfølgning på de fem formænds rapport om fuldførelse af EU's Økonomiske og Monetære Union« af 7. april 2016, COR-2015-05112, punkt 24.

⁽³⁾ Paul Lindquists udtalelse, punkt 35.

⁽⁴⁾ Paul Lindquists udtalelse, punkt 33.

21. Der må gøres noget ved de regionale forskelle for at imødegå social ulighed, øge væksten, skabe nye job og forbedre konkurrenceevnen og samhørigheden i ØMU'en og EU, og udvalget fremhæver den vigtige rolle, som lokale og regionale myndigheder spiller som arbejdsgivere, investorer, udbydere og formidlere af tjenesteydelser, planlæggere, katalysatorer for og formidlere af forandringer samt investeringspartnere.

22. Et højt niveau af ejerskab af de strukturelle reformer på området blandt de lokale og regionale myndigheder er afgørende for, at disse reformer kan blive en succes. Udvalget fremhæver det europæiske semesters territoriale dimension og gentager sin opfordring til Kommissionen og Europa-Parlamentet om at vedtage en adfærdskodeks, der garanterer, at lokale og regionale myndigheder inddrages på struktureret vis i det europæiske semester, hvilket også er en måde at forberede de strukturelle reformer på ⁽⁵⁾.

23. Udvalget opfordrer medlemsstaterne til at gennemføre kapitalmarkedsunionen, som skal muliggøre kapitalstrømme over grænserne uden at true stabiliteten i de enkelte regioner og lande og hjælpe virksomheder og især mikrovirksomheder og SMV'er med adgang til mange forskellige finansieringskilder og derigennem bidrage til at milde økonomiske chok ⁽⁶⁾.

IV. BUDGETMÆSSIGE ASPEKTER

24. Euroen blev indført uden nogen form for finanspolitisk støttestruktur, der kunne håndtere ubalancer i euroområdet, og EU's budget er i vidt omfang ikke indrettet på hurtigt at kunne mobilisere finansiering, hvis der bliver brug for det til at stabilisere markederne, refinansiere banker og håndtere betalingsbalancekriser.

25. Regionsudvalget opfordrer Kommissionen til i forbindelse med udarbejdelsen af de fremtidige europæiske økonomiske og finansielle politikker at overveje muligheden for at anvende økonomiske indikatorer på hver enkelt region med henblik på at fastslå deres generelle helbredstilstand i henseende til offentlig gæld og deres relative bidrag til væksten i EU's BNP.

26. Udvalget understreger nødvendigheden af at drøfte den finanspolitiske kapacitets struktur og udformning indgående og nå frem til en løsning, som er i overensstemmelse med kravene om gennemsigtighed og demokratisk kontrol og med »no bail-out«-klausulen i artikel 125 i TEUF ⁽⁷⁾.

V. OVERVEJELSER OM DEN FINANSPOLITISKE KAPACITET

27. Der er to funktioner, som skal kunne udføres. For det første skal man kunne skabe incitamenter til strukturreformer i medlemsstaterne i økonomisk gode tider med henblik på at fremme den økonomiske og sociale konvergens i euroområdet og forbedre den økonomiske konkurrenceevne og modstandsdygtighed. For det andet skal forskelle mellem konjunktursvingningerne i medlemsstaterne i euroområdet, som beror på strukturelle faktorer, kunne mildnes gennem oprettelse af et redskab til håndtering af asymmetriske chok.

28. Der er behov for væsentlige fremskridt, når det gælder bæredygtige strukturreformer, for at fremme konvergens, vækst, beskæftigelse og konkurrenceevne med henblik på effektivt at forhindre asymmetriske chok.

29. Medlemsstaterne opfordres til at overveje at give de lokale og regionale myndigheder større finanspolitisk autonomi som en metode til at skabe lokalt ejerskab og sikre en bedre gennemførelse af strukturreformerne.

30. Man bør være varsom med at anvende finansiel støtte fra EU-niveau ud over de allerede eksisterende samhørighedspolitiske redskaber for at gennemføre de aftalte strukturreformer i medlemsstaterne. En eventuel yderligere støtte bør ikke overlape de nuværende redskaber, men derimod supplere dem.

31. Den finansielle støtte bør kobles til gennemførelsen af de landespecifikke anbefalinger. Støtteprogrammet for strukturreformer, som har til formål at yde teknisk støtte til de nationale myndigheder, kan videreudvikles som et bidrag til den finanspolitiske kapacitets strukturreformsfunktion.

⁽⁵⁾ COR-2016-05386-00-00-DT.

⁽⁶⁾ Paul Lindquists udtalelse, punkt 30.

⁽⁷⁾ Resolution om »En bæredygtig fremtid for Den Økonomiske og Monetære Union«, punkt 21.

32. Det vil være hensigtsmæssigt at undersøge, om et yderligere redskab til fremme af strukturreformer, der er udformet som lån med henblik på at finansiere en offentlig investeringsstrategi, kan være nyttigt, hvilket kunne gøre det muligt at identificere en pool af finansieringskilder og investeringsprojekter, der kunne bidrage til at støtte gennemførelsen af de nødvendige reformer.

33. Uanset de nuværende indsatser, når det gælder konvergens og bæredygtige strukturreformer, kan asymmetriske chok, som påvirker stabiliteten i euroområdet som helhed, ikke helt udelukkes, når man tager den stærke integration af medlemsstaterne i euroområdet i betragtning. Der er derfor behov for et redskab, som kan give en umiddelbar stabiliseringseffekt i nødsituationer.

34. De lokale og regionale myndigheder kan i nogle lande være mere sårbare over for virkningerne af asymmetriske chok i betragtning af den vigtige rolle, de spiller i medlemsstaternes sociale trykkesystemer.

35. Den Europæiske Stabilitetsmekanisme (ESM) bør udvikles yderligere og omdannes til en europæisk valutafond med tilstrækkelig ind- og udlånskapacitet og et klart fastsat mandat, som omfatter dens bidrag til en finanspolitisk kapacitet i euroområdet.

36. Den finanspolitiske kapacitet bør gøres til genstand for fælles beslutningstagning og gennemførelse på ØMU-niveau, men bør også stå åben for, at medlemsstater uden for euroområdet kan deltage på frivillig basis.

VI. AFSLUTTENDE BEMÆRKNINGER

37. Det Europæiske Regionsudvalg gentager, at udvalget bør inddrages i udarbejdelsen af hvidbogen om overgangen fra trin 1 til trin 2 i reformen af ØMU'en.

38. Udvalget understreger betydningen af at sikre, at man i indsatsen for at uddybe valutaunionen også tager hensyn til konsekvenserne for landene uden for euroområdet.

39. Udvalget insisterer på, at alle foranstaltninger vedrørende fuldførelsen af ØMU'en gennemføres på en så gennemsigtig måde som overhovedet muligt og med hensyntagen til dennes demokratiske legitimitet.

Bruxelles, den 8. februar 2017.

Markku MARKKULA

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Manglende transportforbindelser i grænseregioner

(2017/C 207/05)

Ordfører: Michiel SCHEFFER (NL/ALDE), medlem af provinsstyrelsen for Gelderland**POLITISKE ANBEFALINGER**

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

1. Det Europæiske Regionsudvalg konstaterer, at den europæiske integration først og fremmest finder sted ved grænserne. Åbne grænser og infrastruktur, der forbinder folk, udgør kernen i det europæiske projekt. Udviklingen i Europas grænseregioner bestemmes desuden i vidt omfang af den tilgængelige infrastruktur, som muliggør forbindelser mellem byer, virksomheder og borgere på begge sider af grænsen.

Den seneste tids flygtningekrise, der har ført til lukning af grænser, giver mange regioner langs grænserne nye udfordringer med hensyn til en integreret udvikling af deres region.

2. Grænseregioner betragtes i stigende grad som funktionelle regioner, som udelukkende kan udnytte deres potentiale for vækst og beskæftigelse, hvis der er tilstrækkelige forbindelser mellem de to sider af grænsen og det europæiske net. Man bør på en afbalanceret måde vurdere migrationens betydning for grænseregionerne, hvor man tager højde for grænsearbejdere, handlende, SMV'er og turister.

3. Samarbejdet mellem regioner og lande bør desuden have til formål at fremme beskæftigelse på begge sider af grænsen. Udvikling af infrastruktur og transportforbindelser af høj kvalitet vil give den del af befolkningen, som bor i grænseregioner, incitament til at søge beskæftigelse i overensstemmelse med deres uddannelse, også når dette er forbundet med en længere vej til arbejde. Således kan der skabes en øget erhvervsfrekvens og en højere grad af matchning af kvalifikationer med arbejdsmarkedets behov og dermed opnås en bedre udnyttelse af den menneskelige kapital. Det handler i den forbindelse ikke kun om tilgængeligheden af områder med økonomisk aktivitet, men også om tilgængeligheden af faciliteter.

4. Denne udtalelse er centreret om grænseoverskridende forbindelser via jernbane, vej og i mindre omfang vand. Den vedrører kun grænseregioner internt i Europa. Dog erindrer RU, bl.a. under henvisning til udtalelsen om en luftfartsstrategi ⁽¹⁾, om den betydning luft- og havforbindelser har for randområder og øregioner, regionerne i den yderste periferi og de nærtliggende grænseområder, og anmoder Kommissionen om, at dette forhold tages i betragtning i den kommende revision af TEN-T.

5. Manglende transportforbindelser i grænseregioner indgår i en bredere problematik: manglen på finansielle midler til udvikling af lokale og regionale infrastrukturer. Det er nødvendigt med en innovativ tilgang for at løse mobilitetsproblemerne i grænseregionerne.

6. I de senere år har EU hovedsagelig sat fokus på at finde centraliserede løsninger til det storstilede transeuropæiske transportnet, navnlig via Connecting Europe-faciliteten (CEF), men også Horisont 2020. Der står forholdsvis få midler til rådighed for decentraliserede instrumenter som Interreg-programmet til anlæggelse af manglende forbindelser af mindre målestok i de europæiske grænseregioner, på trods af at disse programmer i langt højere grad tager hensyn til de lokale behov i den pågældende grænseregion.

7. Connecting Europe-faciliteten for syvårsperioden 2014-2020 har allerede finansieret adskillige projekter af betydelig værdi for mobiliteten i EU og størstedelen af de relevante ressourcer er allerede blevet fordelt. Det er derfor vigtigt at forny facilitetens økonomiske forpligtelse ved at øge dens økonomiske midler og fremme gennemførelsesforanstaltninger for de samlede net og forbindelsessystemet til TEN-T-nettet i grænseområder.

⁽¹⁾ COR-2016-00007.

8. Det er derfor ligeledes særdeles vigtigt at undersøge muligheden for og tilvejebringelsen af finansiel støtte til etablering, forbedring eller genåbning af grænseoverskridende transportforbindelser, idet der tilstræbes en mere ensartet behandling af landene, hvad angår medfinansieringsmetoder. Medlemsstaterne spiller imidlertid en vigtig rolle i forbindelse med finansiering af arbejder.

9. TEN-T-nettet er nødvendigt for en bæredygtig udvikling af de europæiske regioner. Langt størstedelen af de finansielle midler går til TEN-T-nettets hovedkorridorer. Forbindelserne med de lokalt og regionalt dækkende net må imidlertid ikke tabes af syne. Kommissionens planer om en udbudsrunde i oktober 2016 for Connecting Europe-faciliteten, særligt vedrørende grænseoverskridende forbindelser, hilses i høj grad velkommen som et første skridt.

10. Denne CEF-efterlysning vedrørende manglende transportforbindelser er et godt eksempel på det mulige resultat af et interinstitutionelt samarbejde mellem Kommissionen, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Regionsudvalg, medlemsstaterne og de berørte regioner om udpegelse af fælles udfordringer i grænseregioner, undersøgelse af mulige løsninger og tilvejebringelse af de nødvendige midler til tackling af disse udfordringer. Et sådant samarbejde kunne danne grundlaget for en eventuel beslutningstagning i forbindelse med den fremtidige udformning af CEF efter 2020 og være en model for lignende aktiviteter inden for andre af EU's politikområder.

11. Revisionen af EU's flerårige finansielle ramme i slutningen af 2016 og de igangværende debatter om udformningen af samhørighedspolitikken efter 2020 er en enestående mulighed for at fremsætte nye forslag om EU-støtte til anlæggelse af den manglende infrastruktur i grænseregionerne. I overensstemmelse med nærhedsprincippet ville den bedste løsning være at muliggøre finansiering af denne infrastruktur (herunder mindre infrastrukturprojekter) inden for rammerne af programmer for grænseoverskridende samarbejde (Interreg A) og følgelig afsætte flere midler hertil.

12. Undersøgelsen: »The potential of closing missing links of small scale infrastructure in Europe's border regions for growth and employment«⁽²⁾ peger på en lang række casestudier, som understøtter dette synspunkt.

Muligheder for økonomisk udvikling

13. Grænseregioner betragtes ofte som perifere, men de kan udgøre et økonomisk knudepunkt. Et velfungerende mobilitetssystem er desuden en forudsætning for regional økonomisk vækst, territorial samhørighed og udvikling af grænseoverskridende funktionelle regioners potentiale. Navnlig i grænseregioner er der stadig gevinster at opnå i form af økonomisk udvikling og skabelse af arbejdspladser

14. Udvalget henviser til, at mange grænseregioner drager fordel af grænseoverskridende handel. En bedre udnyttelse af vej-, jernbane- og søtransportforbindelserne og en højere kvalitet af disse ville bidrage indirekte til løsningen af de socioøkonomiske problemer, bl.a. mindskelse af arbejdsløsheden og forbedring af befolkningens livskvalitet. Disse aspekter bør prioriteres i forbindelse med Connecting Europe-faciliteten.

15. Turisme kan fungere som primus motor for en forbedring af infrastrukturen. Omvendt kan en forbedret infrastruktur også føre til mere turisme. Sådanne katalysatorer for udvikling bør udnyttes. Der bør især ikke ses bort fra den rolle, som cykelruter på tværs af grænserne spiller i forbindelse med fremme af turismen.

16. Når det gælder grænseoverskridende forbindelser, kan der gå længere tid, før der udvikles en markedsefterspørgsel. De højere omkostninger fører ligeledes til en skrøbelig cost-benefit balance, især i indkøringsfasen. Man skal derfor være særlig opmærksom på projekters finansieringsteknik. De finansieringstekniske løsninger, der anvendes til projekterne, har også afgørende betydning for investeringsafkastet og for følgerne for den økonomiske aktivitet af investeringer i infrastruktur, som sker inden for rammerne af grænseoverskridende samarbejdsprogrammer og udviklingsprogrammer for transport. Sammensætningen af forskellige finansieringskilder, egenfinansieringen, de finansielle bidrag til aktiviteter og omkostningerne til konsortiets aktører er ligeledes afgørende faktorer for så vidt angår projekter. På baggrund af alle disse faktorer anbefaler udvalget, at man, når transportstrukturerne er betydelige for de to berørte lande, vedtager fælles retningslinjer og bestemmelser for hvert grænseområde, der er fælles for medlemsstaterne, for at opnå endnu mere effektive støttevilkår for projekterne.

⁽²⁾ <http://cor.europa.eu/en/documentation/studies/Documents/Potential-missing-link.pdf>

Infrastruktur og serviceydelser

17. For spørgsmålet om manglende transportled drejer det sig ikke alene om anlæggelse af infrastruktur, men også om tilvejebringelse af serviceydelser, såsom nye forbindelser for offentlig transport og varetransport. Der kunne også være tale om en genåbning af en eksisterende linje. I den sammenhæng har markedsefterspørgslen afgørende betydning for nye forbindelsers praktiske gennemførlighed.

18. Afhjælpning af manglende forbindelser over grænserne forudsætter en integreret tilgang til såvel gods- og passagertransport som til alle transportformer, dvs. veje, jernbaner og vandveje. Man bør være særlig opmærksom på, at billet- og informationssystemer skal fungere frit uden hindringer og fremme intermodalitet. Derfor er det afgørende at inddrage og koordinere med de forskellige virksomheder, som varetager disse forbindelser, navnlig de statslige virksomheder, og det samme gælder lande og regioner, alt efter disses kompetenceområder.

19. Et første skridt i denne retning går i højere grad ud på at afstemme køreplanerne for den offentlige transport i grænseregionerne med hinanden. Et andet skridt kan være at indføre grænseoverskridende bevillinger for den offentlige transport.

20. Langsomme transportformer som f.eks. cykling kan komme til at spille en vigtig rolle i grænseregioner. Cykling er i mange tilfælde en transportform, der fungerer som supplement til offentlig transport. Cykler anvendes i stigende grad og bliver stadig mere konkurrencedygtige, navnlig i byer med trængselsproblemer. Dette kræver en grænseoverskridende strategi og et grænseoverskridende net af cykelinfrastruktur af høj kvalitet. Udviklingen af transport med forbindelse til det europæiske net af cykelruter bidrager også til at forbedre turistrejsemålenes tilgængelighed og kan således betragtes som en social og økonomisk målsætning.

21. Selv i de mere landlige og i økonomisk henseende mindre udviklede områder anbefales der en integreret planlægning for således at fjerne de barrierer, der måtte hindre adgangen til visse arbejdspladser og faciliteter.

Det er nødvendigt med et grænseoverskridende samarbejde på flere niveauer

22. Der skal ikke kun være grænseovergange på hovedinfrastrukturnettet, men også på de underliggende net. Dette muliggør mere fleksible transportmuligheder mellem hjem og arbejde og gør job på den anden side af grænsen tilgængelige. Et styrket grænseoverskridende samarbejde mellem alle forvaltningsniveauer og interessenter er nødvendigt for at skabe et gnidningsfrit mobilitetssystem.

23. Det kræver endvidere et fælles politisk initiativ fra Europa-Parlamentet, Kommissionen, Det Europæiske Regionsudvalg og medlemsstaterne, der kunne omfatte følgende:

- anvendelse af den igangværende grænseoverskridende revision, som Kommissionen har iværksat med henblik på at fjerne de eksisterende hindringer for grænseoverskridende transportløsninger. Regionsudvalget er fast besluttet på at spille en aktiv rolle, når det gælder at fjerne disse hindringer
- etablering af en platform for vurdering af eksisterende projekter og formidling af retningslinjer og god praksis
- udvikling af en fælles projektplanlægning for transportinfrastruktur i grænseregioner med solid støtte fra Kommissionens GD MOVE og fremme af udveksling af viden og samarbejde om grænseoverskridende mobilitetsproblemer
- anvendelse af Interreg A-programmer til at fremme bedre planlægning af den grænseoverskridende infrastruktur, faciliteter og integrering af tjenester samt øget brug af en europæisk gruppe for territorielt samarbejde (EGTS) til gennemførelse af grænseoverskridende investeringer, også ved grænser mellem medlemsstater og tredjelande, og frem for alt udvikling af grænseoverskridende elementer i transportinfrastrukturen. Der bør også drages nytte af andre strukturer for grænseoverskridende samarbejde, som i kraft af deres institutionelle aktiviteter bidrager til denne planlægning.

24. Initiativet kan være en fælles projektplanlægning for transportinfrastruktur og for harmonisering af operationelle standarder i grænseregioner, hvilket kan overvåges og støttes på politisk niveau.

Inden for Kommissionen kan GD MOVE spille en koordinerende rolle for initiativer, udveksling af viden og samarbejde omkring spørgsmålet vedrørende grænseoverskridende mobilitet og projektplanlægning.

25. Interreg kan byde på mere end blot finansiering, idet det også kan fremme bedre planlægning af grænseoverskridende infrastruktur og faciliteter. Samarbejdet inden for Interreg A kan få stor betydning i forbindelse med at samordne og løse de grænseoverskridende mobilitetsproblemer.

26. Gennemførelsen af investeringer kan forbedres, ved at man i større grad gør brug af den europæiske gruppe for territorielt samarbejde (EGTS). Dette indebærer også fordele, når der skal udvikles grænseoverskridende strækninger af transportinfrastrukturen.

Tidlig inddragelse af borgerne

27. Borgerne bør inddrages tidligt i udviklingen af grænseoverskridende projekter. Dette er afgørende for en vellykket gennemførelse af projekterne og fremmer borgernes accept af disse. Det vil også styrke borgernes kendskab til de muligheder, der findes i grænseregioner.

28. Det er vigtigt, at man i forbindelse med udviklingen af grænseoverskridende forbindelser er opmærksom på holdningerne til åbne grænser, der ændres som følge af bl.a. flygtningekrisen, arbejdsløshed og øget nationalisme.

29. Der bør tilskyndes til initiativer, som gør det muligt at integrere befolkningsgrupper fra EU-medlemsstaternes og tilstødende tredjelands grænseområder. Støtte til transportforbindelser kan bidrage til gensidig forståelse. Disse forbedringer kan føre til en tilnærmelse mellem borgere og virksomheder, som har en positiv effekt på livskvaliteten for borgere på begge sider af grænsen.

Teknisk og reguleringsmæssig harmonisering er tiltrængt

30. En teknisk, reguleringsmæssig og finansieringsmæssig harmonisering er nødvendig for at sikre gode grænseoverskridende forbindelser i infrastrukturen, som de forskellige berørte medlemsstater griber an på en ensartet måde. Der er især behov for at standardisere jernbanelinjer og forbindelser, såsom elektrificering og europæiske sikkerhedssystemer (ERTMS), ligesom sporvidden for jernbaner, hvor forskellige standarder i mange østeuropæiske lande volder problemer. For så vidt angår harmonisering af tekniske aspekter, er det også vigtigt at nævne fjernelse af hindringer for kommunikation og formidling af information samt oprettelsen af en fælles platform til information af brugerne, onlinesalg af billetter og modernisering af overførslen af data vedrørende infrastruktur. For at opfylde disse mål er det afgørende at inddrage og koordinere med de statslige forvaltere af jernbaneinfrastrukturen, som har kompetence med hensyn til disse grænseoverskridende forbindelser.

31. Udover en teknisk standardisering er det nødvendigt at harmonisere lovgivningen og godkendelsesprocedurerne, bl. a. for at bringe tidsplanerne for gennemførelsen af grænseoverskridende foranstaltninger på linje. Tildelingen af grænseoverskridende bevillinger for den offentlige transport forventes at forbedre den grænseoverskridende mobilitet. Der må arbejdes meget mere med grænseoverskridende regionale transportområder og grænseoverskridende transportmyndigheder.

32. En anvendelse og eventuel udvidelse af det luxembourgske forslag om at indføre et »redskab til fastlæggelse og anvendelse af særlige bestemmelser i grænseoverskridende regioner,« hvilket vil gøre det muligt at anvende ét lands juridiske og tekniske bestemmelser i et naboland i tilfælde af mindre strækninger af grænseoverskridende transportforbindelser. Dette kunne nedbringe de tekniske barrierer og omkostninger. RU opfordrer Kommissionen til at overveje forslaget om en europæisk grænseoverskridende aftale om specifikke bestemmelser i grænseregioner og dennes eventuelle anvendelse og at fremsætte et forslag til, hvordan den bør gennemføres.

Infrastruktur åbner grænser og fortjener finansiering

33. Langt størstedelen (95 %) af EU-fondene (TEN-T-CEF) går i dag til TEN-T-nettets hovedkorridorer. Mindre projekter i det underliggende net (det samlede net) og foranstaltninger med henblik på opkobling på TEN-T-nettene er i dag ofte ikke berettigede til (med-)finansiering og heller ikke til national finansiering, selv om de er afgørende for at løse specifikke problemer og for udviklingen af grænseoverskridende forbindelser og økonomier. Dette skyldes til dels deres beliggenhed ved en grænse. Indenlandske ruter og forbindelser er ofte mere benyttede.

34. En pakke af mindre projekter kan bidrage væsentligt til at fjerne barrierer i grænseregioner. Mindre grænseoverskridende infrastrukturprojekter bør i lighed med TEN-T-nettets større projekter stå højt på den europæiske dagsorden. Ud over infrastrukturforanstaltninger bør der rettes særlig fokus mod initiativer til udvikling af tjenesteydelser og initiativer, der samordnes mellem grænsestaterne med henblik på at opfylde efterspørgsel på mobilitet, som f.eks.

foranstaltninger, der skal reducere brugen af private transportmidler og fremme brugen af offentlige eller fælles transportmidler. Ud over EU-midler forudsætter investeringer i infrastruktur også et egetbidrag. Små og store projekter finansieret af EU-midler (ESI-fondene) kræver et egetbidrag fra projektpartnerens side. På medlemsstatsniveau bør dette bidrag suppleres af en national (med)finansiering af forskellig størrelse alt efter kompetencefordelingen i medlemsstaten. Grænseoverskridende projekter og økonomisk stabile partnere i konsortiet er vigtige faktorer for en vellykket gennemførelse og en succesfuld fundraising.

35. Når det gælder godstransport, kan det være hensigtsmæssigt at fremme foranstaltninger med henblik på at harmonisere regler for vejtrafik ved at gennemføre initiativer, der kan reducere virkningerne for vejtrafik af de restriktioner, som eksisterer i visse stater, og fremme udviklingen af intermodale terminaler, der forbinder jernbane- og vejtransport, til fordel for den grænseoverskridende trafik.

36. Alternative finansieringsmodeller kan være nyttige, og i den forbindelse er en forenkling af udbuds- og statsstøttereglerne vigtig. Ved planlægningen af anvendelsen af direkte EU-midler, kan der opstå usikkerhed allerede i projektets udviklingsfase om garantierne for egne bidrag fra statslige og ikke-statslige aktører. I betragtning af de omfattende investeringer i infrastruktur bør man overveje muligheden for at oprette en fond af egne indtægter til transportudvikling og hjælp til udvikling af projekter samt fælles og nationale fonde. Når det gælder grænseoverskridende samarbejdsprojekter kan der opstå partnerskabsproblemer fra planlægningsstadiet som følge af manglende egetbidrag.

37. Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer (EFIS) giver mulighed for innovativ finansiering af mobilitets- og infrastrukturprojekter i grænseregioner. RU bifalder derfor EFIS 2.0's øgede fokusering på finansiering af flere grænseoverskridende og bæredygtige projekter.

38. EFIS fungerer bedre, når der er tale om grænseoverskridende samarbejde og finansielle strukturer. Man bør undersøge, hvordan EGTS kunne fungere som egnede strukturer, og hvordan disse kan udnyttes, så de kan komme i betragtning til støtte fra EFIS og/eller EIB.

39. For så vidt angår EFIS, bør det udvikles yderligere finansielle garantiinstrumenter for at fremme gennemførelsen af foranstaltninger af grænseoverskridende værdi, som er forbundet med en ringe grad af rentabilitet, men er afgørende vigtige for nettene og for at forbedre mobilitet og tjenesteydelser.

40. En elektrificering af eksisterende og velbenyttet jernbaneinfrastruktur er velegnet til en samordnet anvendelse af EFIS

Geografien og forholdet mellem omkostninger og fordele er vigtige faktorer

41. Ikke alle grænseregioner har de samme kendetegn eller befinder sig på det samme niveau. Grænseregioner kan være storbyområder eller mere landlige områder. Den geografiske beliggenhed og naturbestemte barrierer påvirker mulighederne for at indføre tilstrækkelige og effektive grænseoverskridende forbindelser. Desuden er der tale om faktorer, som burde komme disse mere landlige eller perifere regioner til gode, idet de befinder sig i en strategisk gunstig position og har få grænseoverskridende forbindelser. På grund af forskellene i den regionale udvikling, har økonomiske og sociale forhold, navnlig beskæftigelsen i regioner, der grænser op til tredjelande, væsentlig betydning for den økonomiske udvikling i grænseregionerne.

42. I regioner med øer, er færger ofte den eneste forbindelse med de omkringliggende områder. Medlemsstaterne skal være særligt opmærksomme herpå.

43. Der bør ligeledes lægges særlig vægt på grænseoverskridende bjergregioner, idet visse bjergkæder udgør grænsehindre, da de er vanskeligt tilgængelige og kræver specifik og omkostningskrævende infrastruktur (viadukter, tunneller osv.). Bedre jernbaneforbindelser i bjergområder kan nedbringe CO₂-emissionerne betragteligt og forbedre luftkvaliteten samt optimere turismepotentialet og dermed bidrage til bjergområdernes demografiske og miljømæssige bæredygtighed.

44. Der skal foretages cost-benefit-analyser samt forberedende aktiviteter, som er nøglen til succes for udviklingsprojekter i forbindelse med udviklingen af grænseoverskridende projekter og beslutningstagningen i den sammenhæng. En infrastrukturforbindelse som en jernbanelinje er ofte meget dyr. Ved gennemførelse af projekterne, bør man tage højde for udbudsprocedurer, juridiske og finansielle procedurer samt procedurer for analyse af eksisterende risici, som ofte varierer medlemsstaterne imellem. Endvidere bør der i beslutningsprocessen tages højde for driftsudgifterne til jernbaneforbindelser.

45. Man bør ikke begrænse sig til en kortsigtet økonomisk analyse, men derimod ligeledes se nærmere på den mere strategiske værdi af nye forbindelser, der kan fungere som drivkraft for grænse(udkants-)regioners udvikling. For grænseoverskridende projekter bør man på samme måde allerede i planlægningsfasen og i fasen for analyse af infrastrukturomkostningerne tage højde for de transportudviklingsstrategier, som medlemsstaterne har vedtaget, og de dertil knyttede nationale udviklingsstrategier med henblik på miljøbeskyttelse, teknologisk forskning og innovation, samt sikre sammenhæng mellem disse.

Bruxelles, den 8. februar 2017.

Markku MARKKULA

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Fornyelse af havnebyer og havneområder

(2017/C 207/06)

Ordfører: Stanisław SZWABSKI (PL/EA), medlem af byrådet i Gdynia**POLITISKE ANBEFALINGER**

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

1. Det Europæiske Regionsudvalg påpeger, at havnebyer og havneområder udgør en vigtig del af Den Europæiske Unions (EU) økonomi, og at de set i lyset af globaliseringen har stor betydning for mulighederne i tilknytning til konjunkturopsving, øget effektivitet, fremme af innovation og sikring af den langsigtede konkurrenceevne;
2. henviser til, at den teknologiske udvikling i den internationale og den indenlandske skibsfart medfører en koncentration af havneoperationerne og påvirker mange små og mellemstore havne i stort omfang, hvilket kan medføre, at deres erhvervsmæssige grundlag forsvinder, og at havneområderne og de omkringliggende byområder forfalder;
3. henleder opmærksomheden på, at tendensen til liberalisering af havneforvaltningen er vigtig med henblik på at øge effektiviteten, hvilket bidrager til at styrke den europæiske transportsektors konkurrencedygtighed. Regionsudvalget bemærker i den henseende, at der er bekymring for, at liberaliseringen potentielt kan begrænse havnenes udbud af tjenesteydelser af generel økonomisk interesse (samt varetagelse af andre havnefunktioner, der er vigtige for de respektive havnebyers funktion og udvikling). Det fremgår imidlertid af artikel 345 i TEUF, at traktaterne på ingen måde må berøre reglerne i medlemsstaterne om den ejendomsretlige ordning, og EU-bestemmelserne foreskriver ikke en bestemt havneforvaltningsmodel for havnens forvaltningsorganer;
4. mener, at de foranstaltninger til fornyelse af havnebyer og havneområder, herunder på øer, der hidtil er gennemført på lokalt og regionalt plan, kræver en øget og mere målrettet støtte via EU's samhørighedspolitik og andre politikker i tråd med EU's territoriale dagsorden, EU's dagsorden for byerne, Leipzigcharteret og Amsterdampagten for at udnytte de muligheder, der opstår som følge heraf;
5. bifalder principperne i havneforordningens artikel 15 og opfordrer, uden at stille spørgsmålstejn ved den indgåede aftale, til, at Kommissionen udarbejder yderligere retningslinjer for gennemførelsen. Regionsudvalget minder om, at kommercielle havneoperationer udføres af private operatører, og at havnemyndighederne bør høre de private operatører vedrørende udviklingen af havnene;
6. opfordrer havnemyndigheder, rederier, farvandsmyndigheder, private terminaloperatører og de relevante europæiske og regionale foreninger til at indlede en dialog med lokale og regionale myndigheder i kystområder, på øer og i vandløbsoplande for at udarbejde fleksible kompromisløsninger, der kan bidrage til en fornyelse af alle typer sø- og indlandshavnebyer og havneområder.

PROBLEMER OG UDFORDRINGER**Havne og havnebyers betydning for den europæiske økonomi**

7. Det Europæiske Regionsudvalg bemærker, at søhavne, og navnlig de 104 hovedhavne i det transeuropæiske transportnet, fortsat er de primære adgange til det europæiske økonomiske område, og at deres forbindelser til internationalt vigtige havne og havnebyer (f.eks. i Kina) har afgørende betydning for at opretholde og styrke den europæiske økonomis konkurrenceevne og dermed også vores velstand og sociale fred;
8. er klar over, at indlandshavne og navnlig de 79 TEN-T-indlandshavne i det centrale netværk fungerer som knudepunkter for de regionale og lokale økonomier. De fungerer som effektive multimodale knudepunkter på de europæiske korridorer af indre vandveje. De udgør grænsefladen mellem de interkontinentale søveje og landtransporten (pr. jernbane og vej) samt transporten ad indre vandveje. De udgør forbindelsesleddet til søhavnene;

9. fremhæver, at visse europæiske lokale myndigheder, navnlig i landdistrikter og i øsamfund, også optræder som havnemyndigheder med en bred vifte af ansvarsområder, hvor målet er at støtte kystsamfund, fremme den økonomiske udvikling og udvikle velfungerende og bæredygtige havne. De regionale og lokale myndigheder kan varetage vigtige offentlige indgreb i den effektive forvaltning af havne;

10. udleder lignende konklusioner fra de mange empiriske undersøgelser, der bekræfter og dokumenterer, at de gensidige relationer mellem europæiske havne og havnebyer, der er udviklet gennem flere hundrede år, på det seneste har undergået store forandringer, der skyldes de stadigt større handels- og passagerskibe, den betydelige omlægning til containertransport og den geografiske koncentration af havneoperationerne;

11. henviser til, at mange europæiske havnebyer og de nærliggende regioner trods den generelt stigende søtransport mister arbejdspladser og oplever en nedgang i de økonomiske aktiviteter, og at de bynære havnearealer forfalder;

12. gentager, at yderligere innovation, automatisering, digitalisering og udnyttelse af potentialet i nye kontinentale og bæredygtige markeder som den cirkulære økonomi og bioøkonomien er vigtige forudsætninger for fremtidig vækst som følge af den aktuelle økonomiske lavkonjunktur og fremtidsperspektiverne;

13. understreger, at der er behov for et stabilt investeringsklima og vedvarende EU-støtte til innovative projekter og initiativer. Regionsudvalget støtter bottom up-initiativer og ideer som den langsigtede platform for transport ad indre vandveje med deltagelse af offentlige og private interessenter og statslige institutioner, der yder støtte til forskning og innovation med henblik på at forbedre forbindelserne mellem havne og byer og forbedre den innovative kapacitet i sektoren;

14. henviser især til, at de positive eksterne effekter, som havnene skaber, selv for de største havnes vedkommende, som følge af globaliseringen udflyttes til fjerntliggende regioner og byer (herunder også uden for Europa). Regionsudvalget glæder sig til gengæld over diversificeringen af tidligere havne i krise, der tiltrækker nye former for økonomisk aktivitet med positiv afsmitning på lokalt niveau;

15. påpeger, at det er nødvendigt at aflaste vejnettene, også set i lyset af EU's målsætning om at flytte 30 % af transporten fra vej til jernbane og vandveje inden 2030 (hvidbogen om transport, 2011, COM(2011) 144 final), og at et godt udbygget net af indre vandveje og indlandshavne med bedre forbindelser til søhavnene kan have stor betydning for baglandet;

16. minder tillige om den rolle, som mellemstore havne, der indgår i TEN-T-nettet, såvel som mindre havne på øer, øgrupper og i perifere regioner spiller som drivkræfter for den økonomiske udvikling. De har også afgørende betydning for den territoriale samhørighed i EU. De bør derfor have langt bedre adgang til finansiering fra Connecting Europe-faciliteten;

17. fastslår, at en øget effektivitet og konkurrenceevne hos indlandshavne og søhavne samt mere velfungerende havnebyer og en fornyelse af havneområderne i stort omfang kan bidrage til at løse EU-medlemsstaternes og regionernes aktuelle vækstproblemer og få stor betydning for den globale reindustrialisering;

18. mener endvidere at yderligere fokus på en bedre udnyttelse af havnebyer og -områder inden for rammerne af samhørighedspolitikken og andre sektorspecifikke foranstaltninger kan tjene som katalysator for den økonomiske, samfundsmæssige og territoriale udvikling i EU.

ANBEFALINGER

Samspil mellem havn og havneby

19. Det Europæiske Regionsudvalg henviser til, at både søhavne og indlandshavne og havnebyer i Europa afhængigt af størrelse, geografisk beliggenhed, potentiale og omladningskapacitet adskiller sig meget fra hinanden, hvad angår de økonomiske funktioner og havnens betydning for byens økonomi;

20. fastslår, at forholdet mellem små, mellemstore og store kystbyer og havne med lav, middel eller høj omladningskapacitet udviser forskellige problemmønstre, der kræver forskellige typer tiltag, og foreslår, at Kommissionen,

når den stiller forslag om politiske tiltag til løsning af disse problemer tager højde for forskellene og inddrager interessenter fra de maritime virksomheder og fra de lokale myndigheder og hører deres synspunkter, hvilket vil være i tråd med nærhedsprincippet;

21. fastslår, at en uligevægt mellem en havn og den tilhørende havneby generelt er skadelig for udviklingen af strukturen i både havnen og havnebyen til ulempe for begge. Dette kan forhindres i overensstemmelse med EU's territoriale dagsorden gennem fælles tiltag med deltagelse af virksomheder fra den maritime sektor, industrien, servicesektoren og de kommunale og regionale myndigheder understøttet af retlige og finansielle instrumenter inden for rammerne af koordinerede, sektorspecifikke EU-foranstaltninger.

Integreret strategi for en bedre udnyttelse af havnebyer og havneområder

22. Det Europæiske Regionsudvalg henviser til, at havneområder er en særlig type område, hvor et stort antal økonomiske aktører og deres specifikke behov og interesser er koncentreret på meget lidt plads, hvilket skaber en kompleks territorial, økonomisk og samfundsmæssig struktur og uundgåeligt fører til modstridende interesser og konflikter, der kræver en konkret, integreret partnerskabsindsats på flere niveauer;

23. henviser til, at mange europæiske havne, navnlig fra det 19. århundrede, reelt er havne- og industriområder, hvor mange produktionsanlæg er afhængige af adgangen til vand eller forarbejder råstoffer og halvfabrikata og leverer forskellige serviceydelser i forbindelse med skibsfarten, omladning af gods eller andre havnefunktioner med relation til fiskeri og akvakultur, fritidsaktiviteter og energiproduktion;

24. peger på behovet for at sikre god koordination mellem havne i samme administrative region og øget samarbejde mellem havne ved samme kystlinje, uafhængigt af hvilken region de tilhører;

25. understreger behovet for at forbedre de institutionelle forbindelser mellem havnebyer og havneområder og anbefaler at nedsætte udvalg for integration mellem by og havn og dermed følge eksemplerne på god praksis fra store europæiske havne, hvor der findes sådanne udvalg, der er sammensat af lokale, regionale og havnemyndigheder;

26. opfordrer til, at TEN-T-fora tager spørgsmålet om forbindelser mellem havnebyer og havneområder op, og anbefaler, at der skabes særlige platforme for havnebyer, der er defineret som byknodepunkter;

27. understreger, at en bedre udnyttelse af havnebyer og havneområder inden for rammerne af en integreret strategi skal tage højde for en lang række faktorer: strategisk forvaltning af havnebyer, synergi mellem havnebyer og i konstellationen havn-havneby-kystregion, offentlige fremmede foranstaltninger og investeringer, diversificering af økonomien i havnebyerne og havneområderne, sammenhæng til landtransport og indenlandsk skibsfart, forbindelser til jernbanetransport, miljøproblemer, byplanlægning af havne, byer og kystområder og integration af havnen i byens samfundsmæssige liv;

28. henviser til, at nødvendigheden af en afbalanceret udvikling af havnebyerne kræver innovative og integrerede løsninger, der er i overensstemmelse med de grundlæggende principper for den integrerede udvikling af byerne i EU, og som tager højde for de økonomiske og samfundsmæssige aspekter på området.

Havn — by: nødvendige synergier

29. Det Europæiske Regionsudvalg fastslår, at de moderne container- og godsterminaler i stigende omfang etableres uden for havneområderne, der ofte er beliggende i byernes centrum eller i nærheden heraf. Det skaber ændringer i synergieffekterne mellem havn og by, uden at de dog bliver mindre, især med hensyn til trafikforbindelserne mellem havn og bagland, telekommunikations- og elektricitetsinfrastruktur, adgangen til serviceydelser fra byen, kvalificeret arbejdskraft, opretholdelse af sikkerhed, højt specialiserede havneserviceydelser og rammebetingelser for virksomhederne;

30. understreger, at synergieffekterne i forholdet mellem havn og by bør kortlægges og styrkes. Om nødvendigt kan ikke-forpligtende tiltag såsom fremme af passende vilkår for erfaringsudveksling, kommunikation, adfærdskodeks, retningslinjer osv. være nyttige instrumenter.

Fremmede foranstaltninger og offentlige investeringer i havneområder

31. Det Europæiske Regionsudvalg fastslår, at havneområder, hvor omladningsaktiviteterne og industriaktiviteterne ved vandet er blevet begrænset eller helt er ophørt, på den ene side udgør en betydelig belastning for havnebyerne, og på den anden side også rummer betydelige udviklingsmuligheder. Hvilket af de to aspekter der vejer tungest afhænger hovedsageligt af forholdet og sammenhængen mellem havnen og byen;

32. henviser til, at nedlagte havne og industriområder ved vandet næsten i alle tilfælde kræver en omkostningsintensiv, langvarig og vanskelig teknisk og miljømæssig sanering, samtidig med at de tilgrænsende byarealer kan kræve en social sanering, og det er en ubetinget forudsætning for, at områderne kan frigives til investering. Investeringer, der understøtter sanering og fremmer forandring, kan have afgørende betydning;

33. kræver, at der udarbejdes retsinstrumenter i forbindelse med gennemførelsen af EU's dagsorden for byerne og Amsterdampagten, der kan danne det retlige og finansielle grundlag for den tekniske og miljømæssige sanering af disse områder;

34. påpeger, at havne også er vigtige økonomiske, kulturelle og historiske livliner til landdistrikter, øområder og perifere områder. En udvidelse af aktiviteter i tilknytning til turisme, krydstogter og sejlads, der udnytter natur- og kulturarven på optimal vis er nøglen til vækst. I de mere landlige og fjerntliggende lokalsamfund samt på øer kan betydningen af en fornyelse af bykerner og investeringer være endnu større;

35. foreslår, at der under overholdelse af nærhedsprincippet gives mulighed for at udlægge nedlagte havneområder og industriområder beliggende ved vandet til institutionelle løsninger i form af særlige økonomiske zoner, hvor de grundlæggende principper for transparent finansiering skal overholdes, og der skal fastlægges klare kriterier for statsstøtte;

36. henviser til muligheden for at trække på de tidligere erfaringer samt koncepter for offentlige private partnerskaber udarbejdet på europæisk og på nationalt plan, navnlig med henblik på planlægning af bydelen langs vandet.

Private investeringer i havneområder

37. Det Europæiske Regionsudvalg henviser til, at havnene udgør en del af EU's offentlige infrastruktur, og at de fortsat hovedsageligt forvaltes af nationale, regionale eller lokale myndigheder. Med henblik på en stærkere og mere afbalanceret økonomisk udvikling i hele EU bør denne struktur fastholdes;

38. er i den forbindelse opmærksom på, at fornyelse af havneområder og fremme af den økonomiske aktivitet i havnebyerne kræver finansiering, som langt overstiger de offentlige budgetter, og dermed skal finansieringen delvist tilvejebringes i form af private investeringer og fra finansieringsinstitutioner. Regionsudvalget opfordrer derfor de offentlige myndigheder på alle niveauer i Europa til at udforme politikker, der kan tiltrække sådanne investeringer. På den måde kan de offentlige budgetter, navnlig dem der er under alvorligt pres, målrettes mere effektivt mod de tilfælde, hvor markeds kræfterne alene ikke kan levere de nødvendige svar;

39. understreger, at set på baggrund af de forskellige roller, som EU's havne og havnebyer spiller, og på baggrund af deres forskellige udviklingsstand, er det vigtigt at vælge en tilgang, der er tilpasset til de konkrete forhold i hvert enkelt tilfælde og indgå en række kompromiser for at sikre den rette balance mellem offentlige og private interesser, der på lang sigt vil indebære fordele for alle parter;

40. opfordrer Kommissionen til at udarbejde løsninger, der muliggør private investeringer i havneområder, og som samtidig sikrer økonomisk frihed, ligebehandling af virksomhedsaktører, finansiel transparens og klare kriterier for offentlig støtte, og som tager højde for de langsigtede regionale og lokale interesser.

Funktionel diversificering af havnebyer og havneområder

41. Det Europæiske Regionsudvalg henviser til, at mange af de europæiske havne og havnebyers position i den nationale og regionale bolig-, trafik- og økonomiske struktur har ændret sig som følge af globaliseringen og den teknologiske udvikling inden for sø- og landtransport;

42. mener, at denne udvikling ikke kun medfører en svækkelse af det økonomiske grundlag men også en funktionel diversificering af byer og lokalsamfund, og det skaber behov for en fornyelse af de nedlagte havneanlæg og industriområder

ved vandet. Regionsudvalget understreger, at havnenes og havnebyernes nye økonomiske funktioner ikke altid kræver beliggenhed ved vandfronten, men at det vælges af investorerne, fordi det sikrer let adgang til bycentrum og infrastruktur og er interessant i kulturel og beliggenhedsmæssig henseende;

43. henviser især til, at mange europæiske havne — både søhavne og indenlandske havne — rummer vigtige kulturelle værdier, og derfor er der behov for konkrete tiltag inden for rammerne af programmer og projekter til bevaring af den europæiske kulturarv med fokus på deres respektive kendetegn;

44. mener, at både private og offentlige projekter målrettet mod en bedre udnyttelse af disse arealer bør fremmes inden for rammerne af programmer og instrumenter til fornyelse af nedlagte havneområder samt industriområder beliggende ved vandet, også selvom projekterne ikke har tilknytning til maritime aktiviteter eller trafikken på vandvejene.

Havne og havnebyers betydning for transportforbindelser til baglandet

45. Det Europæiske Regionsudvalg henviser til, at de barrierer for udvikling, som de europæiske søhavne står overfor, i væsentlig grad skyldes utilstrækkelige transportforbindelser til baglandet, som lægger hindringer i vejen for effektive transport- og logistik kæder. Udvalget opfordrer derfor til bedre forbindelser mellem havne og havneområder og de øvrige transportformer, især forbindelser med jernbanetransporten, samt til merværdiaktiviteter i havnene, der kan bidrage til en bæredygtig udvikling af områderne;

46. understreger, at gennemførelse af et effektivt transportnet med henblik på integreret logistik nødvendigvis kræver, at der etableres en logistikplatform inde i landet dels til oplagring, sortering og opbevaring af varer, dels for at opfylde kravene om intermodalitet;

47. mener, at Kommissionen først og fremmest gennem udarbejdelse af de lovgivningsmæssige rammer og dernæst gennem nye finansieringsinstrumenter kan støtte tiltag, der sigter mod forbedringer af transportforbindelserne mellem eksisterende og planlagte havne og deres bagland samt fjerntliggende områder, øer og områder i den yderste periferi. I den sammenhæng bør de eksisterende transportforbindelser moderniseres inden for rammerne af TEN-T og TEN-R samt de transeuropæiske energinet (TEN-E) og de transeuropæiske telenet (TEN-Tele), samtidig med at havnebyernes behov og interesser vedrørende bytrafik og regional nærtrafik tilgodeses;

48. mener, at kystområder, især hvor der findes havne, har gode muligheder for at blive ekspertisecentre for vedvarende energi, bæredygtig turisme og kreative industrier set i lyset af deres naturaktiver. Imidlertid er kystområder ofte perifere eller beliggende i den yderste periferi og har brug for, at der udvikles infrastruktur, der kan forbinde dem med kernen i EU's indre marked og med den øvrige del af deres egen region.

Miljømæssige aspekter af drift og udbygning af havne og havnebyer

49. Det Europæiske Regionsudvalg fastslår, at drift og udbygning af havnene medfører en lang række alvorlige miljøproblemer, der ikke kun berører havnene men hele kystregionen; herunder forstyrrelse af balancen mellem kyst og kystsikring, vandforurening, forstyrrelse af akvatiske økosystemer samt på lokalt plan produktion af farligt affald, fare for bakterieforurening, støj og udledning af skadelige stoffer;

50. henviser til, at nedlagte havne og industriområder beliggende ved vandet normalt er stærkt forurenet og kræver en miljøsanering, som der bør fastlægges særlige krav til inden for rammerne af de miljøprogrammer og -projekter, der foreligger på forskellige niveauer, herunder programmer til beskyttelse af hav- og flodbredder. Dette gælder navnlig i forbindelse med olieafskibningsterminaler, olieprodukter og naturgas samt de dermed forbundne forarbejdningsanlæg, hvor miljørisikoen er markant højere;

51. understreger, at anlæggelse af nye omladningsterminaler, som hovedregel langt væk fra de eksisterende havneområder, normalt medfører betydelige miljøbelastninger, og det kræver en særlig grundig planlægning samt inddragelse af de lokale og regionale kompetente myndigheder, samfundsmæssige interessenter samt miljøorganisationer for at begrænse skaderne i videst muligt omfang og sikre de relevante miljømæssige kompensationer;

52. påpeger, at risikovurderings- og sikkerhedsstyringssystemer, hvor arbejdstagerne støttes, er yderst vigtige i forbindelse med den fortsatte drift af havne og lystbådehavne. EU's havne og de omkringliggende områder har ikke råd til et imøgetab i den henseende;

53. minder om de nye forpligtelser i medfør af direktiv 2014/94/EU om etablering af infrastruktur for alternative brændstoffer i havne, hvorefter der inden 31. december 2025 skal være adgang til flydende naturgas (LNG) og elektricitet på kajen. Disse nye bestemmelser er fuldt ud berettigede af hensyn til miljøet og folkesundheden i havnebyerne, men kræver finansiel støtte fra EU, hvilket bør indføjes i transportpakken allerede nu, men først og fremmest i den næste programmeringsperiode efter 2020;

54. henviser til, at der skal tages højde for miljøproblematikken i alle EU-programmer og EU-projekter til fornyelse af havnebyer og havneområder i overensstemmelse med miljøbeskyttelsesprogrammer og -projekter og navnlig havmiljøet og de akvatiske økosystemer.

Integration af havnen i livet i havnebyen

55. Det Europæiske Regionsudvalg henviser til, at ældre havneområder, der er anlagt over mange år, på grund af de daværende tekniske og økonomiske vilkår normalt grænser direkte op til bymidterne og ofte udgør en havnebys mest attraktive bydel;

56. henviser til, at bymidten i mange europæiske byer, som følge af udflytning af mange funktioner til byens periferi, kræver både teknisk, økonomisk og social byfornyelse for at gøre midtbyen mere attraktiv for indbyggerne samt for handel, gastronomi, kulturinstitutioner og offentlige og civilsamfundsinstitutioner;

57. mener, at der kan udarbejdes et samlet koncept for saneringsmodne bymidter samt nedlagte havneområder og industriområder ved vandet, da begge områdetyper skal fornyes og tildeles støtte i overensstemmelse med de generelle principper i EU's dagsorden for byerne og Amsterdampagten;

58. understreger, at inddragelse af lokalbefolkningen og omlægning af mindst en del af det fornyede område til offentlige områder, der kan benyttes af både de faste beboere og turister, er af afgørende betydning for sådanne projekters succes;

59. henviser til, at sanering af havneområder i højere grad bør integreres i programmer og projekter til udvikling af offentlige rum og fremme af lokalbefolkningernes vilkår på EU-niveau, medlemsstatsniveau og regionalt niveau.

Strategisk planlægning og byplanlægning — hav, kystlinje, havnebyer og havneområder

60. Det Europæiske Regionsudvalg mener, at en vellykket fornyelse af havnebyer og havneområder forudsætter et tæt samarbejde mellem alle interessenter (private, offentlige og samfundsmæssige) og innovative løsninger inden for strategisk planlægning og byplanlægning for kystområderne på lokalt og regionalt plan, hvor havbassiner, indre farvande, havnebyer og områder anlagt ved vandet inddrages;

61. mener, at forskelligartede regler og procedurer for strategisk planlægning og byplanlægning samt for forvaltningen af havneområderne vanskeliggør fornyelsen heraf betydeligt, og at støtte, erfaringsudveksling og eventuelt en lempelig regulering på EU-plan derfor er nødvendig.

Hensyntagen til problemerne vedrørende havnebyer og havneområder af forskellig størrelse i EU's dagsorden for byerne og Amsterdampagten

62. Det Europæiske Regionsudvalg opfordrer til, at EU's dagsorden for byerne tager højde for de geografiske og funktionelle forskelle mellem byer og navnlig havnebyers specifikke udviklingsproblemer; mener at dette bør udbedres i forbindelse med det videre arbejde med gennemførelsen heraf;

63. bifalder, at begge dokumenter tager udgangspunkt i partnerskabsprincippet og den særligt vigtige inddragelse af kommunalforvaltningerne, civilsamfundsorganisationerne, videns- og innovationsinstitutioner samt erhvervslivet.

KONKLUSIONER OG AFSLUTTENDE ANBEFALINGER

64. Det Europæiske Regionsudvalg mener, at der, selvom problemerne vedrørende havne og havnebyer hovedsageligt hører under de regionale og lokale myndigheders ansvarsområder, kan være fordele ved et effektivt samarbejde og støtte på EU-plan. Det er vigtigt at fortsætte udviklingen af de forskellige transeuropæiske net, TEN-T, TEN-E og TEN-Tele, med særlig vægt på moderniseringen af transportforbindelser og med TEN-T som prioritet uden at udelukke, at der kan etableres nye;

65. anbefaler, at udviklingsudfordringer vedrørende havne og havnebyer indarbejdes i EU-tiltag inden for områderne transport, maritime industrier, havmiljøbeskyttelse og vandmiljø;
66. anbefaler desuden, at der ved fremtidige foranstaltninger i forbindelse med gennemførelsen af EU's dagsorden for byerne og Amsterdampagten tages højde for havnebyernes forskelligartede funktionsmåder og udviklingsbehov;
67. anbefaler, at jernbaneforbindelser til havnebyer og havneområder i afsides beliggende regioner udvides og forbedres.

Bruxelles, den 8. februar 2017.

Markku MARKKULA
Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Ramme for partnerskaber med tredjelande om migration

(2017/C 207/07)

Ordfører: Peter BOSSMAN (SI/PES), borgmester i Piran kommune**Basisdokument:** Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Det Europæiske Råd, Rådet og Den Europæiske Investeringsbank om oprettelsen af en ny ramme for partnerskaber med tredjelande som led i den europæiske dagsorden for migration

COM(2016) 385 final

POLITISKE ANBEFALINGER**Generel baggrund**

Ifølge UNHCR er der over 60 millioner flygtninge og fordrevne personer i hele verden, hvoraf halvdelen er fra to regioner: Mellemøsten og Afrika.

Den Internationale Organisation for Migration anslår, at mere end 1,2 millioner migranter ankom til Europa ad søvejen i 2015 og knap 35 000 over land. Dette skal sammenholdes med 280 000, der ankom over land og ad søvejen i hele 2014. Disse tal omfatter ikke dem, der kom til Europa uden at blive opdaget.

EU's aftale med Tyrkiet har reduceret antallet af bådmigranter fra Tyrkiet, men tilstrømningen fra Afrikas nordlige kyst er igen taget til. Niger i Vestafrika er det vigtigste knudepunkt for migranter fra Vest- og Centralafrika, og det anslås, at der siden maj 2016 hver uge er strømmet over 16 000 personer gennem Niger på deres færd nordpå. Ifølge visse skøn er der tusindvis af migranter i Libyen, som prøver at komme ind i EU.

Regionsudvalget har været en fremtrædende fortalere for anlæggelsen af en holistisk tilgang til migration, der giver mulighed for en mere decentraliseret og effektiv styring af migrationsstrømme. Udvalget bakker fuldt ud op om anerkendelsen i 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling af, at international migration er en flerdimensionel realitet af stor betydning for oprindelses-, transit- og bestemmelseslandenes udvikling, som kræver sammenhængende og omfattende løsninger.

Regionsudvalget er endvidere fast besluttet på at honorere de forpligtelser, der følger af de fire søjler i EU's dagsorden for migration fra 2015, og som består i at mindske incitamentet til irregulær migration, forbedre grænseforvaltningen og sikringen af EU's ydre grænser — herunder bestræbelser på at forhindre, at migranter bliver ofre for havulykker — føre en stærk fælles asylpolitik og lancere en ny politik for lovlig migration.

Udvalget har påpeget, at de underliggende årsager til irregulær migration, herunder økonomiske og sociale årsager, bør tages op af EU ved kilden.

Regionsudvalget går ind for regionalt og lokalt samarbejde for at garantere en sikker, velordnet og lovlig migration med fuld respekt for menneskerettighederne og human behandling af migranter uanset deres migrantstatus samt af flygtninge og fordrevne som understreget i 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling.

DET EUROPÆISKE REGIONSDUDVALG

1. Det Europæiske Regionsudvalg hilser meddelelsen om oprettelsen af en ny ramme for partnerskaber velkommen, da den understreger, at migrationsproblemet er komplekst og skal tackles på forskellige niveauer. Udvalget minder om, at asyl

er en grundlæggende menneskeret, der beskyttes af international ret og internationale forpligtelser, som er bindende for alle medlemsstater. Det anmoder om, at EU og medlemsstaterne skaber sikre og legale kanaler for flygtningene, såsom humanitære korridorer, visa af humanitære årsager og styrkelse af familiesammenføring. Medlemsstaterne bør undersøge muligheden for indgivelse af asylansøgninger på deres ambassader og konsulater;

2. anerkender, at meddelelsen har en innovativ tilgang, der først og fremmest er baseret på samarbejde med tredjelande, idet der tages hensyn til både EU's og partnerlandenes interesser for at sikre en bedre migrationsstyring;

3. støtter og anerkender behovet for, at EU taler med én stemme og inddrager alle relevante interessenter og institutioner. Lokale og regionale myndigheder kan og bør spille en rolle i den fælles indsats sammen med EU, medlemsstaterne og tredjelandene for at gennemføre omfattende migrationspartnerskaber (pagter). Det gælder navnlig regioner og kommuner med et betydeligt diasporasamfund stammende fra lande, der er omfattet af partnerskabsrammen;

4. er enig i, at meget mere skal gøres, da EU stadig står over for en humanitær krise. Tredjelande og EU's partnere huser millioner af flygtninge, hvoraf mange er uledsagede mindreårige, der har været tvunget til at forlade deres hjem, såvel som mange økonomiske migranter, der stræber efter at komme til Europa. I denne forbindelse må samarbejdet mellem EU og tredjelande tilføjes en ny dimension og udbygges med nye instrumenter, som er skræddersyede til at reagere effektivt på nye og kommende migrationsudfordringer;

5. tilskynder Kommissionen til at opfordre alle aktører — medlemsstater, EU-institutioner og vigtige tredjelande — til at arbejde sammen som partnere for at få styr på migrationsstrømmene og forhindre, at asylansøgere og papirløse økonomiske migranter begiver sig ud på farlige sørejser i hænderne på smuglere og menneskehandlere. Samtidig er Regionsudvalget klar over, at det haster med at tage fat på og fjerne de underliggende årsager til irregulær migration og tvangsfordrivelse i oprindelseslandene. Internationalt, nationalt, regionalt og lokalt samarbejde er en forudsætning for at nå frem til en fælles europæisk migrationspolitik i tråd med den europæiske dagsorden for migration;

6. erkender, at migrations- og udviklingspolitikken hænger tæt sammen. Denne sammenhæng har været et væsentligt element i drøftelserne omkring FN's udviklingsdagsorden efter 2015, der blev vedtaget i september 2015 i New York. Effektiv og human migrationsstyring må anses som værende afgørende for en vellykket gennemførelse af dagsordenen. Regionsudvalget er fuldt ud klar over de fordele og muligheder, som en sikker, velordnet og lovlig migration frembyder for migranter, oprindelses-, transit- og bestemmelseslande. Endvidere fremhæver udvalget det vigtige i at inddrage diasporasamfundene i udviklingen af deres oprindelseslande. Udvalget er også opmærksomt på den irregulære migrations negative konsekvenser for migranterne og på oprindelseslandenes pligt til at modtage deres statsborgere i forbindelse med tilbagetagelses- og tilbagesendelsesprocedurer i henhold til tilbagesendelsesdirektivet og internationale instrumenter;

7. gentager sin støtte til den europæiske dagsorden for migration, der blev præsenteret i 2015, og som angiver de forskellige foranstaltninger, der skal træffes sideløbende for at tage fat på både de eksterne og interne aspekter af den aktuelle migrationsudfordring. Den eksterne dagsorden fokuserer på partnerskaber med tredjelande om opstilling af troværdige og opnåelige mål for at reducere antallet af mennesker, der er tvunget til at flygte, under hensyntagen til de underliggende årsager til irregulær migration;

8. er enig i, at der ud over de allerede trufne EU-foranstaltninger såsom Valletta-topmødet, erklæringen fra EU og Tyrkiet, dialoger på højt niveau om migration, den reviderede europæiske naboskabspolitik og mødet for lederne fra landene på Vestbalkanruten er behov for yderligere at styrke EU's strategiske, langsigtede strategi vis-a-vis tredjelande og forbedre den interne sammenhæng og koordinering med EU-medlemsstaterne. Dette stiller krav om en mere koordineret, systematisk og struktureret tilgang for at maksimere de interne og eksterne EU-politikkers synergier og effekt. Derudover bør de regionale og lokale myndigheders direkte adgang til den europæiske naboskabspolitikkes fonde og til andre fonde, som er relevante for Middelhavsområdet, garanteres;

9. er enig i, at EU — ud over at begrænse mulighederne for irregulær migration og mulighederne for ulovlig indrejse i EU — er nødt til at føre mere sammenhængende, troværdige og effektive politikker for tilbagetagelse og tilbagesendelse sammen med oprindelseslandene under aktiv inddragelse af indvandrersamfundene i EU-landene og med respekt for menneskerettighederne og princippet om non-refoulement. Desuden skal der tages hensyn til oprindelses- og transitlandenes reelle kapacitet til at sikre de tilbagetagne eller tilbagesendes rettigheder;

10. opfordrer — uden at dette berører internationale forpligtelser til at yde beskyttelse til asylansøgere og til alle dem, der har krav på andre former for international beskyttelse, uanset regulariteten af deres indrejse i EU — til, at der oprettes modtagecentre (hotspots) i tredjelande for personer, som ansøger om international beskyttelse. Disse centre skal etableres i tredjelande, forvaltes af EU og internationale organisationer (UNHCR) og have til opgave at undersøge berettigelsen af asylansøgninger. For personer, som tilkendes ret til asyl eller international beskyttelse, bør der arrangeres rejse med regulære transportmidler til et europæisk land efter eget valg, så man undgår overfarter i de plimsollere, som smuglerne anvender;

11. er enig i, at EU er nødt til at etablere muligheder for, at folk kan komme lovligt ind i EU, hvad enten det er for at søge international beskyttelse eller muligheder for arbejde, uddannelse, forskning eller investering;

12. opfordrer indtrængende EU og Kommissionen til at insistere på et bedre samarbejde mellem de forskellige myndigheder og agenturer, der bekæmper menneskehandlere og -smuglere — Frontex, Nato, EUNAVFORMED og Det Europæiske Center for Migrantsmugling i Europol — og på en bedre udveksling af efterretningsoplysninger mellem disse og medlemsstaternes agenturer;

13. opfordrer EU til at yde supplerende støtte til organisationer som f.eks. Den Internationale Organisation for Migration (IOM), som hjælper migranter, der er kommet til transitlande, og som indser, at de er blevet narret, eller simpelt hen ikke ønsker at fortsætte til EU, med at vende tilbage.

Partnerskabsrammen — et nyt omfattende samarbejde med tredjelande om migration

14. Det Europæiske Regionsudvalg glæder sig over, at det endelige mål med partnerskabsrammen er et sammenhængende og skræddersyet engagement, hvor Unionen og medlemsstaterne agerer på koordineret vis og sammenkæder instrumenter, værktøjer og effekt for at nå frem til omfattende partnerskaber (pagter) med tredjelande med henblik på bedre at kunne styre migrationen med fuld respekt for alle parters humanitære forpligtelser og menneskerettighedsforpligtelser;

15. støtter fuldt ud det kortsigtede mål om at redde liv i Middelhavet og efterlyser en langsigtet målsætning om at arbejde sammen med partnerlandene om at forhindre farefyldte sørejser, arrangeret af kriminelle organisationer. Udvalget støtter også målet om at indføre incitamenter for at vende tilbage til oprindelseslandene og gøre det muligt for migranter og flygtninge at bo så tæt som muligt på deres hjem. Der bør gives prioritet til sårbare ansøgere og især uledsagede mindreårige, hvis interesser altid bør have den primære opmærksomhed, som det fremgår af Domstolens afgørelser. I denne sammenhæng opfordrer udvalget Kommissionen til at fortsætte med at gøre fremskridt med hensyn til de uledsagede mindreårige i migrationsprocessen, som ofte varetages af regionerne. Udvalget ser derfor frem til Kommissionens nye omfattende strategi, der skal følge op på handlingsplanen om uledsagede mindreårige (2011-2014) med henblik på at tage situationen for forsvundne eller uledsagede børn med i betragtning;

16. fremhæver endnu en gang EU's vilje til at tackle langsigtede økonomiske, sociale og demografiske udfordringer samt mangel på arbejdskraft i EU ved hjælp af målrettede nye politikker for lovlig migration på linje med EU's dagsorden for migration og andre vigtige migrationspolitiske instrumenter. Dette kan gøres ved bl.a. at støtte fastboende udlændinges legitime forhåbninger om at deltage i og bidrage til det offentlige og politiske liv. Migration fra tredjelande kan bidrage til at sikre bæredygtig vækst i EU's økonomi, og Europa har brug for kvalificerede personer til at sikre konkurrenceevne på globalt plan. Samtidig frygter partnerlandene hjerneflugt. Cirkulær migration kunne være en løsning for at undgå hjerneflugt i partnerlande;

17. minder Rådet om, at Regionsudvalget kan fremme dialog og samarbejde med lokale og regionale myndigheder i migranternes oprindelses- og transitlande, for eksempel gennem de eksisterende organer og platforme (ARLEM, CORLEAP, blandede rådgivende udvalg og arbejdsgrupper). Dette samarbejde er en nødvendig forudsætning for at gennemføre de foranstaltninger forud for afrejsen, der forbereder migranter før deres lovlige indrejse i EU eller flygtninge, før de genbosættes fra de partnerlande, hvor de opholder sig (såsom Tyrkiet, Libanon og Jordan);

18. foreslår at fremme informationsudveksling mellem EU's lokale og regionale myndigheder og de økonomiske migranternes oprindelseslande, som ville kunne dæmpe incitamenterne til irregulær migration væsentligt. En sådan informationsudveksling skulle omfatte oplysning om tilbagetagesaftaler, oplysning til dem, der ønsker at tage til EU, om

de reelle jobmuligheder i EU, om de farer, der er forbundet med at begive sig ud på irregulære migrationsruter, om den virkelige situation med hensyn til regler og forskrifter vedrørende international beskyttelse, som ofte fordrejes for at narre migranter til at falde i armene på menneskehandlere, og om beskæftigelsespolitikker og tilgængelige sociale ydelser osv.;

19. er enig i, at EU's udviklingspolitik skal inddrage positive incitamenter. Disse incitamenter skal belønne både de lande, der opfylder deres internationale forpligtelser til at tilbagetage deres statsborgere, de lande der samarbejder om styringen af migration fra tredjelande, samt de lande der træffer foranstaltninger for at huse mennesker, der flygter fra konflikter og forfølgelse;

20. er enig i, at der er brug for en blanding af positive og negative incitamenter til partnerlandene, hvis den nye strategi skal lykkes. Samtidig er der behov for en nøje afvejning mellem incitamenter til migrationsstyring og EU's internationale udviklingsbistand. Bistand bør ikke gøres fuldstændigt afhængigt af opfyldelsen af forpligtelser i henhold til tilbagetagelseaftaler med tredjelande, da dette ville kunne gå ud over opfyldelsen af de bæredygtige udviklingsmål og EU's tilsagn i Lissabontraktaten om at udrydde ekstrem fattigdom og ulighed. Partnerlandenes evne og vilje til at samarbejde om migrationsstyring med EU bør holdes klart adskilt, eftersom det er to vidt forskellige ting. I den henseende mener Regionsudvalget, at anvendelsen af officiel udviklingsbistand kun bør fokusere på projekter inden for sikkerheds- og grænseforvaltning, når dette er en klar fordel for modtagerne. Partnerlande, som ikke er i stand til at gennemføre migrationsordninger, bør stadig kunne nyde godt af finansielle instrumenter og anden form for støtte, der har til formål at få EU's migrationspagter til at fungere;

21. tilskynder derfor indtrængende EU til at forsøge at udvikle skræddersyede partnerskaber med tredjeparter, der virkeligt afspejler deres behov, bekymringer og kapacitet, ved at tage hensyn til, at forskellige partnere står over for forskellige udfordringer og forskellige omstændigheder;

22. opfordrer EU's medlemsstater, der traditionelt har tætte bånd til bestemte lande (historiske, kulturelle, økonomiske, osv.), til at bruge disse forbindelser til at fremme samarbejdet med og mellem disse lande for at fremme tilbagetagelsen og reintegrationen af tilbagetagne personer;

23. tilskynder Kommissionen til så hurtigt som muligt at færdiggøre de nye prioriteter for partnerskabet med Jordan og Libanon i forlængelse af revisionen af den europæiske naboskabspolitik i 2015. Libanon, Jordan og Tyrkiet huser størstedelen af de 5 millioner syriske flygtninge. I Jordan er én ud af ni flygtet fra den syriske borgerkrig — næsten 700 000 ud af 6,7 millioner indbyggere. I Libanon ligger dette tal på 1,1 millioner ud af 4,6 millioner og i Tyrkiet på mere end 2,5 millioner ud af 79,5 millioner indbyggere;

24. er forurologt over EU's aftale med Tyrkiet af 18. marts 2016 om flygtninge, især på grund af flere alvorlige menneskerettighedsspørgsmål vedrørende frihedsberøvelse af asylansøgere på hotspots på de græske øer i Det Ægæiske Hav, men også i lyset af tilbagesendelsen af asylansøgere til Tyrkiet som »første asylland« eller »sikkert tredjeland« og på grund af frygt for, at Tyrkiet ligefrem sender flygtninge tilbage til Syrien. Regionsudvalget er også bekymret over den langsomme opbygning af det græske asylsystems evne til at administrere asylprocessen på hotspottene og forsinkelser i ydelsen af støtte til Grækenland, det hidtil meget lave antal genbosættelser af flygtninge fra Tyrkiet og forsinkelser i udbetalingen af EU's finansielle støtte til Tyrkiets bestræbelser på at hjælpe syriske flygtninge;

25. beklager, at der i meddelelsen uden reel garanti er udpeget 16 prioriterede lande, hvormed de nye aftaler skal indgås, eftersom ikke alle kan betragtes som »sikre tredjelande« og/eller som lande med acceptable menneskerettighedsforhold. Selv om reglen »sikkert tredjeland« ikke gælder i disse aftaler, sender eksemplet med Tyrkiet bekymrende signaler i den henseende. EU bør etablere kontrolmekanismer for modtagelsen i disse lande;

26. ser frem til vedtagelsen af den strategiske meddelelse om Tunesien. Fortsættelsen af landets fredelige og demokratiske post-revolutionære overgang til økonomisk og sikkerhedsmæssig stabilitet vil kunne sende et meget positivt signal til området, og den bør derfor støttes af EU;

27. minder om, at situationen i Libyen kræver særlig opmærksomhed og strategiske skridt, og glæder sig over tilsagnet herom i meddelelsen. Regionsudvalget understreger betydningen af samarbejdet med de libyske lokale og regionale myndigheder og anmoder Kommissionen om at give fuld støtte til Regionsudvalgets og ARLEM's indsats for at fremme samarbejdsinitiativer mellem EU's lokale og regionale myndigheder og deres libyske modparter, der blev iværksat på ARLEM's sidste plenarforsamling i Nicosia (Nicosia-initiativet);

28. glæder sig over, at der lægges vægt på samarbejde med transitlande, som huser asylansøgere og irregulære migranter og derfor bærer store finansielle byrder, især på lokalt og regionalt niveau. FN's New York-erklæring om flygtninge og migranter, der blev vedtaget i september 2016, anerkender, at store strømme af flygtninge og migranter har uforholdsmæssigt store konsekvenser for nabo- og transitlandene og presser deres kapacitet til det yderste. Derfor bør de lokale og regionale myndigheder i transitlandene modtage EU-ledet kapacitetsopbygning, finansiell bistand og informationsudveksling. Udvalget opfordrer EU til at inkludere faciliteter, der støtter direkte peer-to-peer-samarbejde mellem lokale og regionale myndigheder fra EU og partnerlandene om at øge planlægnings- og styringskapaciteten på lokalt og regionalt niveau;

29. er enig i, at den væsentligste del af enhver pagt vil være den fælles indsats for at få tilbagesendelser og tilbagetagelser af afviste asylansøgere og irregulære migranter til at fungere. Regionsudvalget anerkender, at lokale og regionale myndigheder i oprindelseslandene er helt i front i migrationspolitikken og varetager mange centrale ansvarsområder, såsom adgang til arbejdsmarkedet, boliger, uddannelse og sundhedspleje, der alle har direkte betydning for deres evne til at integrere hjemvendte og dermed fremme social samhørighed og bæredygtige samfund. De dagligdags spørgsmål vedrørende modtagelse, integration og reintegration af migranter mærkes især på lokalt og regionalt plan. Derfor bør pagterne sigte mod at gøre tilbagesendelsesprocessen mere effektiv og bæredygtig og stille passende midler til rådighed for frivillig tilbagevenden og have til formål at hjælpe oprindelseslandene med at reintegrere tilbagetagne statsborgere;

30. mener, at forvaltning på flere niveauer bedst kan sikre den nødvendige vifte af foranstaltninger og initiativer med det formål at skabe de optimale resultater, hvad angår modtagelse, integration og reintegration af migranter;

31. minder om, at bedste praksis skal deles mellem de lokale og regionale myndigheder i EU og i tredjelande om alle aspekter af migration, herunder, men ikke begrænset til, integrations- og reintegrationspolitikker, håndtering af irregulær migration, opdagelse af tidlige faresignaler og/eller forebyggelse af krisesituationer samt bekæmpelse af menneskehandel og smugling af migranter (i tråd med EU's handlingsplan for bekæmpelse af smugling af migranter (2015-2020), FN-protokollen om bekæmpelse af smugling af migranter til lands, ad søvejen og ad luftvejen, EU's strategi for bekæmpelse af menneskehandel (2012-2016) og Palermoprotokollen). Regionsudvalget er godt rustet til at nå ud til byer og regioner i partnerlandene for at lette og fremme udvekslingen af innovative idéer og praksis og fremme en mere effektiv inddragelse af de lokale og regionale myndigheder i udformningen og gennemførelsen af indvandrings- og integrationspolitikker i overensstemmelse med forvaltning på flere niveauer og nærhedsprincippet;

32. er enig i, at medlemsstaternes ekspertise og ressourcer er af afgørende betydning for gennemførelsen af pagterne, og at et effektivt samarbejde afhænger af netværk af EU-eksperter på stedet, herunder dem med en viden om migrationens lokale og regionale dimension. Regionsudvalget glæder sig derfor over udsendelsen af europæiske migrationsforbindelsesofficerer til prioriterede oprindelses- og transitlande for at hjælpe med at koordinere EU-samarbejdet om bekæmpelse af migrantsmugling, og opfordrer medlemsstaterne til hurtigt at udpege de relevante eksperter til denne opgave.

Finansiel bistand

33. Det Europæiske Regionsudvalg støtter anvendelsen af de eksisterende finansielle instrumenter og trustfonde til at opfylde pagternes kortsigtede mål, men opfordrer i den forbindelse EU-medlemsstaterne til omgående at indbetale deres respektive aftalte bidrag til disse fonde;

34. understreger betydningen af at udnytte synergier mellem de eksisterende fonde såsom: Faciliteten for flygtninge i Tyrkiet (3 mia. EUR), EU's Nødtrustfond for Afrika (1,8 mia. EUR), EU's regionale trustfond som reaktion på den syriske krise (1 mia. EUR) samt andre finansielle instrumenter, som potentielt kan give op til 8 milliarder EUR i perioden 2016-2020 til gennemførelse af pagterne. Mulige synergier med strukturfondene bør også undersøges;

35. glæder sig over Kommissionens forslag om en ambitiøs ekstern investeringsplan, der kan tage fat på de underliggende årsager til irregulær migration og hjælpe partnerlandene med at håndtere konsekvenserne af irregulær migration i Afrika og EU's nabolande, og samtidig bidrage til opnåelsen af andre af FN's udviklingsmål. Udvalget opfordrer Kommissionen til at udvikle dette værktøj så hurtigt som muligt i tæt dialog med EU's medlemsstater og internationale partnere;

36. bifalder den foreslåede pakke af eksterne investeringsplaner for Afrika og EU's nabolande, som skal mobilisere investeringer (gennem et bedre erhvervsklima, en kvikskranke for finansieringsanmodninger til investeringer og finansiering fra den private sektor) og fremme af jobskabelse i partnerlandene;

37. glæder sig over styrkelsen af EU's tekniske bistand og støtte til økonomiske og strukturelle reformer for at skabe et bedre erhvervsklima. Udvalget opfordrer til, at den foreslåede tekniske bistand tåntænk lokale myndigheder og virksomheder og hjælper dem med at udarbejde et større antal finansierbare projekter til forbedring af det generelle erhvervsklima og gøre de internationale investorer opmærksomme på dem;

38. er overbevist om, at den foreslåede investeringsplan på kort og langt sigt vil have en positiv effekt på forbedringen af den bæredygtige udvikling i de af EU's partnerlande, som er oprindelses- og transitlande for asylansøgere og irregulære migranter. Den foreslåede plan vil således tackle de underliggende årsager til irregulær migration ved roden og bidrage til at begrænse incitamenterne til irregulær migration;

39. anerkender vigtigheden af, at EU, medlemsstaterne, tredjelande, internationale finansielle institutioner, europæiske bilaterale udviklingsinstitutioner og den private sektor alle bidrager til investeringsplanen. Udvalget glæder sig over Kommissionens initiativ til en ambitiøs ekstern investeringsplan, som sigter mod at mobilisere 62 milliarder EUR, der skal bidrage til at nå FN's udviklingsmål og dermed tackle de underliggende årsager til irregulær migration;

40. anmoder i den forbindelse om, at Kommissionens initiativ udmøntes i indgåelse af en konkret aftale med medlemsstaterne og de andre internationale partnerlande, som forpligter dem til på deres side at yde et bidrag på niveau med EU's bidrag for at fremme nye offentlige og private investeringer;

41. glæder sig over den plan, der blev præsenteret i september, og som er baseret på tre søjler: mobilisering af private investeringer, øget teknisk bistand og forbedring af det generelle erhvervsklima, men beklager, at meddelelsen ikke indeholder nogen henvisning til de lokale og regionale myndigheder, og understreger vigtigheden af at afsætte bistand og ressourcer til lokale og regionale myndigheder. Den anden søjle bør helt klart også inddrage de lokale og regionale myndigheder, og Regionsudvalget bør være en partner i dens gennemførelse. Regionsudvalgets atlas over det decentrale samarbejde kan være et nyttigt redskab til at hjælpe med at identificere projekter, der har behov for finansiering, samt mulige samarbejdspartnere. Udvalget opfordrer til, at de lokale og regionale myndigheder repræsenteres i forvaltningsstrukturen for den eksterne investeringsplan;

42. opfordrer derfor EU til at inddrage Regionsudvalget i udformningen af planen som talerør for de lokale og regionale myndigheder i EU, hvoraf mange har stor erfaring med udviklingssamarbejde;

43. opfordrer Kommissionen til at undersøge mulighederne for at engagere forskellige diasporasamfund i EU's medlemsstater, der kan være partnere i finansiering af investeringer i deres hjemlande. I 2013 sendte migranter fra udviklingslande over 400 milliarder EUR til deres hjemlande. Disse pengeoverførsler har en tendens til at være mere stabile end andre private kapitalstrømme, og de faldt således med blot 5 % under den seneste globale finansielle krise og kom hurtigt op på niveauet før krisen. Et godt eksempel på potentialet i pengeoverførsler er, at pengeoverførsler fra diasporaen til Senegal udgjorde 10 % af landets BNP i 2013.

De lokale og regionale myndigheders rolle i formidlingen af information

44. Det Europæiske Regionsudvalg gentager, at de lokale og regionale myndigheder i både EU og tredjelande kan og bør spille en rolle i den fælles indsats sammen med EU, på nationalt plan og med tredjelande for at gennemføre migrationspartnerskaber. Især spiller de lokale og regionale myndigheder en central rolle med hensyn til at øge bevidstheden og tilvejebringe den fornødne information til borgerne i oprindelses-, transit- og bestemmelseslandene;

45. påpeger, at potentielle migranter er nødt til at være opmærksomme på de risici og farer, de står overfor, når de forsøger at komme ind i EU på irregulær vis. De skal også informeres om betingelser og strukturer i bestemmelseslandene, herunder oplysninger om arbejdsmarkedet, adgang til relevante kurser og sprogkurser og betingelserne for familiesammenføring. Potentielle migranter bør gøres opmærksomme på de kulturelle forskelle mellem deres oprindelsesland og deres bestemmelsesland, og de bør advares om uacceptabel adfærd og praksis;

46. fremhæver, at mennesker og virksomheder i bestemmelseslandene bør informeres om fordelene ved migration og være tilstrækkeligt uddannet til at hjælpe med migranternes integration. Denne information kan bedst fås på lokalt og regionalt niveau, hvor myndighederne er tættest på borgerne. Gode juridiske migrationspolitikker og langsigtede integrationspolitikker på lokalt og regionalt niveau er midler mod racisme og fremmedhad;

47. henviser til, at den foreslåede ramme for partnerskaber i sin indledning nævner behovet for at styrke den lokale kapacitetsopbygning gennem udvikling af naboskabspolitikker, men den kommer ikke nærmere ind på konkrete foranstaltninger til at opfylde dette behov. Regionsudvalget kan og bør være en partner i indsatsen for lokal og regional kapacitetsopbygning i partnerlande;

48. understreger behovet for at investere i lokal kapacitet og i tiltag foranstaltet af lokale og regionale myndigheder i partnerlande. De lokale myndigheder bør være partnere i alle søjler i den eksterne investeringsplan, og Regionsudvalget støtter PLATFORMA's forslag om et by-til-by-samarbejde mellem EU- og partnerlande som et nøgleinstrument i gennemførelsen af den nye tilgang og kapacitetsopbygning samt deling af teknisk ekspertise i lokal migrationsstyring. Udvalget mener i den forbindelse, at den eksterne investeringsplan bør finansiere by-til-by- og region-til-region-samarbejde;

49. understreger, at samarbejdet mellem EU, medlemsstaterne, EU's lokale og regionale myndigheder og lokale og regionale myndigheder i migranternes oprindelses- og transitlande kan bidrage til at styre migrationen mere effektivt til gavn for alle parter. Til dette formål er EU og medlemsstaterne nødt til at støtte lokale og regionale myndigheder både økonomisk og politisk.

Bruxelles, den 8. februar 2017.

Markku MARKKULA

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

**Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Forslag til en ny europæisk konsensus om udvikling:
»Vores verden, vores værdighed, vores fremtid«**

(2017/C 207/08)

Ordfører: Jesús GAMALLO ALLER (ES/PPE), generaldirektør for eksterne forbindelser og forbindelser med EU, den selvstyrende region Galicien

Basisdokument: Meddelelse fra Kommissionen om forslag til en ny europæisk konsensus om udvikling:
»Vores verden, vores værdighed, vores fremtid«

COM(2016) 740 final

POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

Indledning

1. Det Europæiske Regionsudvalg anerkender, at 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling, som De Forenede Nationer godkendte i september 2015, udgør en ny og ambitiøs forpligtelsesramme, som tilskynder alle lande til at gøre en indsats for at overgå til inkluderende og bæredygtige udviklingsstrategier både på nationalt og internationalt plan;
2. formoder, at 2030-dagsordenen fra starten af har været af universel karakter, således at samtlige lande, herunder også EU og medlemsstaterne, forpligtes til at gennemgå deres egne politikker og internationale forpligtelser med det formål at sikre, at de er i overensstemmelse med målene i 2030-dagsordenen; men gør dog opmærksom på, at denne opgave ikke kun skal løses på nationalt plan, men også under hensyntagen til de politikker og kompetencer, der henhører under de regionale og lokale myndigheder i EU;
3. understreger, at EU og medlemsstaterne bør spille en central rolle i udviklingen og gennemførelsen af 2030-dagsordenen. I den forbindelse ses der positivt på de skridt, der er taget i meddelelsen *Next steps for a sustainable European future: European actions for sustainability* og i *Global Strategy on the EU's Foreign and Security Policy*;
4. mener, at 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling bør ses som en dagsorden på flere niveauer og med flere aktører, som inddrager og forpligter samtlige offentlige myndigheder på de forskellige niveauer (lokale, regionale, nationale og internationale), såvel som andre sociale aktører. Udvalget gør samtidig opmærksom på, at mange af målene i 2030-dagsordenen direkte berører indsats- og kompetenceområder, der hører ind under de subnationale myndigheder, hvorfor det er nødvendigt fuldt ud at inddrage regionerne og de lokale myndigheder i gennemførelsen af målene for bæredygtig udvikling og i udformningen af de politikker, der er nødvendige for at nå disse mål;
5. er enig med Kommissionen i, at det er nødvendigt at udforme en ny konsensus om udviklingen, som reviderer og opdaterer aftalen fra 2005, for på den måde at imødegå udfordringerne i 2030-dagsordenen samt ændringerne på internationalt plan og i udviklingssamarbejdet;
6. er enig med Kommissionen i, at 2030-dagsordenen bedst fremmes ved at styrke koordineringen af samarbejds-politikkerne mellem EU og medlemsstaterne. Udvalget understreger dog, at det som følge af 2030-dagsordenens store omfang og sammenhængen mellem dens mål også er nødvendigt at fremme politikernes sammenhæng, både på EU-niveau og hos medlemsstaterne.

Globale udfordringer og 2030-dagsordenen

7. Det Europæiske Regionsudvalg konstaterer, at fremskridtene i globaliseringen har gjort verden mere integreret og kompleks og har medført ændringer i magts karakter og fordeling på internationalt niveau, større forskelle i den globale udvikling, en ny fordeling af den globale fattigdom med en stigning i uligheden inden for de enkelte lande og et udvidet område for internationale offentlige goder. Udvalget er af den opfattelse, at 2030-dagsordenen om bæredygtig udvikling er et klart forsøg på at imødegå de førnævnte ændringer og de udfordringer, der er forbundet med at fremme udviklingen i de kommende årtier;

8. anerkender, at 2030-dagsordenen er universel, hvilket forpligter alle lande og samfund til at yde en fælles indsats for at tilpasse deres politikker til målene i dagsordenen. Udvalget gør dog opmærksom på nødvendigheden af, at denne indsats sker på alle offentlige niveauer, herunder også hos de regionale og lokale myndigheder;

9. bekræfter, at de forslag, der fremmer målene for bæredygtig udvikling, forpligter til at gå ud over rammerne for den offentlige udviklingsbistand (ODA). Udvalget mener, at ODA fortsat vil være en central finansieringskilde for de fattigste lande og en katalysator for andre lande, og at den nye dagsorden forpligter til at finde andre strømme og instrumenter uden for rammerne af ODA;

10. erkender, at behovet for at mobilisere ressourcer og kapaciteter ud over bistanden forpligter til at være mere strategisk omkring de forskellige eksisterende internationale ordninger og former for samarbejde. Selvom Nord-Syd-samarbejdet fortsat vil spille en vigtig rolle i fremtiden, er det nødvendigt, at dette koordineres bedre med ordningerne for Syd-Syd-samarbejdet eller trepartssamarbejdet. Udvalget gør ligeledes opmærksom på den centrale rolle, som det decentraliserede samarbejde kan have i den nye dagsorden, hvis man tilgodeser erfaringsudvekslingen mellem substatiske aktører inden for deres specifikke kompetencer. RU erkender endelig, at EU og medlemsstaterne bør arbejde mere intenst med de forskellige regionale og multilaterale samarbejdsmechanismer i overensstemmelse med logikken om styring på flere niveauer i 2030-dagsordenen;

11. mener, at 2030-dagsordenen på grund af sine høje ambitioner og sit store omfang kræver støtte fra så mange og så forskelligartede aktører som muligt, herunder de regionale og lokale myndigheder, såvel som organisationer i civilsamfundet, virksomheder, foreninger, universiteter og uddannelsescentre med det formål at mobilisere og udnytte den merværdi, som hver enkelt bibringer ud fra sine erfaringer og sit kompetenceområde.

EU's reaktion

12. Det Europæiske Regionsudvalg støtter forslaget om, at EU og medlemsstaterne går aktivt ind i gennemførelsen af 2030-dagsordenen, hvortil det er nødvendigt at fremme en konsistent mainstreaming af målene for bæredygtig udvikling inden for offentlig politik i EU på de forskellige niveauer, det være sig på EU-niveau, nationalt, regionalt og lokalt, og understreger behovet for løbende at tilpasse aktørernes politikker og initiativer til de aftalte forslag i dagsordenen;

13. er enig i, at EU's arbejde udadtil spiller en central rolle i realiseringen af målene for bæredygtig udvikling, og glæder sig derfor over fremskridtene mod at fuldføre denne opgave på grundlag af de prioriteter, der er fastlagt i EU-traktaten (TEU — artikel 21, stk. 2) og i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF — artikel 208), og støtter Kommissionens forslag om at sørge for, at den nye konsensus om udviklingen kommer til at bidrage til at gennemføre prioriteterne for EU's indsats udadtil, som de beskrives i den globale strategi for EU's udenrigs- og sikkerhedspolitik;

14. støtter Kommissionens forslag om at styrke koordineringen af udviklingspolitikken og andre af EU's politikker på internationalt plan, som det blandt andet er tilfældet med humanitær bistand, handel, regional integration, sundhed, uddannelse, energi, fiskeri, landbrug, miljø, forskning og teknologi, migration og asyl og den europæiske naboskabspolitik. Udvalget understreger dog, at det ikke er nok at forbedre koordineringen af politikkerne, idet der også er behov for at øge sammenhængen mellem disse politikker og de internationalt aftalte udviklingsmål;

15. er enig med Kommissionen i, at EU's tiltag for at kunne have den ønskede effekt skal udføres i fællesskab og ud fra fælles kriterier, men understreger, at dette ikke kun skal ske mellem EU og medlemsstaterne, men også mellem disse og de regionale og lokale myndigheder, som dækker nogle af de kompetenceområder, der er nødvendige for at realisere målene for bæredygtig udvikling;

16. støtter Kommissionens forslag om, at EU's og medlemsstaternes udviklingssamarbejde skal fokusere på rettigheder, således at mennesket sættes i centrum for udviklingsarbejdet, og anerkender desuden, at dette fokus er i overensstemmelse med målene for bæredygtig udvikling og med princippet i 2030-dagsordenen om, »at ingen hægtes af«, for på den måde at sikre, at fremskridtene inden for udvikling når ud til de mest skrøbelige og sårbare dele af samfundet;

17. insisterer ligesom Kommissionen på, at lighed mellem kønnene er en vigtig del af dette fokus på rettigheder, som bør være en inspiration for EU og medlemsstaternes samlede udviklingssamarbejde samt for det decentraliserede samarbejde, hvilket ikke kun medfører, at der skal arbejdes mod eksisterende uligheder på dette område, men også at kvinders rettigheder, indflydelse og adgang til uddannelse fremmes.

Vores fælles prioriteter

18. Det Europæiske Regionsudvalg erkender, at et af de centrale forslag i EU og medlemsstaternes udviklingspolitik er at støtte lande i deres kamp mod fattigdom, blandt andet gennem højnelse af niveauet for og forbedring af kvaliteten af de basale sociale ydelser til hele befolkningen som fastlagt i 2030-dagsordenen. Udvalget gør dog opmærksom på, at en stor del af disse ydelser leveres af decentrale myndigheder, hvorfor støtten til de regionale og lokale myndigheder i gennemførelsen af målene for bæredygtig udvikling er yderst vigtig;

19. støtter forslaget i 2030-dagsordenen om at opbygge inkluderende samfund gennem kampen mod ulighed og fremme af social samhørighed, men vurderer samtidig, at de decentrale myndigheder spiller en vigtig rolle i identificeringen og afhjælpningen af den sociale udstødelse og marginalisering, som disse uligheder udspringer af;

20. konstaterer, at det er vigtigt at opbygge fredelige og veldrevne samfund, som udrydder usikkerhed og vold og styrker effektive og gennemsigtige institutioner, og gør opmærksom på behovet for, at denne proces foregår ud fra nærhedsprincippet på det niveau, der ligger tættest på borgerne, således at forbedringen af de lokale og regionale institutioner støttes, og borgernes deltagelsesmekanismer og demokratiske kontrol styrkes. Borgerne interesserer sig for opfyldelsen af målene under 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling, hvorfor uddannelse i et globalt medborgerskab skal gøres til en uomgængelig dimension af de politikker og strategier, der følges af de forskellige aktører, det være sig statslige eller ikkestatslige, som indgår i det internationale system for udviklingssamarbejde;

21. støtter forslaget i 2030-dagsordenen om at sikre betingelserne for miljømæssig bæredygtighed i udviklingsprocesserne, således at forvaltningen af naturressourcerne og beskyttelsen af de mest skrøbelige økosystemer forbedres. De lokale og regionale myndigheder er igen nøglen til at gennemføre disse politikker på en måde, der gør bæredygtighed kompatibel med økonomisk og social fremgang i de berørte samfund. Dette forslag er især relevant i forhold til mål 11 for bæredygtig udvikling, som fastsætter behovet for at »gøre byer, lokalsamfund og bosættelser inkluderende, sikre, robuste og bæredygtige«;

22. mener, at det er vigtigt at opmuntre landene til at arbejde for en inkluderende og bæredygtig økonomisk vækst, som kan generere værdige jobs, sådan som det er fastsat i 2030-dagsordenen. Udvalget gør opmærksom på den rolle, som de regionale og lokale myndigheder kan have i støtten til disse processer ved at skabe et produktivt erhvervsliv på et veldefineret regionalt grundlag gennem samarbejde mellem aktører, herunder lokale små og mellemstore virksomheder;

23. gør generelt opmærksom på vigtigheden af de decentraliserede offentlige myndigheder i medlemsstaterne i gennemførelsen af 2030-dagsordenen. Udvalget understreger den rolle, som det decentraliserede samarbejde kan have i overførslen af erfaringer og kapaciteter mellem denne type aktører, og henstiller, at den nye konsensus om udvikling anerkender og fremmer potentialet for denne samarbejdsform.

Partnerskab: EU som drivkraft for gennemførelsen af 2030-dagsordenen

24. Det Europæiske Regionsudvalg anerkender, at, selvom hvert land bør være ansvarligt for sin egen udvikling, kan målene for bæredygtig udvikling kun nås, hvis der formes en global alliance mellem alle lande, multilaterale institutioner og andre sociale aktører, som samarbejder om at opbygge inkluderende og bæredygtige udviklingsstrategier, sådan som 2030-dagsordenen kræver. Udvalget bekræfter samtidig, at de regionale og lokale myndigheder bør være en del af dette samarbejde, hvor de kan bidrage med kapaciteter og ressourcer fra deres egne kompetenceområder;

25. understreger den centrale rolle, som det decentraliserede samarbejde kan have i dannelsen af alliancer med flere aktører, som arbejder på at fremme ændringer i udviklingslandene ud fra de principper, som fastsættes i 2030-dagsordenen. Det bidrag, som denne type samarbejde giver, og dets komplementaritet med andre typer samarbejde bør anerkendes i den nye konsensus om udvikling;

26. fremhæver det hensigtsmæssige i, at EU og medlemsstaterne faciliterer koordineringsprocesserne, fordelingen af opgaver og sammenhængen mellem aktører inden for rammerne af denne globale alliance. Udvalget mener, at dette mål lettest nås, hvis EU og medlemsstaterne styrker den fælles programlægning for udviklingssamarbejde ud fra fælles visioner, som er forhandlet mellem medlemsstaterne, men gør samtidig opmærksom på behovet for, at de regionale og lokale myndigheder deltager i denne proces;

27. mener endvidere, at denne koordinering bør udmønte sig i en igangsættelse af fælles vejledende programmer i medlemsstaterne. Udvalget understreger ligeledes vigtigheden af at samarbejde på nationalt, regionalt og lokalt niveau, når dette er muligt, for at øge den samlede effekt af EU og medlemsstaternes indsats, og fremhæver desuden, at aktørerne i det decentraliserede samarbejde også bør deltage i udformningen og gennemførelsen af disse programmer og i deres overvågning og evaluering;

28. opfordrer til, at man i medlemsstaterne, når det er muligt, benytter sig af de samarbejdsformer, for eksempel direkte budgetstøtte eller EU-trustfonde, som muliggør koordinering mellem aktørerne, og åbner for en mere integreret og fleksibel brug af ressourcerne i medlemsstaterne;

29. er enig med Kommissionen i, at den store mobilisering af offentlige og private ressourcer, både indenlandske og internationale, der tjener til at imødekomme forslagene i 2030-dagsordenen, som indikeret i Accrahandlingsplanen, har stor betydning. Udvalget anser det derfor for vigtigt at udnytte offentlige ressourcer med det formål at mobilisere og gearere private ressourcer til udviklingsformål gennem innovative finansielle instrumenter og forskellige former for blending (kombination af støtte og lån), men gør opmærksom på behovet for, at det på behørig vis garanteres, at mobiliserede ressourcer; i) går til udvikling; ii) følger medlemsstaternes prioriteter; iii) udgør en additionalitet i forhold til de offentlige ressourcer; og iv) underkastes effektive mekanismer til kontrol af deres anvendelse/formål og løbende verificering af opfyldelsen af de erklærede udviklingsmål;

30. understreger vigtigheden af, at EU og medlemsstaternes udviklingssamarbejde indkalder, mobiliserer og integrerer så mange aktører som muligt for at bakke op om målene for bæredygtig udvikling, herunder lokale og regionale myndigheder, den private sektor, civilsamfundet og den akademiske verden, hver enkelt ud fra deres respektive kapaciteter, erfaringer og ressourcer. Udvalget gør opmærksom på, at det decentraliserede samarbejde er en form for samarbejde, som i høj grad fremmer og fokuserer på denne slags alliancer mellem flere aktører, som har et lokalt udgangspunkt. Udvalget opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at støtte, at de regionale og lokale myndigheder kan indarbejde målene for bæredygtig udvikling i deres politikker, og understreger, at decentralt samarbejde er et område, der er særlig velegnet til at skabe rum for det globale medborgerskab med det for øje, at borgerne reflekterer over målene for bæredygtig udvikling samt deltager i gennemførelsen af de offentlige politikker og i overvågningen af gennemførelsen af 2030-dagsordenen;

31. peger på vigtigheden af at styrke de tekniske og institutionelle kapaciteter i medlemsstaterne, for at disse kan sætte gang i inkluderende og bæredygtige udviklingsstrategier, sådan som det kræves i 2030-dagsordenen. Udvalget gør opmærksom på behovet for, at denne proces også når ud til de decentraliserede myndigheder i medlemsstaterne;

32. understreger, at EU og medlemsstaterne i deres udviklingssamarbejde bør distribuere deres ressourcer i overensstemmelse med klare og gennemsigtige regler og tage højde for partnerlandenes behov, strukturelle mangler og kapacitet til at mobilisere alternative ressourcer. Udvalget fastholder samtidig, at anvendelsen af ressourcer og aktiviteter bør have til formål at opfylde princippet om ikke at lade nogen i stikken;

33. peger i overensstemmelse med dette på, at landene med den laveste indkomst og i særdeleshed de mindst udviklede lande, såvel som lande med et skrøbeligt statsapparat eller i en situation præget af postkonflikt, bør være de primære modtagere af de dele af den internationale hjælp fra EU og medlemsstaterne, som ydes på de gunstigste betingelser;

34. advarer dog om, at en stor gruppe mellemindkomstlande lider under alvorlige strukturelle begrænsninger, store interne forskelle, skrøbelige institutioner og opbrudte samfund. Udviklingssamarbejdet, herunder det finansielle samarbejde, kan gøre det muligt for disse lande at komme ud over deres begrænsninger og fremme en bæredygtig udvikling, som desuden forbedrer deres mulighed for at deltage mere aktivt i opfyldelsen af 2030-dagsordenen;

35. er af den opfattelse, at kontrolleret migration kan føre til fremskridt både for oprindelses- og bestemmelseslandet, samtidig med at det også er gavnligt for migranterne. Udvalget mener, at ordentlig styring af migrationen bør inkorporeres i målene for bæredygtig udvikling med forslag til passende lovgivningsmæssige foranstaltninger og støtte til beskyttelse af migranternes menneskerettigheder på hele migrationsruten og i bestemmelseslandet og med det formål at give dem muligheder i deres ophavsland for at lette trykket fra de ukontrollerede migrationsstrømme;

36. konstaterer, at udviklingssamarbejdet giver mulighed for mere end blot den internationale hjælp med midler, som, til trods for at de ikke kan kvantificeres på samme måde som ODA, kan sætte gang i mulighederne for udvikling. Udvalget vurderer, at EU og medlemsstaternes udviklingssamarbejde aktivt bør integrere disse instrumenter og tilpasse de brugte

kilder og instrumenter til forholdene i hver enkelt medlemsstat, herunder mellemindkomstlandene;

37. støtter Kommissionens forslag om at iværksætte en ambitiøs plan for eksterne investeringer for at mobilisere private investeringer, styrke den tekniske støtte, der skal gøre det muligt for de lokale myndigheder og virksomheder at formulere projekter effektivt, og skabe et godt forhandlingsmiljø under behørig hensyntagen til de lokale og regionale myndigheders prioriteter for den territoriale udvikling. Udvalget mener, at planen bør være i overensstemmelse med målene i 2030-dagsordenen og bør lette de lokale og regionale myndigheders deltagelse, hvis den skal gennemføres ordentligt;

38. er enig med Kommissionen i, at det er vigtigt at støtte ordningerne for regional integration for at styrke udviklingsprocesserne i de berørte lande og forbedre uddelingen af regionale offentlige ydelser med henblik på en bedre opfyldelse af 2030-dagsordenen, og accepterer revisionen af naboskabspolitikken ud fra de nye prioriteter i 2030-dagsordenen. Samtidig peger udvalget på det nødvendige i inden for rammerne af denne politik at styrke samarbejdet mellem regionerne gennem passende støtteforanstaltninger.

Forbedring af EU's indflydelse

39. Det Europæiske Regionsudvalg understreger behovet for at fortsætte med at gøre udviklingssamarbejdet mere effektivt gennem brug af aftalerne fra Rom, Paris, Accra og Busan. Udvalget mener samtidig, at det er vigtigt at støtte udviklingen af den institutionelle kapacitet i medlemsstaterne og blandt andet opmuntre til, at partnerlandene også tager de lokale og regionale myndigheders hovedprioriteter i betragtning i deres nationale planer, således at samarbejdet kan give resultater og afspejle det relevante områdes og dets beboeres behov;

40. mener ikke, at udviklingssamarbejdet alene er i stand til at finansiere de ændringer, der kræves i 2030-dagsordenen. Udvalget understreger derfor behovet for, at EU og medlemsstaterne bruger samarbejdet som en hjælpemekanisme til ekstra ressourcer, som kommer fra andre kilder, og som en katalysator for at ændre incitamenterne og fremme de positive ændringer i udviklingslandene;

41. gentager, at landene i EU bør opfylde deres forpligtelser, hvis de vil fremstå troværdige på internationalt plan. Udvalget mener derfor, at landene bør tilstræbe at nå EU's mål i forbindelse med den internationale dagsorden for udviklingsfinansiering, og støtter, at landene bør opfylde de indgåede aftaler i De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer, herunder aftalerne om miljøfinansiering;

42. bekræfter interessen for at tilpasse samarbejdet til omfanget af de instrumenter og foranstaltninger, som, ud over hjælpen, er ved at blive gennemført på internationalt plan som støtte til udviklingsprocesserne. Udvalget deler i denne sammenhæng interessen for at følge OECD's bestræbelser på at skabe en ny målestok inden for udviklingsfinansiering, herunder det nye koncept Total Official Support for Sustainable Development (den samlede offentlige støtte til bæredygtig udvikling);

43. anerkender, at mange af de problemer, der berøres i 2030-dagsordenen, mangler gangbare tekniske svar, hvorfor det er nødvendigt at lede efter alternativer baseret på kreativitet, fremme af ekspertise samt teknologisk og social innovation. Udvalget mener, at det decentraliserede samarbejde i denne sammenhæng kan spille en vigtig rolle ved at overføre erfaringer fra de lokale og regionale miljøer;

44. konstaterer, at 2030-dagsordenen med tanke på den effekt, som de samlede offentlige politikker har på udviklingsmålene, ikke kan realiseres, hvis afpasningen af politikker ikke forbedres kraftigt. Udvalget understreger desuden, at forbedringerne bør ske både generelt inden for de offentlige indsatsområder (horisontalt) og mellem de forskellige regeringsniveauer (lokalt, regionalt, nationalt og på EU-niveau), idet der anlægges en samlet myndighedstilgang («Whole of Government») i de offentlige politikker og programmer på kort, mellemlang og lang sigt;

45. gør opmærksom på behovet for, at alle EU's samarbejdsaktører deltager i en gennemsigtighedsfremmende indsats, som også omfatter de ressourcer, som hver enkelt af dem har mobiliseret. Udvalget mener, at de offentlige myndigheder (EU, nationale, regionale og lokale) bør stå i spidsen for denne indsats for at forbedre ansvarligheden og kvaliteten i deres foranstaltninger;

46. mener, at den bedste vej til at fremme en solid og vidtrækkende overgangsproces mod inkluderende og bæredygtig udvikling kan være at sørge for, at handlingsplanerne udføres lokalt med inddragelse af de aktører, der bor i områderne, og med støtte fra det decentraliserede samarbejde;

47. gentager i den forbindelse sit tilbud om at bidrage til gennemførelsen af 2030-dagsordenen og til udvekslingen af viden og erfaringer med resten af de offentlige myndigheder og med de tilsvarende myndigheder i udviklingslandene gennem de lokale og regionale myndigheders platform (portal) for oplysninger og diskussion vedrørende udvikling, den halvårige dialog om decentralt samarbejde og de internationale fora Den Regionale og Lokale Euro-Middelhavsforsamling (ARLEM) og Konferencen af Regionale og Lokale Myndigheder i Østpartnerskabet (Corleap). Udvalget ønsker at befordre og samordne det decentraliserede samarbejde mellem de lokale og regionale myndigheder i EU og lokale og regionale myndigheder i nabolandene inden for rammerne af specifikke initiativer, såsom Nicosiainitiativet om Libyen;

48. anser det for vigtigt at udvikle en solid kommunikationspolitik for bæredygtig udvikling for at skabe en mere oplyst vision om udfordringerne og om de politikker, der må gennemføres, og opnå mere bevidst og engageret støtte fra borgerne, idet udviklingssamarbejdet og forpligtelserne som led i 2030-dagsordenen opfattes som en investering i fremtiden. Det er endvidere nødvendigt at forklare EU's borgere relevansen af målene for udviklingssamarbejde og hermed øge bevidstheden om de gensidige fordele ved denne politik såsom skabelse af områder med regional stabilitet. Endelig bør de forskellige interessenters aktiviteter synliggøres, herunder de aktiviteter, som lokale og regionale myndigheder står for, blandt disse regioner i den yderste periferi, som i årevis har udviklet effektive politikker for samarbejde med deres nabolande.

Opfølgning af vores forpligtelser

49. Det Europæiske Regionsudvalg støtter, at alle samarbejdets aktører løbende tilpasser deres rapporteringssystemer og indikatorer for gennemførelse af indholdet i 2030-dagsordenen. Udvalget går også ind for, at der udformes fælles sammenfattende beretninger, hvor der redegøres for fremskridtene i forhold til 2030-dagsordenen, så disse kan videregives til FN's politiske forum på højt niveau. Udvalget insisterer på, at de regionale og lokale myndigheder deltager aktivt i udarbejdelsen af disse beretninger og rapporterer om de handlinger, de har udført inden for deres kompetenceområder og gennem det decentraliserede samarbejde;

50. mener, at det er nødvendigt at styrke de statistiske systemer for at overvåge 2030-dagsordenen. Udvalget gør opmærksom på behovet for, at denne styrkelse også sker med hensyn til udarbejdelsen af data på regionalt og lokalt plan for at sikre, at fremskridtene når ud til alle sektorer og områder.

Bruxelles, den 8. februar 2017.

Markku MARKKULA

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Et effektivt vandforvaltningssystem: en strategi for innovative løsninger

(2017/C 207/09)

Ordfører: Cees LOGGEN (NL/ALDE), medlem af provinsstyrelsen for Noord-Holland

POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSDUDVALG

Generelle betragtninger

1. Det Europæiske Regionsudvalg konstaterer, at rent og tilstrækkeligt vand, som en kilde til livet, er afgørende for vores sundhed og trivsel. Vand skaber mange muligheder for udvikling, men udgør også en trussel. Oversvømmelser, tørke og dårlig vandkvalitet truer vores liv, vores sundhed og vores velstand;
2. roser Kommissionen for, at den i 2000 introducerede vandrammedirektivet (VRD), der suppleret med mere specifik EU-lovgivning⁽¹⁾ strømlinede en stor del af de tidligere bestemmelser, udformede en strategi for vandforvaltning på grundlag af vandområder og indførte ambitiøse langsigtede mål for vandforvaltningen;
3. er klar over, at Kommissionen arbejder på følgende elementer i den europæiske vandpolitik:
 - a) Revisionen af vandrammedirektivet (2000/60/EF) i 2019: Europa-Parlamentets Forskningstjeneste (EPRS) har gennemført en analyse med titlen »Water legislation, Cost of Non-Europe Report«. Heri kortlægges problemer med gennemførelsen.
 - b) Foranstaltninger, herunder et forslag til et lovgivningsmæssigt instrument for udvikling af genbrug af vand: Genbrug af vand udgør en nøglefaktor i EU's økologisk-industrielle landskab. Initiativet til at fremme genbrug af vand er en afgørende faktor i handlingsplanen for en cirkulær økonomi, hvor der er behov for et lovgivningsforslag om minimumskvalitetskrav til genbrugt vand, bl.a. med hensyn til kunstvanding og grundvandsopfyldning.
 - c) Den kommende revision af drikkevandsdirektivet (98/83/EF) i 2017: Høringer og indledende undersøgelser har fremhævet behovet for at forbedre EU's drikkevandsdirektiv set i relation til håndhævelsen af menneskers ret til vand og sanitet.
 - d) Den eventuelle revision af direktivet om rensning af byspildevand (91/271/EØF);
4. gør opmærksom på, at de lokale og regionale myndigheder har institutionelle og politiske vandforvaltningsopgaver og -kompetencer i de fleste medlemsstater og dermed varetager gennemførelsen af de fleste af EU's vanddirektiver. De lokale og regionale myndigheder har desuden ofte også ansvaret for politikområder, som er vigtige for en bæredygtig vandforvaltning såsom fysisk planlægning, infrastruktur, mobilitetspolitik, udstedelse af tilladelser, landbrug og landskabsforvaltning, vandforsyning, beskyttelse af overflade- og grundvand, klimatilpasning og beskyttelse mod oversvømmelser;
5. noterer sig Rådets konklusioner om bæredygtig vandforvaltning af 17. oktober 2016. Udvalget støtter Rådets konklusioner om, at vand er en toprioritet og er enig i erkendelsen af, at vandforvaltningsopgaverne er forskellige i EU, og at der derfor er behov for fleksibilitet med hensyn til valget af løsninger, bl.a. det nødvendige i en infrastruktur til regulering af vandressourcer for at opnå en god miljø- og vandressourcetilstand og imødekomme efterspørgslen;

⁽¹⁾ Grundvandsdirektivet (2006), direktivet om miljøkvalitetskrav (2008), byspildevandsdirektivet (1991), nitratdirektivet (1991), det nye badevandsdirektiv (2006), drikkevandsdirektivet (1998), oversvømmelsesdirektivet (2007), havstrategirammedirektivet (2008) og to afgørelser fra Kommissionen (2005 og 2008) om økologisk tilstand.

6. henleder derfor opmærksomheden på, hvor vigtigt det er at overholde nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet. De nationale, regionale og lokale forhold er for eksempel afgørende i forbindelse med foranstaltninger vedrørende genbrug af vand eller effektivitetsforbedringer på efterspørgselssiden (vandbesparelse), idet graden af vandtilgængelighed varierer fra sted til sted. Det er derfor vigtigt, at der, ud fra et europæisk perspektiv, gives plads til at anskue problemstillingen ud fra et nationalt, regionalt og lokalt niveau, og at kunne træffe de nødvendige foranstaltninger på disse niveauer;
7. anerkender den meget ambitiøse frivillige dagsorden for byvand 2030, som blev fastlagt på konferencen »Cites and Water« i Leeuwarden i februar 2016 og opfordrer byer i Europa til at tilslutte sig den;
8. støtter Kommissionens planer om, som led i gennemførelsen af handlingsplanen om den cirkulære økonomi i 2017, at fremlægge et forslag om minimumskrav til genbrug af vand og en (Refit)-revision af drikkevandsdirektivet ⁽²⁾, hvor der tages højde for, at eventuelle negative følgevirkninger ikke får uforholdsmæssigt store omkostninger for andre sektorer, som f.eks. landbruget;
9. understreger, at forskellene mellem regionerne med hensyn til adgang til vand skal tages i betragtning. Der bør ikke være pligt til at genbruge vand, medmindre dette er nødvendigt. Grundlæggende kan genbrug af vand være en løsning i regioner, hvor adgang til vand er problematisk;
10. opfordrer, med henblik på en afbalanceret og sammenhængende tilgang, Kommissionen til at sikre, at genbrug af vand kun sker som en supplerende mulighed for vandforsyning og kombineres med sideløbende effektivitetsforbedringer på efterspørgselssiden, og at de mulige konsekvenser af reduceret adgang til vand analyseres og tages i betragtning;
11. mener, at det er afgørende, at de lokale og regionale myndigheder benytter denne initiativudtalelse til at fremsætte anbefalinger om en bedre gennemførelse af EU's vandlovgivning, og at de fortsat inddrages intensivt i den fremtidige europæiske vandpolitik.

Initiativudtalelsens kontekst og anvendelsesområde

12. Det Europæiske Regionsudvalg har allerede flere gange udtalt sig om spørgsmål vedrørende vandforvaltning. Denne initiativudtalelse er en opfølgning på tidligere udtalelser fra Regionsudvalget, som f.eks.:
 - a) Udtalelse om Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2000/60/EF og 2008/105/EF for så vidt angår prioriterede stoffer inden for vandpolitikken, CdR 1120/2012 ⁽³⁾.
 - b) Udtalelse om Det syvende miljøhandlingsprogram, CdR 593/2013 ⁽⁴⁾.
 - c) Udtalelse om Tildeling af koncessionskontrakter, CdR 100/2012 ⁽⁵⁾.
 - d) Udtalelse om De regionale og lokale myndigheders rolle i befordringen af en bæredygtig vandforvaltning, CdR 5/2011 ⁽⁶⁾;
13. understreger, hvad angår klimaændringernes konsekvenser for vandforvaltningen, behovet for at sikre sammenhæng og konsekvens mellem EU-, nationale, regionale og lokale politiske foranstaltninger og foranstaltningerne i forbindelse med EU's strategi for tilpasning til klimaforandringerne og henviser i den forbindelse til udtalelsen »Mod en ny EU-strategi for tilpasning til klimaændringer — en integreret tilgang«, CdR 2430/2016;
14. anerkender vandpolitikens bredde og påpeger, at denne initiativudtalelse fokuserer på den nationale vandforvaltning, dvs. vandkvalitet, manglen på ferskvand og beskyttelse mod oversvømmelser. Vandforvaltningen i forbindelse med have og oceaner og dermed havstrategirammedirektivet og direktivet om maritim fysisk planlægning, som RU har behandlet i tidligere udtalelser, lades ude af betragtning.

Betydningen af god vandforvaltning

15. Det Europæiske Regionsudvalg henleder opmærksomheden på de kommende store udfordringer for vandforvaltningen som følge af klimaændringerne og den yderligere intensivning af arealanvendelsen:

⁽²⁾ Kommissionens arbejdsprogram for 2017, COM(2016) 710 final, Bilag I.

⁽³⁾ EUT C 17 af 19.1.2013, s. 91.

⁽⁴⁾ EUT C 218 af 30.7.2013, s. 53.

⁽⁵⁾ EUT C 277 af 13.9.2012, s. 74.

⁽⁶⁾ EUT C 259 af 2.9.2011, s. 13.

- a) På kort sigt øger den større variation i nedbørmængden risikoen for oversvømmelser og tørke. Den stigende vandtemperatur og variationen i ekstreme vejrphenomener, herunder oversvømmelse og tørke, påvirker vandkvaliteten. På lignende vis påvirker forandringer i vandkvantiteten og -kvaliteten adgangen til samt stabiliteten og tilgængeligheden af vandressourcerne og har følger både for funktionen og udnyttelsen af den eksisterende infrastruktur og for den vandforvaltningspraksis, der følges.
- b) På mellemlang sigt består udfordringen i at realisere de ønskede målsætninger for vandkvaliteten i praksis.
- c) På lang sigt vil virkningerne af en stigning i havets vandstand og manglen på ferskvand være den største udfordring med betydelige sociale og økonomiske konsekvenser som f.eks. migration fra de områder, hvor havet oversvømmer land og/eller fra områder, hvor ferskvand ikke længere er tilgængeligt. Endvidere er det sandsynligt, at de forventede nedbørs- og temperaturændringer også vil påvirke hyppigheden af oversvømmelser med betydelige socioøkonomiske og sundhedsmæssige konsekvenser til følge;

16. henleder opmærksomheden på vandsektorens store økonomiske værdi og den økonomiske betydning af god vandforvaltning, et par eksempler:

- a) Den globale forsyning, behandling og distribution af vand er en kritisk faktor i vores samfund: vand sikrer vores fødevarer, sanitet, sundhed og trivsel. Set i forhold til den samlede globale økonomi på omkring 70 billioner EUR er økonomiske aktiviteter for ca. 63 billioner EUR direkte afhængige af vand ⁽⁷⁾.
- b) I en nylig FN-rapport beregnes det, at 1 milliard arbejdspladser på verdensplan, hvilket svarer til 40 % af den samlede beskæftigelse, er meget afhængige af vand og yderligere 1 milliard arbejdspladser til dels er afhængige af vand. Det betyder, at omregnet 80 % af de samlede arbejdspladser på verdensplan er afhængige af vand ⁽⁸⁾.
- c) Den europæiske vandsektor omfatter 9 000 aktive små og mellemstore virksomheder, og alene forsyningsvirksomheder står for 600 000 arbejdspladser ⁽⁹⁾.
- d) Den anslåede samlede bruttoværditilvækst (BVT) i industrien for sanitet og vandforsyningstjenester nåede op på 44 mia. EUR i 2010 og tegnede sig for omkring 500 000 arbejdspladser det år ⁽¹⁰⁾.
- e) Oversvømmelserne i de seneste 15 år har forårsaget mindst 25 mia. EUR i forsikrede tab, hvor de uforsikrede skader ikke er talt med. Alene i 2014 var den anslåede skade på næsten 5 mia. EUR. Det forventes, at dette skadesbeløb vil være fem gange højere på årsbasis i 2050 ⁽¹¹⁾.

Behovet for en ny politik

17. Det Europæiske Regionsudvalg mener, da der stadig er megen usikkerhed om omfanget og virkningen af de fremtidige vandproblemer, og de retlige rammer er forskellige, at politikker baseret på et »blueprint« kan betragtes som et godt udgangspunkt for at forbedre forbindelserne mellem de forskellige institutioner og for at udforske nye innovative metoder til politikudformning, som muliggør samarbejde mellem de forskellige sektorer ved at søge synergier og undgå konflikter. Det er nødvendigt at gennemføre en sådan form for fleksibel politik. Figuren nedenfor viser de forskellige muligheder;

		Standarder og værdier	
		stemmer overens	varierer
Viden	enighed	Faste politikker	Forhandlinger om standarder
	uenighed	Forhandlinger om vidensgrundlaget	Fleksibel politik

⁽⁷⁾ WssTP Water Vision 2030 »The Value of Water: Towards a Future proof model for a European water-smart society«, oktober 2016.

⁽⁸⁾ The United Nations World Water Development Report 2016.

⁽⁹⁾ COM(2012) 216 final.

⁽¹⁰⁾ Eurostat (2013) i COM(2014) 363 final.

⁽¹¹⁾ »Multi-hazard assessment in Europe under climate change« (Giovanni Forzieri e.a., Climatic Change, juli 2016, Volume 137, Issue 1, s. 105–119).

18. opfordrer i forbindelse med den kommende revision af drikkevandsdirektivet, foranstaltningerne vedrørende genbrug af vand, en eventuel revision af direktivet om rensning af byspildevand og på sigt revisionen af vandrammedirektivet Kommissionen til at undersøge mulighederne for en fleksibel vandpolitik. Denne sondering bør fokusere på de væsentligste betingelser for en fleksibel politik, dvs. helhedsorientering, informationsudveksling, fleksibilitet og differentiering i målsætninger og indsats samt innovation. Når Kommissionen undersøger mulighederne for en ny politik, bør den høre de lokale og regionale myndigheder for at sikre, at eventuelle fremtidige forslag er i de lokale og regionale myndigheders interesse og støtter, snarere end reducerer, de lokale og regionale myndigheders kompetencer.

En helhedsorienteret politik

19. Det Europæiske Regionsudvalg opfordrer Kommissionen til at omforme sine hovedsageligt sektorbaserede politikker til en helhedsorienteret politik og tilskynder den derfor til at sikre, at vandforvaltning indarbejdes som et tværgående element på andre politikområder, der er tæt forbundet med denne ressource såsom konsum, energi, landbrug, fiskeri, turisme, miljø osv.;

20. mener, at forsigtighedsprincippet og princippet om at forurenere betaler fortsat skal være udgangspunktet for vandforvaltningen. Inden for rammerne af en differentieret tilgang bør alle muligheder imidlertid tages i betragtning, så de mest virkningsfulde og effektive løsninger sikres, og man i undtagelsestilfælde kan afvige fra de grundlæggende principper. De nævnte løsninger opstår ved hjælp af innovative, målrettede og miljømæssigt bæredygtige, videnskabelige tilgange;

21. påpeger i den forbindelse, at energi og energiomkostninger kan udgøre en stor hindring for udbredelsen af innovation og utraditionelle løsninger til imødegåelse af vandmangel som f.eks. transport af vand til tørkeområder eller afsaltningsanlæg og understreger, at anvendelsen af vedvarende energi såvel som muligheden for at udnytte vand som energikilde skal tages med i betragtning under udformningen af EU-politikker;

22. gør opmærksom på den voksende brug af lægemidler som for eksempel antibiotika, hvor de aktive stoffer havner i overfladevandet via kloaknettet. Dette gør fremstillingen af drikkevand fra overfladevand mere kompliceret og kan også resultere i en højere risiko for antibiotikaresistens. Løsningen på dette problem skal findes ved at tage fat på de diffuse kilder til residual medicin: medicinrester og medicinophobning i urin og fækalier.

23. opfordrer medlemsstaterne og de regionale og lokale myndigheder til at inkludere koncepterne grøn infrastruktur og naturlige vandbindingsforanstaltninger i deres vandpolitikker i tillæg til eller som alternativ til traditionelle såkaldte grå strukturforanstaltninger (f.eks. med henblik på at mindske den hydromorfologiske belastning i vandløbsoplande), i deres operationelle programmer, der støttes af ESI-fondene (f.eks. genopretning af vådområder og skove), eller i byplanlægningen (f.eks. til lagring af regnvand (til genbrug) eller til at øge vandbindingen med henblik på at reducere konsekvenserne af oversvømmelser);

24. henleder opmærksomheden på behovet for at forbedre vandforvaltningen ved at hjælpe med at beskytte forsyningen af rent vand i en tid med naturkatastrofer ⁽¹²⁾;

25. opfordrer lokale og regionale myndigheder til at samarbejde med forsikringselskaber og de nationale regeringer om at sikre, at alle husholdninger, landbrugsbedrifter og virksomheder, der kan blive ramt af oversvømmelser, kan tegne en forsikring, som er overkommelig i pris. Der er behov for en yderligere indsats for at sikre, at alle aktører anerkender, at opbygning af modstandsdygtighed som udgangspunkt er den mest effektive metode til at minimere risici og reducere de langsigtede omkostninger ved naturkatastrofer.

Udveksling af oplysninger mellem aktører og beslutningstagere

26. Det Europæiske Regionsudvalg påpeger, at målsætninger for de forskellige politikområder i sig selv er acceptable («faste politikker»), men at de nødvendige gennemførelsesforanstaltninger ofte er i konflikt med hinanden. Udvalget henleder opmærksomheden på, at der i regioner og byer, hvor gennemførelsen realiseres, ofte må foretages en afvejning mellem sådanne modstridende foranstaltninger;

27. opfordrer Kommissionen til at styrke udvekslingen af oplysninger mellem vandpolitikens aktører, de lokale og regionale myndigheder og beslutningstagerne i Bruxelles og tage højde for eksempelvis oplysninger om modstridende mål i nye politikker eller ved justeringer af eksisterende politikker.

⁽¹²⁾ CdR 2646/2014.

Revision og gennemførelse af gældende lovgivning

28. Det Europæiske Regionsudvalg forventer, at den planlagte revision af drikkevandsdirektivet vil forbedre overvågningssystemerne og analyseparametrene, sikre borgerne bedre adgang til information om drikkevandskvaliteten, løse problemet med lækager, udvikle en lovramme for små eller individuelle drikkevandsreserver, foreslå løsninger til problemerne som følge af de materialer, der er i kontakt med drikkevandet, og opdatere de eksisterende undtagelser fra lovgivningen;

29. understreger, at en fremtidig revision af direktivet om rensning af byspildevand navnlig bør sigte mod at forbedre overvågningen, indberetningen og offentliggørelsen af data, og anbefaler kraftigt, at der tages hensyn til koblingen til den cirkulære økonomi og ressourceeffektiviteten i EU. I forbindelse med indberetning bør kravene til medlemsstaterne lempes, i det mindste med hensyn til de forpligtelser, de allerede har opfyldt;

30. bifalder Kommissionens nye tilgang, hvor »afstanden til overholdelse« vurderes med fokus på de tilbageværende mangler i det reelt korrekt indsamlede, forbundne og behandlede spildevand som supplement til den officielle overholdelsesvurdering i forhold til de løbte forpligtelser i henhold til direktivet om rensning af byspildevand. Udvalget noterer sig med tilfredshed, at Kommissionen i sin 8. gennemførelsesrapport om direktivet om rensning af byspildevand for første gang har behandlet og medtaget resultater fra regionalt niveau, og opfordrer Kommissionen til at bevare både »afstand til overholdelse« og de regionale tilgange og til at videreudvikle dem i samarbejde med lokale og regionale aktører;

31. opfordrer Kommissionen, medlemsstaterne og de lokale og regionale myndigheder til at mindske problemerne med vandknaphed og øge vandeffektiviteten yderligere, navnlig ved:

- a) tydeligt at prioritere forvaltningen af vandefterspørgslen og vandeffektivitet i forbindelse med kunstvanding, bygninger og i energisektoren
- b) at tackle overudvinding ved revision af tilladelser eller bedre håndhævelse i tråd med vandrammedirektivet
- c) at træffe foranstaltninger på et så tidligt trin som muligt i produktpolitikken, herunder fremtidig lovgivning med henblik på at øge forskellige apparaters vandeffektivitet i arbejdsplanerne under direktivet om miljøvenligt design
- d) yderligere støtte til vandmålere i alle sektorer og hos alle brugere
- e) at tackle vandtab gennem lækager ved at opmuntre til investeringer i infrastrukturer, som også finansieres gennem tilstrækkelige priser på vand og passende håndhævelsesforanstaltninger.

Fleksibilitet og differentiering af mål

32. Det Europæiske Regionsudvalg bemærker, at der findes en konflikt mellem vandkvalitetsmålsætningerne og den fælles landbrugspolitik, og opfordrer Kommissionen til at sikre en bedre tilpasning mellem disse to politikområder. EU bør undgå at skærpe sådanne modsætninger og de administrative byrder, som følger med forpligtelsen til at gennemføre potentielt modstridende lovgivning. I stedet bør EU snarere stræbe efter de mest effektive, omkostningseffektive og gensidigt forstærkende kompromisser;

33. anser det for hensigtsmæssigt og nødvendigt, at direktiv 91/676/EØF af 12. december 1991 om beskyttelse af vand mod forurening forårsaget af nitrater, der stammer fra landbruget, integreres i vandrammedirektivet med henblik på at standardisere foranstaltningerne til at opnå vandressourcer af god kvalitet og sikre en god drikkevandsforsyning;

34. opfordrer Kommissionen til at undersøge mulighederne for en mere fleksibel og differentieret vandpolitik. Der er behov for fleksibilitet som følge af usikkerheden om de fremtidige udfordringer angående vand. Dette kræver en justering af mål og tilgang i vandpolitikken, der kan skabe balance mellem den nødvendige retssikkerhed, som gør det muligt at langtidsplanlægge og foretage dyre investeringer over mange år, på den ene side og behovet for om nødvendigt at tilpasse sig nye vilkår på den anden. Det er derfor nødvendigt med en differentieret målsætning alt efter tid og sted for at øge foranstaltningernes effektivitet og styrke opbakningen⁽¹³⁾ til foranstaltningerne, uden at dette fører til et lavere ambitionsniveau;

⁽¹³⁾ Det er f.eks. meget mere effektivt at træffe foranstaltninger mod oversvømmelser eller til forbedring af vandkvaliteten på strækninger, der ligger længere oppe ad en flod. Det siger sig selv, at de lavere beliggende regioner må bidrage til de foranstaltninger, der træffes af de højere beliggende.

35. opfordrer Kommissionen til at udvikle et alternativ til overvågningsstandarden »one out = all out« i vandrammedirektivet. Princippet »one out = all out« giver et mindre klart billede af den reelle økologiske og kemiske tilstand og den indsats, der allerede er gjort for at forbedre vandkvaliteten. Også for at bibeholde opbakningen til de nødvendige foranstaltninger er det nødvendigt, at der udvikles et overvågningsinstrument, der tager højde for de resultater, der allerede er opnået i medlemsstaterne.

Forskning og innovation

36. Det Europæiske Regionsudvalg er overbevist om, at der udover politisk innovation er et stort behov for yderligere tekniske innovationer med henblik på at overvinde de nuværende og fremtidige udfordringer angående vand ⁽¹⁴⁾. Udvalget fremhæver med henblik på at støtte denne form for innovation den mulige fordel ved en EU-dagsorden for vandinnovationstiltag for at sikre et bæredygtigt og cirkulært samfund med intelligente vandløsninger. En sådan ramme kan hjælpe med at tilskynde medlemsstaterne og de lokale og regionale myndigheder til med støtte fra Kommissionen at anvende systemiske, innovative tilgange og etablere eller fremme partnerskaber i forbindelse med vandinnovationsprojekter. Selvom de nuværende platforme for udveksling af viden og finansieringsmuligheder er under udvikling, styrkelse og udvidelse, ser udvalget to flaskehalse, der hindrer realiseringen af innovative løsninger. Udvalget opfordrer derfor Kommissionen til at:

- a) reducere den administrative byrde for at få adgang til de europæiske innovationsfonde gennem samarbejde og investeringer rettet mod at forhindre større langsigtede udfordringer for vandforvaltningen i EU som helhed. En vigtig ting at være opmærksom på er den modstridende lovgivning vedrørende politikken for statsstøtte og virksomhedernes vanskelige adgang til innovationsfondene
- b) undersøge muligheden for at skabe råderum for eksperimenter i de situationer, hvor restriktioner fra andre politikområder hindrer gennemførelsen af innovative løsninger.

Afsluttende bemærkninger

37. Det Europæiske Regionsudvalg fremhæver, at vandforvaltning er et kapitalintensivt politikområde, hvor der foretages store investeringer. Disse investeringer vil fremover kun tiltage. Ved at skabe bredere rammer for kortlægningen af problemer og mulige løsninger og forbedre inddragelsen af beslægtede politiske områder (f.eks. landbrug, energi og sundhed), som allerede planlagt i den eksisterende lovgivning, bliver risikoen for fejlinvesteringer mindre, samtidig med at der skabes nye muligheder og en grobund for innovation. Udfordringen består i at træffe hensigtsmæssige afgørelser, som tager højde for, hvad vi ønsker at bevare for nærværende, men som også giver tilstrækkelig mulighed for at tage højde for de usikre fremtidige udfordringer under overskriften **Manage the source of life!**

Bruxelles, den 9. februar 2017.

Markku MARKKULA

Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg

⁽¹⁴⁾ Efter en sekundær rensning er spildevand en god kilde til fremstilling af drikkevand. Navnlig sammenlignet med afsaltningsudfordringen består i at sikre offentlighedens accept.

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Mod en ny EU-strategi for tilpasning til klimaændringer — en integreret tilgang

(2017/C 207/10)

Ordfører: Sirpa HERTELL (FI/EPP), medlem af byrådet i Espoo**POLITISKE ANBEFALINGER**

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

1. Det Europæiske Regionsudvalg understreger, at mange af dets oprindelige anbefalinger vedrørende EU's tilpasningsstrategi (CoR 3752/2013) fortsat gælder og bør læses sammen med denne udtalelse. Det henleder især opmærksomheden på forslagene om en mere direkte sammenkædning mellem tilpasningsstrategien og klimamodstanddygtighed og en videreudvikling af begrebet/vurderinger af »sårbarhed« i de forskellige områder, på forslaget om at lægge større vægt på tilpasningsløsninger, der er baseret på grøn infrastruktur, samt hensyn til biodiversitet og økosystemer, og på advarslen om, at det kan blive nødvendigt også at fastlægge scenarier for tilpasning til en temperaturstigning, som ikke er begrænset til 2 °C, hvis den globale indsats, der følger af Parisaftalen, ikke giver de ønskede resultater;

2. anerkender, at der arbejdes på alle otte tiltag i EU's strategi for tilpasning til klimaændringer (tilpasningsstrategien), og resultaterne begynder at vise sig (f.eks. vedtagelse af nationale tilpasningsstrategier i 75 % af EU-medlemsstaterne, lancering af Mayors Adapt-initiativet, som nu er blevet integreret i borgmesterpagten), og det imødeser derfor Kommissionens evaluering og revision af tilpasningsstrategien. Det understreger, at der her er tale om en løbende proces, hvorunder også medlemsstaterne fortløbende bør ajourføre deres egne strategier, så de holder trit med udviklingen i videngrundlaget og de relevante lovrammer og internationale aftaler.

A. STYRING**Styrkelse af rammerne for flerniveaustyring**

3. Det Europæiske Regionsudvalg erkender, at selvom Kommissionen og medlemsstaterne er nøgleaktører, når det gælder fastlæggelse af de politiske og lovgivningsmæssige bestemmelser, er det primært de lokale og regionale myndigheder, der gennem konkrete tilpasningstiltag skal sikre, at deres områder bliver mindre sårbare over for de forskellige konsekvenser af klimaændringerne, og understreger derfor, at en velfungerende ramme for flerniveaustyring er af allerstørste betydning;

4. opfordrer Kommissionen til at tilskynde til et tættere samarbejde mellem de forskellige myndighedsniveauer (EU, medlemsstaterne, regionale og lokale myndigheder) for at afstemme prioriteter, begrænse modstridende eller parallelle ikkesammenhængende processer til et minimum, maksimere synergier mellem strategier og planer udarbejdet på EU-niveau og nationalt niveau på den ene side og regionalt og lokalt niveau på den anden side og derigennem sikre større politikkohærens, og at tiltagene koordineres og supplerer hinanden;

5. støtter EU-initiativer som borgmesterpagten for klima og energi og nye EU-partnerskaber om dagsordenen for byerne, der giver grobund for koordinerede styringsmodeller på flere niveauer og platforme for samarbejde. De kunne spille en rolle i overvejelser om byers og regioners behov og forbedre samarbejdet. RU imødeser tillige, at der i rette tid etableres et partnerskab om dagsordenen for byerne vedrørende den tematiske prioritet klimatilpasning, herunder dens økonomiske, sociale og miljømæssige dimension;

6. understreger i den forbindelse behovet for større inddragelse af byer og regioner i udarbejdelsen og gennemførelsen af de nationale tilpasningsstrategier og -planer. Det opfordrer derfor EU's medlemsstater til at etablere passende institutionelle strukturer og platforme, som vil fremme fortsat høring og tættere samarbejde (bl.a. via arbejdsgrupper) på en måde, der tager hensyn til medlemsstaternes særlige karakteristika, og beder Kommissionen om at støtte og tilskynde denne udvikling;

7. mener, at regionernes vigtige rolle bør komme bedre til udtryk i den reviderede tilpasningsstrategi (f.eks. i et særligt afsnit), og at der bør være bedre støtte til deres bestræbelser. Regioner varetager således en koordinerende/formidlende funktion i tilpasningsprocessen, idet de sikrer, at de prioriteter, der er fastlagt af medlemsstaterne, stemmer overens med de

regionale behov og forventninger og omvendt. De kan tillige fungere som katalysatorer ved at støtte de lokale myndigheders indsats for at øge modstandsdygtigheden over for natur- og katastroferisici, opbygge kapacitet og udnytte de disponible midler, sådan som de regioner, der deltager i borgmesterpagten som »koordinatorer«, allerede har vist. RU opfordrer Kommissionen til i højere grad at anerkende det ansvar, regionerne påtager sig, og de tiltag, ikke blot de lokale men også de regionale myndigheder iværksætter, inden for rammerne af borgmesterpagten (sådan som det f.eks. sker i forbindelse med RegionsAdapt-initiativet);

8. gør opmærksom på, at de lokale og regionale myndigheder opfatter manglen på en præskriptiv lovramme som en hindring for tiltag i visse medlemsstater. De så derfor gerne et klarere mandat til at iværksætte tilpasningstiltag fra EU og de nationale myndigheder. RU bifalder de nylige tiltag, som nogle medlemsstater har truffet på nationalt niveau for at integrere klimatilpasning i specifik lovgivning (f.eks. vandrammedirektivet og oversvømmelsesdirektivet);

9. opfordrer Kommissionen til at undersøge, hvor mange lokale og regionale myndigheder i EU og medlemsstaterne der har en tilpasningsstrategi eller -plan. På denne baggrund kunne Kommissionen i samarbejde med de lokale og regionale myndigheder foreslå EU-dækkende og nationale mål om lokale og regionale myndigheders yderligere udvikling af lokale og regionale tilpasningsstrategier/-planer.

B. INDDRAGELSE OG FORVALTNING

Stærkere inddragelse af mange forskellige interessenter og nedbrydning af »silotænkning«

10. Det Europæiske Regionsudvalg fremhæver, at revisionen af tilpasningsstrategien — ud over at etablere en velfungerende ramme for flerniveaustyring — bør lægge større vægt på behovet for inddragelse af mange forskellige interessenter og en tværsektoriel (snarere end en silobaseret) tilgang for at gøre de lokale tilpasningstiltag mere effektive og bedre integrerede. Revisionen kunne medtage (eller henvise til) nogle få konkrete eksempler, som viser fordelene ved at arbejde sammen i stedet for hver for sig med henblik på samskabelse af løsninger på regionalt/lokalt niveau. Den slags deltagesbaserede tilgange bør i høj grad tilskyndes og fremmes, f.eks. via EU-finansierede projekter (såsom indkaldelser inden for rammerne af det fremtidige LIFE eller Horisont 2020);

11. fremhæver vigtigheden af en grundig analyse af succesfaktorerne og hindringerne for de forskellige former for samarbejde mellem videnskabsfolk, fagfolk og politikere på lokalt/regionalt niveau. Disse oplysninger bør udmønte sig i praktiske anbefalinger, som er baseret på konkrete eksempler på (flerinteressent/offentlig-private) partnerskaber, der bør formidles bredt f.eks. via den europæiske klimatilpasningsplatform (Climate-ADAPT);

12. minder om behovet for at øge bevidstheden om behovet for integrerede tilpasnings- og modvirkningstiltag gennem alle de mulige kommunikationskanaler for at opnå størst mulige synergier mellem klimapolitikens to indsatsområder og undgå »uhensigtsmæssig tilpasning«. Med henblik derpå opfordrer RU Kommissionen til i forbindelse med revisionen at se nærmere på innovative mekanismer, der kan øge bevidstheden og accepten blandt lokale og regionale aktører (herunder borgere og virksomheder) og fremme adfærdændringer.

Investering i kapacitetsopbygning og vidensdeling

13. Det Europæiske Regionsudvalg fremhæver betydningen af at opbygge yderligere kapacitet og udfylde hullerne i viden i europæiske byer og regioner, og mener, at Climate-ADAPT-portalen og det dertil knyttede værktøj vedrørende tilpasningstiltag i byerne, Urban Adaptation Support Tool, er et godt udgangspunkt for dette. Sidstnævnte skal imidlertid løbende styrkes og udbygges, kendskabet dertil skal fremmes, og forbindelsen til borgmesterpagtens platform gøres tydeligere, og det skal gøres mere brugervenligt. RU opfordrer Kommissionen til at inddrage byer og regioner i fastlæggelsen af, hvordan Climate-ADAPT-portalen indrettes, så den bedst muligt imødekommer deres behov, og i beslutningen om, hvorvidt den skal integreres i borgmesterpagtens websted;

14. understreger behovet for hele tiden at indsamle eksempler på god praksis, der er blevet afprøvet lokalt/regionalt. Den gode praksis, som byer og regioner peger på, skal lagres i et enkelt, offentligt tilgængeligt register, som det er let at søge i (såsom Climate-ADAPT-portalen og/eller kataloget over benchmarks på borgmesterpagtens websted), for at fremme erfaringsudvekslingen mellem byer og regioner. Nærmere bestemt bør en sådan database være udstyret med funktioner, der gør det muligt at finde frem til eksempler, der er baseret på nogenlunde samme forhold (såsom klimabetingede risici, befolkningstæthed) eller geografiske karakteristika (såsom beliggenhed i eller tæt ved bjerge, en flod eller havet) med det sigte at udvikle tilpasningstypologier. RU er villig til at bidrage til kortlægningen af succesrig regional praksis og

mobiliseringen af foregangsregioner med udgangspunkt i det arbejde, som er blevet udført af ENVE-underudvalget og gruppen af RU's ambassadører for borgmesterpagten, som bør udbygges og fremmes yderligere;

15. fremhæver, at videnovertførsel også bør fremmes via samarbejde mellem byer. Kommissionen bør identificere, fremme og sikre tilstrækkelig finansiering til hensigtsmæssige peer-to-peer aktiviteter og mentoraktiviteter. De venskabsprogrammer, som allerede er iværksat under borgmesterpagten, har været en succes og værdifulde og bør derfor gentages og udbygges fremover (f.eks. via årlige indkaldelser af ansøgninger);

16. opfordrer kraftigt Kommissionen til at styrke bestræbelserne for at fastlægge en gunstig ramme for kapacitetsopbygning i byer og regioner. Den store mængde EU-initiativer, -redskaber og -programmer, som allerede giver byer og regioner adskillige muligheder for kapacitetsopbygning (f.eks. workshops, webinarer, vejledninger), skaber på nuværende tidspunkt forvirring blandt dem, de er tiltænkt;

17. mener, at Kommissionen — selvom der i særdeleshed med den nylige lancering af den nye one-stop-shop-portal inden for rammerne af EU's dagsorden for byerne er iværksat visse tiltag — bør præcisere, hvad der kendetegner de forskellige tjenester, som tilbydes byer og regioner med henblik på tilpasning, og hvordan de supplerer hinanden, og forpligte sig til at udfylde huller i viden, som opstår i forbindelse med denne kortlægning og gennemgang. Under det arbejde opfordrer RU Kommissionen til at:

- a. udnytte EU's vigtigste initiativ for byer og regioner vedrørende tilpasning, borgmesterpagten for klima og energi, bedst muligt og gøre det til det overordnede paraplyinitiativ for den lokale klimaindsats;
- b. fortsætte integrationen af tilpasningsaspekter i de øvrige EU-initiativer med en by-, regional eller landdistriktdimension;
- c. styrke synergierne med andre partnerinitiativer (f.eks. Regions Adapt, Under2Mou, kampagnen om modstandsdygtige byer) for at trække på deres erfaringer og viden, sikre større sammenhæng og stimulere fælles tiltag, som gavner byer og regioner.
- d. fremme forbindelserne med nationale, regionale og lokale initiativer, der forfølger ambitiøse mål, uanset om de inddrages eller ej i nogle af ovennævnte initiativer, tilbyde muligheder for netværkssamarbejde og partnerskaber.

Udvidelse af videngrundlaget om klimarisici og sårbarheder

18. Det Europæiske Regionsudvalg anerkender, at alle myndighedsniveauer, herunder byer og regioner, har behov for en solid forståelse af klimarisici og sårbarheder i deres område som grundlag for at kunne træffe beslutninger og udforme politikker. Med henblik derpå opfordrer RU Kommissionen til at yde yderligere støtte til rammer for risici- og sårbarhedsvurdering på regionalt og lokalt niveau, da disse vurderinger danner udgangspunktet for enhver tilpasningsstrategi og understøtter evidensbaserede tiltag;

19. understreger, at lokale og regionale myndigheder regelmæssigt gør opmærksom på, at 1) manglen på (adgang til) nyttig og forståelig klimainformation og 2) manglen på ekspertise og erfaringer inden for fortolkning af denne information udgør hindringer for tilpasningstiltag. Der er derfor behov for yderligere bistand i form af dokumentation og udveksling af god praksis, som i første omgang kan vejlede dem gennem den allerede eksisterende information og dernæst hjælpe dem med at nedjustere og udlægge virkningerne på by-/regionsniveau;

20. opfordrer Kommissionen til at yde yderligere støtte til byers og regioners vedvarende bestræbelser inden for klimaprognoser og risikovurdering ved at optrappe de (forsknings)aktiviteter, der er knyttet til at finde de rigtige (risikomodellerings)værktøjer og -metoder, udvikle (makro)regionale scenarier for klimapåvirkningen og etablere netværk af klimatjenester (under Horisont 2020-programmet) på internationalt, europæisk og (sub)nationalt niveau. Den slags netværk af klimatjenester trækker på de relevante eksperter og dataleverandører (f.eks. forskning) og gør den eksisterende information og viden tilgængelig og forståelig for lokale og regionale politikere;

21. fremhæver vigtigheden af støtte til afdækning af klimarisici med det sigte at fremme tilpasningstiltag og tiltrække investeringer. Adskillige nye frivillige og/eller privatdrevne initiativer til at afdække klimarisici er ved at tage form, og Kommissionen kunne støtte og fremme disse yderligere;

22. hilser det i den forbindelse velkommen, at Kommissionen har taget initiativ til at se nærmere på mulighederne for samarbejde med forsikringsbranchen som vigtig leverandør af data og potentielle investeringer. Det opfordrer Kommissionen til at foretage en vurdering af forsikringsordninger, som kan skabe incitamenter for risikoforebyggelse og fremme skadebegrænsning og til at samarbejde med forsikringsselskaber for at sikre, at de deler deres viden og ekspertise inden for risikomodellering og katastroferisikostyring med den offentlige sektor. De eksisterende vellykkede partnerskaber bør fremmes yderligere i den reviderede strategi som inspiration og motivation for andre. Derudover fremhæver det i denne sammenhæng, at der for byer og regioner, der af forsikringsselskaber vurderes til at være »højrisiko«, kan være særlige vanskeligheder forbundet med investeringer og udvikling, og det opfordrer Kommissionen til under revisionen at se på, hvordan den slags problemer kan løses.

Stræben efter socioøkonomiske gevinster

23. Det Europæiske Regionsudvalg mener, at den reviderede strategi skal lægge mere vægt på fordelene ved at foretage vurderinger af de socioøkonomiske følger af tilpasning. Den slags socioøkonomiske analyser er vejledende for beslutningstagerne, da de får et klarere overblik over de mulige omkostninger og gevinster ved aktiv tilpasning i forhold til ikke at gøre noget og bidrager derfor til at øge bevidstheden, forståelsen af kapacitetsbegrænsninger og indkredsningen af de mest økonomisk levedygtige politiske løsninger;

24. gør opmærksom på, at byer og regioner har brug for yderligere information om de forskellige metoder, der findes, og som kan anvendes til vurderinger af den type (f.eks. cost-benefit, flerkriterier, interessentbeslutning, forsøg og iagttagelse) og deres relevans i forskellige kontekster, og foreslår derfor, at Kommissionen yder passende støtte via sine referenceplatforme: Climate-ADAPT og borgmesterpagten.

Overvågning, rapportering og evaluering af tiltagene

25. Det Europæiske Regionsudvalg fremhæver behovet for at give de lokale og regionale myndigheder de rigtige overvågnings-, rapporterings- og evalueringsværktøjer og -indikatorer til at skabe et vidgrundlag for og understøtte den lokale tilpasningsplanlægning. Sidstnævnte kunne igen fremmes via referenceplatformene for tilpasning (Climate-ADAPT og borgmesterpagten);

26. er overbevist om vigtigheden af at sørge for, at de internationale, europæiske, nationale og regionale/lokale rammer for overvågning, rapportering og evaluering er kompatible og bygger på hinanden, da det vil være garanti for sammenhæng og minimere byrden for byer og regioner;

27. glæder sig over fremskridtene i den henseende siden offentliggørelsen af tilpasningsstrategien med udviklingen af resultattavlen for tilpasningsberedskab for EU-medlemsstaterne og borgmesterpagtens overvågnings- og indberetnings-skemaer for de byer, som har undertegnet pagten, og finder det positivt, at de to er tæt forbundne, men mener, at der stadig er behov for yderligere fremme af og vejledning i brugen af dem (f.eks. på borgmesterpagtens websted);

28. betoner, at der bør tilstræbes flere synergier med andre parallelle partnerinitiativer på internationalt og europæisk niveau (f.eks. Regions Adapt, CRAFT, modstandsdygtige byer), som har deres egne systemer for overvågning, rapportering og evaluering, men påpeger, at yderligere harmonisering eller samarbejde ikke bør være til skade for byers/regioners behov og interesser.

C. FINANSIERING

Fremme af adgangen til offentlig finansiering

29. Det Europæiske Regionsudvalg bifalder de eksisterende EU-finansieringsinstrumenter, der yder støtte til lokale og regionale klimatiltag (de europæiske struktur- og investeringsfonde, men også Horisont 2020, LIFE, Den Europæiske Solidaritetsfond, faciliteten til finansiering af naturkapital), men understreger, at det fortsat er adgangen til disse fonde, der er den største udfordring for byer og regioner. RU opfordrer derfor Kommissionen til at sørge for, at de europæiske lokale og regionale myndigheder får 1) lettilgængelig og forståelig information om de fonde og finansielle instrumenter, der yder støtte til udarbejdelse og gennemførelse af deres handlingsplaner, og 2) yderligere retningslinjer og bistand vedrørende adgang til og anvendelsen af de eksisterende instrumenter, eventuelt flere i kombination (f.eks. via skræddersyet uddannelse);

30. minder om sit forslag om en »livscyklustilgang« til cost-benefit-analyser af kapital, så det sikres, at investeringer i klimamodstandsdygtighed betaler sig på lang sigt. Det bør kræves af regnskabs- og risikoregistre, at de medregner de økonomiske, miljømæssige og sociale følger af tiltag og anlægsinvesteringer, der ikke tager højde for klimaændringerne, eller følgerne af ikke at foretage sig noget;

31. håber, at den reviderede strategi vil lægge større vægt på regionernes potentielle rolle med hensyn til at lette adgangen til bestemte finansieringsordninger. Nogle regioner medvirker allerede til at forvalte og omfordele EU's strukturfondsmidler, idet mindre projekter etableret lokalt af kommuner samles og slås sammen, eller de yder finansiering direkte. RU fremhæver imidlertid, at der er behov for yderligere retningslinjer, der kan hjælpe disse forvaltningsmyndigheder med at få fuldt udbytte af de EU-midler og innovative finansielle instrumenter, der er til rådighed;

32. opfordrer Kommissionen til at se nærmere på idéen om en fast-track-adgang til finansielle instrumenter, navnlig for bestemte lokale og regionale myndigheder med udgangspunkt i faktorer som, at de i) allerede åbent har forpligtet sig til at iværksætte omfattende tilpasningsforanstaltninger (f.eks. ved at tilslutte sig borgmesterpagten), ii) har gennemført en omfattende risiko- og sårbarhedsvurdering eller iii) har udarbejdet en handlingsplan for tilpasning. Kommissionens revision af de forudgående betingelser for adgang til bestemte fonde og af udvælgelses- og tildelingskriterierne for tilskud under de forskellige programmer (Horisont 2020 og LIFE) kunne muliggøre og fremme en sådan hurtigere adgang. Denne kurs bør også undersøges mere resolut under de europæiske struktur- og investeringsfonde med en anbefaling om, at alle forvaltningsmyndigheder benytter den mulighed, der allerede findes i nogle regionale operationelle programmer, for at prioritere initiativer i handlingsplaner for bæredygtig energi og handlingsplaner vedrørende bæredygtig energi og klimainsats, vedtaget af kommuner, som deltager i Borgmesteraftalen.

Finjustering af de eksisterende finansieringsinstrumenter

33. Det Europæiske Regionsudvalg bifalder Kommissionens initiativ — under det forberedende arbejde med den næste flerårige finansielle ramme (FFR) — om at gøre status over udviklingen i gennemførelsen af de forskellige EU-fonde samt anvendelsen af tilskud og andre finansielle instrumenter (f.eks. erfaringer med LIFE-programmet og indlemmelse af klimatiltag i ESI-fondene). Dette bør være en hjælp til at 1) foreslå den rette sammensætning af både generelle og mere tilpasnings-specifikke finansieringsinstrumenter uden at begrænse de nødvendige budgetmæssige ressourcer til modvirkning af klimaændringer og 2) formulere anbefalinger til de kommende projektindkaldelser (f.eks. under LIFE- og Horisont 2020-programmerne) og derved udfylde de tilbageværende huller i finansieringen af lokale klimatilpasningstiltag;

34. understreger, at LIFE-programmet, og mere specifikt de integrerede projekter for klimainsatsen (IP'er) under LIFE, af byer og regioner betragtes som et af de vigtigste finansielle redskaber til at afprøve, gøre forsøg med og vise tilpasningstiltag via en tværsektoriel tilgang og på et udstrakt geografisk område (regionalt, flerregionalt, nationalt, tværnationalt) og opfordrer derfor kraftigt Kommissionen til at udvide og støtte det yderligere.

Fremme af investeringer

35. Det Europæiske Regionsudvalg erkender, at mange europæiske byer og regioner har et enormt uudnyttet potentiale for at tiltrække flere investeringer, og at mange af dem tillige støder på alvorlige hindringer for at foretage deres egne investeringer;

36. mener, at Kommissionen derfor fortsat bør søge efter nye metoder til at sikre, at lokale og regionale myndigheder investerer i tilpasningstiltag, og opfordrer Kommissionen til at sikre dem passende ekspertrådgivning, vejledning og støtte til at skabe grundlaget for rentable investeringer (f.eks. gennem Det Europæiske Centrum for Investeringsrådgivning eller andre målrettede kapacitetsopbyggende aktiviteter) og indhente finansiering. Under revisionen kunne der fremlægges eksempler på mekanismer for inddragelse af private investorer og samarbejde med forsikringselskaber, og Kommissionen bør yde yderligere støtte til pilotinitiativer i den henseende.

Blanding og kombination af offentlige og private midler

37. Det Europæiske Regionsudvalg understreger, at byer og regioner bør have hjælp til at finde den kombination af offentlige og private midler fra internationale, europæiske, nationale og lokale kilder, som i lyset af deres lokale forhold er mest hensigtsmæssig til finansiering af tilpasningstiltag. Som det blev fremhævet i midtvejsevalueringen af FFR 2014-2020, skal Kommissionen se nærmere på, hvordan det udækkede investeringsbehov kan afhjælpes ved at kombinere EU-, nationale og private midler.

D. INTERNATIONAL INDSATS**En international udfordring, der kræver en international løsning**

38. Det Europæiske Regionsudvalg anerkender, at den internationale dialog om klimaspørgsmål er blevet intensiveret i de senere år og har udmøntet sig i nye internationale aftaler som Sendairammen for katastroforebyggelse 2015-2030, 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling og Parisaftalen om klimaændringer — og opfordrer derfor Kommissionen til at forankre sin indsats yderligere i disse globale rammer, styrke sin rolle som forbillede samt bidrage til at skabe synergier mellem dem;

39. understreger, at det grænseoverskridende aspekt af klimarisikohåndtering bør afspejles bedre i revisionen. I den henseende forekommer makroregionalt samarbejde at være en god metode til at fremskynde klimatilpasningen i EU, idet det fremmer informationsudvekslingen, og indsatsen samordnes på tværs af administrative grænser. Kommissionen bør derfor overveje at udvide og yde yderligere støtte til de tværnationale pilotinitiativer som f.eks. dem i Donauområdet, Østersøområdet, Alperne og området omkring Adriaterhavet og Det Joniske Hav til andre makroregioner i og uden for Europa;

40. opfordrer Kommissionen til at lægge større vægt på gevinsterne ved samarbejde mellem regioner (og byer). Med henblik derpå vil den nye globale borgmesterpagt for klima og energi give regioner andre steder i verden nye muligheder for at trække på europæiske erfaringer og eksempler, men samtidig være en lejlighed for europæiske lokale og regionale myndigheder til at lære af myndigheder i andre verdensdele;

41. gør opmærksom på, at revisionen i lyset af UNFCCC's nylige prognose for fremtidige migrationsstrømme bør uddybe forbindelsen mellem klimatilpasning og migration og derfor indeholde et nyt kapitel om de udfordringer og muligheder, der udspringer af migration som følge af klimaændringer. Med henblik derpå bør Kommissionen undersøge, hvordan byer og regioner i højere grad kan støttes i at finde løsninger på mobiliteten og muligvis integrationen af migranter og flygtninge;

42. ønsker afslutningsvis, at gøre det klart, at det er meget interesseret i at deltage i interessenthøringen om revisionen af tilpasningsstrategien, som Kommissionen vil gennemføre i starten af 2017, og betragter anbefalingerne i denne udtalelse og i andre udtalelser om spørgsmål af relevans for tilpasning⁽¹⁾ for et godt udgangspunkt for den kommende debat.

Bruxelles, den 9. februar 2017.

Markku MARKKULA

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

⁽¹⁾ Et effektivt vandforvaltningssystem: en strategi for innovative løsninger — ordfører: Cees Loggen
Midtvejsevaluering af LIFE-programmet — ordfører: Witold Stepień
Handlingsplan for Sendairammen for katastroforebyggelse 2015-2030. En katastroferisikobaseret tilgang til alle EU-politikker — ordfører: Adam Banaszak
Gennemførelse af den globale klimaaftale — en territorial tilgang til COP22 i Marrakesh — ordfører: Francesco Pigliaru.

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Støtte til unge europæiske landbrugere

(2017/C 207/11)

Ordfører: Arnold HATCH (UK/ECR), medlem af Craigavon Borough Council

POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

1. Det Europæiske Regionsudvalg bemærker, at kun 6 % af alle bedriftsledere i EU er under 35 år, og at mere end halvdelen er over 55 år. Den stigende andel af ældre mennesker er et generelt fællestræk for EU's befolkning på grund af en længere forventet levetid og faldende fødselstal. Denne tendens viser sig imidlertid tydeligere i landbruget end i andre økonomiske sektorer. Med ældre landbrugere, som lever længere, og med betydelige tilskyndelser for dem til at blive i landbruget og få incitament til at forlade det, ældes Europas landbrugsarbejdsstyrke gradvist, hvilket skaber væsentlige hindringer for nye aktører i landbruget;
2. overordnet set hænger ældre landbrugeres modvilje mod at overdrage deres bedrift også sammen med det faktum, at landbrug er en fællesskabsbaseret livsstil, som har større betydning end den lovbestemte pensionsalder. I denne henseende adskiller landbruget sig fra mange andre økonomiske aktiviteter. Overdragelse hindres ofte af, at det er vanskeligt for ældre driftsledere i landbruget at forlade deres bedrifter og udfase landbruget, idet deres bopæl også er det sted, hvor de udfører deres landbrugsaktiviteter. Den generelle »hjerneflugt« fra landdistrikterne forværrer problemet, eftersom en stadig mere veluddannet arbejdsstyrke ikke længere er interesseret i beskæftigelse i landbruget;
3. mener, at mange unge har tendens til at betragte landbruget som et uønsket erhverv på grund af lav indkomst, lavt investeringsafkast, lange arbejdstider, få muligheder for at holde ferie — navnlig for husdyravlere — og de adskillige forbundne risici og usikkerheder. Mens direkte overdragelse inden for familien stadig er den mest almindelige måde at etablere sig på som landbruger for første gang, er der tegn på et stigende antal nye aktører i landbruget, som ikke har arvet deres bedrift. Landdistrikternes udfordringer — begrænset eller vanskelig adgang til transport, dårlig kommunikation samt ringe uddannelsesmæssige, kulturelle, sociale og sundhedsmæssige tjenesteydelser — forværrer dette problem. En udviklet økonomi i landdistrikterne med tjenesteydelser og fritidsaktiviteter er en forudsætning for, at unge bliver i landdistrikterne. I modsat fald vil de ofte foretrække at flytte til byerne og finde beskæftigelse inden for andre erhverv end landbruget;
4. mener, at manglen på unge mennesker, der forfølger en karriere inden for landbruget, bringer landdistrikternes økonomiske og sociale bæredygtighed i fare. Sikring af unge landbrugeres indkomst er en forudsætning for at bevare landbruget i hele EU og livsgrundlaget i landdistrikterne, således at Lissabontraktatens mål om territorial samhørighed opfyldes;
5. gentager sin opfordring til Kommissionen og medlemsstaterne om at være mere proaktive med hensyn til at opmuntre til og lette unges, navnlig kvinders, etablering i landdistrikter ved at fremme aktiviteter, der hjælper landbrugerne med at forene arbejds- og privatliv ⁽¹⁾;
6. mener, at der bør gøres en større indsats for at identificere og fjerne de hindringer, som kvinder stadig møder, når de starter og opbygger en karriere i sektoren;
7. bemærker »Young Farmers Manifesto« (manifest for unge landbrugere), som i 2015 blev lanceret af Det Europæiske Råd for Unge Landmænd, og som efterlyser adgang til jord og lån via offentlige støtteforanstaltninger, lovgivning til at standse urimelig handelspraksis i fødevarerforsyningskæden, foranstaltninger til reducere af svingende indkomster for unge landbrugere, retlig beskyttelse af alle EU-standarde i handelsforhandlinger og øgede salg fremstød for producenter i EU samt støtte til adgangen til jord med henblik på at sikre og beskytte jorden og optimere unge landbrugeres arealanvendelse til fødevarerproduktion;

⁽¹⁾ EUT C 225 af 27.7.2012, s. 174.

8. deler den bekymring, som blev udtrykt i Cork 2.0-erklæringen af 6. september 2016 med hensyn til affolkningen af landdistrikterne og ungdomsflugten, og er enig i, at der er behov for at sikre, at landdistrikter og landsbysamfund (landområder, bedrifter, landsbyer og mindre byer) forbliver attraktive steder at bo og arbejde ved at forbedre adgangen til tjenesteydelser og mulighederne for borgerne i landdistrikter og ved at fremme iværksætterier inden for både traditionelle landbrugsområder og nye økonomiske sektorer.

Finansiering

9. Det Europæiske Regionsudvalg mener, at den aktuelle økonomiske krise har gjort adgangen til lån vanskeligere for mange unge iværksættere i landdistrikterne, som ofte mangler den fornødne sikkerhed til at stille garantier for deres lån, og mange står over for uforholdsmæssigt store administrative byrder;

10. hilser oprettelsen af et garantiinstrument for landbruget, der skulle gøre det lettere for unge landbrugere at få adgang til lån, som foreslået af Kommissionen og Den Europæiske Investeringsbank i marts 2015, velkommen;

11. glæder sig over, at der med reformen af den fælles landbrugspolitik 2014-2020 blev indført nye foranstaltninger til at støtte unge landbrugeres etablering af bedrifter. Udvalget udtrykker imidlertid bekymring over, at bureaukrati og administrative byrder kan hæmme udnyttelsen af disse foranstaltninger. Det må forhindres, at for mange bureaukratiske regler lægger hindringer i vejen for unge landbrugeres optimale udnyttelse af de nye foranstaltninger. I en række medlemsstater benytter unge landbrugere f.eks. partnerskabsordninger. Foranstaltningerne fra Bruxelles skal derfor tage højde for sådanne lokale juridiske og finansielle strukturer;

12. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at gøre brug af de muligheder, der foreligger i henhold til den nye fælles landbrugspolitik for at støtte unge landbrugere og generationsskift, f.eks. støtte i henhold til artikel 50 og 51 i forordning (EU) nr. 1307/2013;

13. henleder opmærksomheden på de muligheder, som ESI-fondene⁽²⁾ giver unge landbrugere for at udforme og gennemføre finansielle instrumenter i form af lån, garantier eller aktiefonde med henblik på at give dem, der har behov for det, adgang til finansiering;

14. mener imidlertid, at unge landbrugeres økonomiske stilling bedst og på mest effektiv vis kan styrkes, efter at de reelt har overtaget bedriften. Med henblik på at styrke den økonomiske stilling for unge landbrugere, der overtager bedrifter i partnerskabsordninger, bør artikel 50, stk. 5, i forordning (EU) nr. 1307/2013 ændres. Regionsudvalget foreslår derfor, at hele det 2. punktum i artikel 50, stk. 5, udgår ved en eventuel fremtidig revision af forordningen, hvorved teksten bliver som følger: »Betalingen til unge landbrugere ydes pr. landbruger i en periode på højst fem år«. Regionsudvalget anmoder derudover Kommissionen om at finde en midlertidig løsning, som sikrer, at de unge landbrugere kan udnytte disse foranstaltninger på optimal vis;

15. bemærker, at Kommissionen i henhold til omnibusforordningen, som denne foreslog i 2016, har til hensigt at udvide muligheden for at anvende finansielle instrumenter som støttetype, også i forbindelse med startstøtte til unge landbrugere, hvilket vil gøre det muligt at øge den finansielle støtte til denne gruppe under hensyntagen til instrumenttypen (støtten til et lån eller en garanti er meget lavere end støtten til et tilskud);

16. mener, at der først og fremmest bør ydes støtte til familiedrevne landbrug, idet de skaber merværdi og beskæftigelse og fremmer generationsskiftet blandt landbrugerne, da det er lettere at overdrage rentable landbrug af en passende størrelse.

Adgang til jord og bekæmpelse af »land grabbing«⁽³⁾

17. Det Europæiske Regionsudvalg minder om, at Kommissionens rapport om unge landbrugeres behov viser, at manglende muligheder for at købe eller leje jord er det største problem for unge landbrugere og nye aktører i landbruget⁽⁴⁾;

⁽²⁾ Reguleret i artikel 37-46 i forordningen om fælles bestemmelser (EU) nr. 1303/2013 og dennes delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter.

⁽³⁾ »Land grabbing« er opkøb af landbrugsjord i stor målestok uden forudgående høring af eller indhentning af samtykke hos lokalbefolkningen. Dette begrænser i sidste ende lokalbefolkningens muligheder for at drive en selvstændig landbrugsbedrift.

⁽⁴⁾ http://ec.europa.eu/agriculture/external-studies/2015/young-farmers/final-report-1_en.pdf

18. erkender med bekymring, at landbruget bevæger sig stadig hurtigere væk fra landbrugsmodellen karakteriseret ved familiedrevne landbrug, og det i et sådant omfang at 2014 blev erklæret det internationale år for familiedrevne landbrug for at gøre opmærksom på dette problem på verdensplan. Udvalget mener, at det, fordi jord anses for at være en sikker investering for investorer, der ikke arbejder med landbrug, bliver mere og mere vanskeligt for unge landbrugere, som ønsker at etablere en landbrugsvirksomhed, at få adgang til jord;

19. opfordrer Kommissionen til at evaluere de direkte og indirekte virkninger af EU's politik om koncentration af jordbesiddelser og land grabbing i Europa. For eksempel favoriserer den fælles landbrugspolitik og de tilskud, der ydes i henhold til denne, eksplicit store bedrifter og marginaliserer mindre bedrifter og kan påvirke forskellige sektorer på forskellige måder;

20. mener i betragtning af, at en række medlemsstater har nationale retsfor skrifter, der har til formål at forhindre en forceret koncentration af jordbesiddelser og udlændinges opkøb af jord — f.eks. gennem en forkøbsret — at medlemsstaternes og regionernes beføjelser bør udvides til regulering af landbrugsjord og med henblik herpå fastlæggelse af restriktioner, navnlig for at tackle det europæiske fænomen land grabbing og koncentration af jordbesiddelser, som begrænser unge landbrugeres muligheder, når de etablerer sig;

21. selv om Kommissionen har meget begrænsede handlemuligheder med hensyn til at gribe ind i lovgivningen vedrørende markedet for landbrugsarealer (som henhører under medlemsstaternes kompetence), kunne følgende idéer undersøges nærmere:

- i højere grad gøre brug af de muligheder, der foreligger i forbindelse med udviklingen af landdistrikter med henblik på at støtte de nye aktioner, som går ud på at skabe jordmobilitet (jordbanker, initiativer til formidling af landbrugsjord og andre initiativer, der fremmes på lokalt plan, for at give nye aktører i landbruget større adgang til jord)
- udvide støtteaktionernes anvendelsesområde til nye modeller for landbrugsdrift (navnlig innovative typer af partnerskaber mellem landbrugere)
- opfordre til mere aktive nationale politikker med EU-henstillinger om adgangen til jord med bedste praksis (afhængigt af ambitionsniveauet);

22. er af den opfattelse, at industri, fritidsaktiviteter og frem for alt voksende urbanisering fører til hurtig nyplanlægning og afvikling af landbrugsjord. Udvalget mener derfor, at lokalsamfundene bør inddrages i beslutninger om arealanvendelse og i den forbindelse tildeles yderligere rettigheder og muligheder.

Beskæftigelse og uddannelse

23. Det Europæiske Regionsudvalg understreger, at der er behov for at give unge landbrugere langsigtede perspektiver for at tackle affolkningen i landdistrikterne og opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at gennemføre initiativer til støtte af iværksætteri, fremspirende industrier og arbejdsmarkedet inden for landbrug og skovbrug med henblik på at skabe nye og bevare eksisterende job inden for landbruget og gøre dem mere attraktive for unge;

24. bemærker, at unge landbrugere har et stort og meget uensartet behov for uddannelse og information. Visse unge landbrugere har et væsentligt behov for teknologiske færdigheder og færdigheder i forbindelse med udviklingen af en landbrugsstrategi, mens andre har brug for iværksætterfærdigheder — som f.eks. markedsføring, kommunikation og finansielle færdigheder — for at bevare deres bedrifts rentabilitet. De er ikke altid opmærksomme på, at de kan drage fordel af alle disse forskellige typer af færdigheder, idet de har tendens til at drive deres landbrug på traditionel vis og ikke mener, at der er behov for forandring;

25. mener derfor, at der bør gøres bestræbelser på at øge opmærksomheden om disse muligheder og fordelene ved opkvalificering på gymnasiale og videregående uddannelser. Lokale og regionale myndigheder samt nationale instanser og EU-instanser spiller en vigtig rolle i denne forbindelse;

26. påpeger, at unge landbrugere også er unge iværksættere, og fremhæver derfor det store potentiale, som programmet »Erasmus for unge iværksættere« byder på (det finansieres af rammeprogrammet Cosme for SMV'ers konkurrenceevne). Programmet, som giver mulighed for grænseoverskridende udvekslinger, hvorved nye — eller vordende — iværksættere får lejlighed til at lære håndværkets hemmeligheder af erfarne iværksættere, bør opgraderes på passende vis og gennemføres, også i den primære sektor;

27. minder om, at Det Europæiske Regionsudvalg i sin udtalelse om innovation og modernisering af økonomien i landdistrikterne anbefaler at modernisere erhvervsuddannelsesudbuddet i landdistrikterne og tilpasse det til de globale konkurrencevilkår og de lokale virksomheders behov samt øge de ESF-midler, der allokeres til erhvervsuddannelse i landdistrikterne ⁽⁵⁾.

Bruxelles, den 9. februar 2017.

Markku MARKKULA
Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg

⁽⁵⁾ EUT C 120 af 5.4.2016, s. 10.

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Behovet for og vejen mod en EU-strategi for alkohol

(2017/C 207/12)

Ordfører: Ewa May Karlsson (SE/ALDE), medlem af kommunalbestyrelsen i Vindeln kommune

POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

FORUDSÆTNINGER FOR ET EU-SAMARBEJDE OM ALKOHOLRELATEREDE SPØRGSMÅL**Der skal tages hensyn til subsidiaritet, kontekst og beskæftigelse**

1. Det Europæiske Regionsudvalg mener generelt, at begreberne »overdrevent« forbrug, »skadeligt« forbrug og »misbrug« bør defineres efter videnskabelige kriterier;
2. konstaterer, at skadeligt alkoholforbrug medfører store omkostninger for samfundet; fremhæver, at de europæiske borgeres velbefindende, sundhed og velfærd bør have forrang frem for økonomiske interesser;
3. mener, at foranstaltninger på sundhedsområdet udelukkende sigter mod at forbedre folkesundheden, fremme forskningen samt forebygge sygdomme og sundhedsfarer, herunder farer i tilknytning til livsstilsvaner såsom alkoholmisbrug;
4. anerkender den særlige sårbarhed over for eksponering for alkohol under svangerskab og i barndommen og ungdommen og de neurologiske skader, der skyldes forstyrrelser i nervesystemets udvikling;
5. understreger, at arbejdet med alkoholrelaterede spørgsmål skal gennemføres med respekt for nærheds- og proportionalitetsprincippet og sigte mod at supplere den nationale politik på området og medlemsstaternes folkesundhedsarbejde samt tilskynde til samarbejde mellem medlemsstaterne;
6. påpeger, at der skal tages hensyn til nationale alkoholvaner, sundhedssituationen og uligheder på sundhedsområdet samt kulturel, geografisk og historisk baggrund; Det er vigtigt, at de forskellige forudsætninger og behov i forskellige regioner og kommuner i Europa tages med i betragtning;
7. fremhæver, at EU's institutioner har en vigtig funktion med hensyn til på forskellige måder at støtte medlemsstaterne med at fremme forskning og vurdere politikker, tiltag, indsatser og virkninger af ændret lovgivning og restriktioner;
8. noterer sig betydningen af vinsektoren, der beskæftiger tre mio. personer⁽¹⁾, ølindustrien, der omfatter 2,3 mio. arbejdspladser samlet set i hele produktionskæden⁽²⁾ samt spiritussektoren, som beskæftiger mere end 1 million arbejdstagere inden for produktion og salg⁽³⁾. Produktionen gavner desuden turistbranchen og bidrager dermed til at skabe yderligere beskæftigelse.

⁽¹⁾ <http://www.ceev.eu/about-the-eu-wine-sector>

⁽²⁾ http://www.brewersofeurope.org/uploads/mycms-files/documents/publications/2016/EU_economic_report_2016_web.pdf

⁽³⁾ <http://spirits.eu/spirits/a-spirit-of-growth/introduction-2>

Samfundsmæssige, sociale og økonomiske konsekvenser af alkoholmisbrug

9. Det Europæiske Regionsudvalg konstaterer, at alkohol overordnet set er den største risikofaktor for den samlede sygdomsforekomst for personer i alderen 15-49 år foran rygning⁽⁴⁾. Medlemsstaternes statistik viser, at alkoholforbruget er skyld i 1 ud af 7 dødsfald blandt mænd og 1 ud af 13 dødsfald blandt kvinder i aldersgruppen 15-64 år⁽⁵⁾;

10. er bekendt med, at risikoforbrug, misbrug og afhængighed af alkohol medfører store økonomiske omkostninger i form af produktionsnedgang (11,3 mia. EUR) og arbejdsløshed (17,6 mia. EUR)⁽⁶⁾;

11. noterer sig, at de direkte sociale omkostninger ved alkoholrelaterede skader i EU er beregnet til 155,8 mia. EUR, hvoraf størstedelen (82,9 mia. EUR) ligger uden for sundhedsområdet⁽⁷⁾. Hvis også følgeskader medtages, dvs. skader, som kan ramme samfund og mindreårige piger og drenge, kvinder og mænd omkring dem, der drikker alkohol, fordobles de sociale omkostninger ved alkohol⁽⁸⁾;

12. understreger nødvendigheden af at træffe foranstaltninger til forebyggelse af vold med særligt fokus på de mest sårbare grupper og specifikke situationer såsom seksuelle overgreb i nattelivet;

13. fremhæver, at det anslås, at de samfundsmæssige alkoholrelaterede omkostninger i gennemsnit udgør ca. 1,3 % af et lands BNP⁽⁹⁾;

14. understreger, at alkoholmisbrug er en risikofaktor for over 60 kroniske sygdomme. Forekomsten af kroniske sygdomme er stigende i EU, og udgifterne til sundhedspleje anslås til omkring 700 mia. EUR årligt⁽¹⁰⁾.

Det fremtidige arbejde med alkoholrelaterede spørgsmål på EU-niveau

15. Det Europæiske Regionsudvalg efterspørger en ny alkoholstrategi for EU og ønsker at sikre, at EU's institutioner fortsat styrker medlemsstaternes kapacitet og en effektiv koordination. Regionsudvalget støtter dermed både Ministerrådets og Europa-Parlamentets krav om et stærkt politisk lederskab på dette område⁽¹¹⁾;

16. påpeger, at EU's fælles arbejde bør omfatte anbefalinger og gode eksempler på, hvad der kan gøres for at styrke nationale, regionale og lokale aktiviteter;

17. understreger, at Europa-Kommissionen skal støtte og ikke lægge hindringer i vejen for de medlemsstater, som vælger at udvikle deres alkoholforebyggende arbejde;

18. fremhæver vigtigheden af, at det lokale og regionale niveau får mulighed for at bidrage med erfaringer og viden, da det er på disse niveauer, man har størst viden om behovene samt forudsætningerne for at forhindre skadeligt indtag af alkohol og begrænse alkoholens negative følger for samfundet. Det kommunale niveau er særligt vigtigt, fordi det er tættest på de mennesker og de lokalsamfund, som det er en del af;

⁽⁴⁾ http://www.euro.who.int/__data/assets/pdf_file/0008/178163/E96726.pdf?ua=1

⁽⁵⁾ http://www.euro.who.int/__data/assets/pdf_file/0017/190430/Status-Report-on-Alcohol-and-Health-in-35-European-Countries.pdf.

⁽⁶⁾ Centre for Addiction and Mental Health (2012). *Alcohol consumption, alcohol dependence and attributable burden of disease in Europe*.

⁽⁷⁾ Ibid.

⁽⁸⁾ Se fodnote 4.

⁽⁹⁾ http://ec.europa.eu/health/archive/ph_determinants/life_style/alcohol/documents/alcohol_europe_en.pdf

Anderson P & Baumberg B (2006). *Alcohol in Europe: A public health perspective*. London: Institute of Alcohol Studies.

⁽¹⁰⁾ http://ec.europa.eu/health/major_chronic_diseases/docs/reflection_process_cd_en.pdf

⁽¹¹⁾ [http://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/?uri=celex:52012AE1250\(01\)](http://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/?uri=celex:52012AE1250(01))

19. finder, at Kommissionens alkoholforebyggende arbejde inden for rammerne af den fremtidige indsats vedrørende kroniske sygdomme er godt, men ikke tilstrækkeligt, da det ikke omfatter det forebyggende perspektiv og følgeskader⁽¹²⁾;
20. EU's fælles indsats bør omfatte henstillinger med det mål at forhindre, at et overdrevent stort forbrug af alkohol og de dermed forbundne risici bliver det vigtigste attraktive aspekt ved markedsføringen af turistmål;
21. finder det vigtigt, at det strategiske arbejde omkring alkoholrelaterede spørgsmål støtter og samordnes med igangværende internationalt arbejde. I den forbindelse understreger Regionsudvalget, at det fremtidige arbejde i højere grad bør sigte mod at skabe en synergieffekt i forhold til WHO's handlingsplan⁽¹³⁾ og FN's mål for bæredygtighed;
22. påpeger, at ikkestatslige organisationer er vigtige aktører i samarbejdet på grund af deres faglige viden og erfaringer på internationalt, nationalt, regionalt og lokalt niveau.

RETNINGEN FOR DET FREMTIDIGE ARBEJDE MED ALKOHOLRELATEREDE SPØRGSMÅL PÅ EU-NIVEAU

Behov for samarbejdsfora på EU-niveau

23. Det Europæiske Regionsudvalg understreger, at i de fire år, der er gået siden den tidligere alkoholstrategis udløb (2006–2012)⁽¹⁴⁾, er det arbejde og de samarbejdsplatforme, der blev etableret, CNAPA og EAHF, til dels blevet videreført. Der er stadig behov for disse og andre fora, hvor arbejdet med alkoholrelaterede spørgsmål kan tilrettelægges. Den kompetence og de erfaringer, der er skabt her, skal indgå i arbejdet og videreudvikles;
24. gør opmærksom på, at både Action Plan on Youth Drinking and on Heavy Episodic Drinking (handlingsplan for unges alkoholforbrug og kraftigt lejlighedsdrikkeri) og Joint Action on Reducing Alcohol Related Harm (fælles indsats for at reducere alkoholrelaterede skader) udløber i 2016, og understreger, at det er absolut nødvendigt at forlænge handlingsplanen for børn og unge og/eller iværksætte en ny;
25. understreger vigtigheden af støtte fra EU til forskning og til hurtigere at omsætte viden til praksis og nye arbejdsmetoder. Det er vigtigt at belyse, hvordan forskellige foranstaltninger samtidig kan bidrage til at mindske uligheden på sundhedsområdet;
26. tilslutter sig udveksling af god praksis i og mellem medlemsstaterne. Dette er strategisk vigtigt, tilskynder til læring, viden og identificering af fælles spørgsmål. Tiltag og bestræbelser bør baseres på evidens og dokumenteret erfaring med omkostningseffektivitet;
27. fremhæver vigtigheden af passende overvågning af alkoholpolitikens udvikling. Det er vigtigt at videreudvikle de eksisterende databaser med sammenlignelige, pålidelige og standardiserede indikatorer, som anvendes til opfølgning og analyse;
28. mener, at der bør nedsættes en videnskabelig gruppe, som skal støtte processen med indsamling af videnskabelige data.

Markedsføring af og reklame for alkoholiske drikkevarer

29. Det Europæiske Regionsudvalg understreger, at markedsføring og reklamer går på tværs af landegrænser, og at samarbejde mellem medlemsstaterne derfor er af afgørende betydning;
30. foranstaltningerne mod børns og mindreåriges eksponering for markedsføring af og reklame for alkoholiske drikkevarer bør være restriktive og sanktionerende, dvs. at såvel salg af alkohol til mindreårige som reklamer for alkohol rettet mod mindreårige bør forbydes;

⁽¹²⁾ Begrebet »følgeskader« vedrører de skader, som kan ramme samfund og individer omkring den/de, der drikker alkohol. Det tilsvarende engelske udtryk er »alcohol's harm to others«.

⁽¹³⁾ Se fodnote 4.

⁽¹⁴⁾ Regionsudvalgets udtalelse om Kommissionens meddelelse om en EU-strategi til støtte for medlemsstaterne i deres bestræbelser på at reducere alkoholrelaterede skader (EUT C 197 af 24.8.2007).

31. understreger betydningen af, at producenter og distributører af alkoholiske drikkevarer nøje overholder de gældende regler vedrørende marketing og reklamer;
32. mener, at der i arbejdet med at mindske børns og unges eksponering for markedsføring af og reklamer for alkoholskaltages hensyn til markedsføring via sociale medier og internettet samt til produktplacering og andre produkter, der er relateret til alkoholmærker. I Finland har der siden 2015 været forbud mod brugen af konkurrencer og spil i markedsføringen af alkohol og forbud mod alkoholreklamer på offentlige steder og i sociale medier ⁽¹⁵⁾;
33. gør opmærksom på, at sponsorering af idræts- og kulturbegivenheder er et voksende marked og en omkostningseffektiv markedsføringsstrategi. Unge er en gruppe, der på denne måde kan nås og eksponeres for markedsføring af alkohol, både på stedet og gennem tv-transmission af begivenheden;
34. påpeger vigtigheden af, at der i al markedsføring af og reklamering for alkoholiske drikkevarer medtages information om risiciene ved misbrug;
35. er bekendt med, at egenkontrol/selvregulering er meget anvendt i EU, for så vidt angår markedsføring af alkohol. Og det til trods for, at der både er uenighed om, hvorvidt der er evidens for denne metode på alkoholområdet ⁽¹⁶⁾, og at det ikke er tilstrækkeligt til at beskytte gravide kvinder, børn og unge mod alkoholens negative følger ⁽¹⁷⁾.

Børns og unges rettigheder

36. Det Europæiske Regionsudvalg påpeger, at alt for mange børn og unge vokser op i familier med alkoholafhængighed og -misbrug. Antallet af børn, der bor i familier med et skadeligt alkoholforbrug, anslås til mellem 5 og 9 mio. børn i EU ⁽¹⁸⁾. Disse børn risikerer at få dårligere forudsætninger for uddannelse og en god sundhedstilstand;
37. anser det for vigtigt, at man identificerer de indsatsområder, som medlemsstaterne bør tage fat på for at begrænse det massive alkoholindtag og drikkeriet blandt de unge, således at der opnås et sikkert og sundt miljø for børn og unge. Udvalget understreger således vigtigheden af at promovere fritidsaktiviteter og fester på en måde, så de ikke forbindes med indtag af alkohol;
38. anerkender, at graviditets- og ammeperioden er særligt sårbar, idet alkohol medfører føtale forstyrrelser. Alkohol påvirker fosterets vækst og udvikling under hele svangerskabet, og man kender ikke til nogen sikker mængde alkohol, som en gravid kvinde kan drikke;
39. er enig i, at børnekonventionen omfatter beskyttelse af børn og unge mod alkoholens skadelige virkninger. De deltagende stater skal i henhold til artikel 33 anlægge et børneperspektiv samt efterspørge og tage hensyn til barnets eget perspektiv i alle beslutninger, der vedrører børn;
40. mener, at forebyggende foranstaltninger med fokus på graviditet, barndom og teenagealder bør prioriteres ved at fremme en kultur for forebyggelse og sundhedsfremme;
41. påpeger, at skolen spiller en vigtig rolle med hensyn til at fremme sundhed ved at styrke beskyttelsesfaktorerne omkring barnet og til at opdage børns alkoholmisbrug og børn, der risikerer at lide overlast. Skolens undervisning af børn om risici ved alkohol skal være evidensbaseret, da rent informative programmer og tiltag ikke har den ønskede effekt. Programmerne skal i deres helhed nå ud til alle aktører i uddannelsesmiljøet: eleverne, deres familier og lærerne;

⁽¹⁵⁾ <http://www.finlex.fi/sv/esitykset/he/2013/20130070.pdf>

⁽¹⁶⁾ Babor, T. F. (2010). Alcohol: No Ordinary Commodity — a summary of the second edition. Addiction.

⁽¹⁷⁾ CAMY. (2003). Alcohol Advertising on Sports Television 2001 to 2003: Center on Alcohol Marketing and Youth, Madden, P. A., & Grube, J. W. (1994). The frequency and nature of alcohol and tobacco advertising in televised sports, 1990 through 1992. Am J Public Health.

⁽¹⁸⁾ http://ec.europa.eu/health/archive/ph_determinants/life_style/alcohol/documents/alcohol_europe_en.pdf, side 6.

42. fremhæver, at det er vigtigt at mindske alkoholmisbruget blandt voksne, blandt andet via oplysningsarbejde, da voksne forbilleder er en forudsætning for at kunne optimere de forebyggende tiltags virkning over for unge og unge voksne. Oplysningsmateriale til både voksne og børn bør udarbejdes af uafhængige forskningsbaserede organer. Det er derfor vigtigt at samarbejde med hotel- og restaurationsbranchen om uddannelse i ansvarlig udskænkning af alkoholiske drikkevarer for at komme et overdrevent stort alkoholindtag blandt den voksne befolkning til livs;

43. mener, at programmer for forebyggelse i familien bør prioriteres, eftersom familiemiljøet er afgørende for opdragelsen og uddannelsen af børnene og for videregivelsen af strategier, værdier, færdigheder og kompetencer.

Forbrugeroplysning — varedeklaration med næringsindhold og kalorier

44. Det Europæiske Regionsudvalg opfordrer EU-institutionerne til at forbedre alkoholmærkningen på EU-niveau og at færdiggøre rapporten om, hvordan alkoholemballage skal indarbejdes i den eksisterende lovgivning om indholdsdeklarationer med ingredienser, næringsindhold og kalorier. Udvalget understreger, at forbrugerne har ret til at vide, hvad produkter indeholder, for at kunne træffe kvalificerede valg;

45. mener, at en specifik advarselstekst henvendt til gravide, børn, unge og bilister er et vigtigt supplement og et værktøj til at skabe opmærksomhed omkring og mindske risici ved alkohol. Det er vigtigt at tilpasse advarselsteksterne til de forskellige målgrupper. glæder sig over de skridt, som visse producenter og distributører allerede har taget på dette område;

46. anbefaler, at uddannelse og informationskampagner bør fokusere på øget kendskab til risiciene ved et lejlighedsvist stort alkoholforbrug og på, hvor man kan få rådgivning, støtte og behandling;

47. fremhæver den vigtige rolle, som massemedierne spiller med hensyn til at informere korrekt om risiciene ved alkoholforbrug.

Tilgængelighed af alkohol og salg af billig alkohol

48. Det Europæiske Regionsudvalg påpeger, at socioøkonomisk sårbare grupper og unge rammes hårdere af sundhedsproblemer, og vil forhindre øget ulighed på sundhedsområdet. Et problem er alt for lavt prissat og lettilgængelig alkohol, som risikerer at føre til stort alkoholforbrug, og som i sidste instans kan føre til leverskader og for tidlig død⁽¹⁹⁾. Medlemsstaterne kan overveje fælles tiltag, herunder forskning, for at forhindre salg af meget billig alkohol, hvilket omfatter salg via internettet;

49. konstaterer, at tilgængeligheden af alkohol har betydning for omfanget af et skadeligt alkoholforbrug og alkoholrelaterede skader. Forskning viser, at øget adgang til alkohol fører til øget forbrug med øgede sundhedsproblemer og skader til følge⁽²⁰⁾;

50. mener, at medlemsstaterne yderligere kan styrke restriktionerne for og overvågningen af salg og køb, også selv om de fleste medlemsstater har indført en aldersgrænse på 18 år. Andre muligheder er at begrænse antallet af salgssteder, forbyde drikkeri og salg af alkohol på offentlige steder på bestemte tider af dagen, begrænse åbningstider og alkoholbevillinger samt indføre en ansvarlig alkoholservering gennem uddannelse af fagfolk, distributører og ansatte i hotelbranchen. Restriktioner bør suppleres med overvågning af overholdelsen.

Forebyggende arbejde på arbejdspladsen

51. Det Europæiske Regionsudvalg bemærker, at risikoforbrug, misbrug og afhængighed af alkohol øger risikoen for både sygefravær og dårligere arbejdsindsats samt indvirker negativt på andre mennesker. Alkoholpåvirkede personer udgør en sikkerhedsrisiko og er indblandet i 20-25 % af alle arbejdsulykker. Arbejdspladsen spiller en vigtig rolle med hensyn til forebyggende tiltag mod skadeligt alkoholforbrug⁽²¹⁾;

⁽¹⁹⁾ http://www.easl.eu/medias/EASLimg/News/3f9dd90221ef292_file.pdf

⁽²⁰⁾ Se fodnote 4.

⁽²¹⁾ http://ec.europa.eu/health/alcohol/docs/science_02_en.pdf

52. påpeger, at man bør overveje muligheden for, at personer, som overtræder et alkoholforbud, kan deltage i et uddannelsesprogram som et alternativ til bøder eller andre håndhævelsesforanstaltninger, især hvis den mistænkte er mindreårig;

53. Det Europæiske Regionsudvalg understreger, at der tidligt bør gribes ind over for alkoholforbrug på arbejdspladsen. Arbejdspladser bør vejledes i, hvordan de skal håndtere den slags situationer. Dette ville være god forebyggende sundhedspleje på arbejdspladsen;

54. fremhæver, at den offentlige sektor kan gå forrest i det alkoholforebyggende arbejde for et trygt og sikkert arbejdsmiljø, ikke mindst fordi mange arbejdstagere i denne sektor leverer vigtige velfærdstjenester til medborgerne.

Forebyggende arbejde i sundhedsvæsenet

55. Det Europæiske Regionsudvalg mener, at der er behov for adgang til en tidlig indsats, pleje og behandling, og at opmærksomheden bør rettes mod børn af forældre, der er i behandling for alkoholafhængighed og -misbrug, så de tilbydes rådgivning og støtte. En måde at forebygge sygdom på er at fremme sund livsstil ved at tilbyde støtte til at forandre et risikobetonet forbrug af alkohol;

56. anser det for nødvendigt, at der på arbejdsmarkedet tilskyndes til aftaler mellem fagforeninger og arbejdsgiverorganisationer, som inddrager arbejdsgiveren i de forebyggende foranstaltninger, der udformes;

57. konstaterer, at alkoholrelaterede leversygdomme ofte rammer mennesker i den erhvervsaktive alder. Der er også en medicinsk sammenhæng mellem alkoholmisbrug og mange andre alvorlige sygdomme såsom kræft, hjerte-kar-sygdomme og psykiske problemer⁽²²⁾.

Færdselsikkerhed

58. Det Europæiske Regionsudvalg påpeger, at promillegrænser i trafikken, informationskampagner og uddannelse samt tilsyn bidrager til at højne trafikikkerheden. Alkohol i trafikken er skyld i 25 % af alle bilulykker med døden til følge i EU⁽²³⁾;

59. ser positivt på studien om alkoholåse, som Kommissionen udgav i 2014, og hvordan de kan mindske antallet af alkoholrelaterede trafikulykker⁽²⁴⁾;

60. er af den opfattelse, at der kan tages yderligere skridt for i fællesskab at øge trafikikkerheden i EU, bl.a. ved at følge op på alkoholrelaterede trafikulykker og udveksle erfaringer mellem medlemsstaterne om effektive tiltag på området. Det er vigtigt, at nye bilister har kendskab til følgerne af alkohol i trafikken.

Bruxelles, den 9. februar 2017.

Markku MARKKULA

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

⁽²²⁾ http://www.eurocare.org/library/updates/eurocare_eu_alcohol_strategy2

⁽²³⁾ http://ec.europa.eu/transport/road_safety/topics/behaviour/fitness_to_drive/index_en.htm

⁽²⁴⁾ https://ec.europa.eu/transport/road_safety/sites/roadsafety/files/pdf/behavior/study_alcohol_interlock.pdf

III

(Forberedende retsakter)

REGIONSUDVALGET

121. PLENARFORSAMLING DEN 8.-9. FEBRUAR 2017

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Reform af det fælles europæiske asylsystem — 2. pakke og en EU genbosætningsramme

(2017/C 207/13)

Ordfører: Vincenzo BIANCO (IT/PES), borgmester i Catania

Basisdokumenter: Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fastlæggelse af standarder for modtagelse af ansøgere om international beskyttelse (omarbejdning)

COM(2016) 465 final

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastsættelse af standarder for anerkendelse af tredjelandstatsborgere eller statsløse som personer med international beskyttelse, for en ensartet status for flygtninge eller for personer, der er berettiget til subsidiær beskyttelse, og for indholdet af en sådan beskyttelse og om ændring af Rådets direktiv 2003/109/EF af 25. november 2003 om tredjelandstatsborgeres status som fastboende udlænding

COM(2016) 466 final

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om en fælles procedure for international beskyttelse i EU og om ophævelse af direktiv 2013/32/EU

COM(2016) 467 final

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om indførelse af en EU-genbosætningsramme og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 516/2014

COM(2016) 468 final

I. ANBEFALEDE ÆNDRINGER

COM(2016) 466 final (Standarder for anerkendelse af beskyttelse)

Anbefalet ændring 1

Artikel 8, stk. 3 — National beskyttelse

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Ved undersøgelsen af, om ansøgeren har grund til at nære en velbegrunder frygt for forfølgelse eller løber en reel risiko for at lide alvorlig overlast eller har adgang til beskyttelse mod forfølgelse og alvorlig overlast i en del af oprindelseslandet, jf. stk. 1, tager de besluttende myndigheder i overensstemmelse med artikel 4 hensyn til de generelle forhold, der hersker i den pågældende del af landet, samt til ansøgerens personlige forhold på det tidspunkt, hvor der træffes afgørelse om ansøgningen. Med henblik herpå sikrer de besluttende myndigheder, at der indhentes præcise og aktuelle oplysninger fra alle relevante kilder, herunder disponible oplysninger om oprindelseslande på EU-plan og fælles analyse af oplysninger om oprindelseslande, jf. artikel 8 og 10 i forordning (EU) XXX/XX [forordning om Den Europæiske Unions Asylagentur], samt oplysninger og retningslinjer fra De Forenede Nationers Højkommissariat for Flygtninge.	Ved undersøgelsen af, om ansøgeren har grund til at nære en velbegrunder frygt for forfølgelse eller løber en reel risiko for at lide alvorlig overlast eller har adgang til beskyttelse mod forfølgelse og alvorlig overlast i en del af oprindelseslandet, jf. stk. 1, tager de besluttende myndigheder i overensstemmelse med artikel 4 hensyn til de generelle forhold, der hersker i den pågældende del af landet, samt til ansøgerens personlige forhold på det tidspunkt, hvor der træffes afgørelse om ansøgningen. Med henblik herpå sikrer de besluttende myndigheder, at der indhentes præcise og aktuelle oplysninger fra alle relevante kilder, herunder disponible oplysninger om oprindelseslande på EU-plan og fælles analyse af oplysninger om oprindelseslande, jf. artikel 8 og 10 i forordning (EU) XXX/XX [forordning om Den Europæiske Unions Asylagentur], samt oplysninger og retningslinjer fra De Forenede Nationers Højkommissariat for Flygtninge. Vurderingerne kan også tage oplysninger og retningslinjer fra uafhængige kilder og eksperter i betragtning.

Begrundelse

Oplysninger og vurderinger fra uafhængige kilder kan bidrage med aspekter, som ikke altid kan fås gennem de officielle kilder.

Anbefalet ændring 2

Artikel 15 — Revurdering af flygtningestatus

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Med henblik på anvendelsen af artikel 14, stk. 1, revurderer den besluttende myndighed især en flygtningestatus:	Med henblik på anvendelsen af artikel 14, stk. 1, revurderer den besluttende myndighed især en flygtningestatus:
a) hvis oplysningerne om oprindelsesland på EU-plan og den fælles vurdering af oplysninger om oprindelsesland, jf. artikel 8 og 10 i forordning (EU) XXX/XX [forordning om Den Europæiske Unions Asylagentur], indikerer en væsentlig ændring i oprindelseslandet, som er relevant for ansøgerens behov for beskyttelse	a) hvis oplysningerne om oprindelsesland på EU-plan og den fælles vurdering af oplysninger om oprindelsesland, jf. artikel 8 og 10 i forordning (EU) XXX/XX [forordning om Den Europæiske Unions Asylagentur], indikerer en væsentlig ændring i oprindelseslandet, som er relevant for ansøgerens behov for beskyttelse
b) når den for første gang skal forlænge en opholdstilladelse, der er udstedt til en flygtning.	b) når den for første gang skal forlænge en opholdstilladelse, der er udstedt til en flygtning, ved hjælp af en forenklet procedure. Hvis der under den forenkledede procedure dukker elementer op som dem, der er nævnt under punkt a), og som kan medføre afslag på forlængelse, gås der øjeblikkeligt over til den almindelige procedure, og ansøgeren underrettes herom. Ansøgeren skal under alle omstændigheder have mulighed for at anke afgørelsen om afslag.

Begrundelse

Med Kommissionens forslag introduceres en bestemmelse om, at en flygtningestatus skal revurderes a) automatisk, hver gang der via EASO gives meddelelse om væsentlige ændringer af situationen i hjemlandet, b) med regelmæssige mellemrum i alle tilfælde, også selv om der ikke er givet meddelelse om en væsentlig ændring. I sidstnævnte tilfælde kan og bør forlængelsen imidlertid foretages via en forenklet procedure, så flygtningene ikke udsættes for en alt for stor belastning og usikkerhed.

COM(2016) 467 final (Fælles procedurer for international beskyttelse)**Anbefalet ændring 3**

Artikel 7, stk. 4 — Ansøgernes forpligtelser

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Ansøgeren underretter den besluttende myndighed i den medlemsstat, hvor vedkommende er forpligtet til at opholde sig, om sin bopæl eller adresse eller et telefonnummer, hvor vedkommende kan kontaktes af den besluttende myndighed eller andre kompetente myndigheder. Vedkommende meddeler eventuelle ændringer til den besluttende myndighed. Ansøgeren accepterer at modtage enhver meddelelse på den seneste bopæl eller adresse, som vedkommende har oplyst, navnlig når vedkommende indgiver en ansøgning i overensstemmelse med artikel 28.</p>	<p>Ansøgeren underretter den besluttende myndighed i den medlemsstat, hvor vedkommende er forpligtet til at opholde sig, om sin bopæl eller adresse og et telefonnummer, hvor vedkommende kan kontaktes af den besluttende myndighed eller andre kompetente myndigheder. Vedkommende meddeler eventuelle ændringer til den besluttende myndighed. Ansøgeren accepterer at modtage enhver meddelelse på den seneste bopæl eller adresse, som vedkommende har oplyst, navnlig når vedkommende indgiver en ansøgning i overensstemmelse med artikel 28.</p>

Begrundelse

Ansøgeren bør give besked om såvel bopæl og adresse og ikke kun opgive et telefonnummer, således at vedkommende i god tid kan informeres om afgørelser, der vedrører hans/hendes aktuelle procedure.

Anbefalet ændring 4

Artikel 15, stk. 5 — Gratis juridisk bistand og repræsentation (i forbindelse med den administrative procedure)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Ydelse af gratis juridisk bistand og repræsentation i forbindelse med proceduren for efterprøvelse kan nægtes, hvis:</p> <p>a) ansøgeren råder over tilstrækkelige midler</p> <p>b) ansøgningen anses for at være udsigtsløs</p> <p>c) den administrative prøvelse eller domstolsprøvelsen sker i anden instans eller derover i henhold til national lovgivning, herunder genbehandling eller fornyet prøvelse.</p> <p>I tilfælde hvor en myndighed, der ikke er en domstol eller et judicielt organ, beslutter ikke at yde gratis juridisk bistand og repræsentation, fordi klagen anses for udsigtsløs, har ansøgeren ret til effektive retsmidler ved en domstol eller et andet judicielt organ i forbindelse med denne afgørelse, og ansøgeren har til dette formål ret til at anmode om gratis juridisk bistand og repræsentation.</p>	<p>Ydelse af gratis juridisk bistand og repræsentation i forbindelse med proceduren for efterprøvelse kan nægtes, hvis:</p> <p>a) ansøgeren råder over tilstrækkelige midler.</p> <p>Hvis klagen udelukkende er en taktisk foranstaltning eller er åbenbart grundløs, kan domstolen beslutte at afslå gratis juridisk bistand eller repræsentation, og at staten skal betale et nedsat eller slet intet honorar for den juridiske bistand (hvis der betales et sådant honorar).</p>

Begrundelse

Især ved efterprøvelse (i første, anden og/eller senere instans) bør afslag på juridisk bistand ske på grundlag af et kriterium, som nødvendigvis må være strengt, hvor der er så lille tvivls- eller skønsmargen som muligt, og være en vurdering, som foretages af en domstol.

Anbefalet ændring 5

Artikel 33, stk. 2 — Behandling af ansøgninger

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>2. Den besluttende myndighed træffer afgørelse om ansøgninger om international beskyttelse efter en passende undersøgelse af, om en ansøgning kan realitetsbehandles, eller efter en behandling af dennes realitet. Den besluttende myndighed behandler ansøgninger objektivt og upartisk og på individuelt grundlag. Med henblik på behandling af ansøgningen tager den hensyn til følgende:</p> <p>a) relevante erklæringer og dokumentation forelagt af ansøgeren, herunder oplysninger om, hvorvidt ansøgeren har været eller kan blive udsat for forfølgelse eller alvorlig overlast</p> <p>b) alle relevante, nøjagtige og ajourførte oplysninger om forholdene i ansøgerens hjemland på det tidspunkt, hvor der træffes afgørelse om ansøgningen, herunder hjemlandets love og andre bestemmelser og den måde, hvorpå de anvendes, samt andre relevante oplysninger, der er indhentet fra Den Europæiske Unions Asylagentur, FN's Højkommissariat for Flytninge og relevante internationale menneskerettighedsorganisationer eller andre kilder</p> <p>c) den fælles analyse af de oplysninger om oprindelseslandet, der er omhandlet i artikel 10 i forordning (EU) XXX/XXX (forordningen om Den Europæiske Unions Asylagentur)</p> <p>d) ansøgerens personlige stilling og forhold, herunder faktorer som baggrund, køn og alder, seksuel orientering og kønsidentitet, for på grundlag af ansøgerens personlige forhold at vurdere, om de handlinger, som vedkommende har været eller kan blive udsat for, kan udgøre forfølgelse eller alvorlig overlast</p> <p>e) om de aktiviteter, som ansøgeren har deltaget i siden vedkommende forlod hjemlandet, udelukkende eller hovedsagelig har haft til formål at skabe de nødvendige betingelser for at indgive ansøgning om international beskyttelse med henblik på at vurdere, om disse aktiviteter ville betyde, at vedkommende ved tilbagevenden til hjemlandet kunne blive udsat for forfølgelse eller alvorlig overlast</p>	<p>2. Den besluttende myndighed træffer afgørelse om ansøgninger om international beskyttelse efter en passende undersøgelse af, om en ansøgning kan realitetsbehandles, eller efter en behandling af dennes realitet. Den besluttende myndighed behandler ansøgninger objektivt og upartisk og på individuelt grundlag. Med henblik på behandling af ansøgningen tager den hensyn til følgende:</p> <p>a) relevante erklæringer og dokumentation forelagt af ansøgeren, herunder oplysninger om, hvorvidt ansøgeren har været eller kan blive udsat for forfølgelse eller alvorlig overlast</p> <p>b) alle relevante, nøjagtige og ajourførte oplysninger om forholdene i ansøgerens hjemland på det tidspunkt, hvor der træffes afgørelse om ansøgningen, herunder hjemlandets love og andre bestemmelser og den måde, hvorpå de anvendes, samt andre relevante oplysninger, der er indhentet fra Den Europæiske Unions Asylagentur, FN's Højkommissariat for Flytninge og relevante internationale menneskerettighedsorganisationer eller andre kilder</p> <p>c) den fælles analyse af de oplysninger om oprindelseslandet, der er omhandlet i artikel 10 i forordning (EU) XXX/XXX (forordningen om Den Europæiske Unions Asylagentur)</p> <p>d) ansøgerens personlige stilling og forhold, herunder faktorer som baggrund, køn og alder, seksuel orientering og kønsidentitet, for på grundlag af ansøgerens personlige forhold at vurdere, om de handlinger, som vedkommende har været eller kan blive udsat for, kan udgøre forfølgelse eller alvorlig overlast</p> <p>e) om de aktiviteter, som ansøgeren har deltaget i siden vedkommende forlod hjemlandet, udelukkende eller hovedsagelig har haft til formål at skabe de nødvendige betingelser for at indgive ansøgning om international beskyttelse med henblik på at vurdere, om disse aktiviteter ville betyde, at vedkommende ved tilbagevenden til hjemlandet kunne blive udsat for forfølgelse eller alvorlig overlast</p>

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>f) om ansøgeren med rimelighed kunne forventes at lade sig beskytte af et andet land, i hvilket vedkommende kunne kræve statsborgerskab.</p>	<p>f) om ansøgeren med rimelighed kunne forventes at lade sig beskytte af et andet land, i hvilket vedkommende kunne kræve statsborgerskab</p> <p>g) erklæringer vedlagt officielle dokumenter og dokumentation forelagt af ansøgeren til at understøtte ønsker, familiemæssig tilknytning, forbindelser til oprindelsesland og sproglige og faglige færdigheder, som kan gøre integrationen i en eller flere bestemmelsesmedlemsstater nemmere.</p>

Begrundelse

Ændringsforslaget er i overensstemmelse med udtalelsen om revision af Dublinforordningen (...), som CIVEX-underudvalget allerede har vedtaget, hvoraf det fremgår, at der skal tages hensyn til ansøgernes ønsker og tilknytning med henblik på at fastslå, hvilken medlemsstat der er ansvarlig.

Anbefalet ændring 6

Artikel 34 — Behandlingsprocedurens varighed

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>1. Den behandling, hvorved det skal afgøres, om en ansøgning kan realitetsbehandles i henhold til artikel 36, stk. 1, må ikke vare længere end én måned fra indgivelsen af ansøgningen.</p> <p>Hvis den medlemsstat, hvori der først indgives ansøgning, anvender begrebet første asylland og sikkert tredjeland som omhandlet i artikel 36, stk. 1, litra a) og b), er fristen for en sådan behandling i henhold til artikel 3, stk. 3, litra a), i forordning (EU) XXX/XXX (Dublinforordningen) på ti arbejdsdage.</p> <p>2. Den besluttende myndighed sørger for, at realitetsbehandlingen af ansøgningen afsluttes så hurtigt som muligt og ikke senere end seks måneder fra tidspunktet for indgivelsen af ansøgningen, dog således at det ikke sker på bekostning af en korrekt og komplet behandling.</p> <p>3. Den besluttende myndighed kan forlænge denne frist på seks måneder med en periode på højst tre måneder, hvis:</p> <p>a) et uforholdsmæssigt højt antal tredjelandsstatsborgere eller statsløse samtidigt søger om international beskyttelse, og det derfor i praksis er vanskeligt at afslutte proceduren inden for fristen på seks måneder</p> <p>b) de faktiske eller retlige forhold er komplekse.</p>	<p>1. Den behandling, hvorved det skal afgøres, om en ansøgning kan realitetsbehandles i henhold til artikel 36, stk. 1, må ikke vare længere end én måned fra indgivelsen af ansøgningen.</p> <p>2. Den besluttende myndighed sørger for, at realitetsbehandlingen af ansøgningen afsluttes så hurtigt som muligt og ikke senere end seks måneder fra tidspunktet for indgivelsen af ansøgningen, dog således at det ikke sker på bekostning af en korrekt og komplet behandling.</p> <p>3. Den besluttende myndighed kan forlænge denne frist på seks måneder med en periode på højst yderligere seks måneder, hvis:</p> <p>a) et uforholdsmæssigt højt antal tredjelandsstatsborgere eller statsløse samtidigt søger om international beskyttelse, og det derfor i praksis er vanskeligt at afslutte proceduren inden for fristen på seks måneder</p> <p>b) de faktiske eller retlige forhold er komplekse.</p>

Begrundelse

Forskellige frister kan vanskeliggøre forsvaret, idet forsvareren pålægges tungere krav med hensyn til at undersøge, om ansøgerens situation har ændret sig.

Da der kan opstå krisesituationer og situationer med meget stor tilstrømning og i betragtning af den ekstraordinære støtte fra EASO og andre medlemsstater, bør fristen for behandling hæves fra ni måneder til et år (samlet set).

Anbefalet ændring 7

Artikel 36, stk. 2 — Afgørelse om realitetsbehandling **og om kompetence**

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>En ansøgning realitetsbehandles ikke i de tilfælde, hvor en ansøgning i henhold til forordning (EU) XXX/XXX (Dublinforordningen) ikke behandles, herunder når en anden medlemsstat har indrømmet ansøgeren international beskyttelse, eller når en ansøgning afvises i henhold til stk. 1.</p>	<p>En ansøgning realitetsbehandles ikke i de tilfælde, hvor en ansøgning i henhold til forordning (EU) XXX/XXX (Dublinforordningen) ikke behandles, herunder når en anden medlemsstat har indrømmet ansøgeren international beskyttelse, eller når en ansøgning afvises i henhold til stk. 1, eller når en ansøger i henhold til artikel 7 i forordning (EU) XXX/XXX (Dublinforordningen) har udtrykt ønske om en eller flere bestemmelsesmedlemsstater, der ifølge de oplysninger, som EASO fremlægger hvert kvartal, endnu ikke har nået det loft, som er fastlagt i henhold til forordningens artikel 7 og 35.</p>

Begrundelse

Også dette ændringsforslag er i overensstemmelse med forslaget om revision af Dublinforordningen, som allerede er blevet vedtaget af CIVEX-underudvalget. I ovenstående tilfælde ligger realitetsbehandlingskompetencen hos den medlemsstat, som udpeges på grundlag af kriteriet om ønske/tilknytning, og ikke hos det første ankomstland, som udelukkende skal sørge for, at ansøgeren overføres til det kompetente land.

Anbefalet ændring 8

Artikel 39 — Stiltiende tilbagetrækning af ansøgninger

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>1. Den besluttende myndighed afviser en ansøgning som frafaldet, hvis:</p> <p>[...]</p> <p>2. I de tilfælde, der er omhandlet i stk. 1, suspenderer den besluttende myndighed behandlingen af ansøgningen og sender en skriftlig meddelelse til ansøgeren på den bopæl eller adresse, der er omhandlet i artikel 7, stk. 4, og oplyser vedkommende om, at behandlingen af vedkommendes ansøgning er blevet indstillet, og at ansøgningen vil blive endeligt afvist som frafaldet, medmindre ansøgeren melder sig hos den besluttende myndighed inden for en frist på en måned fra den dag, hvor den skriftlige meddelelse er sendt.</p> <p>3. Hvis ansøgeren melder sig hos den besluttende myndighed inden for den fastsatte frist på en måned og kan bevise, at den manglende overholdelse skyldes omstændigheder, der ligger uden for vedkommendes kontrol, genoptager den besluttende myndighed behandlingen af ansøgningen.</p>	<p>1. Den besluttende myndighed afviser en ansøgning som frafaldet, hvis:</p> <p>[...]</p> <p>2. I de tilfælde, der er omhandlet i stk. 1, suspenderer den besluttende myndighed behandlingen af ansøgningen og sender en skriftlig meddelelse til ansøgeren på den bopæl eller adresse, der er omhandlet i artikel 7, stk. 4, og oplyser vedkommende om, at behandlingen af vedkommendes ansøgning er blevet indstillet, og at ansøgningen vil blive endeligt afvist som frafaldet, medmindre ansøgeren melder sig hos den besluttende myndighed inden for en frist på to måneder fra den dag, hvor den skriftlige meddelelse er sendt.</p> <p>3. Hvis ansøgeren melder sig hos den besluttende myndighed inden for den fastsatte frist på to måneder og kan bevise, at den manglende overholdelse skyldes omstændigheder, der ligger uden for vedkommendes kontrol, genoptager den besluttende myndighed behandlingen af ansøgningen.</p>

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
4. Hvis ansøgeren ikke melder sig hos den besluttende myndighed inden for denne frist på en måned og ikke kan bevise, at den manglende overholdelse skyldes omstændigheder, der ligger uden for vedkommendes kontrol, anser den besluttende myndighed ansøgningen for at være trukket stiltiende tilbage.	4. Hvis ansøgeren ikke melder sig hos den besluttende myndighed inden for denne frist på to måneder og ikke kan bevise, at den manglende overholdelse skyldes omstændigheder, der ligger uden for vedkommendes kontrol, anser den besluttende myndighed ansøgningen for at være trukket stiltiende tilbage.

Begrundelse

Da det kan være vanskeligt at kommunikere med og møde ansøgeren, bør der indføres en frist, som giver større sikkerhed.

Anbefalet ændring 9

Artikel 43 — Undtagelser fra retten til at forblive på området i tilfælde af fornyede ansøgninger

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Uden at dette berører princippet om non-refoulement kan medlemsstaterne se bort fra retten til at forblive på deres område og fravige artikel 54, stk. 1, hvis:	Uden at dette berører princippet om non-refoulement kan medlemsstaterne se bort fra retten til at forblive på deres område og fravige artikel 54, stk. 1, hvis:
a) en fornyet ansøgning er blevet afvist af den besluttende myndighed, eller den er blevet anset som åbenbart grundløs	a) en fornyet ansøgning er blevet afvist af den besluttende myndighed, eller den er blevet anset som åbenbart grundløs
b) der fremsættes en eller flere fornyede ansøgninger i en medlemsstat, efter at der er truffet en endelig afgørelse om afvisning af en tidligere fornyet ansøgning, eller den er blevet anset som grundløs eller åbenbart grundløs.	b) der fremsættes en eller flere fornyede ansøgninger i en medlemsstat, efter at der er truffet en endelig afgørelse om afvisning af en tidligere fornyet ansøgning, eller den er blevet anset som grundløs eller åbenbart grundløs. Bestemmelsen i litra b) finder ikke anvendelse, hvis den foregående ansøgning blev fremsat, inden denne forordning trådte i kraft, og ansøgeren i den forbindelse ikke modtog juridisk bistand.

Begrundelse

Eftersom forpligtelserne om oplysning, repræsentation og bistand først indføres på alle niveauer med den foreliggende pakke af forslag fra Kommissionen, bør landene ikke kunne se bort fra retten til at forblive på deres område i de tilfælde, hvor ansøgeren ikke har modtaget juridisk bistand i forbindelse med den første ansøgning.

Anbefalet ændring 10

Artikel 45, stk. 3 — Begrebet sikkert tredjeland

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Efter en individuel behandling af ansøgningen betragter den besluttende myndighed kun et tredjeland som et sikkert tredjeland for en bestemt ansøger, hvis den er overbevist om, at tredjelandet er sikkert for den konkrete ansøger i overensstemmelse med de kriterier, der er fastsat i stk. 1, og hvis den har fastslået, at:	Efter en individuel behandling af ansøgningen betragter den besluttende myndighed kun et tredjeland som et sikkert tredjeland for en bestemt ansøger, hvis den er overbevist om, at tredjelandet er sikkert for den konkrete ansøger i overensstemmelse med de kriterier, der er fastsat i stk. 1, og hvis den har fastslået, at:
a) der er en forbindelse mellem ansøgeren og det pågældende tredjeland, som gør, at det ville være fornuftigt for vedkommende at tage til det pågældende land, blandt andet fordi ansøgeren er rejst gennem dette tredjeland, der geografisk ligger tæt på ansøgerens oprindelsesland	a) der er en forbindelse mellem ansøgeren og det pågældende tredjeland, som gør, at det ville være fornuftigt for vedkommende at tage til det pågældende land, blandt andet fordi ansøgeren har haft ophold der i en længere periode, eller fordi ansøgeren har forbindelser til familie eller landsmænd i det pågældende land

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
b) ansøgeren ikke har fremlagt vægtige grunde til ikke at betragte landet som et sikkert tredjeland i vedkommendes særlige situation.	b) ansøgeren ikke har fremlagt vægtige grunde til ikke at betragte landet som et sikkert tredjeland i vedkommendes særlige situation.

Begrundelse

At en ansøger er rejst gennem et tredjeland på vejen mod EU (eller har opholdt sig der i den periode, det tager at forberede afrejsen) kan ikke betragtes som tilstrækkeligt grundlag for at sende ansøgeren tilbage til det pågældende land.

Anbefalet ændring 11

Artikel 53, stk. 6 — Retten til effektive retsmidler

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Ansøgere skal anmode om efterprøvelse af de i stk. 1 omhandlede afgørelser:</p> <p>a) inden en uge i tilfælde af en afgørelse om afvisning af en fornyet ansøgning eller afvisning af en fornyet ansøgning som åbenbart grundløs</p> <p>b) inden to uger i tilfælde af en afgørelse om afvisning af en ansøgning, i tilfælde af en afgørelse om afvisning af en ansøgning som udtrykkeligt trukket tilbage eller frafaldet eller i tilfælde af en afgørelse om afvisning af en ansøgning som grundløs eller åbenbart grundløs med hensyn til flygtningestatus eller subsidiær beskyttelsesstatus efter en fremskyndet behandlingsprocedure eller en grænseprocedure, eller mens ansøgeren er frihedsberøvet</p> <p>c) inden en måned i tilfælde af en afgørelse om afvisning af en ansøgning som grundløs med hensyn til flygtningestatus eller subsidiær beskyttelsesstatus, hvis behandlingen ikke er fremskyndet, eller i tilfælde af en afgørelse om fratagelse af international beskyttelse.</p> <p>Med henblik på litra b), kan medlemsstaterne fastsætte, afgørelser, der er truffet i henhold til grænseproceduren, automatisk efterprøves.</p> <p>De frister, der er omhandlet i dette stykke, løber fra den dato, hvor den besluttende myndigheds afgørelse meddeles ansøgeren, eller fra det tidspunkt, hvor den juridiske rådgiver eller anden rådgiver udpeges, hvis ansøgeren har anmodet om gratis juridisk bistand og repræsentation.</p>	<p>Ansøgere skal anmode om efterprøvelse af de i stk. 1 omhandlede afgørelser:</p> <p>a) inden femten dage i tilfælde af en afgørelse om afvisning af en fornyet ansøgning eller afvisning af en fornyet ansøgning som åbenbart grundløs</p> <p>b) inden femten dage i tilfælde af en afgørelse om afvisning af en ansøgning, i tilfælde af en afgørelse om afvisning af en ansøgning som udtrykkeligt trukket tilbage eller frafaldet eller i tilfælde af en afgørelse om afvisning af en ansøgning som grundløs eller åbenbart grundløs med hensyn til flygtningestatus eller subsidiær beskyttelsesstatus efter en fremskyndet behandlingsprocedure eller en grænseprocedure, eller mens ansøgeren er frihedsberøvet</p> <p>c) inden en måned i tilfælde af en afgørelse om afvisning af en ansøgning som grundløs med hensyn til flygtningestatus eller subsidiær beskyttelsesstatus, hvis behandlingen ikke er fremskyndet, eller i tilfælde af en afgørelse om fratagelse af international beskyttelse.</p> <p>Med henblik på litra b), kan medlemsstaterne fastsætte, afgørelser, der er truffet i henhold til grænseproceduren, automatisk efterprøves.</p> <p>De frister, der er omhandlet i dette stykke, løber fra den dato, hvor den besluttende myndigheds afgørelse meddeles ansøgeren, eller fra det tidspunkt, hvor den juridiske rådgiver eller anden rådgiver udpeges, hvis ansøgeren har anmodet om gratis juridisk bistand og repræsentation.</p>

Begrundelse

Fristerne bør bl.a. i lyset af Domstolens retspraksis være rimelige og de samme.

COM(2016) 465 final (Standarder for modtagelse)

Anbefalet ændring 12

Artikel 7, stk. 5 — Opholdssted og retten til at færdes frit

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Medlemsstaterne kræver, at ansøgere meddeler de kompetente myndigheder deres nuværende opholdssted eller adresse eller et telefonnummer, hvorpå de kan kontaktes og hurtigst muligt informerer disse myndigheder om eventuelle ændringer af telefonnummeret eller adresseændringer.	Medlemsstaterne kræver, at ansøgere meddeler de kompetente myndigheder deres nuværende opholdssted eller adresse og et telefonnummer, hvorpå de kan kontaktes og hurtigst muligt informerer disse myndigheder om eventuelle ændringer af telefonnummeret eller adresseændringer.

Begrundelse

Ansøgeren bør give besked om såvel bopæl og adresse og ikke kun opgive et telefonnr., således at vedkommende i god tid kan informeres om afgørelser, der vedrører hans/hendes aktuelle procedure.

Anbefalet ændring 13

Artikel 19 — Erstatning, indskrænkning eller inddragelse af materielle modtagelsesforhold

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>1. Medlemsstaterne kan for så vidt angår ansøgere, der skal opholde sig på deres område, jf. forordning (EU) XXX/XXX [Dublinforordningen], i de situationer, der er omhandlet i stk. 2:</p> <p>a) erstatte indkvartering, kost, tøj og andre vigtige fornødenheder end fødevarer, der ydes i form af kontantydelse og værdikuponer, med materielle modtagelsesforhold i form af naturalier</p> <p>b) indskrænke eller i ganske særlige og behørigt begrundede tilfælde inddrage lommepengene.</p> <p>2. Stk. 1 finder anvendelse, hvis en ansøger:</p> <p>a) forlader det opholdssted, der er fastlagt af den kompetente myndighed, uden at underrette myndigheden, eller, hvis dette kræves, uden tilladelse, eller forsvinder, eller</p> <p>b) undlader at overholde sin meldepligt, at imødekomme anmodninger om at fremkomme med oplysninger eller at møde til personlige samtaler vedrørende asylproceduren i en rimelig periode, der fastlægges i national ret, eller</p> <p>c) har indgivet en fornyet ansøgning som defineret i artikel [4, stk. 2, litra i,] i forordning (EU) XXX/XXX [procedureforordningen], eller</p> <p>d) har skjult sine økonomiske midler og derfor uberettiget nydt godt af materielle modtagelsesforhold, eller</p> <p>e) i alvorlig grad har overtrådt reglerne i indkvarteringscentret eller har udvist grov voldelig adfærd, eller</p>	<p>1. Medlemsstaterne kan for så vidt angår ansøgere, der skal opholde sig på deres område, jf. forordning (EU) XXX/XXX [Dublinforordningen], i de situationer, der er omhandlet i stk. 2:</p> <p>a) erstatte indkvartering, kost, tøj og andre vigtige fornødenheder end fødevarer, der ydes i form af kontantydelse og værdikuponer, med materielle modtagelsesforhold i form af naturalier</p> <p>b) indskrænke lommepengene.</p> <p>2. Stk. 1 finder anvendelse, hvis en ansøger:</p> <p>a) forlader det opholdssted, der er fastlagt af den kompetente myndighed, uden at underrette myndigheden, eller, hvis dette kræves, uden tilladelse, eller forsvinder i en i henhold til national ret passende periode, eller</p> <p>b) undlader at overholde sin meldepligt, at imødekomme anmodninger om at fremkomme med oplysninger eller at møde til personlige samtaler vedrørende asylproceduren i en rimelig periode, der fastlægges i national ret, eller</p> <p>c) har indgivet en fornyet ansøgning som defineret i artikel [4, stk. 2, litra i,] i forordning (EU) XXX/XXX [procedureforordningen], eller</p> <p>d) har skjult sine økonomiske midler og derfor uberettiget nydt godt af materielle modtagelsesforhold, eller</p> <p>e) i alvorlig grad har overtrådt reglerne i indkvarteringscentret eller har udvist grov voldelig adfærd, eller</p>

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>f) undlader at deltage i obligatoriske integrationsforanstaltninger, eller</p> <p>g) ikke har overholdt forpligtelsen i artikel [4, stk. 1.] i forordning (EU) XXX/XXX [Dublinforordningen] og er rejst til en anden medlemsstat uden passende begrundelse og har fremsat en ansøgning der, eller</p> <p>h) er blevet sendt tilbage efter at være forsvundet til en anden medlemsstat.</p> <p>Når ansøgeren i forbindelse med litra a) og b) opspores eller frivilligt melder sig hos de kompetente myndigheder, træffes der på grundlag af årsagerne til den pågældendes forsvinden en begrundet afgørelse om genoptagelse af adgangen til alle de materielle modtagelsesforhold, der er erstattet, indskrænket eller inddraget, eller nogle af dem.</p> <p>3. Afgørelser om erstatning, indskrænkning eller inddragelse af materielle modtagelsesforhold træffes objektivt og upartisk på grundlag af den enkelte sags realiteter og skal begrundes. Afgørelser baseres på den pågældende persons særlige situation, specielt med hensyn til ansøgere med særlige modtagelsesbehov, under hensyn til proportionalitetsprincippet. Medlemsstaterne sikrer under alle omstændigheder adgang til lægebehandling i overensstemmelse med artikel 18 og en værdig levestandard for alle ansøgere.</p> <p>4. Medlemsstaterne sikrer, at de materielle modtagelsesforhold ikke erstattes, inddrages eller indskrænkes, før der er truffet en afgørelse i overensstemmelse med stk. 3.</p>	<p>f) undlader at deltage i obligatoriske integrationsforanstaltninger, eller</p> <p>g) ikke har overholdt forpligtelsen i artikel [4, stk. 1.] i forordning (EU) XXX/XXX [Dublinforordningen] og er rejst til en anden medlemsstat uden passende begrundelse og har fremsat en ansøgning der, eller</p> <p>h) er blevet sendt tilbage efter at være forsvundet til en anden medlemsstat.</p> <p>Når ansøgeren i forbindelse med litra a) og b) opspores eller frivilligt melder sig hos de kompetente myndigheder, træffes der på grundlag af årsagerne til den pågældendes forsvinden en begrundet afgørelse om genoptagelse af adgangen til alle de materielle modtagelsesforhold, der er erstattet, indskrænket eller inddraget, eller nogle af dem.</p> <p>3. Afgørelser om erstatning, indskrænkning eller inddragelse af materielle modtagelsesforhold træffes objektivt og upartisk på grundlag af den enkelte sags realiteter og skal begrundes. Afgørelser baseres på den pågældende persons særlige situation, specielt med hensyn til ansøgere med særlige modtagelsesbehov, under hensyn til proportionalitetsprincippet. Medlemsstaterne sikrer under alle omstændigheder adgang til lægebehandling i overensstemmelse med artikel 18 og en værdig levestandard for alle ansøgere.</p> <p>4. Medlemsstaterne sikrer, at de materielle modtagelsesforhold ikke erstattes, inddrages eller indskrænkes, før der er truffet en afgørelse i overensstemmelse med stk. 3.</p>

Begrundelse

En ansøger bør først anses som forsvundet efter en passende periode for at forhindre, at lejlighedsvis bortrejse eller uundgåelig bortrejse straffes alt for hårdt. Hvad angår lommepenge bør de kun kunne indskrænkes, da fuld inddragelse kan resultere i social ustabilitet.

Anbefalet ændring 14

Artikel 23 — Uledsagede mindreårige

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Uledsagede mindreårige</p> <p>Medlemsstaterne træffer hurtigst muligt og senest fem arbejdsdage fra det tidspunkt, hvor en uledsaget mindreårig fremsætter en ansøgning om international beskyttelse, foranstaltninger til at sikre, at en væрге repræsenterer og bistår den uledsagede mindreårige, således at sidstnævnte kan nyde de rettigheder og opfylde de forpligtelser, der er fastsat i dette direktiv.</p>	<p>Uledsagede mindreårige</p> <p>Medlemsstaterne træffer senest fem arbejdsdage fra det tidspunkt, hvor en uledsaget mindreårig fremsætter en ansøgning om international beskyttelse, eller så hurtigt som muligt foranstaltninger til at sikre, at en stedfortræder eller betroet tredjepart repræsenterer og bistår den uledsagede mindreårige, således at sidstnævnte kan nyde de rettigheder og opfylde de forpligtelser, der er fastsat i dette direktiv.</p>

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	<p><i>Medlemsstaterne sikrer, at der vedrørende presserende spørgsmål og forhold, som kan påføre den mindreårige uoprettelig skade, i en overgangsfase, indtil der er udpeget en stedfortræder eller betroet tredjepart, tages hånd om barnets tarv på en måde, der er i overensstemmelse med den nationale lovgivning og bestemmelserne i dette direktiv.</i></p>

Begrundelse

I perioder, hvor der modtages mange uledsagede børn, er det ikke rimeligt at kræve, at myndighederne skal kunne beskikke en værge senest fem dage efter, at et barn fremsætter en asylansøgning. Udtrykket værge (på svensk: förmyndare) kan være vildledende, da det i svensk ret har en anden betydning.

II. POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

Generelle bemærkninger

1. Det Europæiske Regionsudvalg understreger, at der er behov for en samlet og helhedsorienteret strategi, som baner vej for bæredygtige politikker for asyl og integration af asylansøgere, og hvori EU som helhed spiller en rolle inden for rammerne af et system med reel solidaritet også mellem medlemsstaterne;
2. understreger desuden, at de regionale og lokale myndigheder som nødvendige partnere for medlemsstaterne og EU i forbindelse med håndteringen og modtagelsen af asylansøgere har en meget stor interesse i, at området reguleres på en måde, der er rimelig og gennemsigtig, og under hensyntagen til betingelserne for social sameksistens og den enkelte persons grundlæggende rettigheder. Endvidere understreger det, at de lokale myndigheder ville kunne varetage deres funktion som garant for borgernes rettigheder bedre, hvis der var et EU-lovgrundlag, de kunne henholde sig til, og rådede over passende midler med henblik på at garantere borgernes sikkerhed og asylansøgernes grundlæggende rettigheder;
3. påpeger som i sin udtalelse om den første pakke af forslag, at der er behov for varige løsninger, således at der iværksættes strukturelle foranstaltninger, og man går væk fra forestillingen om, at det er de enkelte krisesituationer, der skal løses. Udvalget påskønner Kommissionens indsats for at finde løsninger på krisesituationer og det deraf følgende politiske pres, men mener alligevel, at der er behov for nogle dybere overvejelser, der går helt til problemets rod, hvorunder de internationale forpligtelser, migranternes rettigheder og forskellige myndighedsniveaues behov i hele EU tages i betragtning, uden at grænsestaterne eller de lande, som er mest berørt eller eftertragtet af asylansøgere, overbebyrdes med henvisning til formelle og principielle begrundelser;
4. bifalder, at betingelserne for bistand til asylansøgere tilnærmes hinanden og ensartes, hvilket bl.a. har til formål at afværge sekundære bevægelser internt i EU. Det mener dog ikke, at en tilgang, som udelukkende er baseret på at sikre lige materielle betingelser og sanktionere ikkeautoriserede sekundære bevægelser, er tilstrækkelig;
5. er nemlig af den opfattelse, at det for at fremme integrationen og i videst muligt omfang fjerne de underliggende årsager til de sekundære bevægelser er vigtigt og nødvendigt at tage hensyn til asylansøgernes reelle tilknytning, erhvervsmæssige færdigheder og præferencer for en eller flere medlemsstater, som allerede understreget i udtalelsen om Kommissionens første pakke af forslag, og betoner med henblik derpå, at det er vigtigt, at der i et samarbejde med ansøgerne indsamles relevante oplysninger, som kan gøre det lettere for dem at blive integreret socialt og på arbejdsmarkedet;
6. understreger, at selv om det bifalder en hurtigere behandlingstid for ansøgninger om international beskyttelse, så må det ikke udmønte sig i en indskrænkning af de grundlæggende rettigheder, og de summariske procedurer, der omtales i pakken af forslag, må kun anvendes med allerstørste forsigtighed og efter omhyggelig efterprøvelse af, at betingelserne for procedurerens anvendelse er til stede;
7. er meget forundret over den valgte lovgivningsmæssige løsning for EU-genbosætningsrammen — COM(2016) 468 final — (vedtagelse af rammen med en rådsretsakt og gennemførelse ved hjælp af en kommissionsbeslutning), som udelukker Europa-Parlamentet og er sjælden på dette område, modsat hvad der er tilfældet på det udenrigs- og sikkerhedspolitiske område;

8. ser positivt på Kommissionens forslag rettet mod at gøre adgangen til arbejdsmarkedet og uddannelse, herunder erhvervsuddannelse, lettere for personer under international beskyttelse; Udvalget opfordrer endvidere Kommissionen og medlemsstaterne til at indføre hurtige og effektive mekanismer for godkendelse af eksamensbeviser og anerkendelse af erhvervsfærdigheder, således at ansøgere om international beskyttelse får lettere adgang til arbejdsmarkedet;
9. hilser det velkommen, at EASO's rolle med hensyn til at yde støtte til medlemsstaterne styrkes;
10. bifalder den udtrykkelige bestemmelse om en generel ret til juridisk bistand, idet det understreger, at dette kan bidrage positivt til at få nedbragt antallet af efterprøvelser og deres behandlingstid ved domstolene;
11. anbefaler, at gennemførelsen af foranstaltningerne vedrørende modtagelsesforhold understøttes af bedre adgang og tilførsel af flere midler til EU-fondene, således at adgangen hertil bliver nemmere for regioner og lokale myndigheder, som skal have de rette forudsætninger for at kunne give asylsøgere og nyankomne en god modtagelse;
12. bifalder, at Kommissionens forslag principielt tager hensyn til uledsagede mindreåriges interesser og tarv og bl.a. foreskriver, at der hurtigst muligt skal udpeges en stedfortræder eller betroet tredjepart. I perioder, hvor der kommer mange uledsagede børn til EU, kan det dog vise sig nødvendigt ikke at fastsætte stramme frister for denne udpegelse, som i mange medlemsstater foregår ved hjælp af en retlig procedure. En sådan procedure er forbundet med relevante proceduremæssige garantier, herunder tilkendelse af en tolk, samt specifikke krav til efterforskningen, der ikke kan opfyldes inden for de af Kommissionen foreslåede frister;
13. anerkender, at forslagene er i overensstemmelse med nærhedsprincippet, idet de på udtømmende vis behandler de tværnationale problemer såsom solidaritet mellem medlemsstaterne, etablering af et mere integreret asylsystem og styrkelse af informationsudvekslingen mellem medlemsstaterne, hvilket ikke ville være muligt for de enkelte medlemsstater på egen hånd. Det anerkender, at de foreslåede foranstaltninger om ensartede regler gældende i hele EU tillige er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, og håber, at der i hele beslutningsprocessen vil være en løbende overvågning for at sikre, at princippet respekteres.

COM(2016) 467 final

14. Det Europæiske Regionsudvalg henstiller, at begrebet »værge« (artikel 4, stk. 2, litra f)) tydeliggør, at der er tale om en udenforstående og uafhængig person eller en organisation, der er udpeget til at bistå og repræsentere en uledsaget mindreårig i forbindelse med de procedurer, der er omhandlet i forordningen;
15. henstiller, at den mindreårig også altid bistås af en advokat ved samtaler med den administrative myndighed, som behandler den mindreåriges ansøgning (artikel 22);
16. henstiller i øvrigt (igen med henvisning til artikel 22), at den mindreåriges repræsentant ved samtalerne er en person eller en organisation, som er uafhængig af myndigheden, og som udpeges i henhold til lovgivningen eller af en retsinstans udelukkende til at varetage den mindreåriges tarv;
17. henstiller med henvisning til fornyede ansøgninger (artikel 42), at det i forbindelse med den indledende behandling for at tage stilling til realiteten undersøges, om ansøgeren i forbindelse med den foregående ansøgning reelt modtog information og juridisk bistand, og at mangel på information og juridisk bistand betragtes som berettiget begrundelse for den fornyede ansøgning;
18. anbefaler en revision af bestemmelsen i forordningsforslagets artikel 22, stk. 4, om, at den person, der fungerer som værge, kun udskiftes, hvis de ansvarlige myndigheder vurderer, at vedkommende ikke i tilstrækkelig grad har udført sine opgaver som værge. For eksempel kan det i tilfælde af, at den mindreårig skifter opholdssted være nødvendigt at finde en anden lokal repræsentant;
19. henstiller med henvisning til begrebet første asylland, at formuleringen »har nydt beskyttelse« fortolkes som, at denne beskyttelse blev formelt indrømmet og ikke blot ydet i praksis;
20. understreger og henstiller med henvisning til varigheden af efterprøvelsen i første instans (artikel 55), at fristerne ikke skal betragtes som ufravigelige, og at de ikke (som udtrykkeligt anført i artiklen) udelukker en korrekt og komplet behandling af en anmodning om efterprøvelse.

COM(2016) 466 final

21. Det Europæiske Regionsudvalg modsætter sig kategorisk indførelsen af den regelmæssige revurdering og proceduren for fratagelse af international beskyttelse. Ikke blot kan dette medføre en potentiel ekstra byrde for myndighederne (bl.a. de lokale og regionale myndigheder) i forbindelse med sagsbehandlingen og de opgaver, der knytter sig til integrationen af flygtninge, men også være en kilde til usikkerhed for ansøgerne. I denne forbindelse fordømmer udvalget den xenofobiske, populistiske og voldsfremmende politiske diskurs, som kriminaliserer asylansøgerne som gruppe, hvilket skaber unødige sociale spændinger, og appellerer til myndighedernes og politikernes ansvarsfølelse;

22. har store betænkeligheder ved indførelsen af en tidsbegrænsning for varigheden af international beskyttelse og ved legitimiteten heraf og opfordrer de to lovgivere til at gøre sig yderligere overvejelser om punktet;

23. henstiller, at man i tilfælde af fratagelse af international beskyttelse overvejer muligheden for at forlænge den periode, der er fastlagt i Kommissionens forslag (til f.eks. seks måneder) til at få opholdstilladelse af andre grunde (f.eks. jobsøgning), da fristen i forslaget er temmelig kort (tre måneder).

COM(2016) 465 final

24. Det Europæiske Regionsudvalg henstiller til en genovervejelse af bestemmelsen i artikel 17a i Kommissionens forslag om, at en ansøger ikke er berettiget til de materielle bistandsforhold, der er fastlagt i forordningen, i en anden medlemsstat end den kompetente medlemsstat, idet det fastlægges, at en ansøger, som kan godtgøre at have forladt sit opholdssted af nødvendige grunde eller på grund af force majeure, kan være garanteret disse forhold, eventuelt i indskrænket form i henhold til artikel 19, i en begrænset periode;

25. anbefaler en revision af bestemmelsen i direktivforslagets artikel 23, stk. 1, om at den person, der fungerer som værge, kun må udskiftes, hvis det er nødvendigt. For eksempel kan det i tilfælde af, at den mindreårige skifter opholdssted være nødvendigt at finde en anden lokal repræsentant.

26. opfordrer til en genovervejelse af bestemmelsen i artikel 17a i Kommissionens forslag, hvorefter medlemsstaterne skal sikre en værdig levestandard for alle ansøgere, således at Den Europæiske Union og medlemsstaterne forpligtes til at støtte, herunder økonomisk, de lokale myndigheder, som bidrager til at garantere en værdig levestandard for alle ansøgere.

COM(2016) 468 final

27. Det Europæiske Regionsudvalg henstiller til en genovervejelse af beslutningen om at udelukke personer, der er indrejst i EU på irregulær vis i de fem forudgående år, fra genbosætning. I betragtning af, at det er de hyppigt forekommende illegale forhold, der får ansøgerne til at forlade nabolandene, forekommer denne beslutning alt for streng i forhold til ansøgere, som ofte er ofre for disse forhold.

Bruxelles, den 8. februar 2017.

Markku MARKKULA

Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Ophavsret på det digitale indre marked

(2017/C 207/14)

Ordfører:	Mauro D'ATTIS (IT/EPP), medlem af kommunalrådet i Brindisi
Basisdokumenter:	Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om fremme af en retfærdig, effektiv og konkurrencedygtig europæisk ophavsrets-baseret økonomi i det digitale indre marked
	COM(2016) 592 final
	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ophavsret på det digitale indre marked
	COM(2016) 593 final

I. ANBEFALEDE ÆNDRINGER

Anbefalet ændring 1

Forslag til direktiv

Betragtning 13

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<i>Der er ikke behov for at</i> fastlægge kompensation til rettighedshavere for anvendelser i henhold til den undtagelse for tekst- og datamining, som indføres med dette direktiv, eftersom skaden i betragtning af undtagelsens karakter og omfang burde være minimal.	Medlemsstaterne kan fastlægge kompensation til rettighedshavere for anvendelser i henhold til den undtagelse for tekst- og datamining, som indføres med dette direktiv, eftersom skaden i betragtning af undtagelsens karakter og omfang — selv hvis den er minimal — vil give dem, der er omfattet af undtagelsen, en konkret fordel.

Begrundelse

I betragtning 10 i Kommissionens forslag er forskningsinstitutioner, der »deltager i offentlig-private partnerskaber«, nævnt blandt dem, der bør være omfattet af undtagelsen. Deraf følger, at den private sektor vil kunne opnå en indirekte fordel i kraft af undtagelsen. Kommissionen bør derfor ikke udelukke muligheden for en mere åben tilgang til kompensation.

Anbefalet ændring 2

Forslag til direktiv

Betragtning 24

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Med henblik på disse licensordninger er det vigtigt med et stringent og velfungerende kollektivt forvaltningssystem. Dette system omfatter især regler om god forvaltningsskik, gennemsigtighed og rapportering samt den regelmæssige, omhyggelige og nøjagtige fordeling og betaling af skyldige beløb til individuelle rettighedshavere, jf. direktiv 2014/26/EU. Der bør være adgang til yderligere beskyttelse for alle rettighedshavere, som bør have mulighed for at udelukke anvendelsen af sådanne ordninger på deres værker eller andre frembringelser. De betingelser, der er forbundet med disse ordninger, bør ikke påvirke deres praktiske relevans for kulturarvsinstitutioner.	Med henblik på disse licensordninger og af hensyn til de berørte rettighedshavere er det helt afgørende, at der er et stringent og velfungerende kollektivt forvaltningssystem. Dette system bør især være baseret på regler om god forvaltningsskik, gennemsigtighed og rapportering samt den regelmæssige, omhyggelige og nøjagtige fordeling og betaling af skyldige beløb til individuelle rettighedshavere og gøre brug af de tilgængelige teknologiske fremskridt , jf. direktiv 2014/26/EU. Der bør være adgang til yderligere beskyttelse for alle rettighedshavere, som bør have mulighed for at udelukke anvendelsen af sådanne ordninger på deres værker eller andre frembringelser. De betingelser, der er forbundet med disse ordninger, bør ikke påvirke deres praktiske relevans for kulturarvsinstitutioner.

Begrundelse

Kommissionen fremhæver den nøglerolle, som de kollektive forvaltningsorganer spiller, men bør eksplicit fremme en mere ambitiøs modernisering af disse organer. Denne betragtning skal ses i lyset af de teknologiske fremskridt, som, hvis de indføres og udvikles fuldt ud af forvaltningsorganerne, især vil kunne forbedre de aktuelle procedurer for indhentelse af licens, opkrævning for og fordeling af rettigheder og dermed medlemmernes velstand.

Anbefalet ændring 3

Forslag til direktiv

Betragtning 38

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>I tilfælde hvor leverandører af informationssamfundstjenester giver offentligheden adgang til ophavsretligt beskyttede værker eller andre frembringelser uploadet af brugerne, og derved går længere end blot at stille de fysiske faciliteter til rådighed og foretager en overføring til offentligheden, er de forpligtede til at indgå licensaftaler med rettighedshaverne, medmindre de er omfattet af ansvarsfritagelsen i artikel 14 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF ⁽¹⁾.</p> <p>Ved anvendelsen af artikel 14 er det nødvendigt at fastslå, om tjenesteyderen spiller en aktiv rolle, f.eks. ved at optimere præsentationen af de uploadede værker eller andre frembringelser eller gøre reklame for dem, uanset hvilke midler der anvendes dertil.</p> <p>For at sikre, at alle former for licensaftaler fungerer, bør leverandører af informationssamfundstjenester, som lagrer og giver offentlig adgang til store mængder ophavsretligt beskyttede værker og andre frembringelser, der uploades af deres brugere, træffe passende og forholdsmæssige foranstaltninger til at sikre beskyttelsen af værker og andre frembringelser, f.eks. ved at indføre effektive teknologier. Denne forpligtelse bør også gælde, når leverandørerne af informationssamfundstjenester er omfattet af ansvarsfritagelsen i artikel 14 i direktiv 2000/31/EF.</p> <p>⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked, (EFT L 178 af 17.7.2000, s. 1).</p>	<p>I tilfælde hvor leverandører af informationssamfundstjenester giver offentligheden adgang til ophavsretligt beskyttede værker eller andre frembringelser uploadet af brugerne, og derved går længere end blot at stille de fysiske faciliteter til rådighed og foretager en overføring til offentligheden, er de forpligtede til at indgå licensaftaler med rettighedshaverne, medmindre de er omfattet af ansvarsfritagelsen i artikel 14 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF ⁽¹⁾.</p> <p>Ved anvendelsen af artikel 14 er det nødvendigt at fastslå, om tjenesteyderen spiller en aktiv rolle, f.eks. ved at optimere præsentationen af de uploadede værker eller andre frembringelser eller gøre reklame for dem, uanset hvilke midler der anvendes dertil.</p> <p>For at sikre, at alle former for licensaftaler fungerer, bør leverandører af informationssamfundstjenester, som lagrer og giver offentlig adgang til store mængder ophavsretligt beskyttede værker og andre frembringelser, der uploades af deres brugere, træffe passende og forholdsmæssige foranstaltninger til at sikre beskyttelsen af værker og andre frembringelser, f.eks. ved at indføre effektive teknologier, der muliggør en rimelig omfordeling af værdi til rettighedshaverne. Denne forpligtelse bør også gælde, når leverandørerne af informationssamfundstjenester er omfattet af ansvarsfritagelsen i artikel 14 i direktiv 2000/31/EF.</p> <p>⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked, (EFT L 178 af 17.7.2000, s. 1).</p>

Begrundelse

I artikel 13, stk. 3, fremhæver Kommissionen med rette vigtigheden af fastlæggelse af praksis for indholdsgenkendelse.

Tæt knyttet hertil er spørgsmålet om omfordeling af den værdi, der skabes, når værker genkendes, og som tilfalder rettighedshaverne. For at skabe større sammenhæng mellem de to punkter (betragtning 38 og artikel 13, stk. 3) bør dette udtrykkeligt fremgå af teksten, da genkendelse af værker blot er det første trin i værdikæden.

Anbefalet ændring 4

Forslag til direktiv

Artikel 3

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>1. Medlemsstaterne fastsætter en undtagelse fra de rettigheder, der er omhandlet i artikel 2 i direktiv 2001/29/EF, artikel 5, litra a), og artikel 7, stk. 1, i direktiv 96/9/EF og artikel 11, stk. 1, i dette direktiv for reproduktioner og udtræk foretaget af forskningsinstitutioner med henblik på at udføre tekst- og datamining af værker eller andre frembringelser, som de har lovlig adgang til med henblik på videnskabelig forskning.</p> <p>2. Alle aftalebestemmelser, der er i strid med undtagelsen i stk. 1, må ikke håndhæves.</p> <p>3. Det er tilladt rettighedshavere at træffe foranstaltninger, der kan garantere sikkerhed og integritet i de netværk og databaser, hvor værkerne eller de andre frembringelser er lagret. Sådanne foranstaltninger må ikke gå videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.</p> <p>4. Medlemsstaterne opfordrer rettighedshavere og forskningsinstitutioner til i fællesskab at fastlægge bedste praksis med hensyn til anvendelsen af de foranstaltninger, der omhandles i stk. 3.</p>	<p>1. Medlemsstaterne fastsætter en undtagelse fra de rettigheder, der er omhandlet i artikel 2 i direktiv 2001/29/EF, artikel 5, litra a), og artikel 7, stk. 1, i direktiv 96/9/EF og artikel 11, stk. 1, i dette direktiv for reproduktioner og udtræk foretaget af forskningsinstitutioner med henblik på at udføre tekst- og datamining af værker eller andre frembringelser, som de har lovlig adgang til med henblik på videnskabelig forskning.</p> <p>2. Alle aftalebestemmelser, der er i strid med undtagelsen i stk. 1, må ikke håndhæves.</p> <p>3. Det er tilladt rettighedshavere at træffe foranstaltninger, der kan garantere sikkerhed i form af integritet, tilgængelighed og fortrolighed i de netværk og databaser, hvor værkerne eller de andre frembringelser er lagret. Sådanne foranstaltninger må ikke gå videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.</p> <p>4. Medlemsstaterne opfordrer rettighedshavere og forskningsinstitutioner til i fællesskab at fastlægge bedste praksis med hensyn til anvendelsen af de foranstaltninger, der omhandles i stk. 3, herunder foranstaltninger, der muliggør en rimelig omfordeling af værdi til rettighedshaverne.</p>

Begrundelse

I den traditionelle model for informationssikkerhed er der tre mål for sikkerhed: bevarelse af fortrolighed, integritet og tilgængelighed. Hvert af disse mål vedrører et særskilt aspekt af informationsbeskyttelse. I dette punkt kunne Kommissionen formulere et udtrykkeligt mål om at tilskynde til foranstaltninger, der sigter mod at udligne forskellen i den værdi, der skabes, mellem tjenesteleverandører og rettighedshavere, hvis værker udnyttes.

Anbefalet ændring 5

Forslag til direktiv

Artikel 10

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Forhandlingsordning</p> <p>Medlemsstaterne sikrer, at parter, der ønsker at indgå en aftale med henblik på at stille audiovisuelle værker til rådighed på video on demand-platforme, kan få bistand af et uafhængigt organ med relevant erfaring, såfremt de oplever vanskeligheder i forbindelse med udstedelsen af licensrettigheder. Dette organ skal yde bistand i forhandlingerne og bidrage til indgåelse af aftaler.</p>	<p>Forhandlingsordning</p> <p>Medlemsstaterne sikrer, at parter, der ønsker at indgå en aftale med henblik på at stille audiovisuelle værker til rådighed på video on demand-platforme, kan få bistand af et uafhængigt organ med relevant erfaring, såfremt de oplever vanskeligheder i forbindelse med udstedelsen af audiovisuelle licensrettigheder. Dette organ skal yde bistand i forhandlingerne og bidrage til indgåelse af aftaler.</p>

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Medlemsstaterne meddeler senest den [den i artikel 21, stk. 1, nævnte dato] Kommissionen det organ, som omhandles i stk. 1.	Medlemsstaterne meddeler senest den [den i artikel 21, stk. 1, nævnte dato] Kommissionen det organ, som omhandles i stk. 1.

Begrundelse

Den oprindelige artikel er tvetydig, hvis det ikke tydeliggøres, at der kun er tale om audiovisuelle rettigheder og ikke f.eks. rettigheder til musikværker, der indgår som en del af audiovisuelle produktioner. Tilføjelsen fjerner denne oprindelige tvetydighed.

Anbefalet ændring 6

Forslag til direktiv

Artikel 13

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
1. Leverandører af informationssamfundstjenester, som lagrer og giver offentlig adgang til store mængder af værker og andre frembringelser, der uploades af deres brugere, træffer i samarbejde med rettighedshaverne foranstaltninger til at sikre funktionen af de aftaler, der er indgået med disse om anvendelsen af deres værker eller andre frembringelser, eller til at forhindre tilgængeligheden i deres tjenester af værker eller andre frembringelser, som er blevet identificeret af rettighedshaverne via samarbejdet med disse tjenesteudbydere. Disse foranstaltninger, f.eks. anvendelsen af effektive indholdsgenkendelsesteknologier, skal være passende og forholdsmæssige. Tjenesteudbyderne sørger for, at rettighedshaverne får de nødvendige oplysninger om foranstaltningernes funktion og implementering, samt, hvor det er relevant, tilstrækkelige rapporter om genkendelsen og anvendelsen af værkerne og de andre frembringelser.	1. Leverandører af informationssamfundstjenester, som lagrer og giver offentlig adgang til store mængder af værker og andre frembringelser, der uploades af deres brugere, træffer i samarbejde med rettighedshaverne foranstaltninger til at sikre funktionen af de aftaler, der er indgået med disse om anvendelsen af deres værker eller andre frembringelser, eller til at forhindre tilgængeligheden i deres tjenester af værker eller andre frembringelser, som er blevet identificeret af rettighedshaverne via samarbejdet med disse tjenesteudbydere. Disse foranstaltninger, f.eks. anvendelsen af effektive indholdsgenkendelsesteknologier, skal være passende og forholdsmæssige samt muliggøre en rimelig omfordeling af værdi til rettighedshaverne . Tjenesteudbyderne sørger for, at rettighedshaverne får de nødvendige oplysninger om foranstaltningernes funktion og implementering, samt, hvor det er relevant, tilstrækkelige rapporter om genkendelsen og anvendelsen af værkerne og de andre frembringelser.

Begrundelse

I artikel 13, stk. 3, fremhæver Kommissionen med rette vigtigheden af fastlæggelse af praksis for indholdsgenkendelse.

Tæt knyttet hertil er spørgsmålet om omfordeling af den værdi, der skabes, når værker genkendes, og som tilfalder rettighedshaverne. For at skabe større sammenhæng mellem de to punkter (artikel 13, stk. 1, og artikel 13, stk. 3) bør dette udtrykkeligt fremgå af teksten, da genkendelse af værker blot er det første trin i værdikæden.

Anbefalet ændring 7

Forslag til direktiv

Artikel 14

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
1. Medlemsstaterne sikrer, at ophavsmænd og udøvende kunstnere regelmæssigt og under hensyntagen til de særlige karakteristika, der er knyttet til hver enkelt sektor, får aktuelle, korrekte og tilstrækkelig oplysninger om udnyttelsen af deres værker og fremførelser fra dem, som de har udstedt licens eller overdraget deres rettigheder til, især med hensyn til udnyttelsesmåden, genererede indtægter og skyldige vederlag.	1. Medlemsstaterne sikrer, at ophavsmænd og udøvende kunstnere mindst en gang om året og under hensyntagen til de særlige karakteristika, der er knyttet til hver enkelt sektor, får aktuelle, korrekte og tilstrækkelig oplysninger om udnyttelsen af deres værker og fremførelser fra dem, som de har udstedt licens eller overdraget deres rettigheder til, især med hensyn til udnyttelsesmåden, genererede indtægter og skyldige vederlag.

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>2. Forpligtelsen i stk. 1, skal være forholdsmæssig og effektiv og sikre passende gennemsnitlighed i alle sektorer. I de tilfælde, hvor den administrative byrde som følge af den forpligtelse er uforholdsmæssigt stor i forhold til indtægterne fra udnyttelsen af værket eller fremførelsen, kan medlemsstaterne imidlertid justere forpligtelsen i stk. 1, under forudsætning af at forpligtelsen bevarer sin virkning og sikrer passende gennemsnitlighed.</p> <p>3. Medlemsstaterne kan beslutte, at kravet i stk. 1 ikke finder anvendelse, når bidraget fra ophavsmanden eller den udøvende kunstner ikke har væsentlig betydning for værket eller fremførelsen som helhed.</p>	<p>2. Forpligtelsen i stk. 1, skal være forholdsmæssig og effektiv og sikre passende gennemsnitlighed i alle sektorer. I de tilfælde, hvor den administrative byrde som følge af den forpligtelse er uforholdsmæssigt stor i forhold til indtægterne fra udnyttelsen af værket eller fremførelsen, kan medlemsstaterne imidlertid justere forpligtelsen i stk. 1, under forudsætning af at forpligtelsen bevarer sin virkning og sikrer passende gennemsnitlighed.</p> <p>3. Medlemsstaterne kan beslutte, at kravet i stk. 1 ikke finder anvendelse, når bidraget fra ophavsmanden eller den udøvende kunstner ikke har væsentlig betydning for værket eller fremførelsen som helhed.</p>

Begrundelse

»Regelmæssigt«, som det er brugt i stk. 1, kan være tvetydigt. På grundlag af praksis i sektoren forekommer en periode på 12 måneder hensigtsmæssig, selvom kortere perioder selvfølgelig er ønskelige og også tit realistiske.

Anbefalet ændring 8

Forslag til direktiv

Artikel 15

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Aftalejusteringsordning</p> <p>Medlemsstaterne sikrer, at ophavsmænd og udøvende kunstnere har ret til at anmode om yderligere, passende vederlag fra den part, med hvem de har indgået en aftale angående udnyttelsen af rettigheder, hvis det oprindeligt aftalte vederlag er uforholdsmæssigt lavt sammenlignet med de efterfølgende relevante indtægter og fordele som følge af udnyttelsen af værkerne eller opførelserne.</p>	<p>Aftalejusteringsordning</p> <p>Medlemsstaterne sikrer, at ophavsmænd og udøvende kunstnere har ret til at anmode om yderligere, passende vederlag fra den part, med hvem de har indgået en aftale angående udnyttelsen af rettigheder, hvis det oprindeligt aftalte vederlag er uforholdsmæssigt lavt sammenlignet med de efterfølgende relevante indtægter og fordele som følge af udnyttelsen af værkerne eller opførelserne. Denne ordning bør garantere en rimelig kompensation, der tager højde for de særlige forhold i de forskellige sektorer.</p>

Begrundelse

Der er en risiko for, at ordningen skaber juridisk usikkerhed, hvis den anvendes på samme måde i alle sektorer i den kreative industri, sådan som Kommissionen i øvrigt allerede har anført i betragtning 42.

II. POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

Indledende bemærkninger

1. Det Europæiske Regionsudvalg slår fast, at de lokale og regionale myndigheder har en vigtig rolle og besidder et potentiale i forbindelse med digitale tjenester til borgerne og skabelse og forvaltning af digital infrastruktur i et ofte grænseoverskridende eller tværregionalt samarbejde med det sigte at fjerne hindringerne for onlineaktiviteter;

2. bifalder forslagene til foranstaltninger for det indre marked for elektronisk kommunikation rettet mod at fremskynde en dynamisk og bæredygtig vækst i alle økonomiske sektorer og skabe nye arbejdspladser og til foranstaltninger møntet på en opdatering af lovgivningen om ophavsret i lyset af den digitale revolution og ændringerne i forbrugeradfærd;
3. støtter udviklingen af foranstaltninger, der har til sigte at forbedre rettighedshavernes stilling i forhandlinger om udnyttelse af det indhold, som er omfattet af rettighederne, særligt de anvendelser, hvor onlinetjenesterne giver adgang til indhold, der oploades af brugerne, og ikke altid betaler et rimeligt vederlag for denne udnyttelse. Det skal dog understreges, at regionale og lokale aktører, nyetablerede virksomheder og små virksomheder ofte står svagere end store rettighedshavere, og at de ikke må begrænses unødigt;
4. bemærker, at Kommissionen fremlægger fuldt ud overbevisende argumenter for merværdien af lovgivning på EU-niveau på dette område, og at nærhedsprincippet således respekteres. Det samme gælder argumenterne vedrørende proportionalitet ⁽¹⁾.

Ophavsretten på det digitale marked

5. Det Europæiske Regionsudvalg sætter pris på, at Kommissionen har givet medlemsstaterne et vist råderum til at indføre undtagelser for anvendelse af beskyttede værker til undervisningsformål. Dermed respekteres den nationale, regionale og lokale identitet og de deraf følgende særlige typer af licenser, som udspringer af forskellige politiske og sociale kontekster;
6. håber på en mere uddybende beskrivelse af den rolle, som de kollektive forvaltningsorganer skal spille for at sikre, at ophavsretten håndhæves på en måde, der på én og samme tid er rimelig, tidssvarende og effektiv;
7. pointerer vigtigheden af, at digitalt undervisningsmateriale også skal kunne bruges i forbindelse med f.eks. fjernstudier og midlertidige udenlandsophold, og ikke kun i den medlemsstat, hvor uddannelsesinstitutionen er fysisk etableret;
8. foreslår navnlig, at Kommissionen gør det klart, at hvis der ikke investeres i moderniseringsværktøjer, afskærer forvaltningsorganet markedet og sine egne medlemmer fra en tjeneste, som forbedrer såvel licenssystemerne som opkrævningen og fordelingen af indtægter;
9. er enig i opfordringen til gennemsigtighed på et marked, hvor dette længe ikke har været tilfældet, hvilket har fremmet privilegerede gruppers interesser og ofte resulteret i aftaler, der har været skadelige for skaberne;
10. beklager i øvrigt, at Kommissionen ønsker at introducere en undtagelse fra kravet om gennemsigtighed, når bidraget fra ophavsmanden eller den udøvende kunstner ikke har væsentlig betydning. Med de nuværende teknologier til genkendelse og dokumentation af repertoire kan man med tilstrækkelig nøjagtighed udregne et værks samlede værdi og værdien til hver af de berørte parter uafhængigt af betydningen af det enkelte bidrag;
11. er enig i, at en skærpelse af gennemsigtighedsbestemmelserne i aftaler mellem skaberne og deres kontraktparter først og fremmest skal sikre balance i forhandlingspositionen i situationer, hvor ophavsmændene er dårligt stillede. Det bemærker derfor, at en sådan foranstaltning ikke udgør en krænkelse af aftalefriheden og således respekterer markedets funktion med hensyn til at identificere et udbud, der matcher det relevante behov;
12. foreslår, at Kommissionen opmuntrer udbydere og organisationer i værdikæden til i fællesskab at udvikle standardformater til udveksling af information om værkernes udnyttelse for at øge effektiviteten af forvaltningen og interoperabiliteten.

Bevarelse af kulturarven

13. Det Europæiske Regionsudvalg påskønner, at Kommissionen lægger vægt på bevarelse af værker, hvor teknologien er forældet eller de oprindelige støttestrukturer nedslidte. Det er overbevist om, at denne undtagelse vil gøre det nemmere at bevare den rige kultur og kunst, der findes i medlemsstaterne, og håber, at den vil fremme partnerskaber, der etableres med henblik på bevarelse i offentlighedens interesse og har deltagelse af kulturarvsinstitutioner og forskningsorganisationer ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Ifølge rapporten fra RU's gruppe af eksperter om nærhedsprincippet, som blev udarbejdet på grundlag af en høring, der blev foretaget i perioden 4.-14. oktober 2016.

⁽²⁾ Allerede i 1996 udmøntede samarbejdet mellem Milano universitets laboratorium for musikdatologi (Laboratorio de Informatica Musicale) og Scalateatret i Milano sig i digitaliseringen af mere end 5 000 magnetbånd i lydarkivet, således at de blev gjort permanent tilgængelige for fremtidige generationer i en højere kvalitet.

Vækst i det europæiske audiovisuelle katalog

14. Det Europæiske Regionsudvalg støtter Kommissionens planer om at øge tilgængeligheden af det europæiske audiovisuelle katalog på forskellige digitale platforme ikke mindst med tanke på den ringe tilgængelighed af værker, som på grund af deres begrænsede økonomiske værdi ikke får meget plads på de traditionelle distributionskanaler;

15. støtter udvidelsen af kollektive licenser til værker, der ikke længere forhandles, til forvaltningsorganisationer og kulturarvsinstitutioner. Det fremhæver navnlig, at det vil have positive virkninger for mulighederne for at sikre rettighedshaverne et passende vederlag og institutionerne juridisk sikkerhed;

16. rejser imidlertid kritik af, at den lokale og regionale karakter af disse værker ikke nævnes i dokumentet. Især bør det nævnes, at mange af disse værker aldrig ville se dagens lys, hvis det ikke var for det hyppigt forekommende samarbejde mellem kunstnere, erhvervsdrivende og lokale myndigheder, som yder støtte til kulturen.

Forlagenes rolle

17. Det Europæiske Regionsudvalg mener, at der skal værnes om den grundlæggende rolle, som forlag spiller for offentliggørelse af kvalitetspublikationer, hvortil der kræves betydelige investeringer, hvis de skal fastholde deres uafhængighed og integritet;

18. bifalder støtten til forlag, der skal sikre, at de har de rette rettighedsinstrumenter til at konkurrere på det digitaliserede marked.

Bruxelles, den 8. februar 2017.

Markku MARKKULA

Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Revision af telekommunikationspakken

(2017/C 207/15)

Ordfører:	Mart VÖRKLAEV (EE/ALDE), borgmester i Rae kommune
Basisdokumenter:	Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — Konnektivitet med henblik på et konkurrencedygtigt digitalt indre marked — På vej mod et europæisk gigabitsamfund
	COM(2016) 587 final
	Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — 5G til Europa: En handlingsplan
	COM(2016) 588 final
	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) nr. 1316/2013 og forordning (EU) nr. 283/2014 for så vidt angår fremme af internetkonnektivitet i lokalsamfund
	COM(2016) 589 final

I. ANBEFALEDE ÆNDRINGER

Anbefalet ændring 1

Ny anbefalet ændring

Betragtning 11

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Da der er behov for internetkonnektivitet i Unionen, og da det haster med at fremme adgangsnet, der kan levere en internetoplevelse af høj kvalitet baseret på højhastighedsbredbåndstjenester, bør den finansielle bistand fordeles på en geografisk afbalanceret måde.	Da der er behov for internetkonnektivitet i Unionen, og da det haster med at fremme adgangsnet, der kan levere en internetoplevelse af høj kvalitet baseret på højhastighedsbredbåndstjenester, bør den finansielle bistand fordeles på en geografisk afbalanceret måde, der — inden for rammerne af de reelt modtagne forslag og i fuld overensstemmelse med principperne for særlige finansielle former for støtte som defineret i finansforordningen — bidrager til EU's økonomiske, sociale og territoriale samhørighed ved at tage særligt hensyn til behovene ude i lokalsamfundene.

Begrundelse

En geografisk afbalanceret måde er meningsløs, hvis den ikke tjener formålet om samhørighed.

Anbefalet ændring 2

Ny anbefalet ændring

Betragtning 11

Nyt punkt tilføjes:

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	For at sikre at der ligeledes installeres lokale trådløse adgangspunkter i mindre byer og i landområder, skal der iværksættes en særlig oplysningskampagne om denne finansielle bistand i samarbejde med medlemsstaterne, de regionale myndigheder og relevante sammenslutninger af lokale myndigheder.

Begrundelse

Det er helt afgørende, at oplysninger om WiFi4EU-initiativet også når ud til de mindre byer og landkommuner.

Anbefalet ændring 3

Ny anbefalet ændring

Artikel 2, stk. 3

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>3. I artikel 5 foretages følgende ændringer:</p> <p>a) Stk. 7 affattes således:</p> <p>»7. De samlede budgetmidler til finansielle instrumenter til bredbåndsnet må ikke overstige det minimumsbeløb, der er nødvendigt for at etablere en omkostningseffektiv indsats, som fastlægges på grundlag af forudgående vurderinger som omhandlet i artikel 14, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1316/2013.</p> <p>Dette beløb fastsættes til højst 15 % af finansieringsrammen for telekommunikationssektoren, jf. artikel 5, stk. 1, litra b), i forordning (EU) nr. 1316/2013.«</p> <p>b) Følgende stykke indsættes</p> <p>»5a) Aktioner, der bidrager til projekter af fælles interesse inden for tilrådighedsstillelse af gratis lokal trådløs konnektivitet i lokalsamfund, støttes ved:</p> <p>a) tilskud og/eller</p> <p>b) andre former for finansiel bistand end finansielle instrumenter.«</p>	<p>3. I artikel 5 foretages følgende ændringer:</p> <p>a) Stk. 7 affattes således:</p> <p>»7. De samlede budgetmidler til finansielle instrumenter til bredbåndsnet må ikke overstige det minimumsbeløb, der er nødvendigt for at etablere en omkostningseffektiv indsats, som fastlægges på grundlag af forudgående vurderinger som omhandlet i artikel 14, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1316/2013.</p> <p>Dette beløb fastsættes til højst 15 % af finansieringsrammen for telekommunikationssektoren, jf. artikel 5, stk. 1, litra b), i forordning (EU) nr. 1316/2013.«</p> <p>b) Følgende stykke indsættes</p> <p>»5a) Aktioner, der bidrager til projekter af fælles interesse og opfylder de fastsatte tekniske minimumsstandarder inden for tilrådighedsstillelse af gratis lokal trådløs konnektivitet i lokalsamfund, støttes ved:</p> <p>a) tilskud og/eller</p> <p>b) andre former for finansiel bistand end finansielle instrumenter</p> <p>c) Kommissionen fastsætter de tekniske minimumsstandarder, der henvises til under stk. 5a) ved hjælp af en delegeret retsakt.«</p>

Begrundelse

Det er afgørende at udforme tekniske minimumskrav til WiFi4EU-nettet. Udviklingen af ensartede krav forhindrer en situation, hvor der etableres et net, som bygger på en forældet teknologi, eller som har kvalitetsproblemer;

Anbefalet ændring 4

Ny anbefalet ændring

Artikel 2, stk. 6

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>6. Følgende del indsættes i bilaget:</p> <p>»AFSNIT 4. TRÅDLØS KONNEKTIVITET I LOKALSAMFUND</p> <p>Aktioner med henblik på tilrådighedsstillelse af gratis lokal trådløs konnektivitet på centrale steder i det lokale offentlige liv, herunder udendørsområder, som den brede offentlighed har adgang til, og som spiller en vigtig rolle for det offentlige liv i lokalsamfund, er berettiget til finansiel støtte.</p> <p>Den finansielle støtte skal være tilgængelig for enheder med offentlige opgaver såsom offentlige myndigheder og udbydere af offentlige tjenesteydelser, der påtager sig at stille gratis lokal trådløs konnektivitet til rådighed gennem installering af lokale trådløse adgangspunkter.</p> <p>Projekter med henblik på tilrådighedsstillelse af trådløs konnektivitet gennem frit tilgængelige lokale trådløse adgangspunkter kan modtage midler, hvis de:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) gennemføres af en enhed med offentlige opgaver, der er i stand til at planlægge og føre tilsyn med installeringen af indendørs og udendørs lokale trådløse adgangspunkter i offentlige rum 2) bygger på højhastighedsbredbånd, der gør det muligt at levere en internetoplevelse af høj kvalitet til brugerne, der <ol style="list-style-type: none"> a. er gratis, let at få adgang til og anvender udstyr baseret på den nyeste teknologi og b. understøtter adgang til innovative digitale tjenesteydelser såsom dem, der udbydes via digitaltjenesteinfrastrukturer 3) anvender den fælles visuelle identitet, som Kommissionen skal udvikle, og linker til de tilhørende onlineværktøjer. <p>Projekter, der duplikerer allerede eksisterende private eller offentlige tilbud med lignende egenskaber, herunder kvalitet, i samme område, er ikke omfattet.</p>	<p>6. Følgende del indsættes i bilaget:</p> <p>»AFSNIT 4. TRÅDLØS KONNEKTIVITET I LOKALSAMFUND</p> <p>Aktioner med henblik på tilrådighedsstillelse af gratis lokal trådløs konnektivitet på centrale steder i det lokale offentlige liv, herunder udendørsområder, som den brede offentlighed har adgang til, og som spiller en vigtig rolle for det offentlige liv i lokalsamfund, er berettiget til finansiel støtte.</p> <p>Den finansielle støtte skal være tilgængelig for enheder med offentlige opgaver såsom offentlige myndigheder og udbydere af offentlige tjenesteydelser, der påtager sig at stille gratis lokal trådløs konnektivitet til rådighed gennem installering af lokale trådløse adgangspunkter.</p> <p>Projekter med henblik på tilrådighedsstillelse af trådløs konnektivitet gennem frit tilgængelige lokale trådløse adgangspunkter kan modtage midler, hvis de:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) gennemføres af en enhed med offentlige opgaver, der er i stand til at planlægge og føre tilsyn med installeringen af indendørs og udendørs lokale trådløse adgangspunkter i offentlige rum 2) bygger på højhastighedsbredbånd og opfylder de tekniske minimumsspecifikationer, der henvises til under artikel 5b), og som gør det muligt at levere en internetoplevelse af høj kvalitet til brugerne, der <ol style="list-style-type: none"> a. er gratis, let at få adgang til og anvender udstyr baseret på den nyeste teknologi og b. understøtter adgang til innovative digitale tjenesteydelser såsom dem, der udbydes via digitaltjenesteinfrastrukturer 3) anvender den fælles visuelle identitet, som Kommissionen skal udvikle, og linker til de tilhørende onlineværktøjer. <p>Projekter, der duplikerer allerede eksisterende private eller offentlige tilbud med lignende egenskaber, herunder kvalitet, i samme område, er ikke omfattet.</p>

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Det budget, der er til rådighed, fordeles på en geografisk afbalanceret måde til projekter, der opfylder ovenstående betingelser med henblik på de modtagne forslag, og — i udgangspunktet — efter »først til mølle«-princippet.</p>	<p>Det budget, der er til rådighed, fordeles til projekter, der opfylder ovenstående betingelser på en geografisk afbalanceret måde, der — inden for rammerne af de reelt modtagne forslag og i fuld overensstemmelse med principperne for særlige finansielle former for støtte som defineret i finansforordningen — bidrager til EU's økonomiske, sociale og territoriale samhørighed ved at tage særligt hensyn til behovene ude i lokalsamfundene.</p>

Begrundelse

Det er afgørende at udforme tekniske minimumskrav til WiFi4EU-nettet. Udviklingen af ensartede krav forhindrer en situation, hvor der etableres et net, som bygger på en forældet teknologi, eller som har kvalitetsproblemer.

II. POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

1. Det Europæiske Regionsudvalg påpeger, at det er første gang, at grundlæggende bredbåndsadgang betragtes som en forsyningspligt. De europæiske borgere har krav på en funktionel internetadgang til overkommelige priser, som gør det muligt at deltage fuldt ud i den digitale økonomi og i det digitale samfund i hele Den Europæiske Union. Dette er et godt skridt i retning af digital inklusion, som også omfatter behovet for særlige takstvilkår eller tildelingen af kuponer til borgere med særlige behov og til landsbyer og byer med henblik på tilvejebringelsen af offentlige og gratis wi-fi-adgangspunkter;
2. mener, at sikring af grundlæggende bredbåndsadgang er et mål af almen interesse, og at anerkendelse af dette som en forsyningspligt skal gå hånd i hånd med fuld anerkendelse af forsyningspligten. Dette er af største betydning på områder, hvor markedet ikke opfylder behovet, og hvor offentlige investeringer er afgørende;
3. er klar over, at der er sket store forandringer, siden EU's rammelovgivning for telekommunikation blev revideret i 2009. Selv om denne bidrog til at sikre adgang til basale bredbåndsnet i hele EU, opstår der nye behov og forbrugsmønstre i rivende fart, hvilket også vil være tilfældet i de kommende år. Udviklingen af tingenes internet, virtuel og udvidet («augmented») virkelighed, cloud computing, massiv dataforvaltning, deleøkonomitjenester og -applikationer og 4.0 industrier vil skærpe kravene til højkapacitetsnet og -forbindelser;
4. fremhæver, at vi nu er i færd med at udvikle fremtidens infrastruktur;
5. understreger, at stigningen i dataforbrug⁽¹⁾ og samtidig brug, tendenserne i retning af høje upload-/downloadhastigheder samt behovet for allestedsnærværende og øjeblikkelige overførsler, der både er fleksible og pålidelige, vil kræve, at der stilles net med meget høj kapacitet til rådighed stadig tættere på slutbrugeren i hele Europa. Gigabitkonnektivitet er allerede en realitet i visse lande, f.eks. Japan og Korea, og Europa har behov for at realisere en sådan af hensyn til sin vækst, beskæftigelse, konkurrenceevne og interne samhørighed;
6. mener, at det er vigtigt, at økonomiske og sociale aktører såsom skoler, universiteter, forskningscentre og transportknudepunkter, offentlige tjenesteudbydere som hospitaler og uddannelsesinstitutioner samt virksomheder får adgang til højhastighedsinternet, der giver brugerne mulighed for uploading og downloading af data med en hastighed på mindst 1 Gbps;
7. mener, at alle husholdninger i by- og landdistrikter i EU bør råde over en internetforbindelse med en downloadhastighed på mindst 100 Mbps, der kan udbygges til en hastighed på 1 Gbps;

⁽¹⁾ Undersøgelser indikerer, at virksomheder, som benytter sig af big data-analyser, kan øge produktiviteten med 5-10 % set i forhold til virksomheder, der ikke gør, og at en konsekvent brug af big data i Europa vil kunne føje 1,9 % til BNP mellem 2014 og 2020.

8. er enig med Kommissionen i, at alle byområder og alle større jordbaserede transportveje bør have uafbrudt 5G-dækning. Udvalget bifalder det midlertidige mål om, at 5Gkonnektivitet skal være tilgængelig som kommerciel tjeneste i mindst én større by i hver medlemsstat inden 2020. Kommissionen bør hurtigst muligt afslutte de sidste standardiseringsprocesser, som denne nye trådløse teknologi kræver, for at forhindre isolerede løsninger. Målet med en indførelse frem til 2020 er også meget ambitiøst af andre årsager, idet ydeevnen for de eksisterende 4G-net, der først netop er blevet etableret, kan øges til langt over 1 000 Mbit/s, og idet telekommunikationssektorerne har foretaget store investeringer i nettenes udbygning og viljen til et nyt teknologiskift måske derfor vil være forholdsvis begrænset, hvis der ikke skabes de rette rammebetingelser herfor;

9. støtter den nye kuponordning for gratis wi-fi-forbindelser, lanceringen af bredbåndsfonden med Den Europæiske Investeringsbank (EIB) og målet om at øge den fremtidige finansielle støtte efter 2020 og bemærker, at dette er et skridt i den rigtige retning;

10. bifalder Kommissionens forslag om at oprette en partcipatorisk bredbåndsplattform i samarbejde med Regionsudvalget inden udgangen af 2016, der skal sikre en høj grad af deltagelse og samarbejde mellem offentlige og private enheder om bredbåndsinvesteringer og fremskridt med hensyn til at gennemføre de nationale bredbåndsplanner. Udvalget tilbyder et omfattende og konstruktivt samarbejde om etablering af platformen;

11. mener, at de emner, der skal drøftes på platformsmødet bør omhandle: **politiske valgmuligheder**, så der ses nærmere på de bedste politiske løsninger med udgangspunkt i de forskellige lokale og regionale kompetencer og de specifikke behov på lokalt og regionalt niveau; **teknologiske valgmuligheder** omfattende en drøftelse af hvilke teknologier, der bedst kan opfylde behovene på ovennævnte områder; **finansielle muligheder**, hvor EIB bør inddrages i drøftelserne, og der bør ses nærmere på eventuelle synergieffekter mellem fonde (CEF, EFSI, ESI-fonde) og den nye kuponordning under WIFI4EU og **øvrige spørgsmål** vedrørende kapacitetsopbyggende foranstaltninger på lokalt og regionalt niveau, kortlægning af IT-investeringer og bredbåndsdækning samt fremme af e-færdigheder og e-forvaltnings-tjenester;

12. mener, at den vigtigste **effekt af bredbåndsplattformen** bør være at bidrage til en hurtigere, bedre og mere bæredygtig udbredelse af højhastighedsbredbånd i landdistrikter og tyndt befolkede områder i EU, på grund af disses alvorlige strukturelle, økonomiske og sociale problemer, og dermed bidrage til at mindske den digitale kløft i disse områder;

13. bemærker, at planerne er i overensstemmelse med nærheds- og proportionalitetsprincippet, idet der er tale om tværnationale udfordringer, som kun kan imødegås på ensartet, kompetent og effektiv vis på EU-plan;

14. er klar over, at det europæiske digitale indre marked handler om at nedbryde barrierer og gøre EU's indre marked digitalt. Revisionen af telekommunikationspakken har til formål at fremme Europas økonomi og konkurrenceevne, opfordre lokalsamfundene til at være aktive deltagere på det digitale indre marked og opfylde europæernes voksende behov for konnektivitet;

15. fremhæver, at karakteristika såsom landlighed, beliggenhed i den yderste periferi og i randområder samt lav befolkningstæthed bidrager til, at et område ikke er attraktivt set i forhold til private investeringer i IKT-infrastruktur. Sammenlignet med byområder står disse områder over for fælles udfordringer i forbindelse med udbredelsen af bredbånd, herunder en strukturelt lavere og mere fragmenteret efterspørgsel samt højere enhedsomkostninger (pr. slutbruger) til etablering og vedligeholdelse af infrastruktur;

16. bemærker, at navnlig efterspørgslen efter konnektivitet er en afgørende drivkraft for investeringer fra private aktører. Som følge heraf har markedsaktørerne ingen økonomisk interesse i områder, hvor befolkningstætheden ikke kan garantere en efterspørgsel efter tjenester, der kan dække etableringsomkostningerne. I områder, der er berørt af markedssvigt og/eller skævheder på markedet har de offentlige myndigheder mange forskellige opgaver at varetage. Erfaringen viser, at de lokale og regionale myndigheder i hele Europa i så tilfælde optræder som finansieringsenheder, risikovillige aktører eller initiativtagere til/formidlere af initiativer til bredbåndsdækning/opgradering.

Gigabitsamfundet

17. Det Europæiske Regionsudvalg understreger betydningen af at udvikle den næste generation af højhastighedsbredbåndnet, navnlig i tyndt befolkede områder. Alle lovgivningsmæssige samt finansielle foranstaltninger i den forbindelse hilses velkommen;
18. advarer om, at øget adgang til højhastighedsbredbånd i områder med akademisk ekspertise og/eller viden kan føre til overbelastning. Det kan betyde, at produktionsaktiviteterne samles i disse områder, og at der strømmer flere mennesker til områderne, hvilket har negative territoriale følger. I andre områder vil det til gengæld gå voldsomt ned ad bakke, navnlig når det gælder innovative digitale aktiviteter og teknologikyndige personer. Derfor bør højhastighedsbredbånd udbredes på en så homogen måde som muligt;
19. gør opmærksom på, at det er vigtigt for udviklingen i hele EU at løse problemet med de såkaldte »sidste kilometer«, og at løsningen af dette problem kræver fleksible foranstaltninger;
20. foreslår, at der fra næste finansielle programmeringsperiode udover midlerne til udvikling af et basisnet også afsættes midler til udbygning af adgangsnet i landdistrikterne og i områderne i den yderste periferi;
21. fremhæver, at priserne på konnektivitet giver en nyttig indsigt i konkurrencen og effektiviteten på kommunikationsmarkederne. Benchmarking af disse priser giver interesser, herunder teleoperatører, politiske beslutningstagere og forbrugere mulighed for at vurdere fremskridtene hen imod opfyldelsen af deres mål. Indikatorer til sammenligning af priserne på konnektivitet kan være af interesse, jf. OECD's rapport »Measuring the Digital Economy. A New Perspective«⁽²⁾;
22. fremhæver, at det i forbindelse med udvikling og planlægning af nettet er vigtigt, at de offentlige myndigheder råder over en direkte og pålidelig internetadgang. For at sikre kvaliteten af disse forbindelser er det vigtigt med statslig styring og rådgivning på lokalt niveau, således at investeringerne optimeres og tjenesteydelserne kan anvendes af det størst mulige antal brugere så hurtigt som muligt;
23. bemærker, at der, med henblik på at nå Den Europæiske Unions bredbåndsmål for dækning og udbredelse i 2020, allerede er afsat ca. 22 mia. EUR af EU's offentlige midler i programmeringsperioden 2014-2020 til henholdsvis opgradering af eksisterende bredbåndsinfrastruktur eller etablering af ny. EU-midler spiller en afgørende rolle ikke kun på grund af deres direkte bidrag til finansiering af bredbåndsinfrastruktur, men også grundet den løftestangeffekt de forventes at have, når det gælder om at tiltrække investeringer fra andre kilder, herunder private investorer.

5G-handlingsplan

24. Det Europæiske Regionsudvalg understreger, at den »femte generation« af telekommunikationssystemer eller 5G vil udgøre den vigtigste byggesten for det digitale samfund i det kommende årti. Europa har taget betydelige skridt til at gå i spidsen for den globale udvikling hen imod denne teknologi af strategisk betydning, hvor trådbårne og trådløse kommunikationstjenester vil benytte samme infrastruktur som drivkraft for det fremtidige netværkssamfund. Dette vil skabe stort set allestedsnærværende »konnektivitet« med ultrahøj båndbredde til ikke blot individuelle brugere, men også for netforbundne objekter (tingenes internet). Det forventes derfor, at den fremtidige 5G-infrastruktur vil dække et bredt spektrum af applikationer og sektorer, herunder erhvervs-mæssige anvendelser (f.eks. assisteret kørsel, e-sundhed, energistyring, eventuelle sikkerhedsapplikationer osv.);
25. henleder opmærksomheden på meddelelsen om IKT-standardiseringsprioriteter, der blev vedtaget af Kommissionen i april⁽³⁾, og hvor Kommissionen foreslog konkrete foranstaltninger til at fremskynde udviklingen af fælles standarder ved at fokusere på fem prioriterede områder, hvoraf 5G var et;
26. fremhæver udtrykkeligt, at det under alle omstændigheder skal undgås, at der i forskellige regioner indføres 5G-standarder, som ikke er forenelige;
27. gør opmærksom på, at det lokale niveau kan bidrage til udbygning af nettet og indgivelse af ansøgninger samt bistå ved planlægningen af nettet. På den måde kan der allerede i forbindelse med planlægningen og etableringen af de nye 5G-net tages højde for de lokale planer for anlæggelsen af nye veje og placeringen af anden infrastruktur;

⁽²⁾ Offentliggjort den 8. december 2014, <http://www.oecd.org/sti/measuring-the-digital-economy-9789264221796-en.htm>

⁽³⁾ COM(2016) 176 final, Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — IKT-standardiseringsprioriteter for det digitale indre marked.

28. anser det for vigtigt at gøre opmærksom på, at introduktionen af produkter og tjenesteydelser, der er baseret på 5G-højhastighedsnetforbindelser, i hele EU kun er mulig under forudsætning af, at hele EU får hurtige internetforbindelser. Udvalget anser det desuden for vigtigt at undgå en gentagelse af de fejl, der blev begået ved etableringen af 4G-nettene og sørge for, at nettenes kvalitet og hastighed i de enkelte medlemsstater ikke adskiller sig synderligt fra hinanden. Etableringen af 5G-nettet i hele EU bør ske på samme tid og med samme hastighed.

WiFi4EU-initiativet

29. Det Europæiske Regionsudvalg bifalder initiativet til at give alle interesserede kommunale myndigheder mulighed for at stille en gratis wi-fi-forbindelse af høj kvalitet til rådighed for borgerne i offentlige institutioner og disses omgivelser samt i parker, på offentlige pladser osv. I EU findes der stadig mange områder, der ikke råder over en tilstrækkelig internetkonnektivitet, og der findes borgere, der ikke har råd til at investere i internetadgang. Dette program kan afhjælpe dette problem;

30. understreger, at det skal sikres, at denne ordning er begrænset til nye, supplerende wi-fi-adgangspunkter. Vi ønsker ikke, at offentligt finansierede initiativer kommer til at konkurrere med eksisterende private ordninger;

31. bifalder Kommissionens planer om hurtigt at skabe forudsætningerne for gennemførelsen af programmet WiFi4EU, hvor de lokale myndigheder efter den aktuelle planlægning allerede kan indgive ansøgninger i begyndelsen af sommeren 2017;

32. glæder sig over de hurtige finansieringsforanstaltninger baseret på kuponer fra den offentlige sektor, som hidtil ikke er blevet anvendt i forbindelse med EU-midler, men som kan gennemføres på kort tid og sikre hurtige resultater og mindre bureaukrati; påpeger imidlertid, at der skal tages behørigt højde for eventuelle mangler i kuponordningen (manglende gennemsigtighed, forsinkelser og problemer vedrørende betaling, forskelle i medlemsstaternes vilkår for tildeling af kontrakter) for at undgå, at virksomhederne afholder sig fra at anvende kuponordningen til projekter;

33. fremhæver, at der ved tildelingen af støtten skal findes metoder, der sikrer, at også mindre kommuner og landdistrikter får gavn af WiFi4EU;

34. fremhæver, at de disponible midler er begrænsede, og at Kommissionen satser på en omfattende gennemførelse af WiFi4EU-initiativet så hurtigt som muligt. De lokale og regionale myndigheder bør derfor på det tidligst mulige tidspunkt informeres om det foreslåede program og de tilknyttede betingelser;

35. bemærker, at et tidligt varsel også giver de lokale myndigheder mulighed for at begynde forberedelserne, således at der efter offentliggørelsen af indkaldelsen af forslag umiddelbart kan ansøges om midler, og de tilgængelige ressourcer hurtigt kan anvendes til gavn for borgerne, medlemsstaten og EU overordnet set;

36. mener, at Regionsudvalget spiller en afgørende rolle med henblik på inddragelsen af de lokale og regionale myndigheder og en styrkelse af udvekslingen af oplysninger og bedste praksis;

37. mener, at det er vigtigt at understrege, at de lokale myndigheder skal informeres om, at de er forpligtet til at stille bredbånd til rådighed for det nye wi-fi-net, der er under opbygning, og sikre den daglige vedligeholdelse af nettet. Udvalget påpeger, at WiFi4EU-initiativet skal være bæredygtigt og med lave driftsomkostninger for de lokale myndigheder, der gennemfører det;

38. anbefaler, at der udformes minimumskrav til WiFi4EU-nettet. Udviklingen af ensartede krav forhindrer en situation, hvor der etableres et net, som bygger på en forældet teknologi, eller som har kvalitetsproblemer; anbefaler, at der oprettes et websted for WiFi4EU-initiativet med yderligere oplysninger om initiativet og dets placeringer;

39. påpeger, at de nye net skal være sikre for brugerne og anbefaler derfor brugen af netmodeller på grundlag af eduroam⁽⁴⁾/govroam⁽⁵⁾. En sådan model giver en autentificeret bruger på internettet mulighed for europæisk roaming, og der kan anvendes eIDAS-løsninger⁽⁶⁾ til autentifikation af brugeren;

⁽⁴⁾ eduroam — World Wide Education Roaming for Research & Education <https://www.eduroam.org/>

⁽⁵⁾ govroam, som står for »government roaming«, er en RADIUS-baseret infrastruktur <http://govroam.be/>

⁽⁶⁾ Trust Services and eID <https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/trust-services-and-eid>

40. mener, at det for at sikre brugervenligheden vil være hensigtsmæssigt at undgå brugen af en *Captive Portal* og først anvende en *Landingpage* efter autentifikation af brugeren, om nødvendigt. Dermed bliver brugen af nettet lettere og hurtigere for slutbrugeren. Den *Landingpage*, der kommer frem efter autentifikationen, giver brugerne mulighed for at finde oplysninger om de tjenesteydelser, der udbydes af de lokale myndigheder og giver et kort overblik over målene med WiFi4EU-initiativet;

41. understreger, at der ikke bør anmodes om oplysninger fra brugerne, idet de står afvisende over for dette, og det kan føre til en ubegrundet frygt for, at oplysningerne bliver anvendt til kommercielle eller andre uønskede formål; glæder sig derfor over, at udlevering af personlige oplysninger anses for at være en af de typer af vederlag, som bevirker, at lokal trådløs konnektivitet ikke betragtes som gratis;

42. bifalder ideen om, at WiFi4EU-nettet underlægges en løbende kvalitetskontrol, hvor resultaterne gøres tilgængelige for offentligheden;

43. anser sammenkoblingen af net i hele Europa inden for rammerne af WiFi4EU (SSID) som et vigtigt element, hvilket på den ene side vil være god reklame for et EU-initiativ til etablering af gratis wi-fi-net og på den anden side et varemærke for hurtigt og sikkert wi-fi i hele Europa. Eksisterende lignende ordninger, der opfylder de tekniske minimumskrav og alle øvrige kriterier under WiFi4EU-initiativet, men som ikke har modtaget finansiel bistand, bør ligeledes efter anmodning kunne deltage i den fælles branding og således udvide initiativets anvendelsesområde.

Bruxelles, den 8. februar 2017.

Markku MARKKULA

Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — En EU-strategi for internationale kulturelle forbindelser

(2017/C 207/16)

Ordfører: Apostolos TZITZIKOSTAS (EL/EPP), præfekt for regionen Centralmakedonien

Basisdokument: Fælles meddelelse til Europa-Parlamentet og Rådet — En EU-strategi for internationale kulturelle forbindelser

JOIN(2016) 29 final

POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

Generelle betragtninger

1. Det Europæiske Regionsudvalg tager vel imod den fælles meddelelse »En EU-strategi for internationale kulturelle forbindelser«⁽¹⁾ og de emneområder, den behandler. Udvalget anser den for at være en værdifuld basis for udviklingen af en global og integreret strategisk tilgang for internationale kulturelle forbindelser med henblik på at fremme samarbejde med partnerlande og styrke Den Europæiske Unions rolle som stærk international aktør;
2. mener, at det ville gøre en stor forskel, hvis forslaget kun fremlagde den endelige strategi og ikke vejen hen mod denne, eftersom det behandlede emne har central betydning. Udvalget opfordrer derfor medlemsstaterne til at fremskynde proceduren for vedtagelsen af strategien;
3. gør opmærksom på, at kultur skal have en central placering i Den Europæiske Unions internationale forbindelser bl.a. med tanke på, at det internationale diplomati i nutidens globaliserede verden er blevet beriget med nye beføjelser, og at der er dukket alternative former og tilgange op, heriblandt kulturdiplomati, som omtales sporadisk i den fælles meddelelse;
4. bakker op om understregningen af, at stater har pligt til at respektere, beskytte og fremme menings- og ytringsfriheden, herunder retten til at udtrykke sig kunstnerisk og kulturelt. Kulturpolitisk arbejde har til formål at sikre kulturens muligheder for at være en fri, uafhængig og udfordrende kraft i samfundet. Dette må være udgangspunktet for arbejdet med fremme af gensidig respekt og den interkulturelle dialog;
5. tilskynder derfor Kommissionen til at give høj prioritet til videreudvikling af kulturdiplomati med henblik på at inkorporere det i gennemførelsen af EU's udenrigspolitik;
6. bifalder, at kultur og kulturarv anerkendes igennem hele den fælles meddelelse som et redskab til lokal og regional udvikling. Udformningen af en integreret ramme og en sammenhængende tilgang til styrkelse af kulturaktiviteter skaber på den ene side en stærk europæisk merværdi og kan på den anden fremme udtænkning og udvikling af programmer mellem EU-medlemsstaternes regioner og byer og partnere fra tredjelande til gensidig gavn for alle implicerede parter;
7. understreger, at kulturel mangfoldighed er en uadskillelig del af Den Europæiske Unions værdier, og at EU har påtaget sig en stærk forpligtelse til at fremme en international orden baseret på fred, retsstatsprincippet, ytringsfrihed, gensidig forståelse og respekt for grundlæggende rettigheder. Hertil kommer, at EU som central partner for FN skal fortsætte med at samarbejde tæt med UNESCO⁽²⁾ om beskyttelse af den internationale kulturarv. Som medunderskriver af UNESCO's konvention fra 2015⁽³⁾ skal Unionen desuden opfylde forpligtelsen til at fremme diversitet i de kulturelle udtryk i forbindelse med de internationale kulturelle forbindelser;

⁽¹⁾ JOIN(2016) 29 final.

⁽²⁾ De Forenede Nationers Organisation for Uddannelse, Videnskab og Kultur.

⁽³⁾ http://portal.unesco.org/en/ev.php-URL_ID=31038&URL_DO=DO_TOPIC&URL_SECTION=201.html

8. bifalder anerkendelsen af kulturens rolle i forbindelse med EU's geografiske samarbejde, hvilket konkret vil sige a) i udvidelsespolitikken, b) i naboskabspolitikken, c) i udviklingssamarbejdet og d) i Cotonou-partnerskabsaftalen, der blev undertegnet i juni 2000 ⁽⁴⁾;

9. EU's kulturdiplomati koncentrerer sig om at promovere EU og EU's medlemsstater, herunder uddannelsesmæssig og kulturel udveksling. Men det henvender sig også til den offentlige opinion i tredjelande og disses borgere med en åbenlys interesse i at befordre et positivt billede af EU og EU's medlemsstater. Betydningen af kulturdiplomati omfatter endvidere dialog mellem landene, fremme af fred og kulturel mangfoldighed og økonomisk samkvem;

10. fremkomsten de senere år af kulturdiplomati i udviklingslandene og i landene mod øst er indikatorer for det samme. Det er vigtigt, at der i EU udvikles et kulturdiplomati, og at EU kan konkurrere på den internationale scene med de nye vækstlande på alle niveauer, herunder kulturelt;

11. erindrer om, at et af principperne bag EU's indsats, når det gælder internationale kulturelle forbindelser, er »at sikre overholdelse af komplementaritets- og nærhedsprincippet« ⁽⁵⁾. På kulturområdet har Unionen kompetence til at gennemføre tiltag for at understøtte, koordinere eller supplere medlemsstaternes tiltag ⁽⁶⁾. De seneste rådskonklusioner vedrørende kulturens plads i EU's eksterne forbindelser påpegede behovet for en bedre koordinering og indsats med henblik på en strategisk europæisk tilgang ⁽⁷⁾;

12. insisterer på behovet for en omfattende uddybning af samarbejdet på lokalt, regionalt og nationalt niveau om de strategier, der udformes og udvikles til støtte for de internationale kulturelle forbindelser og aktiviteter. Formålet skal være gennem harmonisering af strategierne at skabe en mere prægnant, pluralistisk, europæisk kulturel identitet, der vinder anerkendelse såvel internationalt som internt i Den Europæiske Union blandt borgerne i alle medlemsstater;

13. er overbevist om, at det er vigtigt, at civilsamfundet, ikkestatslige organisationer, foreninger, sammenslutninger, virksomheder, kunstnere, fagforeninger og organisationer deltager endnu mere aktivt og samordnet i udviklingen af aktiviteter i tilknytning til EU's strategi for internationale kulturelle forbindelser.

Prioriteter

14. Det Europæiske Regionsudvalg gør opmærksom på, at EU's strategi for internationale kulturelle forbindelser vil have begrænset effekt, hvis ikke harmoniseringen af indsatsen bliver en succes fra dag ét og resulterer i håndgribelige fordele, eller hvis fordelene først vil vise sig i en fjern fremtid;

15. understreger den kunstneriske og kulturelle produktions egenverdi og påpeger, at kultur ikke kun bør betragtes som et middel til at nå andre mål. Derfor bør der lægges vægt på udveksling af kulturarbejdere. Det er en vigtig opgave for EU på det kulturpolitiske område at fremme mobiliteten af kunstnere og kulturelt indhold, da dette giver europæisk merværdi;

16. finder det nødvendigt, at den foreslåede EU-strategi for internationale kulturelle forbindelser i tæt samråd med medlemsstaterne udformes på en måde, så den fastsætter og indeholder a) konkrete metoder til at udøve og gennemføre politikken på grundlag af en fælles harmoniseringsramme for alle implicerede parter, og b) konkrete mål og en klar tidshorisont for gennemførelsen af de enkelte politikker. Mulighed for at måle de gennemførte strategiers effektivitet og udbytte er ligeledes ønskelig;

17. minder om de synspunkter, som udvalget tidligere har givet udtryk for med hensyn til de kulturelle og kreative sektorer på den ene side og økonomisk udvikling og beskæftigelse ⁽⁸⁾ på den anden, hvor det har slået til lyd for dels en bedre integration af kultur og kreativitet i Europa 2020-strategien dels anerkendelse af betydningen af at forbinde disse med andre politikområder som industri, turisme, miljø, uddannelse og finansiering;

⁽⁴⁾ <http://ec.europa.eu/europeaid/node/1584>

⁽⁵⁾ JOIN(2016) 29 final.

⁽⁶⁾ Artikel 6 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

⁽⁷⁾ Rådets konklusioner om kultur i EU's eksterne forbindelser, særligt i udviklingssamarbejdet, 24. november 2015.

⁽⁸⁾ CdR 181/2010 fin.

18. mener, at det må være en prioritet for såvel medlemsstaterne og EU's partnerlande at gøre kulturaktiviteter virkeligt inklusive og tilgængelige for alle uanset alder, køn, handicap, nationalitet, race, etnisk oprindelse, religion og socioøkonomisk baggrund. Opfordring til større inddragelse og deltagelse af unge i udformningen og lanceringen af inklusive kulturelle aktiviteter er nøglen til social integration;

19. kulturindustrien (film, kunst, litteratur osv.) er en af de sektorer, der har størst indflydelse på kulturdiplomatiet, og som i kraft af sin udbredelsesmåde kommer ud til meget forskellige publikummer. Kulturdiplomatiet bør i vid udstrækning støtte udbredelsen af denne industris produkter uden for EU med henblik på at styrke EU's image i verden;

20. mener, at harmonisering af EU's aktiviteter med partnerskabslandenes aktiviteter, når det gælder flygtninge og migranter, udgør en særskilt del af EU's strategi for internationale kulturelle forbindelser. Den nylige krise og den øgede tilstrømning af flygtninge til Den Europæiske Union giver nye udfordringer, som kræver en passende løsning. Udviklingen af kulturelle aktiviteter kan komme til at spille en central rolle ved a) at modvirke uro, ængstelse og mistænksomhed, b) at bidrage til en bedre forståelse for kulturelle særpræg og baggrunde, c) at styrke flygtningenes sociale integrationsproces, d) at konsolidere og befæste Den Europæiske Unions etablerede samfundsmode, der bygger på frihed, demokrati og tolerance, e) at styrke den gensidige respekt mellem henholdsvis flygtningesamfund og værtssamfund og f) at vise det europæiske samfund, hvilken modtagelse tidligere generationer af europæere nød godt af, da de var nødsaget til at emigrere fra kontinentet af økonomiske, politiske eller religiøse årsager eller på grund af krig;

21. henleder ikke mindst opmærksomheden på nylige fænomener som stigningen i ekstremistiske synspunkter og populisme med en fremmedfjendsk dagsorden, som også af og til kommer til udtryk i forskellige former for EU-skepsis. Udvalget finder det på denne baggrund bydende nødvendigt at styrke de kulturelle aktiviteter, som sigter mod øget bevidsthed om kunstneriske og kulturelle udtryk samt den kulturarv, der findes i Europa. Det er overbevist om vigtigheden af programmer for mobilitet, f.eks. Erasmus+, og universitetssamarbejde samt Horisont 2020-programmet — det største multilaterale program for forskning og innovation i verden, der holder kommunikationskanalerne åbne og giver mulighed for at udveksle idéer uanset kulturel, etnisk og religiøs baggrund.

Øget økonomisk effekt

22. Det Europæiske Regionsudvalg bifalder den vægt, der lægges på at styrke de kulturelle og kreative sektorer, eftersom de er vigtige aktører, der skaber kvalitetsarbejdspladser og beforder en intelligent, bæredygtig og inklusiv udvikling;

23. minder om sine tidligere fremsatte synspunkter vedrørende de kulturelle og kreative sektorer og økonomisk udvikling og beskæftigelse ⁽⁹⁾, ifølge hvilke man med henblik på størst mulig økonomisk fordel skal lette produktion og forbrug af kulturprodukter og stimulere kreativiteten. Regionsudvalget understreger betydningen af at dyrke kreative færdigheder allerede fra en tidlig alder såvel i skolen som i fritidsaktiviteter, således at den nye generation kan få fuld glæde af de nye adgangsveje til kultur;

24. minder om, at visse regioner som følge af deres geografiske betingelser, f.eks. øer eller ultraperifere regioner, ikke kan udvikle deres kultursektor og kreative sektor på samme vis som resten af EU's regioner. EU's grænseregioner og de ultraperifere regioner i EU spiller en vigtig rolle, idet de bibringer EU en unik merværdi i kraft af det bidrag, der udgøres af de historiske, kulturelle og sproglige forbindelser med andre kontinenter, der er skabt igennem århundreder. Derfor skal disse regioners kulturelle udveksling og kommunikation med resten af EU fremmes ved hjælp af tiltag, der fremmer kunstneres og disse værkers mobilitet fra disse regioner til det øvrige EU og dets nabolande, og omvendt. Derved vil man muliggøre, at de kan deltage på lige vilkår i de konkurrencefordele, som kulturindustrien og den kreative industri kan tilbyde, navnlig for økonomisk vækst og beskæftigelse, således som RU erklærede i udtalelse CDR2391-2012_00_00_TRA_AC;

25. henleder opmærksomheden på følgerne af de politiske valg, navnlig hvad angår budgettering og ressourceallokering, for kulturarven og -politikken, ikke mindst på lang sigt;

⁽⁹⁾ CDR181-2010_FIN_AC.

26. mener, at det er nødvendigt at udvikle et instrument specifikt rettet mod unge talenter, som fremmer deres mobilitet og øger deres muligheder for uddannelse og udveksling med andre lande, ikke blot i EU, men også uden for EU. Som grundlag kunne man benytte ideen om et Erasmus for unge skabere, som har særlig opmærksomhed mod unge fra de fjernest liggende områder, f.eks. ultraperifere områder, eftersom de på grund af de særlige karakteristika i de regioner, de bor i, ofte møder begrænsninger, når de søger adgang til mobilitetsprogrammer, i forhold til de betingelser, der gælder for unge på kontinentet;

27. bemærker, at investeringer på kulturområdet i en tid med økonomiske og finansielle problemer i mange af EU's medlemsstater er blevet betydeligt begrænset og ramt af budgetstramninger;

28. understreger, at udgifter på kulturområdet ikke er luksus, men investeringer, og at der kræves en strategi til støtte for den sandsynlige udvikling i en sektor, der beskæftiger mere end 3 mio. mennesker, og hvor en mio. virksomheder er aktive i Europa.

De regionale og lokale myndigheders rolle

29. Det Europæiske Regionsudvalg fremhæver, at det i de fleste medlemsstater er de lokale og regionale myndigheder, som er ansvarlige for de sektorer, der refereres til i den fælles meddelelse, herunder kultur og kulturarv, forskning, uddannelse, turisme og samarbejde om udvikling og beskæftigelse;

30. understreger, at det kulturelle område bør indarbejdes i de regionale og nationale internationaliseringsplaner, og at man skal satse på en internationalisering af kulturindustrien;

31. henleder opmærksomheden på vigtigheden af at bevare landskabers og byområders traditionelle udseende og på, at dette aspekt bør udgøre en prioritet i forbindelse med bevarelsen af kulturarven. For at gøre byområderne tiltrækkende bør man støtte programmer, som på et arkitektonisk plan respekterer traditioner, både hvad angår planlægning og anvendelse af materialer, samtidig med at man opfylder de aktuelle krav om rumstørrelser;

32. påpeger, at den fremtidige strategi kan bidrage til etableringen af bæredygtig turisme i EU's nabolande, eftersom den fremmer erkendelsen af, at kulturarv giver store fordele på lokalt og regionalt niveau;

33. opfordrer Kommissionen til i henhold til nærhedsprincippet at inddrage Regionsudvalget i planlægningsfasen og de lokale og regionale myndigheder i udviklings- og gennemførelsesfaserne for de aktionsområder og foranstaltninger, som foreslås i den fælles meddelelse;

34. finder det vigtigt at gøre procedurerne for finansiering af kulturaktiviteter enklere og hurtigere samt at sikre, at de lokale og regionale myndigheder får mere direkte adgang til den eksisterende samarbejdsramme og til finansiering under EU's tematiske programmer med henblik på at fremme internationale kulturelle forbindelser;

35. glæder sig over forslaget om at oprette europæiske kulturcentre baseret på samarbejdsrelationer mellem EU og de enkelte partnerlande, mener, at der er behov for yderligere budgetmæssig analyse af dette forslag, og slår til lyd for, at de lokale og regionale aktører skal deltage sammen med kulturinstitutioner og andre interessenter. Udvalget pointerer, at centrene i praksis kan antage forskellige former, f.eks. fungere som biblioteker (digitale eller ej). I den sammenhæng vil løbende efteruddannelse af de implicerede parter kun føre til, at initiativet krones med held, hvis der er tale om et reelt samarbejde og ikke konkurrence mellem aktører i EU, der hører hjemme i partnerlande;

36. foreslår, at de lokale og regionale aktører inddrages i platformen for EU's kulturdiplomati, der blev præsenteret i februar 2016 med fokus på de strategiske partnere;

37. erindrer om sine tidligere fremsatte synspunkter, hvor de europæiske kulturbyer blev beskrevet som en værdifuld institution, der udstiller de europæiske kulturers rigdom, mangfoldighed og fælles karakteristika⁽¹⁰⁾. Sammen med initiativet vedrørende det europæiske kulturarvsmærke kan de europæiske kulturbyer også bruges som redskaber til samarbejde med og inddragelse af borgerne;

⁽¹⁰⁾ CDR191-2011_FIN_AC.

38. insisterer på sit tidligere fremsatte forslag om at åbne initiativet »de europæiske kulturbyer« ikke bare for byer i kandidatlande og potentielle kandidatlande, men også for byer i lande under den europæiske naboskabspolitik og EFTA-lande ⁽¹¹⁾. Udvalget mener, at de europæiske kulturbyer kan bidrage til naboskabspolitikken samt til forbindelserne til andre europæiske stater, fordi initiativet ikke kun er med til at styrke det kulturelle samarbejde inden for EU, men også medvirker til at udvikle endnu tættere bånd mellem Unionen og dens østlige og sydlige nabolande med det formål at fremme velstanden, stabiliteten og sikkerheden ved EU's ydre grænser;

39. minder om, at de lokale og regionale myndigheder har væsentlige beføjelser hvad angår fremme af den tværkulturelle dialog, ligesom mange tværkulturelle initiativer koordineres på lokalt og/eller regionalt niveau. De lokale og regionale myndigheder er takket være deres nærhed til borgerne strategisk godt placeret til at kunne opfylde de forskellige kulturelle gruppers behov og krav på deres territorium og til at mobilisere dem effektivt i fremme af en bedre tværkulturel dialog ⁽¹²⁾;

40. afventer utålmodigt Kommissionens lovforslag vedrørende bekæmpelse af handel med kulturarv. Udvalget understreger, at dette forslag bør dække såvel ulovlig import af kulturprodukter til Europa som ulovlig eksport af EU's kulturprodukter med henblik på at bekæmpe handel med og beskytte nationale skatte med kunstnerisk, historisk eller arkæologisk værdi. Det fastholder imidlertid, at dette forslag ikke må medføre uforholdsmæssige restriktioner for lovlig handel med kulturprodukter og skal bevare de administrative byrder for lovlige handlende på et absolut minimum. Udvalget anser det for at være af afgørende betydning, at der foreslås strenge foranstaltninger mod uautoriserede udgravninger i EU;

41. erindrer om Kommissionens forslag om at gøre 2018 til europæisk år for kulturarv, da dette bl.a. vil give anledning til at fremme den tværkulturelle dialog og kulturens rolle for fredelig sameksistens mellem forskellige befolkningsgrupper.

Bruxelles, den 8. februar 2017.

Markku MARKKULA

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

⁽¹¹⁾ CDR2077-2012_00_00_TRA_AC.

⁽¹²⁾ CDR11-2006_FIN_RES.

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — En integreret EU-politik om Arktis

(2017/C 207/17)

Ordfører: Pauliina HAIJANEN (FI/EPP), medlem af byrådet i Laitila**Basisdokument:** Fælles meddelelse til Europa-Parlamentet og Rådet — En integreret EU-politik om Arktis

JOIN(2016) 21 final

POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

1. Det Europæiske Regionsudvalg glæder sig over den fælles meddelelse fra Kommissionen og den højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik den 27. april 2016 og mener, at de prioriterede områder for en fremtidig integreret EU-politik om Arktis, der skitseres i meddelelsen, er et skridt i den rigtige retning;
2. understreger, at udfordringerne for den arktiske region kræver en samordnet indsats på lokalt, regionalt og internationalt plan og roser Kommissionen for, at den sikrer, at de integrerede politikker til opfyldelse af de regionale behov og mål er baseret på regionens særlige geografiske og demografiske karakteristika;
3. bemærker, at dette er den tredje meddelelse om den arktiske region. I Kommissionens første meddelelse, der blev offentliggjort i 2008, blev der fremsat forslag om foranstaltninger til at beskytte og bevare den arktiske region, bl.a. baseret på forskellige miljøaftaler og internationalt samarbejde. Desuden blev der foreslået foranstaltninger til fremme af en bæredygtig brug af ressourcer og en multilateral forvaltningsmodel i den arktiske region. Formålet med meddelelsen var at fremme en struktureret og koordineret tilgang til arktiske spørgsmål og åbne nye perspektiver for samarbejde med de arktiske stater;
4. bemærker, at Kommissionen i 2012 offentliggjorde en fælles meddelelse med den højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, hvor muligheden for nye transportkorridorer (herunder Nordøstpassagen), der åbner sig som følge af klimaændringer, og et øget potentiale for bæredygtig udnyttelse af ressourcerne baseret på ny teknologi og viden får en central plads som supplement til en stærk miljøbeskyttelsesdimension. Meddelelsen fremhæver også betydningen af internationalt samarbejde til støtte for fred og sikkerhed;
5. ønsker at fremhæve de tre prioriteter for en fremtidig integreret EU-politik, som blev skitseret i den seneste meddelelse: klimaændringer og beskyttelse af det arktiske miljø, bæredygtig udvikling i og omkring Arktis og internationalt samarbejde om arktiske spørgsmål. En af de største udfordringer består i at finde en balance mellem sikring af miljøets velfærd og udnyttelse af de nye muligheder, som den socioøkonomiske udvikling giver;
6. bemærker, at meddelelsen viderefører de hidtidige strategier med hensyn til klima og miljø, bæredygtig udvikling og regionalt samarbejde. Regionsudvalgets udtalelse søger især at henlede opmærksomheden på de spørgsmål, som nød mindre opmærksomhed i de tidligere meddelelser (f.eks. socioøkonomiske forhold), eller som er blevet udpeget som nye prioriteter;
7. støtter meddelelsens målsætninger vedrørende regional sikkerhed, stabilitet, bæredygtig udvikling og velstand. Meddelelsen tegner et fuldstændigt billede af EU's aktiviteter i den arktiske region. Bæredygtig udvikling spiller fortsat en central rolle for EU's politik set i forhold til den arktiske dimension, men evnen til at tilpasse sig nævnes også i stigende grad. I meddelelsen fastslås det, at fremtidige aktiviteter bør tage udgangspunkt i de traditionelle levevilkår for de mennesker, der bor i regionen, samt den økonomiske udviklings indvirkning på Arktis' skrøbelige miljø. Regionsudvalget bifalder, at meddelelsen i høj grad understreger behovet for at øge koordineringen i forbindelse med spørgsmål vedrørende den arktiske region;

8. påpeger, at meddelelsen betragter den arktiske region ud fra to forskellige synsvinkler. Set i et europæisk perspektiv befinder Europas nordligste regioner sig i den arktiske region og er kendetegnet ved deres fjerne beliggenhed, vanskelige rammevilkår samt lave befolkningstæthed og befolkningens aldring. Ud fra et overordnet arktisk perspektiv fremhæver meddelelsen naturrigdomme (mineraler, skove, den maritime økonomi og fiskeri), højt udviklede lokalsamfund og en solid knowhow, f.eks. når det gælder udvikling af miljømæssigt bæredygtige teknologiske løsninger. Analysen i denne udtalelse fokuserer på det europæiske perspektiv;

9. påpeger, at i Kommissionens meddelelse omfatter »den arktiske region« området omkring Nordpolen, nord for polarcirklen (66 grader, 32 minutter nordlig bredde). Dette inkluderer Det Arktiske Ocean og territorierne i otte arktiske stater: USA, Canada, Danmark (inkl. Grønland og Færøerne), Finland, Island, Norge, Den Russiske Føderation og Sverige. Grønland og Færøerne, som har en høj grad af autonomi, men som officielt er en del af Danmark, er ikke en del af Den Europæiske Union, men har undertegnet fiskeri- og handelsaftaler med EU. Grønland har også en særlig status som et oversøisk territorium i EU. I alt 4 millioner mennesker bor i den arktiske region, hvoraf ca. en tredjedel er medlemmer af oprindelige befolkningsgrupper;

10. påpeger, at den definition af den arktiske region, der anvendes i meddelelsen, henviser meget snævert til regionen nord for polarcirklen. Virkningen af EU's integrerede politik vil række langt ud over denne region. Regionsudvalget foreslår, at den geografiske definition af den arktiske region, som gives i meddelelsen, udvides, set i lyset af spørgsmål som f.eks. fremme af bæredygtig udvikling, tilpasning til klimaændringer og fremme af Europas konkurrenceevne under hensyntagen til behovene og potentialet hos lokalsamfund og oprindelige befolkninger.

Klimaændringer og beskyttelse af det arktiske miljø

11. Det Europæiske Regionsudvalg anser det for betydningsfuldt, at modvirkning af og tilpasning til klimaændringer samt beskyttelse af det skrøbelige arktiske miljø er meget fremtrædende emner blandt de politiske foranstaltninger, der præsenteres i meddelelsen. Ud over følgerne af opvarmningen af den arktiske region, der også har en indvirkning på EU's aktiviteter, er det også vigtigt at se på, hvordan de europæiske og globale foranstaltninger har konsekvenser for udviklingen i klimaændringerne i regionen. Den globale klimaaftale vil også have en betydelig indvirkning på fremtiden for den arktiske region. I meddelelsen gøres der også opmærksom på andre internationale aftaler eller behovet for at indgå sådanne aftaler, herunder vedrørende miljøbeskyttelse;

12. anerkender betydningen — både nu og fremover — af forskningsaktiviteten og det videnskabelige samarbejde med relation til den arktiske region, der fremhæves af Kommissionen. Initiativet EU-PolarNet, som præsenteres i meddelelsen, er et godt eksempel på et omfattende og vigtigt videnskabeligt samarbejde mellem universiteter og forskningsinstitutter i hele Europa. Initiativet tager sigte på at styrke det tværfaglige samarbejde og fastlægge videnskabelige prioriteter på kort og lang sigt for så vidt angår forskning i den arktiske region. I den forbindelse er netværkets erklærede mål at udvide samarbejdet med arktiske interessenter. Regionsudvalget mener, at det, når der træffes beslutning om mål og midler til forskning i den flerdimensionelle virkelighed i den arktiske region, er særlig vigtigt også at samarbejde med de lokale og regionale repræsentanter;

13. ønsker at lægge større vægt på den rolle, som de arktiske byer spiller i udviklingsarbejdet. Byerne er vigtige aktører i udviklingsarbejdet og i forbindelse med tilpasningen til ændrede forhold. Investeringer i f.eks. kommunal infrastruktur og energieffektive løsninger og de nødvendige løsninger vedrørende offentlige tjenester, navnlig i tyndt befolkede regioner, giver anledning til nye erhvervsaktiviteter. Regionsudvalget påpeger imidlertid, at de særlige udfordringer, der er forbundet med store afstande, tyndt befolkede områder og en aldrende befolkning fortsat vil kræve særlig opmærksomhed inden for rammerne af udviklingspolitikken.

Bæredygtig udvikling i og omkring Arktis

14. Det Europæiske Regionsudvalg er af den opfattelse, at bæredygtig udnyttelse af naturressourcer er en central forudsætning for bæredygtig økonomisk vækst og indsatsen for at øge velstanden i den arktiske region. En forudsætning herfor er effektiv transport og telekommunikation. Det er vigtigt at udvikle mere omfattende nord-syd-transportforbindelser, som f.eks. TEN T forbindelsen fra Finland til Det Arktiske Ocean via Norge, men også forbindelser mellem øst og vest for at koble regioner i det nordlige Norge, Sverige og Finland sammen med EU's transportnet. Investeringer i den arktiske region, herunder investeringer i veje, jernbaner, bredbånd og elektricitetsforsyningsnet, spreder sig generelt i hele regionen og har således en positiv indvirkning på erhvervslivets vilkår i det pågældende land, herunder industrien;

15. fremhæver i den henseende EU's strategi for blå vækst, som fremmer en langsigtet, bæredygtig udvikling på havområdet. Foranstaltningerne i strategien, som er forbundet med viden om havene, maritim fysisk planlægning og integreret maritim overvågning fremmes også i Det Arktiske Ocean. Udviklingsforanstaltninger knyttet til fremme af akvakultur og udnyttelse af havenergi er af særlig betydning i den arktiske region;

16. fremhæver, at udnyttelse af arktisk knowhow på områderne industri, energi, ren teknologi og udvikling af infrastruktur samt turisme vil styrke konkurrenceevnen i Europa som helhed. Det er vigtigt at fremme forsknings-samarbejdet mellem arktiske universiteter og forskningscentre. Fremme af innovation med det resultat, at der skabes produkter og kommercielle tjenesteydelser, er især i søgelyset som en metode til at fremme bæredygtig udvikling. Forbedring af erhvervs klimaet i den arktiske region er et led i gennemførelsen af strategien for det digitale indre marked;

17. påpeger, at prioriteterne for den arktiske region i programmeringsperioden 2014-2020 i EU's samhørighedspolitik er forskning og innovation, SMV'ernes konkurrenceevne og overgangen til en kulstoffattig økonomi. De nordlige regioners strategier for intelligent specialisering og, hvad angår grænseoverskridende samarbejde, Interregprogrammerne for den nordlige periferi og Arktis, Interreg Nord, Botnia-Atlantica og Norge-Sverige, som har til formål at skabe robuste, konkurrencedygtige og bæredygtige samfund, vil skabe et solidt grundlag for projekter i EU's arktiske regioner, der finansieres via strukturfondene. EU's program vedrørende de ydre grænser Kolarctic CBC vil også støtte samarbejde med de nordlige regioner i Finland, Sverige og Norge samt Barentsregionen;

18. fremhæver, at gennemførelsen af den fremtidige samhørighedspolitik også bør stille en bred vifte af finansielle instrumenter til rådighed for udviklingsindsatsen i den arktiske region, herunder instrumenter der kan bruges til at fremme den lokale industri og forbedre knowhow, innovation, produkter og tjenesteydelser, der fremmer konkurrenceevnen i EU som helhed. Nye spørgsmål af helt central betydning omfatter udvikling af den cirkulære økonomi i Arktis samt det generelle begreb arktisk design. Det er vigtigt for EU at være tæt involveret i forskningsaktiviteter og investeringer i den arktiske region, også i den fremtidige programmeringsperiode;

19. fremhæver meddelelsens henvisning til potentialet i ny teknologi inden for elektronisk kommunikation, f.eks. med hensyn til bevarelse og udvikling af lokale virksomheder, knowhow og kultur. Dette er særlig vigtigt for repræsentanterne for de oprindelige folk. Meddelelsen nævner Kommissionens årlige møder med repræsentanter for den arktiske regions oprindelige folk. Hensyntagen til de arktiske oprindelige folks synspunkter og inddragelse af disse grupper i beslutningstagningen er særlig vigtig, herunder i nationale og regionale anliggender;

20. bifalder, at der i høj grad lægges vægt på betydningen af at samarbejde om gennemførelsen af en integreret politik for Arktis. Et andet spørgsmål, der fremhæves, er behovet for en mere effektiv udnyttelse af de forskellige finansieringsinstrumenter til fremme af investeringer i den arktiske region, hvilket er grunden til, at Kommissionen foreslår et midlertidigt forum for det europæiske samarbejde i Arktis (forum for interessenter i den europæiske del af Arktis). Repræsentanter for EU's institutioner, medlemsstater og de lokale og regionale myndigheder opfordres til at deltage i dette forum for samarbejde, hvis rolle er at fastlægge de væsentligste investerings- og forskningsprioriteter for EU's støtte frem til udgangen af 2017. Regionsudvalget foreslår, at den nøjagtige udformning og kompetenceområdet for forummet specificeres, eftersom forummet stadig er i sin indledende fase;

21. foreslår, at Kommissionen som led i samarbejdsforummets arbejde udarbejder en vejledning om de finansieringsmuligheder, der er tilgængelige i den arktiske region (som det var tilfældet for EU's Østersøstrategi), og at den formidler oplysninger om emnet gennem forskellige arrangementer og netværksmøder. Regionsudvalget foreslår desuden, at der parallelt med det arbejde, der udføres i forummet for interessenter i den europæiske del af Arktis, dannes grundlag for EU's årlige Arktiske Forum, som Kommissionen opfordres til at iværksætte fra 2018.

Internationalt samarbejde om arktiske spørgsmål

22. Det Europæiske Regionsudvalg betragter fremme af internationalt samarbejde som et af de centrale spørgsmål i meddelelsen. Den arktiske regions stigende strategiske betydning kan resultere i modstridende interesser, hvilket betyder, at et tæt internationalt samarbejde bliver endnu vigtigere. Det arktiske samarbejde foregår inden for rammerne af flere

eksisterende strukturer. Arktisk Råd er et ledende mellemstatsligt forum, der fremmer samarbejde om arktiske spørgsmål mellem lande, oprindelige samfund og andre borgere, der bor i den arktiske region. Det Euro-arktiske Barentsråd og Barentsregionrådet arbejder for at fremme en stabil og bæredygtig udvikling i Barentsregionen. EU's samarbejde om Østersøen har også tilknytning til de overordnede rammer for det arktiske samarbejde;

23. understreger betydningen af det løbende samarbejde med Rusland inden for rammerne af den nordlige dimension. De samarbejdsbaserede muligheder for at bringe virksomheder, forskere og borgere sammen har bidraget til udviklingen af specifikke miljø-, erhvervs- og kulturprojekter;

24. mener, at det er vigtigt, at de eksisterende samarbejdsstrukturer anvendes i bestræbelserne på at nå målene i meddelelsen. EU er aktivt involveret i arbejdet i en række internationale organisationer og fora. EU har ansøgt om observatørstatus i Arktisk Råd, og det er vigtigt, at medlemsstaterne arbejder for at fuldende denne proces;

25. noterer sig endelig, at den arktiske regions strategiske betydning for EU er stadig stigende, og det gælder også nødvendigheden af, at EU træffer foranstaltninger til at imødegå de udfordringer, som den arktiske regions naturlige miljø og specifikke socioøkonomiske forhold skaber. EU bør fremme samarbejde mellem medlemsstater og tredjelande for at sikre stabiliteten af den arktiske regions overordnede miljø. Det er vigtigt at styrke den integrerede tilgang ikke mindst ved at finde forbindelser og synergier mellem de forskellige finansieringsprogrammer og andre finansieringsværktøjer. De lokale og regionale myndigheder skal inddrages i de vigtigste programmer og projekter møntet på at fremme det regionale samarbejde, transportforbindelser og bæredygtig økonomisk udvikling i den arktiske region.

Bruxelles, den 8. februar 2017.

Markku MARKKULA

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Midtvejsevaluering af LIFE-programmet

(2017/C 207/18)

Ordfører: Witold STĘPIEŃ (PL/EPP), regionalrådsformand i Łódzkie**Basisdokument:** Brev fra Kommissionens næstformand af 26. september 2016**POLITISKE ANBEFALINGER**

DET EUROPÆISKE REGIONSDUDVALG

1. Det Europæiske Regionsudvalg glæder sig over Kommissionens anmodning om en perspektivudtalelse om emnet og ønsker med udtalelsen at bidrage til midtvejsevalueringen af LIFE-programmet 2014-2020 som fastsat i artikel 27, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1293/2013 (LIFE-forordningen), gennemførelsesretsakten, der vedtager det andet flerårige LIFE-arbejdsprogram (MAWP) 2018-2020 (artikel 24, stk. 4, i LIFE-forordningen) og udviklingen af det næste LIFE-program under den næste flerårige finansielle ramme 2020-2027;
2. er af den opfattelse, at beskyttelse af miljøet og bevarelse af biodiversiteten fortsat vil være et af de vigtigste mål for EU. Miljøprogrammet LIFE styrker Europas naturkapital og de dermed forbundne økosystemtjenester og bidrager — i overensstemmelse med målene i Europa 2020-strategien og Det Europæiske Regionsudvalgs (RU) politiske prioriteter — til skabelse af »grønne« job, lokale iværksætterprojekter samt en intelligent og bæredygtig økonomisk vækst, der kræver social inklusion. I lyset af de klimamæssige udfordringer, Europa står over for, er indførelse af nye instrumenter såsom et delprogram for klimaindsatsen af grundlæggende betydning og udgør et foregangseksempel med hensyn til at bane vejen for den lokale og regionale dagsorden for EU-strategien for tilpasning til klimaændringer ⁽¹⁾, EU's energi- og klimamål for perioden 2020-2030 ⁽²⁾ og bidrager til Parisaftalen ⁽³⁾;
3. gør opmærksom på, at de lokale og regionale myndigheder hører blandt de aktører, der har størst fordel af LIFE-programmet, idet de både drager umiddelbar fordel af programmet via gennemførelsen af LIFE-projekter samt i form af lokale og regionale partnerskaber. Programmets attraktivitet for de lokale og regionale myndigheder er en følge af den brede vifte af støtte til forskellige tematiske prioriteter, mulighederne for samarbejde med talrige aktører og de mange forskellige finansieringsmodeller;
4. gentager sin stærke opbakning til videreførelsen efter 2020 af LIFE som et uafhængigt, direkte forvaltet finansieringsprogram, der udelukkende fokuserer på miljø og har en betydelig indvirkning på jobskabelse og vækst, og til en væsentlig forhøjelse af dets budget ⁽⁴⁾. I betragtning af de nye udfordringer på miljø- og klimaområdet og behovet for innovation er specifikke tilgange en forudsætning for at komme den uensartede integration af miljø- og klimamålsætningerne i medlemsstaternes praksis til livs og gennemføre lovgivningen.

Afsnit 1. Ændringer med hensyn til udgifternes støtteberettigelse*Sammenhæng med EU's prioriteter*

5. Det Europæiske Regionsudvalg mener, at LIFE's tematiske prioriteter, som er fastsat i bilag III til LIFE-forordningen ⁽⁵⁾, fortsat bør gælde og ser derfor intet behov for en midtvejsrevision af prioriteterne ved delegeret retsakt, som fastsat i artikel 9, stk. 2, i LIFE-forordningen;

⁽¹⁾ COM(2013) 216 final.⁽²⁾ COM(2014) 15 final.⁽³⁾ Se også COR-2016-01412-00-01-AC-TRA.⁽⁴⁾ CDR86-2012_FIN_AC.⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1293/2013 af 11. december 2013.

6. er fortsat meget bekymret over, at det samlede budget for natur og biodiversitet under LIFE er på ca. 1,155 mia. EUR for perioden 2014-2020, idet Kommissionen har vurderet, at der er behov for årlige investeringer i en størrelsesorden af 5,8 mia. EUR⁽⁶⁾ for hele Natura 2000-nettet for på passende vis at beskytte naturen i EU i overensstemmelse med kravene i artikel 8 i habitatdirektivet. RU forventer, at en af de vigtige observationer i forbindelse med den igangværende kvalitetskontrol af habitatdirektivet og fuglebeskyttelsesdirektivet vil være manglende finansiering af direktivernes gennemførelse efter hensigten, hvilket også er blevet fremhævet af RU⁽⁷⁾. RU opfordrer derfor Kommissionen til at vedtage en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 9, stk. 4, i LIFE-forordningen, for at øge budgetmidlerne til aktivitetsstøtte under LIFE-programmet for natur og biodiversitet, og til at fastholde et væsentligt større budget efter 2020 med henblik på at øge LIFE-programmets bidrag til finansieringen af Natura 2000 væsentligt;

7. anbefaler på det kraftigste, at delprogrammet for klimapolitik bevares og udbygges i det andet flerårige arbejdsprogram for LIFE og efter 2020 som et foregangsseksempel med hensyn til at bane vejen for lokale og regionale tiltag i EU og den internationale politiske klimadagsorden. Dette kunne ske i form af en betragtelig stigning i budgettet for foranstaltninger til modvirkning af klimaændringer og tilpasning til dem, og under hensyntagen til den kommende revision af EU's strategi for tilpasning til klimaændringer⁽⁸⁾. Derudover bør de tematiske prioriteter og projektemner under delprogrammet for klimaindsatsen defineres i forhold til og afstemmes med aktivitetsstøtten. Især på det prioriterede område »modvirkning af klimaændringer« bør der henvises til EU's politiske prioriteringer og bidrag fra vigtige økonomiske sektorer som energi og transport til tendenserne for drivhusgasemissionerne;

8. har den holdning, at LIFE-programmet på afgørende vis bidrager til udarbejdelse af nye løsningsforslag på miljøbeskyttelsesområdet, til fremme af økoinnovation og til styrkelse af potentialet på området nye instrumenter som grøn infrastruktur⁽⁹⁾ og naturorienterede løsninger⁽¹⁰⁾; opfordrer Kommissionen til at holde fast i dette fokus i både det aktuelle flerårige program og i perioden efter 2020;

9. understreger, at udviklingen af den cirkulære økonomi som beskrevet i Kommissionens handlingsplan for den cirkulære økonomi og støttet af RU⁽¹¹⁾ kræver offentlige og private finansieringskilder for at opnå flere forbedrede teknologier og processer, udvikle infrastrukturer og øge samarbejdet mellem aktørerne i værdikæden. RU mener, at de tematiske prioriteter vedrørende affald og ressourceeffektivitet stort set er i tråd med denne opfattelse og opfordrer til, at det andet flerårige arbejdsprogram fortsætter i denne retning, samtidig med at der tilføjes en specifik henvisning til den cirkulære økonomi. Spørgsmål, der vil blive behandlet i den kommende strategi for plast i en cirkulær økonomi samt bygge- og anlægsaffald bør prioriteres i et kommende LIFE-program;

10. glæder sig over LIFE's rolle i bekæmpelsen af den uensartede og utilstrækkelige gennemførelse og håndhævelse af miljølovgivningen i medlemsstaterne, hvilket er en af RU's nøgleprioriteter⁽¹²⁾. Denne tilgang bør videreføres og styrkes væsentligt i det næste program gennem yderligere implementering af integrerede projekter og af LIFE-prioritetsområderne »miljøforvaltning og -information«;

11. peger i den forbindelse endvidere på LIFE-programmets bidrag til opfyldelse af målet om »bedre lovgivning« i EU, til skabelse af bæredygtig vækst og arbejdspladser og til gennemførelse af EU's miljø- og klimapolitik gennem fastsættelse og tilpasning af mål og gennem forbedrede tilbagemeldingsmekanismer for og erfaringer fra de støttede projekter. Udvalget understreger imidlertid, at LIFE-programmets overordnede mål fortsat skal være selve beskyttelsen af miljøet og biodiversiteten, da det gælder Europas og menneskeheden biologiske arv.

⁽⁶⁾ http://ec.europa.eu/environment/nature/natura2000/financing/docs/financing_natura2000.pdf Bemærk, at dette dokument ikke omfatter Kroatien.

⁽⁷⁾ COR-2015-02624-00-01-AC-TRA, CDR86-2012_FIN_AC.

⁽⁸⁾ Se også RU's udtalelse ENVE-VI/015, som er under udarbejdelse.

⁽⁹⁾ COM(2013) 249 final.

⁽¹⁰⁾ Towards an EU Research and Innovation policy agenda for Nature-Based Solutions & Re-Naturing Cities, Kommissionen 2015.

⁽¹¹⁾ COR-2016-01415-00-01-AC-TRA, COM(2015) 614 final.

⁽¹²⁾ COR-2015-05660-00-00-AC-TRA.

Budget og struktur i de støtteberettigede udgifter

12. Det Europæiske Regionsudvalg er fortsat bekymret over LIFE-programmets begrænsede budget, som under det flerårige arbejdsprogram for perioden 2014-2020 kun udgør ca. 0,3 % af de samlede forpligtelsesbevillinger, jf. forordning (EU) nr. 1311/2013. RU gentager sin opfordring fra 2012 om en væsentlig forøgelse af programbudgettet for tiden efter 2020 ⁽¹³⁾;

13. påpeger, at opfyldelsen af LIFE-målene kan hæmmes af den utilstrækkelige medfinansieringssats ⁽¹⁴⁾, som gør modtagerne selektive, når de ansøger om finansiering, navnlig når der er tale om nonprofitpartnere. RU opfordrer Kommissionen til at øge medfinansieringssatsen i det kommende LIFE-program og bedre tilpasse LIFE's medfinansieringssatser til andre EU-finansieringsprogrammets satser og deres differentiering af mindre udviklede regioner, både de programmer, som forvaltes direkte og dem, der forvaltes i fællesskab. Specifikke medfinansieringssatser for støtte til aktiviteter vedrørende natur og biodiversitet kan defineres som en faktor, der afhænger af såvel dækningen af beskyttede områder som en regions økonomiske velstand (f.eks. NUTS 3-niveau), men uden at der skabes en ubalance, der stiller de mest udviklede regioner ringere;

14. udtrykker bekymring over 102 % reglen for offentlige organer, som fastslår at egenbetalingsandelen til projektbudgettet skal overstige de anslåede samlede udgifter til aflønning af de offentligt ansatte med mindst to procent. Denne regel gør det vanskeligt for de offentlige institutioner (navnlig videnskabs- og forskningsinstitutioner samt ikke-statslige organisationer) at deltage i projekter eller gør dette umuligt, selvom deres bidrag til opfyldelsen af målene for LIFE-projekter ofte er af afgørende betydning;

15. stiller spørgsmålstejn ved begrænsningen af finansieringen af infrastruktur og navnlig store infrastrukturprojekter inden for rammerne af LIFE-programmet; opfordrer Kommissionen til, at den ved halvvejsevalueringen tager højde for risikoen for, at de projekter der støttes inden for rammerne af LIFE i stigende grad rettes mod kapacitetsopbygning og i mindre grad på opfyldelsen af konkrete miljø- og klimamål;

16. opfordrer til, at der i højere grad anvendes faste satser og faste beløb for at reducere momsindberetningerne uden at forringe muligheden for støtte til momsomkostninger ⁽¹⁵⁾, som det allerede er fastsat i betragtning 38 i den nuværende LIFE-forordning. RU gentager sin overbevisning om, at mange potentielle ansøgere vil blive afskrækket fra at udarbejde et forslag, hvis moms ikke anses for at være en støtteberettiget udgift. Moms bør stadig accepteres som en støtteberettiget udgift, hvis modtageren kan bevise, at den ikke kan inddrives ⁽¹⁶⁾;

17. understreger det nødvendige i, at køb af jord også fremover er støtteberettiget inden for rammerne af LIFE-programmet (artikel 20, stk. 3, i LIFE-forordningen) på den betingelse, at områderne på lang sigt forbeholdes naturbevaringsformål. Køb af jord er ofte en nødvendig forudsætning for at bevare Natura 2000-områder og beskytte naturen på længere sigt.

Forenklet forvaltning

18. Det Europæiske Regionsudvalg understreger, at den administrative byrde i forbindelse med udarbejdelsen og indsendelsen af projekter ofte afskrækker regionerne fra at søge om støtte fra LIFE. Dette gælder især for større (f.eks. integrerede) projekter, når det kræver meget tid og energi samt mange menneskelige ressourcer at udfærdige og indgive en vellykket ansøgning, navnlig for mindre erfarne partnere. Derfor er der, som RU allerede har foreslået i en tidligere udtalelse ⁽¹⁷⁾, brug for en forenkling af ansøgnings- og administrationsprocedurerne samt kortere ventetid på projektfansieringsbeslutninger;

⁽¹³⁾ COM(2015) 614 final, støttet af RU's udtalelse COR-2016-01415-00-01-AC-TRA.

⁽¹⁴⁾ Traditionelle natur- og biodiversitetsprojekter: 60 % medfinansiering, men 75 % for projekter rettet mod prioriterede naturtyper og arter. Integrerede projekter, forberedende projekter og projekter vedrørende teknisk bistand: 60 % medfinansiering. Kapacitetsopbygningsprojekter: 100 % medfinansiering. Alle andre projekter, dvs. traditionelle projekter under delprogrammet for klimainsatsen og traditionelle projekter under prioriteringerne miljø og ressourceeffektivitet og miljøforvaltning og informationsprojekter i delprogrammet for miljø: 60 % medfinansiering under det første flerårige arbejdsprogram (2014-2017) og 55 % medfinansiering under det andet flerårige arbejdsprogram (2018-2020).

⁽¹⁵⁾ CDR86-2012_FIN_AC, CDR6-2011_FIN_AC.

⁽¹⁶⁾ CDR86-2012_FIN_AC.

⁽¹⁷⁾ CDR112-2010_FIN_AC.

19. foreslår Kommissionen at undersøge muligheden for at indgive forslag til de traditionelle projekter under LIFE-programmet i to faser, ligesom det hidtil har været tilfældet med de integrerede projekter. Første fase skal omfatte en kort generel beskrivelse af det foreslåede projekt (concept notes), og først derefter skal den støtteberettigede koordinator indgive et fuldt forslag, hvis den korte beskrivelse får en positiv vurdering. Kommissionen opfordres desuden indtrængende til at undersøge mulighederne for at forenkle procedurerne for endelig godkendelse af de økonomiske og tekniske aspekter af et projekt og udrulle dem under hele forløbet. Dette vil give aktørerne større fleksibilitet og mindske risikoen for, at fokus rettes mod økonomiske og administrative aspekter på bekostning af projekternes tekniske indhold;

20. glæder sig over, at der i artikel 3 i LIFE-forordningen og i det første flerårige arbejdsprogram for perioden 2014-2017 fokuseres på at vurdere virkningen af LIFE, og at der indføres nye kvalitative og kvantitative miljømæssige, sociale og økonomiske indikatorer; går imidlertid ind for yderligere forenkling, idet flere indikatorer ikke kan vurderes pålideligt under projekternes løbetid. Indikatorerne bør desuden gøres mere fleksible og tilpasses lokale eller regionale karakteristika. Den tid, der bruges på indberetning, bør begrænses mest muligt.

Afsnit 2. Komplementariteten af EU-finansierede programmer ved finansiering og gennemførelse

Komplementaritet med andre EU-fonde

21. Det Europæiske Regionsudvalg erkender, at LIFE's komplementaritet og sammenhæng med andre EU-fonde, f.eks. fondene under samhørighedspolitikken (ESF, EFRU og Samhørighedsfonden), Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond (EHFF), er blevet styrket under det nuværende flerårige arbejdsprogram. Udvalget opfordrer indtrængende til, at der etableres synergier og et struktureret samarbejde med andre EU-fonde om yderligere udvikling af LIFE efter 2020 ⁽¹⁸⁾;

22. mener, at LIFE er et beskedent, men fleksibelt program, som støtter arbejdet for opfyldelsen af ambitiøse miljø- og klimamål, der ikke umiddelbart støttes af andre EU-programmer eller på andre EU-områder. Inden for rammerne af programmet støttes konkrete projekter på regionalt niveau, hvilket gør det til en fremragende katalysator for andre projekter og mobilisering af nationale og private midler ⁽¹⁹⁾. Regionsudvalget opfordrer Kommissionen til at arbejde videre med modellen for en omfattende samordning af LIFE-programmet med andre EU-programmer, der direkte eller indirekte er forbundet med beskyttelsen af miljøet og klimaet.

National anvendelse

23. Det Europæiske Regionsudvalg er bekymret over den meget varierende anvendelse af LIFE i EU's medlemsstater og regioner. Der er behov for en omfattende handlingsplan for at øge synligheden af LIFE i mindre fremgangsrigte lande og øge interessen for at deltage i programmet ⁽²⁰⁾ i både det andet flerårige arbejdsprogram og i et kommende LIFE-program, og en sådan plan kan indføres i forbindelse med den årlige gennemgang af effektiviteten af fondanvendelse i den enkelte medlemsstat;

24. foreslår i forlængelse af ovennævnte, at den igangværende udfasning af national støtte til traditionelle LIFE-projekter tages op til fornyet overvejelse. Tilbagetrækning af national støtte kan resultere i en yderligere stigning i geografiske uligheder med hensyn til anvendelse af LIFE-midler og give mindre erfarne lande færre chancer, samtidig med at der stadig foreligger miljø- og klimamæssige udfordringer. RU foreslår, at der overvejes et tildelingssystem for en etårig i stedet for en fireårig periode for at gøre systemet mere smidigt i forhold til de tilgængelige budgetmidler og den geografiske fordeling med hensyn til fondanvendelse. Udvalget understreger dog, at de projekter, som modtager støtte, skal opfylde kravene i forhold til innovationsgrad og reproducerbarhed for at skabe europæisk merværdi. Som alternativ hertil foreslår udvalget at afsætte en særskilt del af budgettet til hvert land samt at indføre en fælles del, som medlemsstaterne kan konkurrere frit om;

25. erkender, at nogle af de nationale kontaktpunkter har gjort en ekstra indsats for at tiltrække nye ansøgere. Udvalget opfordrer medlemsstater, som i mindre grad anvender fonde, til at forpligte deres nationale kontaktpunkter til aktivt at promovere programmet over for deres lokale og regionale myndigheder;

⁽¹⁸⁾ COM(2013) 840 final.

⁽¹⁹⁾ CDR86-2012_FIN_AC, CDR6-2011_FIN_AC.

⁽²⁰⁾ Se også GHK et al. (2011), kombineret konsekvensanalyse og forhåndsevaluering af LIFE+-forordningen.

26. opfordrer Kommissionen til fortsat at yde bistand via uddannelsestiltag i medlemsstater med mindre erfaring og mindre anvendelse af midlerne. Det bør være et mål at styrke de nationale og regionale kontaktpunkters potentiale og aktivt støtte ansøgerne for at øge antallet af ansøgninger af god kvalitet, navnlig i lande med store miljø- og klimaudfordringer, som har mindre erfaring med LIFE-støtteansøgninger.

Afsnit 3. Opbygning af konsensus i befolkningen og styrkelse af regionale og tværregionale partnerskaber

Relationer med berørte aktører og sociale anliggender

27. Det Europæiske Regionsudvalg minder om, at LIFE tilbyder et bredt spektrum af instrumenter og procedurer, der fremmer udbredelsen og overførslen af bedste praksis, og som i høj grad egner sig til at præsentere de lokale og regionale myndigheder for fordelene ved at investere i miljø- og klimabeskyttelse. Holdbarheden af relationerne mellem interessenterne afhænger af deres erfaring og kontakter på lokalt plan og mellem regionerne, deres vilje til at samarbejde og deres lydhørhed, hvilket er elementer, der skal opbygges i en langvarig proces. Regionsudvalget opfordrer til at investere yderligere i styrkelsen af dette potentiale ⁽²¹⁾ ved at finansiere relevante projekter også efter 2020;

28. mener, at beskyttelse af miljøet og naturen og modvirkning af klimaændringer altid må afspejle en balance mellem forskellige mål, der sikrer menneskers sikkerhed, liv og ejendom. Der er brug for handling og støtte til projekter for at opnå acceptable kompromiser på dette område mellem alle berørte aktører, hvilket LIFE-projekter kan bidrage til. RU opfordrer Kommissionen til i forbindelse med vurderingen af projektansøgninger at tage hensyn til det pågældende projekts potentiale med hensyn til at opstille nye regler, der skaber en balance mellem beskyttelse af menneskeliv, der trues af visse arter og beskyttelsen af udryddelsestruede arter. foreslår desuden, at en af betingelserne for en positiv vurdering af projekter bliver, at der fremlægges en plan for en åben, offentlig debat for de deltagende parter fra den pågældende region, og at deres forslag er blevet undersøgt nærmere.

Økoinnovation og markedsføring

29. Det Europæiske Regionsudvalg understreger LIFE-programmets betydning for innovationsfremme i EU og opfordrer Kommissionen til at undersøge, hvordan markedsføringen af de prototyper og løsninger, der udvikles inden for rammerne af LIFE-projekter kan styrkes gennem en passende finansieringsmodeller. Gennem indførelsen af en hasteprocedure efter afslutningen af et LIFE-projekt kan innovationer, der er udviklet inden for rammerne af projektet markedsføres på mere effektiv vis, hvilket vil styrke EU's konkurrenceevne på de globale markeder og skabe nye »grønne arbejdspladser«;

30. henviser til den centrale betydning af at inddrage videnskabs- og forskningsinstitutioner og den private sektor i udviklingen og markedsføringen af økoinnovationer; opfordrer Kommissionen til at træffe yderligere foranstaltninger til lettelse af dette samarbejde; opfordrer bl.a. til at undersøge bestemmelserne, i henhold til hvilke prototyper, som er udviklet inden for rammerne af LIFE-projekter, først må markedsføres efter projektafslutningen. En sådan bestemmelse udgør en hindring for virksomhedernes samt videnskabs- og forskningsinstitutioners interesse for inddragelse i innovationsprojekter;

31. mener, at det er en stor udfordring for det andet flerårige arbejdsprogram og et kommende LIFE-program at opskalere fra økoinnovation samt demonstrations- og pilotprojekter til en industriel målestok, således at LIFE får større betydning, og EU's økonomi kan omdannes til et cirkulært og kulstoffattigt produktions- og forbrugssystem. Der må findes frem til nye metoder til at støtte bredt og introducere resultaterne af innovative LIFE-projekter på markedet. RU opfordrer Kommissionen til at vurdere, om der kan ydes ekstra støtte til vellykkede projekter fra et kommende LIFE-program, f.eks. med henblik på også at kunne støtte videreudviklingen af de bedste økoinnovationer via andre finansielle instrumenter.

Projektresultaternes langsigtede bæredygtighed, reproduktion og overførsel

32. Det Europæiske Regionsudvalg erkender, at LIFE-projekterne i høj grad har langsigtede positive virkninger og resultater, der kan reproduceres og overføres ⁽²²⁾, men ser stadig muligheder for forbedring. Under det andet flerårige arbejdsprogram og efter 2020 bør der fortsat gøres bestræbelser på at sikre, at projektresultaterne fastholdes, overføres og

⁽²¹⁾ CDR86-2012_FIN_AC.

⁽²²⁾ Kommissionen, GD for Miljø (2014): LIFE Focus »Long-term impact and sustainability of LIFE Nature«, Europa-Parlamentet, GD IPOL (2016).

reproduceres, hvilket er afgørende for at nå LIFE-målsætningerne, opnå en effektiv anvendelse af fondene, fremme økoinnovation og støtte bæredygtig og ansvarlig vækst. RU opfordrer Kommissionen til at fastsætte klare udvælgelseskriterier for vurdering af projektresultaternes potentiale for langsigtet bæredygtighed, reproduktion og overførsel i forbindelse med projektansøgningen og indikatorer for vurdering af effektiviteten i denne henseende under og efter gennemførelsen;

33. er særlig opmærksom på støtten til projekter, hvis mål er at udarbejde en statistisk opgørelse over populationer af arter, der falder ind under kategorien beskyttede dyr, og over omfanget af deres levesteder, og til projekter, hvis mål er at kortlægge, hvor stor truslen er mod naturlige levesteder, der er klassificerede som beskyttede, hvad årsagerne er, og risikofaktorerne;

34. er bekymret over, at vilde dyr i stadig stigende omfang fortrænges fra deres naturlige levesteder, og opfordrer derfor indtrængende til, at der udformes og gennemføres nyskabende foranstaltninger til krisestyring, som har til formål at sikre bevarelsen af dyrenes naturlige levesteder;

35. foreslår, at Kommissionen udvikler en plan for langsigtet bæredygtighed, reproduktion og overførsel for LIFE-programmet for yderligere at forbedre programmets resultater i denne henseende. Planen kunne bl.a. omfatte følgende⁽²³⁾: videreudvikling af en »innovationsplatform« — baseret på onlinedatabasen for LIFE-projekter, som letter søgninger efter øko-idéer, der kan anvendes som model — effektiv og målrettet udbredelse af oplysninger om innovation, oprettelse af tematiske platforme, netværk og klynger af projekter om prioritetsområder samt bedre udnyttelse af de kommunikationsværktøjer, som er tilgængelige på LIFE's websted, og videreudvikling af udvælgelsen og formidlingen af resultaterne af de »allerbedste« Life-projekter⁽²⁴⁾;

36. mener, at forpligtelsen til at fremlægge en plan for tiden efter projekternes afslutning bør opretholdes for at styrke LIFE-projekternes langsigtede bæredygtighed. Planen bør indeholde oplysninger om følgende: yderligere finansiering til opnåelse af projektresultaterne, kompetent myndighed med personalemæssig kontinuitet, formel støtte fra myndighederne og kommunikation med lokale berørte aktører.

Typer af foranstaltninger og nye finansielle instrumenter

37. Det Europæiske Regionsudvalg mener, at de LIFE-finansieringsformer, der fremgår af artikel 17 i LIFE-forordningen, er hensigtsmæssige, og at der således stilles en bred vifte af finansieringsmuligheder til rådighed for regionerne, men ser gerne, at der foretages en vurdering af de opnåede resultater i perioden 2014-2017 med henblik på en forbedring i det næste LIFE-program;

38. anerkender de integrerede projekters vigtige katalysatorfunktion med hensyn til at afhjælpe forskelle i de offentlige myndigheders gennemførelse af EU's miljøpolitik; Udvalget mener, at der endnu ikke foreligger tilstrækkelige erfaringer med denne type finansiering og foreslår, at dens budget i det andet flerårige arbejdsprogram fastholdes på det niveau, der er fastsat i artikel 17, stk. 5, i LIFE-forordningen. foreslår yderligere, at resultaterne af de integrerede projekter vurderes ved udgangen af 2020 og mener, at dette kan udgøre et endnu vigtigere instrument i det kommende LIFE-program. Det gælder navnlig fremme af prioriterede handlingsrammer gennem integrerede projekter til udarbejdelse af forvaltningsplaner for Natura 2000;

39. opfordrer til, at et kommende LIFE-program opretholder »projekterne vedrørende teknisk assistance« for at hjælpe støttemodtagerne, som endnu ikke har gennemført et integreret projekt, i lyset af den kompleksitet, den tid og de ressourcer, som er forbundet med udarbejdelsen af ansøgningen⁽²⁵⁾;

40. hilser de to nye finansielle instrumenter, privatfinansiering af energieffektivitet (PF4EE) og faciliteten til finansiering af naturkapital (NCFE), som giver fornyet mulighed for, at private investorer finansierer projekter vedrørende energieffektivitet og naturkapital og udløser en generel omstilling til miljørigtig finansiering, velkommen. Udvalget erkender, at ingen af instrumenterne har nået deres fulde potentiale, navnlig på grund af projektets nyskabelse og en vis grad af administrativ kompleksitet i de første måneder af gennemførelsen. RU opfordrer Kommissionen til yderligere at

⁽²³⁾ Revisionsretten (2014), særberetning (nr. 15/2013); Kommissionen, GD for Miljø (2014): LIFE Focus »Long-term impact and sustainability of LIFE Nature«; Europa-Parlamentet, GD IPOL (2016), Europa-Parlamentet, Budgetkontroludvalget, arbejdsdokument om Den Europæiske Revisionsrets særberetning (PE535.987), LIFE+ Final Evaluation.

⁽²⁴⁾ LIFE-programmet, webstedet for GD for Miljø, tilgængelige kommunikationsværktøjer: <http://ec.europa.eu/environment/life/toolkit/comtools/index.htm>

⁽²⁵⁾ CDR86-2012_FIN_AC.

overvåge programmerne og udvikle en metodologi for vurderingen af deres effektivitet. Udvalget opfordrer desuden Kommissionen til at overveje at udvide de eksisterende finansieringsmekanismer eller til at skabe en ny med en tilsvarende forøgelse af de disponible midler med henblik på også at tiltrække investorer til prioritetsområdet »miljø og ressourceeffektivitet«. Udvalget støtter Europa-Parlamentets opfordring til, at PF4EE sikrer, at projekterne giver hensigtsmæssige, positive og videnskabeligt dokumenterbare resultater til gavn for biodiversiteten;

41. anerkender den vigtige rolle, som PF4EE, der støtter gennemførelsen af nationale prioriteter på området energieffektivitet ved både at yde finansiering samt teknisk støtte og knowhowstøtte til modtagerne, spiller. Udvalget foreslår, at muligheden for at betragte denne mekanisme som supplerende finansiering til LIFE-projekter vedrørende energieffektivitet undersøges med henblik på i højere grad at udnytte PF4EE's potentiale. Kommissionen bør henvise til muligheden for supplerende finansiering af denne art i de årlige retningslinjer, som ansøgerne modtager. Denne model bør videreføres indtil udgangen af det andet flerårige arbejdsprogram og i tilfælde af en positiv evaluering af instrumentet efter 2020;

42. bifalder, at der med faciliteten til finansiering af naturkapital tages fat på den vanskelige og helt nye udfordring, der er forbundet med finansiering af tiltag i forbindelse med økosystemtjenester og skabelse af incitament til private investeringer på dette område; er af den opfattelse, at investeringer i økosystemtjenester er fremtiden for Europa og bifalder, at denne udfordring tages op ved hjælp af LIFE-programmet. Regionsudvalget anbefaler at analysere og evaluere NCF-mekanismens anvendelse på baggrund af såvel de resultater, der allerede er opnået, som dem, der forventes, med henblik på at sikre, at mekanismen anvendes effektivt indtil udgangen af det andet flerårige arbejdsprogram og i tilfælde af en positiv evaluering indtil 2020;

43. bifalder LIFE-programmets innovative rolle og mener, at miljø- og klimapolitik ikke altid kræver udarbejdelse af innovative løsninger, men ofte en videreførelse af allerede iværksatte foranstaltninger eller anvendelse af innovationer, der er udviklet inden for rammerne af andre projekter; opfordrer Kommissionen til at støtte to former for projekter: innovative projekter samt projekter, der tager højde for aktuelle miljø- og klimapolitiske krav. Tildelingen af støtte vil i den forbindelse ikke være knyttet til skabelsen af innovation, men til videreførelse af foranstaltninger, der anvender innovationer og god praksis fra andre LIFE-projekter.

Bruxelles, den 9. februar 2017.

Markku MARKKULA

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA